

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Legea privind aprobarea Ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

Secțiunea a 2 – a

Motivul emiterii proiectului de act normativ

În conformitate cu art. 148 alin. (2) din Constituția României, ca urmare a aderării la Uniunea Europeană, ***„prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare”***, iar potrivit prevederilor art. 148 alin. (4), ***„Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).”***

**1.Descrierea
actuale**

situației

1. În calitatea sa de Stat membru al UE, României îi revine obligația de aplicare întocmai a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, începând cu data de 01.05.2016;

În prezent România este pusă în întârziere de către Comisia Europeană (COM) prin scrisoarea nr. 2018/4131C (2019)353 final/24.1.2019 referitor la prevederile cuprinse în art. 244 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României;

Comisia Europeană precizează că articolul 244 alineatul (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, potrivit căruia datoria vamală nu poate fi comunicată debitorului după cinci ani de la data la care aceasta a luat naștere reprezintă o situație de neconformare cu art. 103 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că termenul pentru comunicare a datoriei vamale este de trei ani.

COM constată și faptul că în ceea ce privește articolul 244 alineatul (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, acesta nu se referă la limita de zece ani pentru comunicarea datoriei vamale

stabilită la articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 pentru datoria vamală survenită ca rezultat al unui act care, la data la care a fost comis, era susceptibil de a conduce la inițierea unor proceduri penale.

2. De asemenea, Comisia Europeană a solicitat Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin Dosarul EU Pilot (2019) 9447 - document care reprezintă un act preliminar în cadrul procedurii de infringement – constatarea neconformității prevederilor art. 76 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, potrivit cărora nerespectarea termenului pentru depozitarea temporară se sancționează și cu măsura valorificării mărfurilor, contrar dispozițiilor cuprinse în legislația vamală Unională.

3. Pe de altă parte Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică „*OECD*” sesizează Ministerul Finanțelor Publice în privința unor prevederi legislative cu impact anti-concurențial ce afectează activitatea economică din sectoarele construcții, transport de mărfuri și procesare agro-alimentară.

OECD, prin raportul elaborat în cadrul proiectului pilot care a avut ca scop evaluarea reglementărilor în vigoare care limitează concurența în fiecare sector examinat, menționează articolele (art. 31, 32, 87, 116, 121, 137, 153, 168) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României ce ar putea discrimina operatorii care nu dețin o filială în România și propune abrogarea acestora, justificat de faptul că există prevederi echivalente în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare.

4. Astfel, articolele 31, 32, 76, 87, 116, 121, 137, 153, 168, 244 – asupra cărora s-a atras atenția direct-trebuie abrogate cu celeritate deoarece sunt necomforme cu legislația vamală unională și contravin acesteia, situație semnalată de Comisia Europeană și de OECD.

5. Celelalte articole (art. 1, art. 4, art. 33 - 37, art. 39 - 56, art. 58 – 75, art. 77-82, art. 84 -86, art. 88 - 93, art. 95 - 99, art. 101 – 115, art. 117-136, art.138-152, art.154-167, art 169- 243, art. 245- 268 și art. 284) ce se preconizează a fi abrogate pot oricând face obiectul unei sesizări a Comisiei Europene deoarece dublează

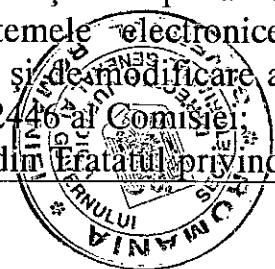
legislația vamală unională sau reglementează regimuri vamale și situații care nu mai există în noua legislație așa cum rezultă din cele ce urmează:

- Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în vigoare în prezent, a fost adoptată înainte de aderarea la Uniunea Europeană (2006) cuprinzând în cea mai mare parte dispoziții transpuse din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar – act normativ în vigoare la acel moment precum și dispoziții vamale cu caracter specific național.

- Începând cu data de 01.01.2007 România aplică regulamentele vamale unionale, iar multe prevederi ale Legii nr. 86/2006, care transpun – la nivelul anului 2006 - în legislația națională dispoziții comunitare de la acel moment, nu mai au aplicabilitate la nivelul anului 2019 și respectiv 2020 când nu se mai aplică nici Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar a căror dispoziții au fost transpuse în Codul vamal al României, în prezent la nivelul UE aplicându-se Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de instituire a Codului vamal unional, Regulamentul de punere în aplicare și Regulamentul delegat, astfel;

- În prezent Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar este abrogat și sunt aplicabile reglementările unionale reprezentate de Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul Delegat (UE) nr. 2015/2446 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei.

- Potrivit alin.(1) al articolului 3 din Tratatul privind

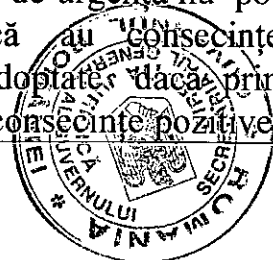

statuat că situația extraordinară exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, iar pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. În consecință, potrivit jurisprudenței constituționale, prin ordonanțele de urgență se impune adoptarea unor soluții imediate și reacția promptă a Guvernului pentru apărarea unui interes public, ceea ce este și cazul de față.

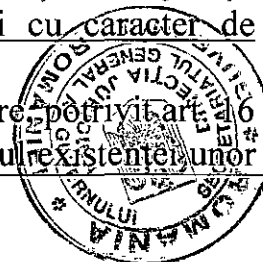
De asemenea, prin Decizia nr. 802/2009, Curtea reține că emiterea unei ordonanțe de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea comunitară în situația în care este iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție este pe deplin constituțională.

Curtea Constituțională a României, în jurisprudența sa, a stabilit că "se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin". Curtea Constituțională a mai arătat că "verbul «a afecta» este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: «a suprima», «a aduce atingere», «a prejudicia», «a vătăma», «a leza», «a antrena consecințe negative»" (relevantă, în acest sens, este Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008).

Astfel, așa cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Constituționale, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă afectează, dacă au consecințe negative, dar, în schimb pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive

	<p>în domeniile în care intervin.</p> <p>În acest sens, prin adoptarea acestui proiect de act normativ nu se „prejudiciază”, nu se „suprimă”, nu se „lezează”, nu se „aduce atingere”, nu se „antrenează consecințe negative”, din contră, se încearcă înlăturarea consecințelor negative, prin asigurarea unui cadru legal unitar, coerent, stabil.</p>
<p>1¹. În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora.</p>	<p>-Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>-Regulamentul Delegat (UE) nr. 2015/2446 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii;</p> <p>-Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2015/2447 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>În primul rând proiectul de act normativ creează premisele evitării aplicării României de sancțiuni și penalități de către Comisia Europeană pentru neconformitatea articolelor din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, sancțiuni și penalități ce pot afecta negativ bugetul general consolidat.</p> <p>Modificările propuse vizează scoaterea expresă și imediată din vigoare a normelor juridice menționate, ca urmare a neaplicării acestora datorată înlocuirii lor cu normele unionale de aplicare directă.</p> <p>Proiectul de act normativ creează coerență legislativă pentru aplicarea directă a legislației unionale prin înlăturarea din legislația națională a prevederilor neconforme, a paralelismelor, a prevederilor contrare și a celor căzute în desuetudine care au un impact negativ asupra asupra sectorului privind libera circulație a mărfurilor.</p> <p>În acest moment este iminentă declanșarea procedurii de infringement și pentru alte articole dintre cele vizate de proiect deoarece, cu privire la aceste articole <u>Codul vamal al Uniunii conține dispoziții similare, contradictorii sau dispoziții cu caracter de noutate.</u></p> <p>În cea ce privește dispozițiile similare <u>potrivit art. 6 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, în cazul existenței unor</u></p>

paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.”

Cu referire la dispozițiile contradictorii și dispozițiile cu caracter de noutate, menționăm că în legislația vamală unională aplicabilă în prezent la nivelul statelor membre nu se mai regăsește conceptul de destinație vamală, zonele libere sunt cuprinse în regimul vamal special de depozitare, alături de antrepozitia vamală. De asemenea nu se mai regăsește noțiunea de antrepozite libere care este prevăzută în Codul vamal Român.

În Codul vamal al Uniunii antrepozitele se clasifică în antrepozite publice, private și antrepozite gestionate de autoritățile vamale iar antrepozitul de tip ”D” nu se mai regăsește.

Regimurile vamale de perfecționare activă cu rambursare și transformare sub control vamal nu se mai regăsesc în noua legislație unională fiind ”cuprinse” în regimul de perfecționare activă a cărui autorizare nu mai obligă solicitantul să facă dovada reexportului produselor prelucrate. În cadrul operațiunilor de perfecționare se permit și operațiunile de distrugere.

De asemenea de la data de 1 mai 2016 nu se mai utilizează la nivel unional următoarele fișe de informații:

- Fișa de informații INF 6 (admitere temporară)
- Fișa de informații INF 7 (perfecționare activă)
- Fișa de informații INF 8 (antrepozite vamale)

Totodată punerea în liberă circulație cu destinație finală a devenit regim vamal special care presupune obținerea unei autorizații din partea autorității vamale.

Depozitarea temporară a mărfurilor trebuie autorizată de către autoritatea vamală iar mărfurile neunionale depozitate temporar trebuie plasate sub un regim vamal sau să fie reexportate în termen de 90 de zile.

procedura de vămuire la domiciliu nu mai este prevăzută în Codul Vamal al Uniunii fiind utilizată procedura de declarare prin înscrierea în evidențele declarantului și declarația incompletă a fost înlocuită cu posibilitatea acceptării de către autoritatea vamală a unei declarații simplificate.

Modificarea propusă asigură totodată evitarea unei stări de fapt și de drept care creează premisele

încălării principiului liberei circulații a mărfurilor și care are consecințe negative asupra mediului de afaceri și asupra angajamentelor asumate de România cu privire la aplicarea obligatorie și directă a normelor unionale.

Abrogarea articolelor menționate din Legea nr. 86/2006 este necesară pentru a se degreva legislația națională aplicabilă în materie vamală de actele și dispozițiile anacronice care pot crea incertitudini în mediul de afaceri conducând la sesizarea de către acesta a Comisiei Europene.

Prin proiectul de act normativ se propune abrogarea expresă a articolelor care contravin normelor vamale europene sau care dublează legislația vamală unională, pentru a se evita încălcarea prevederilor Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și implicit sesizarea Curții Europene de Justiție.

Abrogarea expresă a articolelor căzute în desuetudine sau care pot crea confuzii garantează aplicarea directă și fără echivoc a Regulamentelor Uniunii, cu consecința evitării condamnării României de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin aplicarea unor sancțiuni pecuniare al căror quantum purtător de penalități ar putea fi unul semnificativ, de natură a afecta bugetul consolidat și îndeplinirea obiectivelor asumate de Guvern.

Astfel, impactul modificărilor propuse prin proiectul de ordonanță de urgență a guvernului este de natură bugetară, astfel încât reglementările existente în Codul vamal și neabrogate până în prezent să nu afecteze disciplina fiscal bugetară, corelandu-se legislația vamală națională cu legislația vamală Unională. Prin proiectul de act normativ se vor evita viitoare sesizări ale Comisiei Europene și se crează un mediu concurențial eficient ceea ce va duce la creșterea încasărilor la buget prin creșterea volumului traficului de mărfuri.

Nu în ultimul rând, se are în vedere eficientizarea legislației prin claritate și asigurarea securității raporturilor juridice fără a mai exista la nivelul mediului de afaceri dubii cu privire la legislația vamală aplicabilă, nemiexistând astfel incertitudini privind cadrul legal aplicabil.

	<p>Ministerul finanțelor publice prin direcțiile de specialitate are în proces de elaborare și promovare un proiect de act normativ care vizează sistematizarea și concentrarea legislației vamale naționale și punerea ei în concordanță deplină cu legislația Uniunii Europene, care va duce la eliminarea caracterului rezidual al prevederilor ce urmează să rămână în vigoare fără a fi afectate cerințele art. 18 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă.</p> <p>În concluzie, modificările legislative preconizate, enunțate mai sus, reprezintă măsuri de soluționare a unor situații de urgență și extraordinare, ce vizează în mod direct interesul public, întrucât prin adoptarea acestora se are în vedere atât evitarea declanșării unor noi acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru (procedura de infringement) din partea Comisiei Europene împotriva României, respectarea prevederilor Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, cât și îndepărtarea reglementărilor în vigoare care limitează concurența în mediul de afaceri și conduce la descurajarea transportului de mărfuri, sector care poate afecta și alte sectoare ale economiei românești.</p> <p>Modificările legislative preconizate nu conduc la necesitatea emiterii unor norme care să cuprindă dispoziții tranzitorii deoarece în prezent nu sunt în derulare operațiuni vamale având drept temei legal dispozițiile propuse spre abrogare și astfel nu sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare.</p>
3. Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 3 – a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
1 ¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2 ¹ Impactul asupra	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

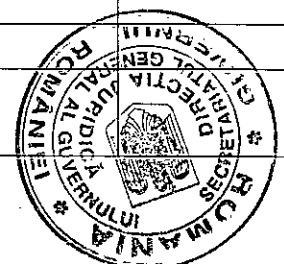

sarcinilor administrative	
2² Impactul asupra sarcinilor administrative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Impactul social	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4 – a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt,
pe anul curent cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mii lei -

Indicatori	Anul curent 2020	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2021	2022	2023	2024	
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat, din acestea:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
(iii) accize						
(b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
(c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	Nu este cazul.					
a) buget de stat, din acestea:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
(b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						

(ii) bunuri și servicii						
(iii) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus din care:	Nu este cazul.					
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Nu este cazul.					
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Nu este cazul.					
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	Nu este cazul.					
7. Alte informații	Nu este cazul.					

Secțiunea a 5 – a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	a) Hotărârea Guvernului nr. 707/2006 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României, cu modificările și completările ulterioare
1¹ Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

prevederile comunitare	
3.Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Hotărâri al Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
5. Alte acte normative și / sau documente internaționale din care decurg angajamentele	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6 – a	
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	A fost respectată procedura prevăzută de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că proiectul de act normativ a fost publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Informații privind avizarea de către :	
a) Consiliul Legislativ	Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de ordonanță de urgență prin avizul nr. 560/2020.
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Nu este cazul.
c) Consiliul Economic și Social	Nu este cazul.
d) Consiliul Concurenței	Consiliul Concurenței a avizat favorabil proiectul de ordonanță de urgență prin avizul nr. 403/2020.
e) Curtea de Conturi	Nu este cazul.
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7 – a	
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	A fost respectată procedura prevăzută de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că proiectul de act normativ a fost publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 8 – a	
Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/ sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBAN

TABEL COMPARATIV
Ordonanța de Urgență a Guvernului pentru modificarea
Legii nr. 86/2006 privind Codul Vamal

Textul actual	Modificare propusă	Justificarea propunerii
	Propunere DGV	Modificări generate de declansarea procedurii de infringere, pentru materializarea propunerii OECD
<p>Art. 1. - (1) Reglementările vamale cuprind prezentul cod, Regulamentul de aplicare a acestuia, precum și alte acte normative care conțin prevederi referitoare la domeniul vamal.</p> <p>(2) Codul se aplică schimbului de mărfuri și bunuri dintre România și alte țări, fără a aduce atingere reglementărilor speciale prevăzute în alte domenii.</p>	<p>Art. 1. Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (UCC)</p> <p>Articolul 1 alin. (1)</p> <p>Prezentul regulament instituie Codul vamal al Uniunii (denumit în continuare „codul”), care stabilește numele și procedurile generale aplicabile mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 4. - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:</p> <p>1. „<i>Persoană</i>” - persoană fizică sau juridică; în această definiție se încadrează și o asociație de persoane fizice care, deși nu are personalitate juridică, este recunoscută de lege.</p> <p>2. „<i>Persoană stabilită în România</i>” - o persoană fizică cu domiciliul ori reședința în România sau o persoană juridică care are sediul social, sediul central sau sediul permanent în România ori asociația de persoane prevăzută la pct. 1 cu sediul în România.</p> <p>3. „<i>Autoritate vamală</i>” - autoritate investită, în principal, cu aplicarea reglementărilor vamale.</p> <p>4. „<i>Birou vamal</i>” - unitate a autorității vamale în care pot fi îndeplinite, în totalitate sau în parte, formalitățile prevăzute în reglementările vamale.</p> <p>5. „<i>Biroul vamal de intrare</i>” - biroul vamal desemnat de autoritatea vamală conform reglementărilor vamale, către care mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României trebuie să fie dirijate fără întârziere și la care acestea sunt supuse controalelor corespunzătoare la intrare destinate analizei de risc.</p> <p>6. „<i>Biroul vamal de import</i>” - biroul vamal desemnat de către autoritatea vamală, conform reglementărilor vamale, la care trebuie să fie îndeplinite formalitățile vamale și controlul corespunzător destinat evaluării riscurilor, pentru a da o destinație vamală mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al României.</p> <p>7. „<i>Biroul vamal de export</i>” - biroul vamal desemnat de către autoritatea vamală, conform reglementărilor vamale, la care trebuie să fie îndeplinite formalitățile vamale și controlul corespunzător destinat evaluării riscurilor, pentru a da o destinație vamală mărfurilor care ies de pe teritoriul vamal al României;</p> <p>8. „<i>Biroul vamal de ieșire</i>” - biroul vamal desemnat de către autoritatea vamală, conform reglementărilor vamale, la care mărfurile trebuie să fie prezentate înainte de a ieși de pe teritoriul vamal al</p>	<p>Art. 4. Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 (UCC)</p> <p>Articolul 5 Definiții</p> <p>1. Punctul 4. „persoană” înseamnă o persoană fizică, o persoană juridică sau orice asocieri de persoane care nu este persoană juridică, dar care este recunoscută în conformitate cu legislația Uniunii sau cu cea națională ca având capacitatea de a încheia acte juridice;</p> <p>2. Punctul 31. „persoană stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii” înseamnă:</p> <p>(a) în cazul unei persoane fizice, orice persoană care are reședința obișnuită pe teritoriul vamal al Uniunii;</p> <p>(b) în cazul unei persoane juridice sau al unei asocieri de persoane, orice persoană care are sediul social legal, sediul central sau</p> <p>3.H.G. nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală</p> <p>Articolul 4 Agenția asigură administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare date prin lege în competența sa, aplicarea politicii și reglementărilor în domeniul vamal și exercitarea atribuțiilor de autoritate vamală, precum și controlul operativ și inopinat privind prevenirea, descoperirea și combaterea oricăror acte și fapte care au ca efect evaziunea fiscală și fraudele fiscale și vamale, precum și a altor fapte date prin lege în competența sa.</p> <p>Pentru punctele 4,5,6,7,8 sunt definițiile din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii – art.1, punctele 13-17</p> <p>Articolul 1</p> <p>13. „birou vamal de plecare” înseamnă biroul vamal unde se acceptă declarația de plasare sub regim de tranzit;</p> <p>14. „birou vamal de destinație” înseamnă biroul vamal unde mărfurile plasate sub un regim de tranzit sunt prezentate pentru a încheia regimul;</p> <p>15. „birou vamal de primă intrare” înseamnă biroul vamal competent pentru supravegherea vamală la locul în care mijlocul de transport care transportă mărfurile intră pe teritoriul vamal al Uniunii dintr-un teritoriu din afara acestuia;</p> <p>16. „birou vamal de export” înseamnă biroul vamal unde se depune declarația de export sau</p>

României și unde acestea sunt supuse controlului vamal de ieșire destinat analizei de risc.

9. "Decizie" - orice act oficial al autorității vamale privind reglementările vamale, referitor la un anumit caz, care produce efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane identificate sau identificabile, inclusiv informațiile tarifare obligatorii și informațiile obligatorii în materie de origine.

10. "Statut vamal" - statutul unei mărfi ca marfă românească sau străină.

11. "Mărfuri românești" -:

a) mărfuri obținute în întregime pe teritoriul vamal al României, cu respectarea condițiilor de origine prevăzute în prezentul cod, care nu încorporează mărfuri importate din alte țări. Mărfurile obținute din mărfuri plasate sub un regim suspensiv nu se consideră a avea statut de marfă românească în cazurile de importanță economică specială determinate prin Regulamentul vamal;

b) mărfuri importate care au fost puse în liberă circulație;

c) mărfuri obținute pe teritoriul vamal al României fie din mărfurile prevăzute la lit. a) și b), fie din mărfurile prevăzute la lit. b).

12. "Mărfuri străine" - altele decât cele definite la pct. 11. Mărfurile românești își pierd statutul vamal când sunt scoase de pe teritoriul vamal al României.

13. "Datorie vamală" - obligația unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import sau export.

14. "Drepturi de import" -:

a) taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de plătit la importul de mărfuri;

b) taxele agricole și alte taxe la import introduse prin reglementările privind politica agricolă sau prin reglementările specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole, dacă este cazul.

15. "Drepturi de export" -:

a) taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de plătit la exportul mărfurilor;

b) taxele agricole și alte taxe la export introduse prin reglementările privind politica agricolă sau prin reglementările specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole, dacă este cazul.

16. "Debitor" - orice persoană obligată să achite datoria vamală.

17. "Supraveghere vamală" - orice acțiune a autorității vamale pentru asigurarea respectării reglementărilor vamale și, când este cazul, a altor dispoziții aplicabile mărfurilor aflate sub supraveghere vamală.

18. "Control vamal" - acte specifice efectuate de către autoritatea vamală pentru a asigura aplicarea corectă a reglementărilor vamale și a altor dispoziții legale privind intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări, inclusiv staționarea mărfurilor care nu au statutul de mărfuri românești; aceste acte pot să includă verificarea mărfurilor, a datelor înscrise în declarație, existența și autenticitatea documentelor electronice sau scrise, examinarea evidențelor contabile ale agenților economici și a altor înscrisuri, controlul mijloacelor de transport, controlul bagajelor și al altor mărfuri transportate de sau aflate asupra persoanelor, precum și efectuarea de verificări administrative și alte acte similare.

19. "Destinație vamală a mărfurilor" -:

a) plasarea mărfurilor sub un regim vamal;

declarația de reexport pentru mărfurile scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii;

17. „birou vamal de plasare” înseamnă biroul vamal indicat în autorizație pentru un regim special, astfel cum se menționează la articolul 211 alineatul (1) din cod, care are competența de a acorda mărfurilor liberul de vamă pentru un regim special;

Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

9. Punctul 39. „decizie” înseamnă orice act administrativ emis de autoritățile vamale în domeniul legislației vamale care reglementează un anumit caz și având efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane în cauză;

10. Punctul 22. „statut vamal” înseamnă statutul unor mărfuri ca fiind mărfuri unionale sau neunionale;

11. Punctul 23 „mărfuri unionale” înseamnă mărfurile care aparțin uneia dintre următoarele categorii:

(a) mărfuri produse în întregime pe teritoriul vamal al Uniunii și care nu conțin mărfuri importate din țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii;

(b) mărfuri care intră pe teritoriul vamal al Uniunii provenind din țări sau teritorii care nu fac parte din acest teritoriu și care au fost puse în liberă circulație;

(c) mărfuri obținute sau produse pe teritoriul vamal al Uniunii, fie exclusiv din mărfuri menționate la litera (b), fie din mărfuri menționate la litera (a) și (b);

12. Punctul 24 „mărfuri neunionale” înseamnă mărfuri altele decât cele menționate la punctul 23 sau care și-au pierdut statutul vamal de mărfuri unionale;

13. Punctul 18 „datorie vamală” înseamnă obligația unei persoane de a plăti cuantumul taxelor la import sau la export care se aplică unor mărfuri specifice în conformitate cu legislația vamală în vigoare;

14. Punctul 20 „taxe la import” înseamnă taxele vamale care trebuie plătite la importul de mărfuri;

15. Punctul 21 „taxe la export” înseamnă taxele vamale care trebuie plătite la exportul de mărfuri;

16. Punctul 19 „debitor” înseamnă orice persoană obligată la plata unei datorii vamale;

17. Punctul 27 „supravegherea vamală” înseamnă acțiunile întreprinse, în general, de autoritățile vamale pentru a asigura respectarea reglementărilor vamale și, când este cazul, a altor dispoziții aplicabile mărfurilor aflate sub supraveghere vamală;

18. Punctul 3. „controale vamale” înseamnă acte specifice îndeplinite de autoritățile vamale în scopul asigurării respectării legislației vamale sau a altor dispoziții care reglementează intrarea, ieșirea, tranzitul, circulația, depozitarea și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Uniunii și țările sau teritoriile din afara acestui teritoriu, precum și staționarea și circulația pe teritoriul vamal al Uniunii ale mărfurilor neunionale și ale mărfurilor plasate sub regimul de destinație finală;

19. Nu mai există noțiunea de destinație vamală în noile reglementări unionale.

20. Punctul 16 „regim vamal” înseamnă unul dintre regimurile următoare sub care pot fi plasate mărfurile în conformitate cu codul:

(a) punerea în liberă circulație;

(b) regimuri speciale;

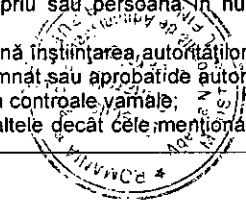
(c) export;

21. Punctul 12. „declarație vamală” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, menționând, dacă este cazul, procedura specifică care urmează să fie aplicată;

22. Punctul 15. „declarant” înseamnă persoana care depune o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport în nume propriu sau persoană în numele căreia se depune declarația sau notificarea respectivă;

23. Punctul 33. „prezentarea mărfurilor în vamă” înseamnă înștiințarea autorităților vamale asupra sosirii mărfurilor la biroul vamal sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale și punerea mărfurilor la dispoziția acestora pentru a efectua controale vamale;

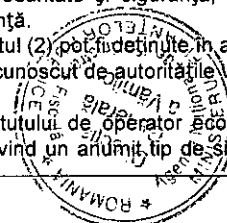
24. Punctul 24. „mărfuri neunionale” înseamnă mărfuri altele decât cele menționate la punctul 23

<p>b) introducerea mărfurilor într-o zonă liberă sau antrepozit liber;</p> <p>c) reexportul acestora în afara teritoriului vamal al României;</p> <p>d) distrugerea mărfurilor;</p> <p>e) abandonarea mărfurilor în favoarea statului.</p> <p>20. "Regim vamal" - :</p> <p>a) punerea în liberă circulație;</p> <p>b) tranzitul;</p> <p>c) antrepozitaarea vamală;</p> <p>d) perfecționarea activă;</p> <p>e) transformarea sub control vamal;</p> <p>f) admiterea temporară;</p> <p>g) perfecționarea pasivă;</p> <p>h) exportul.</p> <p>21. "Declarație vamală" - actul cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal.</p> <p>22. "Declarant" - persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală.</p> <p>23. "Prezentarea mărfurilor în vamă" - reprezintă înștiințarea autorității vamale, în modalitatea prevăzută de lege, despre sosirea mărfurilor la biroul vamal sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritatea vamală.</p> <p>24. "Liber de vamă" - acțiune prin care autoritatea vamală lasă la dispoziția titularului declarației vamale mărfurile vămuite în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acestea au fost plasate.</p> <p>25. "Titularul regimului" - persoana în numele căreia s-a făcut declarația vamală sau persoana căreia i-au fost transferate drepturile și obligațiile persoanei menționate anterior în privința regimului vamal.</p> <p>26. "Titularul autorizației" - persoana căreia i s-a eliberat o autorizație.</p> <p>27. "Risc" - probabilitatea producerii la intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări și la staționarea mărfurilor care nu au statutul de mărfuri românești, a unui eveniment care fie :</p> <p>a) împiedică aplicarea corectă a reglementărilor legale;</p> <p>b) compromite interesele financiare ale României;</p> <p>c) constituie o amenințare pentru securitatea și siguranța României, pentru sănătatea publică, pentru mediu sau pentru consumatori.</p> <p>28. "Gestionarea riscurilor" - determinarea sistematică a riscurilor și punerea în practică a tuturor măsurilor necesare pentru a limita expunerea la riscuri. Acest termen include activități de genul colectării de date și de informații, analizării și evaluării riscurilor, recomandării și adoptării de măsuri, precum și controlul și evaluarea periodică a procesului și a rezultatelor sale, pe bază de surse și de strategii naționale și internaționale.</p>		<p>sau care și-au pierdut statutul vamal de mărfuri unionale;</p> <p>25. Punctul 35. „titularul regimului” înseamnă:</p> <p>(a) persoana care depune declarația vamală sau în numele căreia se depune declarația vamală respectivă; sau</p> <p>(b) persoana căreia i-au fost transferate drepturile și obligațiile în privința regimului vamal;</p> <p>26. Punctul 39. „decizie” înseamnă orice act administrativ emis de autoritățile vamale în domeniul legislației vamale care reglementează un anumit caz și având efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane în cauză;</p> <p>27. Punctul 7. „risc” înseamnă probabilitatea și impactul producerii, la intrarea, ieșirea, tranzitul, circulația sau destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Uniunii și țările sau teritoriile situate în afara acestui teritoriu sau la staționarea pe teritoriul vamal al Uniunii a mărfurilor neunionale, a unui eveniment care:</p> <p>(a) ar împiedica aplicarea corectă a măsurilor la nivelul Uniunii sau a celor naționale;</p> <p>(b) ar compromite interesele financiare ale Uniunii sau ale statelor membre; sau</p> <p>(c) ar constitui o amenințare pentru securitatea și siguranța Uniunii și a rezidenților acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori;</p> <p>28. Punctul 25. „gestionarea riscurilor” înseamnă determinarea sistematică a riscurilor, inclusiv cu ajutorul controalelor prin sondaj, și punerea în aplicare a tuturor măsurilor necesare pentru a limita expunerea la riscuri;</p>
<p>Art. 31. - (1) În condițiile prevăzute în prezentul cod, orice persoană își poate desemna un reprezentant în relația sa cu autoritatea vamală pentru a întocmi actele și a îndeplini formalitățile prevăzute în reglementările vamale.</p> <p>(2) Reprezentarea poate fi directă sau indirectă.</p> <p>(3) În cazul reprezentării directe, reprezentantul acționează în numele și pe seama unei alte persoane.</p>	<p>Art. 31. Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 18</p> <p>(1) Orice persoană poate desemna un reprezentant vamal. Această reprezentare poate fi directă, caz în care reprezentantul vamal acționează în numele și pe seama unei alte persoane, sau indirectă, caz în care reprezentantul vamal acționează în nume propriu, dar pe seama unei alte persoane.</p> <p>(2) Reprezentantul vamal este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.</p>

<p>(4) În cazul reprezentării indirecte, reprezentantul acționează în nume propriu, dar pe seama unei alte persoane.</p> <p>(5) Reprezentantul trebuie să fie stabilit în România, cu următoarele excepții:</p> <p>a) în cazul declarării mărfurilor pentru regimul vamal de tranzit sau admitere temporară;</p> <p>b) în cazurile când mărfurile sunt declarate cu titlu ocazional, cu condiția ca autoritatea vamală să considere acest lucru justificat.</p> <p>(6) Reprezentantul poate fi un comisionar în vamă, în condițiile prevăzute de Regulamentul vamal.</p> <p>(7) Reprezentantul are obligația să declare că acționează pentru persoana care l-a împuternicit, să specifice dacă reprezentarea este directă sau indirectă și să fie investit cu puterea de reprezentare.</p> <p>(8) O persoană care nu declară că acționează în numele sau pe seama altei persoane sau care declară că acționează în numele sau pe seama altei persoane fără a fi împuternicită să facă aceasta, se consideră că acționează în nume propriu și pe contul său.</p> <p>(9) Autoritatea vamală poate cere, oricărei persoane care declară că acționează în numele sau pe seama altei persoane, să facă dovada calității și capacității sale de a acționa ca reprezentant.</p>		<p>Cu excepția unor prevederi contrare, se face derogare de la această cerință atunci când reprezentantul vamal acționează în numele unor persoane care nu au obligația de a fi stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii.</p> <p>(3) Statele membre pot stabili, în conformitate cu legislația Uniunii, condițiile în care un reprezentant vamal poate furniza servicii în statul membru în care este stabilit. Cu toate acestea, fără a aduce atingere aplicării unor criterii mai puțin stricte de către statul membru în cauză, un reprezentant vamal care îndeplinește criteriile stabilite la articolul 39 literele (a) - (d) are dreptul să presteze astfel de servicii într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit.</p> <p>(4) Statele membre pot aplica condițiile stabilite în conformitate cu prima teză a alineatului (3) în legătură cu reprezentanții vamali care nu sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii.</p> <p>Articolul 19</p> <p>(1) În raporturile cu autoritățile vamale, reprezentantul vamal declară că acționează pentru persoana reprezentată și precizează dacă este vorba de o reprezentare directă sau indirectă. În cazul persoanelor care nu declară că acționează în calitate de reprezentant vamal sau care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal, fără a fi împuternicite în acest sens, se consideră că acționează în nume propriu și pe seama lor.</p> <p>(2) Autoritățile vamale pot cere persoanelor care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal să facă dovada împuternicirii lor de către persoana pe care o reprezintă. În anumite cazuri, autoritățile vamale nu solicită furnizarea acestei dovezi.</p> <p>(3) Autoritățile vamale nu solicită unei persoane care acționează în calitate de reprezentant vamal și îndeplinește acte și formalități în mod regulat să facă de fiecare dată dovada împuternicirii, cu condiția ca o astfel de persoană să fie în măsură să prezinte dovada respectivă la cererea autorităților vamale.</p> <p>Articolul 20</p> <p>Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:</p> <p>(a) cazurile în care nu se aplică derogarea menționată la articolul 18 alineatul (2) paragraful al doilea;</p> <p>(b) cazurile în care nu se solicită de către autoritățile vamale dovada împuternicirii menționată la articolul 19 alineatul (2) primul paragraf.</p> <p>Articolul 21</p> <p>Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la furnizarea dovezilor menționate la articolul 18 alineatul (3).</p> <p>Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).</p>
<p>Art. 32. - (1) Autoritatea vamală acordă pe baza criteriilor prevăzute în prezenta secțiune și, dacă este necesar, după consultarea altor autorități competente, statutul de "agent economic autorizat" oricărui agent economic stabilit în România. Agentul economic autorizat beneficiază de anumite facilități în ceea ce privește controlul vamal privind securitatea și siguranța, și/sau de anumite simplificări prevăzute de reglementările vamale.</p> <p>(2) Statutul de agent economic autorizat se acordă pe baza următoarelor criterii:</p> <p>a) lipsa înregistrărilor în baza de date a autorității vamale, referitoare la încălcarea reglementărilor vamale de către agentul economic solicitant;</p> <p>b) un sistem corespunzător de gestiune a înscrisurilor comerciale, și, dacă este cazul, a documentelor de transport care să permită efectuarea controlului vamal;</p> <p>c) dovada solvabilității financiare, dacă este cazul, și, când acestea sunt aplicabile, normele corespunzătoare de securitate și siguranță legate de gestionarea riscurilor.</p>	<p>Art. 32. Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 38</p> <p>(1) Orice operator economic stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii și care îndeplinește criteriile enunțate la articolul 39 poate să depună o cerere pentru a obține statutul de operator economic autorizat.</p> <p>Acest statut este acordat de către autoritățile vamale, după o consultare cu alte autorități competente, dacă este necesar, și face obiectul monitorizării.</p> <p>(2) Statutul de operator economic autorizat cuprinde următoarele tipuri de autorizări:</p> <p>(a) cea de operator economic autorizat pentru simplificări vamale, care permite titularului să beneficieze de anumite simplificări în conformitate cu legislația vamală; sau</p> <p>(b) cea de operator economic autorizat pentru securitate și siguranță, care conferă titularului dreptul la facilități în materie de securitate și siguranță.</p> <p>(3) Ambele tipuri de autorizații menționate la alineatul (2) pot fi deținute în același timp.</p> <p>(4) Statutul de operator economic autorizat este recunoscut de autoritățile vamale din toate statele membre, sub rezerva articolelor 39, 40 și 41.</p> <p>(5) Autoritățile vamale, pe baza recunoașterii statutului de operator economic autorizat pentru simplificările vamale și cu condiția ca cerințele privind un anumit tip de simplificare prevăzută în</p>

(3) Prin Regulamentul vamal se stabilesc numele privind :

- a) acordarea statutului de agent economic autorizat;
- b) eliberarea autorizațiilor pentru utilizarea simplificărilor;
- c) stabilirea autorității vamale care acordă statutul de agent economic autorizat și care eliberează autorizația prevăzută la lit. b).
- d) tipul de facilitate și limitele acesteia care pot fi acordate în ceea ce privește controalele vamale referitoare la securitate și siguranță, ținând cont de regulile referitoare la gestionarea riscurilor;
- e) condițiile în care statutul de agent economic autorizat poate fi suspendat sau retras.

legislația vamală să fie îndeplinite, autorizează operatorul să beneficieze de această simplificare. Autoritățile vamale nu reexaminează criteriile care au fost deja examinate cu ocazia acordării statutului de operator economic autorizat.

(6) Operatorul economic autorizat menționat la alineatul (2) beneficiază de un tratament favorabil față de alți operatori economici în ceea ce privește controalele vamale în funcție de tipul de autorizație acordată, inclusiv de reducerea numărului controalelor fizice și documentare.

(7) Autoritățile vamale acordă avantaje care decurg din statutul de operator economic autorizat persoanelor stabilite în țări sau pe teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, care îndeplinesc condițiile și respectă obligațiile definite în legislația relevantă a țărilor sau a teritoriilor respective, în măsura în care aceste condiții și obligații sunt recunoscute de Uniune ca fiind echivalente celor impuse operatorilor economici autorizați stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii. Această acordare de avantaje se bazează pe principiul reciprocității, cu excepția unei decizii contrare a Uniunii, și se sprijină pe un acord internațional sau pe legislația Uniunii în domeniul politicii comerciale comune.

Articolul 39

Criteriile pentru acordarea statutului de operator economic autorizat sunt următoarele:

(a) absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate a legislației vamale și a dispozițiilor fiscale, inclusiv absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a solicitantului;

(b) dovedirea de către solicitant a unui nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale;

(c) solvabilitate financiară, care se consideră a fi dovedită atunci când solicitantul are o situație financiară bună care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză;

(d) în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 38 alineatul (2) litera (a), standardele practice de competență sau calificările profesionale care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată; și

(e) în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 38 alineatul (2) litera (b), standardele de securitate și siguranță corespunzătoare, care se consideră a fi îndeplinite atunci când solicitantul demonstrează că menține măsurile adecvate pentru a garanta securitatea și siguranța lanțului de aprovizionare internațional, inclusiv în domeniile integrității fizice și controlului accesului, proceselor logistice și manipulării anumitor tipuri de mărfuri, personalului și identificării partenerilor săi comerciali.

Articolul 40

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284, pentru a stabili:

(a) simplificările menționate la articolul 38 alineatul (2) litera (a);

(b) facilitățile menționate la articolul 38 alineatul (2) litera (b);

(c) tratamentul favorabil menționat la articolul 38 alineatul (6).

Articolul 41 Conferirea competențelor de executare

Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, modalitățile pentru aplicarea criteriilor menționate la articolul 39.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 (DA)

Articolul 23

[Articolul 38 alineatul (2) litera (b) din cod]

(1) În cazul în care un operator economic autorizat pentru securitate și siguranță, astfel cum se menționează la articolul 38 alineatul (2) litera (b) din cod (AEOS), depune în nume propriu o declarație prealabilă la ieșire sub forma unei declarații vamale sau a unei declarații de reexport, nu sunt necesare alte date decât cele menționate în respectivele declarații.

(2) În cazul în care un AEOS depune, în numele altei persoane care este, de asemenea, un AEOS, o declarație prealabilă la ieșire, sub forma unei declarații vamale sau a unei declarații de

		<p>respectiv, indicând motivele care justifică depășirea acestuia și indicând noul termen estimat ca fiind necesar pentru luarea unei decizii. Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, acest nou termen nu depășește 30 de zile.</p> <p>Fără a aduce atingere celui de al doilea paragraf, autoritățile vamale pot prelungi termenul pentru luarea unei decizii, astfel cum este stabilit în legislația vamală, dacă solicitantul solicită o prelungire cu scopul de a efectua ajustări pentru a asigura îndeplinirea condițiilor și a criteriilor impuse. Ajustările respective și termenul suplimentar necesar efectuării lor sunt comunicate autorităților vamale, care iau o hotărâre cu privire la prelungire.</p> <p>(4) Decizia produce efecte de la data la care este primită de către solicitant sau la care se consideră că a fost primită, cu excepția cazului în care dispozițiile deciziei sau legislația vamală prevăd altfel. Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 45 alineatul (2), deciziile adoptate sunt executorii de către autoritățile vamale începând cu acea dată.</p> <p>(5) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în legislația vamală, decizia este valabilă pe termen nelimitat.</p> <p>6) Înainte de luarea unei decizii care ar avea consecințe nefavorabile pentru solicitant, autoritățile vamale comunică solicitantului motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia. Solicitantului i se acordă posibilitatea să își exprime punctul de vedere într-un termen determinat de la data la care primește aceste informații sau la care se consideră că le-a primit. La expirarea termenului respectiv, solicitantul este informat, într-o formă corespunzătoare, cu privire la decizie. Primul paragraf nu se aplică în oricare dintre următoarele cazuri:</p> <p>(a) în cazul în care se referă la o decizie menționată la articolul 33 alineatul (1);</p> <p>(b) în cazul refuzului de a beneficia de un contingent tarifar atunci când este atinsă limita prevăzută a volumul contingentelor tarifare, în conformitate cu articolul 56 alineatul (4) primul paragraf;</p> <p>(c) în cazul în care natura sau nivelul unei amenințări pentru securitatea și siguranța Uniunii și a rezidenților acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori impun acest lucru;</p> <p>(d) în cazul în care decizia urmărește asigurarea punerii în aplicare a unei alte decizii în cazul căreia s-a aplicat primul paragraf, fără a se aduce atingere legislației statului membru în cauză;</p> <p>(e) în cazul în care ar aduce atingere anchetelor inițiate în scopul combaterii fraudei;</p> <p>(f) în alte cazuri specifice.</p> <p>(7) În orice decizie care are consecințe nefavorabile pentru solicitant se specifică motivele pe care se întemeiază aceasta și se menționează calea de atac prevăzută la articolul 44.</p>
<p>Art. 34. - Cu excepția cazurilor prevăzute de lege, deciziile autorităților vamale sunt puse în aplicare de la data adoptării.</p>	<p>Art. 34. Se abrogă</p>	<p>Rgulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 22 alin. 4)</p> <p>Decizia produce efecte de la data la care este primită de către solicitant sau la care se consideră că a fost primită, cu excepția cazului în care dispozițiile deciziei sau legislația vamală prevăd altfel. Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 45 alineatul (2), deciziile adoptate sunt executorii de către autoritățile vamale începând cu acea dată.</p>
<p>Art. 35. -(1) O decizie favorabilă persoanei interesate se anulează când a fost luată pe baza unor informații eronate sau incomplete și dacă solicitantul a știut sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau eronate sau incomplete și această decizie nu ar fi fost luată dacă informațiile ar fi fost corecte și complete.</p> <p>(2) Anularea se comunică de autoritatea vamală persoanei căreia i s-a adresat și produce efecte de la data adoptării deciziei anulate.</p>	<p>Art. 35. Se abrogă</p>	<p>Rgulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 22 Articolul 22</p> <p>(1) În cazul în care o persoană depune o cerere pentru obținerea unei decizii privind aplicarea legislației vamale, aceasta furnizează toate informațiile necesare autorităților vamale competente în scopul luării deciziei respective.</p> <p>O decizie privind mai multe persoane poate, de asemenea, să fie solicitată și luată în conformitate cu condițiile prevăzute în legislația vamală.</p> <p>Cu excepția cazului în care se dispune altfel, autoritatea vamală competentă este cea din locul în care contabilitatea principală în scopuri vamale a solicitantului este ținută sau disponibilă și în care urmează a fi desfășurate cel puțin o parte dintre activitățile care fac obiectul deciziei.</p>

(2) Autoritățile vamale verifică, fără întârziere și cel târziu în termen de 30 de zile de la primirea cererii pentru obținerea unei decizii, dacă sunt întrunite condițiile pentru acceptarea cererii respective.

În cazul în care autoritățile vamale stabilesc că cererea conține toate informațiile necesare în vederea luării unei decizii, acestea comunică solicitantului faptul că cererea a fost acceptată, în termenul menționat la primul paragraf.

(3) Autoritatea vamală competentă ia decizia menționată la alineatul (1) și notifică solicitantului fără întârziere și cel târziu în termen de 120 de zile de la data acceptării cererii, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.

În cazul în care autoritățile vamale nu sunt în măsură să respecte termenul pentru luarea unei decizii, acestea aduc acest fapt la cunoștința solicitantului înainte de expirarea termenului respectiv, indicând motivele care justifică depășirea acestuia și indicând noul termen estimat ca fiind necesar pentru luarea unei decizii. Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, acest nou termen nu depășește 30 de zile.

Fără a aduce atingere celui de al doilea paragraf, autoritățile vamale pot prelungi termenul pentru luarea unei decizii, astfel cum este stabilit în legislația vamală, dacă solicitantul solicită o prelungire cu scopul de a efectua ajustări pentru a asigura îndeplinirea condițiilor și a criteriilor impuse. Ajustările respective și termenul suplimentar necesar efectuării lor sunt comunicate autorităților vamale, care iau o hotărâre cu privire la prelungire.

(4) Decizia produce efecte de la data la care este primită de către solicitant sau la care se consideră că a fost primită, cu excepția cazului în care dispozițiile deciziei sau legislația vamală prevăd altfel. Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 45 alineatul (2), deciziile adoptate sunt executorii de către autoritățile vamale începând cu acea dată.

(5) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în legislația vamală, decizia este valabilă pe termen nelimitat.

6) Înainte de luarea unei decizii care ar avea consecințe nefavorabile pentru solicitant, autoritățile vamale comunică solicitantului motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia. Solicitantului i se acordă posibilitatea să își exprime punctul de vedere într-un termen determinat de la data la care primește aceste informații sau la care se consideră că le-a primit. La expirarea termenului respectiv, solicitantul este informat, într-o formă corespunzătoare, cu privire la decizie.

Primul paragraf nu se aplică în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care se referă la o decizie menționată la articolul 33 alineatul (1);

(b) în cazul refuzului de a beneficia de un contingent tarifar atunci când este atinsă limita prevăzută a volumul contingentelor tarifare, în conformitate cu articolul 56 alineatul (4) primul paragraf;

(c) în cazul în care natura sau nivelul unei amenințări pentru securitatea și siguranța Uniunii și a rezidenților acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori impun acest lucru;

(d) în cazul în care decizia urmărește asigurarea punerii în aplicare a unei alte decizii în cazul căreia s-a aplicat primul paragraf, fără a se aduce atingere legislației statului membru în cauză;

(e) în cazul în care ar aduce atingere anchetelor inițiate în scopul combaterii fraudei;

(f) în alte cazuri specifice.

(7) În orice decizie care are consecințe nefavorabile pentru solicitant se specifică motivele pe care se întemeiază aceasta și se menționează calea de atac prevăzută la articolul 44.

Articolul 27 (1) Autoritățile vamale anulează o decizie favorabilă titularului deciziei în cazul în care toate condițiile de mai jos sunt îndeplinite:

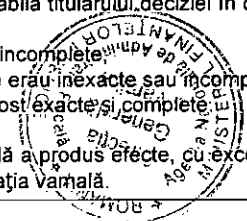
(a) decizia a fost luată pe baza unor informații inexacte sau incomplete;

(b) titularul deciziei știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau inexacte sau incomplete;

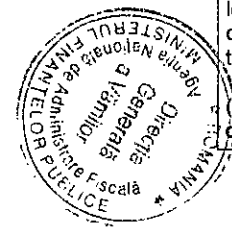
(c) decizia ar fi fost diferită în cazul în care informațiile ar fi fost exacte și complete;

(2) Anularea deciziei se comunică titularului deciziei.

(3) Anularea produce efecte de la data la care decizia inițială a produs efecte, cu excepția cazului în care se specifică altfel în decizie în conformitate cu legislația vamală.

<p>Art. 36. - (1) Prin derogare de la prevederile Legii contenciosului administrative nr. 554/2004 cu modificările ulterioare, o decizie favorabilă persoanei interesate este revocată sau modificată când, în alte cazuri decât cele menționate în art. 35, nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite una sau mai multe condiții prevăzute pentru emiterea acesteia.</p> <p>(2) O decizie favorabilă persoanei interesate poate fi revocată și când persoana căreia îi este adresată nu îndeplinește o obligație care îi revine prin această decizie.</p> <p>(3) Revocarea sau modificarea deciziei se comunică persoanei căreia i se adresează și produce efecte de la data aducerii la cunoștință în cazuri excepționale, când interesele legitime ale persoanei o cer, autoritatea vamală poate amâna data aplicării revocării sau modificării. Cazurile excepționale se vor detalia în Regulamentul vamal,</p>	<p>Art. 36. Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 28</p> <p>(1) O decizie favorabilă se revocă sau se modifică dacă, în alte cazuri decât cele menționate la articolul 27:</p> <p>(a) una sau mai multe dintre condițiile pentru luarea acesteia nu erau sau nu mai sunt îndeplinite; sau</p> <p>(b) titularul deciziei solicită acest lucru.</p> <p>(2) Dacă nu se prevede altfel, o decizie favorabilă care se adresează mai multor persoane nu poate fi revocată decât în privința acelei persoane care nu se conformează obligațiilor care îi revin prin această decizie.</p> <p>(3) Revocarea sau modificarea deciziei se comunică titularului deciziei.</p> <p>(4) Articolul 22 alineatul (4) se aplică în caz de revocare sau de modificare a deciziei.</p> <p>Cu toate acestea, în cazuri excepționale în care interesele legitime ale destinatarului deciziei o cer, autoritățile vamale pot amâna cu maximum un an data la care revocarea sau modificarea produce efecte. Data respectivă se precizează în decizia de revocare sau de modificare.</p>
<p>Art. 37. - (1) Persoanele interesate au dreptul să solicite autorității vamale, în scris, informații privind aplicarea reglementărilor vamale. O astfel de solicitare poate fi refuzată dacă aceasta nu are legătură cu o operațiune de import sau export ce urmează a fi realizată.</p> <p>(2) La cerere se anexează, dacă este cazul, documentația cuprinzând principalele caracteristici tehnice și comerciale ale mărfurilor care fac obiectul tranzacției, precum și analizele de laborator.</p> <p>(3) Informațiile sunt furnizate gratuit solicitantului. Când apar costuri speciale pentru autoritatea vamală, mai ales ca rezultat al analizelor și expertizelor efectuate asupra mărfurilor sau al returnării acestora, cheltuielile corespunzătoare vor fi facturate solicitantului.</p>	<p>Art. 37. Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 14</p> <p>(1) Orice persoană poate solicita autorităților vamale informații privind aplicarea legislației vamale. O astfel de solicitare poate fi refuzată în cazul în care nu se referă la o activitate în materie de comerț internațional de mărfuri care este avută în vedere în mod efectiv.</p> <p>(2) Autoritățile vamale mențin un dialog regulat cu operatorii economici și cu alte autorități implicate în comerțul internațional de mărfuri. Acestea promovează transparența punând la dispoziție, gratuit, în măsura posibilului, și prin intermediul internetului, legislația vamală, deciziile administrative generale și formularele de cerere.</p>
<p>Art. 39. - (1) O informație tarifară obligatorie este valabilă pentru o perioadă de 6 ani de la data emiterii, iar cea în materie de origine pentru o perioadă de 3 ani. Prin excepție de la prevederile art. 35, informația obligatorie se anulează de autoritatea vamală dacă s-a bazat pe informații eronate sau incomplete furnizate de solicitant.</p> <p>(2) Informația tarifară obligatorie încetează să mai fie valabilă:</p> <p>a) ca urmare a adoptării unei reglementări cu ale cărei prevederi informația nu mai este conformă;</p> <p>b) ca urmare a unei modificări a Notelor explicative la Nomenclatura Combinată sau ca urmare a unui aviz de clasificare ori a unei modificări a Notelor explicative la Nomenclatura Sistemului armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, publicată în Monitorul Oficial al României;</p> <p>c) când este modificată sau revocată conform art. 36, cu condiția ca titularul să fie înștiințat cu privire la aceasta.</p> <p>(3) Informația obligatorie în materie de origine încetează să mai fie valabilă:</p> <p>a) ca urmare a adoptării unei reglementări sau încheierii de către România a unui acord cu ale căror prevederi informația obligatorie nu mai este conformă;</p> <p>b) când devine incompatibilă cu regulile de origine prevăzute în legislația în vigoare;</p> <p>c) când este modificată sau revocată conform art. 36, cu condiția ca titularul să fie înștiințat cu privire la aceasta.</p> <p>(4) Dispozițiile alin. (2) lit. a) și b), alin. (3) lit. a) și b) se aplică de la data intrării în vigoare a actelor menționate, iar cele de la alin. (2) lit. c)</p>	<p>Art. 39. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 22</p> <p>(1) În cazul în care o persoană depune o cerere pentru obținerea unei decizii privind aplicarea legislației vamale, aceasta furnizează toate informațiile necesare autorităților vamale competente în scopul luării deciziei respective.</p> <p>O decizie privind mai multe persoane poate, de asemenea, să fie solicitată și luată în conformitate cu condițiile prevăzute în legislația vamală.</p> <p>Cu excepția cazului în care se dispune altfel, autoritatea vamală competentă este cea din locul în care contabilitatea principală în scopuri vamale a solicitantului este ținută sau disponibilă și în care urmează a fi desfășurate cel puțin o parte dintre activitățile care fac obiectul deciziei.</p> <p>(2) Autoritățile vamale verifică, fără întârziere și cel târziu în termen de 30 de zile de la primirea cererii pentru obținerea unei decizii, dacă sunt întrunite condițiile pentru acceptarea cererii respective.</p> <p>În cazul în care autoritățile vamale stabilesc că cererea conține toate informațiile necesare în vederea luării unei decizii, acestea comunică solicitantului faptul că cererea a fost acceptată, în termenul menționat la primul paragraf.</p> <p>(3) Autoritatea vamală competentă ia decizia menționată la alineatul (1) și notifică solicitantului fără întârziere și cel târziu în termen de 120 de zile de la data acceptării cererii, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.</p> <p>În cazul în care autoritățile vamale nu sunt în măsură să respecte termenul pentru luarea unei decizii, acestea aduc acest fapt la cunoștința solicitantului înainte de expirarea termenului respectiv, indicând motivele care justifică depășirea acestuia și indicând noul termen estimat ca fiind necesar pentru luarea unei decizii. Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, acest nou termen nu depășește 30 de zile.</p> <p>Fără a aduce atingere celui de al doilea paragraf, autoritățile vamale pot prelungi termenul pentru luarea unei decizii, astfel cum este stabilit în legislația vamală, dacă solicitantul solicită o prelungire cu scopul de a efectua ajustări pentru a asigura îndeplinirea condițiilor și a criteriilor impuse.</p>

și (3) lit. c) de la data înștiințării.

(5) Titularul unei informații obligatorii care a încetat să mai fie valabilă, conform alin. (2) lit. b) și c) sau alin. (3) lit. b) și c), poate să se folosească în continuare de această informație în scopul stabilirii drepturilor de import, a drepturilor de export, precum și a altor drepturi pe o durată de 6 luni, în situația în care a avut încheiate contracte ferme pentru cumpărarea sau vânzarea mărfurilor, pe baza informației obligatorii înainte ca încetarea valabilității să se fi produs. În cazul produselor pentru care se prezintă un certificat de import sau de export în timpul îndeplinirii formalităților vamale, termenul de 6 luni se înlocuiește cu perioada de valabilitate a certificatului.

(6) Aplicarea dispozițiilor cuprinse în informațiile obligatorii are efect asupra determinării drepturilor de import sau export și asupra modului de utilizare a certificatelor de import sau export prezentate cu ocazia declarării mărfurilor în vamă cu condiția ca certificatul de import sau export să fi fost eliberat în baza informațiilor obligatorii.

Ajustările respective și termenul suplimentar necesar efectuării lor sunt comunicate autorităților vamale, care iau o hotărâre cu privire la prelungire.

(4) Decizia produce efecte de la data la care este primită de către solicitant sau la care se consideră că a fost primită, cu excepția cazului în care dispozițiile deciziei sau legislația vamală prevăd altfel. Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 45 alineatul (2), deciziile adoptate sunt executorii de către autoritățile vamale începând cu acea dată.

(5) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în legislația vamală, decizia este valabilă pe termen nelimitat.

(6) Înainte de luarea unei decizii care ar avea consecințe nefavorabile pentru solicitant, autoritățile vamale comunică solicitantului motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia. Solicitantului i se acordă posibilitatea să își exprime punctul de vedere într-un termen determinat de la data la care primește aceste informații sau la care se consideră că le-a primit. La expirarea termenului respectiv, solicitantul este informat, într-o formă corespunzătoare, cu privire la decizie.

Primul paragraf nu se aplică în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care se referă la o decizie menționată la articolul 33 alineatul (1);

(b) în cazul refuzului de a beneficia de un contingent tarifar atunci când este atinsă limita prevăzută a volumul contingentelor tarifare, în conformitate cu articolul 56 alineatul (4) primul paragraf;

(c) în cazul în care natura sau nivelul unei amenințări pentru securitatea și siguranța Uniunii și a rezidenților acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori impun acest lucru;

(d) în cazul în care decizia urmărește asigurarea punerii în aplicare a unei alte decizii în cazul căreia s-a aplicat primul paragraf, fără a se aduce atingere legislației statului membru în cauză;

(e) în cazul în care ar aduce atingere anchetelor inițiate în scopul combaterii fraudei;

(f) în alte cazuri specifice.

(7) În orice decizie care are consecințe nefavorabile pentru solicitant se specifică motivele pe care se întemeiază aceasta și se menționează calea de atac prevăzută la articolul 44.

Articolul 23

(1) Titularul deciziei respectă obligațiile care decurg din decizie.

(2) Titularul deciziei informează fără întârziere autoritățile vamale cu privire la orice factor intervenit după luarea deciziei, care îi poate influența menținerea sau conținutul.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor din alte domenii, care precizează cazurile în care deciziile sunt lovite de nulitate relativă sau de nulitate absolută, autoritățile vamale care au luat o decizie o pot anula, modifica sau revoca în orice moment, în cazul în care aceasta nu este conformă cu legislația vamală.

(4) În anumite cazuri, autoritățile vamale efectuează următoarele acțiuni:

(a) reevaluarea unei decizii;

(b) suspendarea unei decizii care nu trebuie anulată, revocată sau modificată.

(5) Autoritățile vamale monitorizează condițiile și criteriile care trebuie îndeplinite de titularul unei decizii. Acestea monitorizează de asemenea respectarea obligațiilor care decurg din decizia respectivă. În cazul în care titularul deciziei este stabilit de mai puțin de trei ani, autoritățile vamale îi monitorizează atent în primul an de la luarea deciziei.

Articolul 33

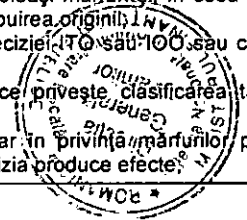
(1) Autoritățile vamale iau, în baza unei cereri, decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii (decizii ITO) sau decizii referitoare la informațiile obligatorii în materie de origine (decizii IOO).

O astfel de cerere nu se acceptă în oricare dintre următoarele situații:

(a) în cazul în care cererea este depusă sau a fost deja depusă, la același sau la alt birou vamal, de către titularul deciziei sau pe seama acestuia, pentru aceleași mărfuri și în ceea ce privește deciziile IOO, în aceleași circumstanțe care au condus la atribuirea originii în cazul deciziei ITO sau IOO sau cu utilizarea unui regim vamal.

(2) Deciziile ITO și IOO sunt obligatorii, numai în ceea ce privește clasificarea tarifară sau determinarea originii mărfurilor,:

(a) pentru autoritățile vamale față de titularul deciziei, doar în privința mărfurilor pentru care formalitățile vamale sunt îndeplinite după data de la care decizia produce efecte.

(b) pentru titularul deciziei față de autoritățile vamale, doar de la data la care notificarea privind decizia este primită sau este considerată a fi primită.

(3) Deciziile ITO și IOO sunt valabile pe o perioadă de trei ani de la data la care decizia produce efecte.

(4) Pentru punerea în aplicare a unei decizii ITO sau IOO în cadrul unui regim vamal, titularul deciziei este în măsură să dovedească:

(a) în cazul unei decizii ITO, că mărfurile declarate corespund în toate privințele cu cele descrise în decizie;

(b) în cazul unei decizii IOO, că mărfurile în cauză și circumstanțele care au condus la atribuirea originii corespund în toate privințele cu mărfurile și circumstanțele descrise în decizie.

Articolul 34

(1) Valabilitatea unei decizii ITO încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 33 alineatul (3) atunci când nu mai este conformă cu dispozițiile de drept, ca urmare a oricăreia dintre următoarele situații:

(a) adoptarea unei modificări la nomenclaturile menționate la articolul 56 alineatul (2) literele (a) și (b);

(b) adoptarea măsurilor menționate la articolul 57 alineatul (4);
cu efect de la data aplicării modificării sau măsurilor respective.

(2) Valabilitatea unei decizii IOO încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 33 alineatul (3) în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care un regulament este adoptat sau un acord este încheiat de către Uniune și devine aplicabil în Uniune, iar decizia IOO nu mai este conformă dispozițiilor de drept prevăzute în acesta, cu efect de la data aplicării regulamentului sau acordului respectiv;

(b) în cazul în care nu mai este compatibilă cu Acordul privind regulile de origine instituit în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) sau cu notele explicative sau cu un aviz privind originea adoptat pentru interpretarea acestui acord, cu efect de la data publicării lor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) Valabilitatea deciziilor ITO și IOO nu încetează cu efect retroactiv.

(4) Prin derogare de la articolul 23 alineatul (3) și articolul 27, deciziile ITO și IOO sunt anulate în cazul în care sunt fondate pe informații inexacte sau incomplete furnizate de către solicitant.

(5) Deciziile ITO și IOO se revocă în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) și cu articolul 28. Cu toate acestea, astfel de decizii nu se revocă la cererea titularului deciziei.

(6) Deciziile ITO și IOO nu pot fi modificate.

(7) Autoritățile vamale revocă deciziile ITO:

(a) în cazul în care nu mai sunt compatibile cu interpretarea oricăreia dintre nomenclaturile menționate la articolul 56 alineatul (2) literele (a) și (b) decurgând din oricare dintre următoarele situații:

(i) notele explicative menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (1), cu efect de la data publicării acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

(ii) o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu efect de la data publicării dispozitivului hotărârii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

(iii) deciziile de clasificare, avizele de clasificare sau modificări ale notelor explicative ale Nomenclaturii Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, adoptată de organizația înființată de Convenția de instituire a Consiliului de Cooperare Vamală, încheiată la 15 decembrie 1950, cu efect de la data publicării comunicării Comisiei în seria „C” a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*; sau

(b) în alte cazuri specifice.

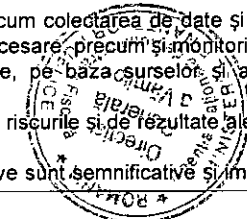
(8) Deciziile IOO sunt revocate:

(a) în cazul în care nu mai sunt compatibile cu o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu efect de la data publicării dispozitivului hotărârii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*; sau

(b) în alte cazuri specifice.

(9) În cazul în care se aplică alineatul (1) litera (b) sau alineatele (2), (7) sau (8), o decizie ITO sau IOO mai poate fi utilizată pentru contracte ferme și definitive bazate pe decizia respectivă și

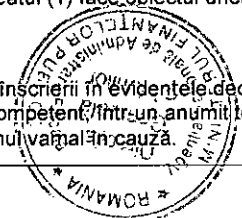
		<p>Încheiate înainte de încetarea valabilității sau de revocare. Această utilizare prelungită nu se aplică în cazul adoptării unei decizii IOO pentru mărfuri destinate exportului.</p> <p>Utilizarea prelungită menționată la primul paragraf nu depășește șase luni de la data la care decizia ITO sau IOO încetează să fie valabilă sau este revocată. Cu toate acestea, o măsură menționată la articolul 57 alineatul (4) sau la articolul 67 poate exclude respectiva utilizare prelungită sau poate prevedea o perioadă mai scurtă. În cazul produselor pentru care se depune un certificat de import sau de export în timpul desfășurării formalităților vamale, perioada de șase luni se înlocuiește cu perioada de valabilitate a certificatului.</p> <p>Pentru a beneficia de utilizarea prelungită a unei decizii ITO sau IOO, destinatarul deciziei respective depune o cerere către autoritatea vamală care a luat decizia, în termen de 30 de zile de la data la care aceasta încetează să fie valabilă sau la care este revocată, precizând cantitățile pentru care se solicită o perioadă de utilizare prelungită și statul membru sau statele membre în care mărfurile vor fi vămuite în timpul perioadei de utilizare prelungită. Autoritatea vamală respectivă ia o decizie privind utilizarea prelungită și o notifică titularului, fără întârziere și în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a primit toate informațiile necesare pentru a putea lua decizia în cauză.</p> <p>(10) Comisia notifică autoritățile vamale în cazul în care:</p> <p>(a) este suspendată luarea deciziilor ITO sau IOO pentru mărfuri în cazul cărora nu este asigurată clasificarea tarifară uniformă și corectă sau stabilirea uniformă și corectă a originii;</p> <p>(b) este retrasă suspendarea menționată la litera (a).</p> <p>(11) Comisia poate adopta decizii prin care să impună statelor membre să revoce decizii ITO sau IOO pentru a asigura o clasificare tarifară uniformă și corectă, respectiv stabilirea uniformă și corectă a originii mărfurilor.</p>
<p>Art. 40. - (1) Autoritatea vamală poate să efectueze, potrivit legii, toate controalele pe care le consideră necesare pentru a asigura aplicarea corectă a reglementărilor vamale și a altor dispoziții legale privind intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări, precum și staționarea mărfurilor care nu au statut de mărfuri românești.</p> <p>(2) Controlul vamal, altul decât cel inopinat, se bazează pe o analiză de risc ce utilizează procedee informatice în scopul de a determina și cuantifica riscurile și de a elabora măsurile necesare evaluării acestora, pe baza unor criterii stabilite de autoritatea vamală și, dacă este cazul, a unora stabilite la nivel internațional. Pentru punerea în practică a măsurilor de gestionare a riscurilor autoritatea vamală utilizează un sistem electronic corespunzător.</p> <p>(3) Când controlul este efectuat de către altă autoritate, acesta se desfășoară sub coordonarea autorității vamale și, în măsura posibilului, în același moment și același loc.</p> <p>(4) În cadrul controlului, autoritatea vamală și alte autorități competente pot schimba între ele datele primite în legătură cu intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări, precum și cu staționarea mărfurilor care nu au statut de mărfuri românești, dacă este necesar în scopul diminuării riscului.</p>	<p>Art. 40. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 46</p> <p>(1) Autoritățile vamale pot efectua orice control vamal pe care îl consideră necesar.</p> <p>Controalele vamale pot consta, în special, în examinarea mărfurilor, prelevarea de eșantioane, verificarea corectitudinii și a caracterului complet ale informațiilor furnizate într-o declarație sau o notificare, precum și a existenței, autenticității, corectitudinii și valabilității documentelor, examinarea contabilității operatorilor economici și a altor registre, controlul mijloacelor de transport, inspecția bagajelor și a altor mărfuri transportate de către persoane sau aflate asupra acestora și efectuarea de anchete oficiale sau alte acțiuni similare.</p> <p>(2) Controalele vamale, altele decât verificările prin sondaj, se bazează în principal pe analiza de risc, efectuată prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, cu scopul de a identifica și a evalua riscurile și de a elabora măsurile necesare, pe baza criteriilor stabilite la nivel național, la nivelul Uniunii și, în măsura în care este posibil, la nivel internațional.</p> <p>(3) Controalele vamale se efectuează într-un cadru comun de gestionare a riscurilor, bazat pe schimbul de informații privind riscurile și al rezultatelor analizei de risc între administrațiile vamale și care stabilește criterii și standarde comune privind riscurile, măsuri de control și domenii de control prioritare comune.</p> <p>Controalele bazate pe aceste informații și criterii se efectuează fără a aduce atingere altor controale efectuate în conformitate cu alineatul (1) sau cu alte dispoziții în vigoare.</p> <p>(4) Autoritățile vamale recurg la gestionarea riscurilor pentru a identifica diferitele niveluri de risc asociate mărfurilor supuse controlului vamal sau supravegherii vamale și pentru a stabili dacă mărfurile vor fi supuse unor controale vamale specifice și, în caz afirmativ, locul în care se vor efectua aceste controale.</p> <p>Gestionarea riscurilor trebuie să includă activități precum colectarea de date și informații, analiza și evaluarea riscurilor, stabilirea și luarea măsurilor necesare, precum și monitorizarea și revizuirea periodică a acestui proces și a rezultatelor obținute, pe baza surselor și a strategiilor internaționale, ale Uniunii și a celor naționale.</p> <p>(5) Autoritățile vamale fac schimb de informații privind riscurile și de rezultatele analizelor de risc în următoarele situații:</p> <p>(a) autoritatea vamală estimează că riscurile respective sunt semnificative și impun un control va-</p>

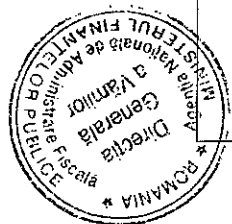

		<p>mal și rezultatele controlului indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs; sau (b) rezultatele controlului nu indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs, dar autoritatea vamală implicată consideră că probabilitatea producerii lui reprezintă un risc ridicat în alt loc din Uniune.</p> <p>(6) La stabilirea criteriilor și a standardelor comune de risc, a măsurilor de control și a domeniilor de control prioritare menționate la alineatul (3), se ține cont de toate elementele următoarele: (a) proporționalitatea în raport cu riscul; (b) urgența necesității aplicării controalelor; (c) impactul probabil asupra fluxurilor comerciale, asupra fiecărui stat membru și asupra resurselor pentru control.</p> <p>(7) Criteriile și standardele de risc comune menționate la articolul 3 cuprind toate elementele următoare: (a) o descriere a riscurilor; (b) factorii sau indicatorii de risc care trebuie utilizați pentru selectarea mărfurilor sau a operatorilor economici care urmează a fi supuși unor controale vamale; (c) natura controalelor vamale pe care trebuie să le efectueze autoritățile vamale;</p> <p>Articolul 47</p> <p>(1) În cazul în care anumite mărfuri fac obiectul altor controale decât cele vamale, efectuate de către autorități competente altele decât cele vamale, acestea din urmă, în strânsă cooperare cu celelalte autorități în cauză, fac eforturi astfel încât, în măsura posibilului, să efectueze aceste controale în același timp și loc cu controalele vamale („ghișeu unic”), autoritățile vamale având un rol de coordonare în realizarea acestui lucru. (2) În cadrul controalelor prevăzute în prezenta secțiune, autoritățile vamale și alte autorități competente pot, dacă este necesar, pentru a reduce la minimum riscurile și a lupta împotriva fraudelor, să facă schimb, atât între ele, cât și cu Comisia, de date primite în legătură cu intrarea, ieșirea, tranzitul, circulația, depozitarea și destinația finală a mărfurilor, inclusiv traficul poștal, care circulă între teritoriul vamal al Uniunii și țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii, precum și în legătură cu prezența și circulația pe teritoriul vamal al Uniunii ale mărfurilor neunionale și ale celor plasate sub regimul de destinație finală și, de asemenea, referitoare la rezultatele controalelor efectuate. Autoritățile vamale și Comisia pot, de asemenea, să schimbe aceste date în scopul asigurării unei aplicări uniforme a legislației vamale.</p> <p>Articolul 48</p> <p>În scopul controalelor vamale, autoritățile vamale pot verifica corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, precum și existența, autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea documentelor justificative și pot examina contabilitatea declarantului și alte evidențe referitoare la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri după acordarea liberului de vamă. Aceste autorități pot, de asemenea, să examineze aceste mărfuri și/sau să preleveze eșantioane, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare.</p> <p>Astfel de controale pot fi efectuate la sediul titularului mărfurilor sau al reprezentantului său, al oricărei persoane implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în aceste operațiuni, sau al oricărei persoane care dispune de documentele și datele respective din motive profesionale.</p>
<p>Art. 41. - (1) În scopul aplicării reglementărilor vamale, orice persoană implicată direct sau indirect în operațiunile având ca scop schimbul de mărfuri dintre România și alte țări, este obligată să furnizeze autorității vamale la cererea acestora și în termenul stabilit, toate documentele și informațiile necesare, pe orice suport, precum și orice sprijin necesar.</p> <p>(2) Informațiile care, prin natura lor, sunt confidențiale sau care sunt oferite pe bază de confidențialitate impun obligația păstrării secretului profesional. Acestea nu se dezvăluie de către autoritatea vamală fără</p>	<p>Art. 41. Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 15 (1) Orice persoană implicată direct sau indirect în îndeplinirea formalităților vamale sau în controalele vamale furnizează autorităților vamale, la cererea acestora și în termenul fixat, toate documentele și informațiile solicitate, într-o formă adecvată, și întreaga asistență necesară pentru îndeplinirea formalităților sau efectuarea controalelor.</p> <p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 12 (1) Toate informațiile de natură confidențială sau furnizate cu titlu confidențial, obținute de</p>

<p>permisiunea expresă a persoanei sau autorității care le-a furnizat. Comunicarea informațiilor este permisă când autoritatea vamală poate fi obligată sau autorizată să facă aceasta, conform prevederilor legale, mai ales în privința protejării datelor personale sau în legătură cu procedurile judiciare.</p>		<p>autoritățile vamale în cadrul îndeplinirii sarcinilor lor, întră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional. Aceste informații nu se divulgă de către autoritățile competente, cu excepția cazurilor menționate la articolul 47 alineatul (2), decât cu permisiunea expresă a persoanei sau a autorității care le-a furnizat.</p>
<p>Art. 42. - (1) Persoanele implicate păstrează documentele menționate în art. 41 alin. (1), pentru a fi supuse controlului vamal, timp de 5 ani calendaristici, indiferent de suportul folosit. Acest termen se calculează astfel:</p> <p>a) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație în alte împrejurări decât cele prevăzute la lit. b) sau al mărfurilor declarate pentru export, de la sfârșitul anului în care sunt acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau cele de export;</p> <p>b) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero în funcție de destinația lor finală, de la sfârșitul anului în care ele încetează a mai fi supuse supravegherii vamale;</p> <p>c) în cazul mărfurilor plasate sub un alt regim vamal, de la sfârșitul anului în care regimul vamal a fost încheiat;</p> <p>d) în cazul mărfurilor plasate într-o zonă liberă sau un antrepozit liber, de la sfârșitul anului în care ele părăsesc incinta respectivă.</p> <p>(2) În cazul în care în urma efectuării unui control vamal în ceea ce privește o datorie vamală se stabilește necesitatea corectării acesteia în evidențele contabile, termenele prevăzute la alin. (1) se prelungesc cu un an calendaristic.</p>	<p>Art. 42. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 51</p> <p>(1) Persoana în cauză trebuie să păstreze, în scopul controalelor vamale, timp de cel puțin trei ani, documentele și informațiile menționate la articolul 15 alineatul (1), prin orice mijloace care permit accesul autorităților vamale și care sunt acceptate de către acestea din urmă.</p> <p>În privința mărfurilor puse în liberă circulație în alte cazuri decât cele menționate la al treilea paragraf sau a mărfurilor declarate pentru export, acest termen curge de la sfârșitul anului în care au fost acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau de export. În cazul mărfurilor puse în liberă circulație fără taxe sau cu un nivel redus al taxelor la import pe motivul destinației lor finale, acest termen curge de la sfârșitul anului în care ele încetează a se mai afla sub supraveghere vamală. În cazul mărfurilor plasate sub un alt regim vamal sau al mărfurilor depozitate temporar, acest termen curge de la sfârșitul anului în care regimul vamal respectiv a fost descărcat sau depozitarea temporară s-a încheiat.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 103 alineatul (4), în cazul în care, în urma unui control vamal efectuat asupra unei datorii vamale, rezultă necesitatea de a rectifica respectiva înscrisoare în evidența contabilă și persoana în cauză a fost informată în acest sens, documentele și informațiile se păstrează timp de trei ani după expirarea termenului prevăzut la alineatul (1) de la prezentul articol.</p> <p>În cazul în care a fost introdusă o cale de atac sau a fost inițiată o procedură judiciară, documentele și informațiile trebuie păstrate fie până la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1), fie până la încheierea procedurii, oricare dintre acestea are loc mai târziu</p>
<p>Art. 43. - Cursurile pieței valutare utilizate în scopul aplicării legislației vamale sunt cele stabilite și publicate de Banca Națională a României. Modalitatea de utilizare a acestora se stabilește prin Regulamentul vamal.</p>	<p>Art. 43. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 53</p> <p>(1) Autoritățile competente publică și/sau pun la dispoziție pe Internet cursul de schimb aplicabil, în cazul în care o conversie monetară este necesară pentru unul dintre motivele următoare:</p> <p>(a) elementele care servesc la determinarea valorii în vamă a unor mărfuri sunt exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care se determină valoarea în vamă;</p> <p>(b) contravaloarea monedei euro în monede naționale este necesară pentru determinarea clasificării tarifare a mărfurilor și a cuantumului taxelor la import și la export, inclusiv a pragurilor de valoare din Tariful Vamal Comun.</p> <p>(2) În cazul în care o conversie monetară este necesară pentru alte motive decât cele menționate la alineatul (1), contravaloarea monedei euro în monede naționale care trebuie aplicată în cadrul legislației vamale se fixează cel puțin o dată pe an.</p>
<p>Art. 44. - Prin Regulamentul vamal se stabilesc cazurile și condițiile în care aplicarea reglementărilor vamale poate fi simplificată.</p>	<p>Art. 44. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013, art. 166-169 și art. 182-184 Articolul 166</p> <p>(1) Autoritățile vamale pot accepta ca o persoană să plaseze mărfurile sub un regim vamal pe baza unei declarații simplificate care poate omite o parte dintre datele menționate la articolul 162 sau dintre documentele justificative menționate la articolul 163.</p> <p>(2) Utilizarea regulată a declarației simplificate menționate la alineatul (1) face obiectul unei autorizații din partea autorităților vamale.</p> <p>Articolul 167</p> <p>(1) În cazul declarației simplificate conform articolului 166 sau al înscrierii în evidențele declarantului conform articolului 182, declarantul depune la biroul vamal competent, într-un anumit termen, o declarație suplimentară conținând datele necesare pentru regimul vamal în cauză.</p>

În cazul unei declarații simplificate în temeiul articolului 166, documentele justificative necesare se află în posesia declarantului și sunt la dispoziția autorităților vamale pentru un termen specific.

Declarația suplimentară poate avea un caracter global, periodic sau recapitulativ.

(2) Se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație suplimentară în următoarele cazuri:

(a) în situația în care mărfurile sunt plasate sub un regim de antrepoziție vamală;

(b) în alte cazuri specifice.

(3) Autoritățile vamale pot acorda o derogare de la cerința de depunere a unei declarații suplimentare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) declarația simplificată privește mărfuri ale căror valoare și cantitate sunt inferioare pragului statistic;

(b) declarația simplificată conține deja toate informațiile necesare pentru regimul vamal în cauză; și

(c) declarația simplificată nu este făcută prin înscriere în evidențele declarantului.

(4) Declarația simplificată menționată la articolul 166 sau înscrierea în evidențele declarantului menționată la articolul 182 și declarația suplimentară constituie un instrument unic și indivizibil care produce efecte de la data la care declarația simplificată este acceptată conform articolului 172, respectiv de la data la care mărfurile sunt înscrise în evidențele declarantului.

(5) În sensul articolului 87, locul unde trebuie depusă declarația suplimentară este considerat a fi cel în care a fost depusă declarația vamală.

Articolul 168

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) condițiile pentru acordarea autorizației menționate la articolul 166 alineatul (2);

(b) termenul specific menționat la articolul 167 alineatul (1) primul paragraf în care trebuie depusă declarația suplimentară;

(c) termenul specific menționat la articolul 167 alineatul (1) al doilea paragraf în care documentele justificative trebuie să se afle în posesia declarantului;

(d) cazurile specifice în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație suplimentară, în conformitate cu articolul 167 alineatul (2) litera (b).

Articolul 169

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru depunerea:

(a) declarației simplificate menționate la articolul 166;

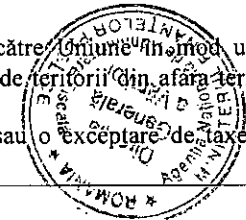
Articolul 182

(1) Autoritățile vamale pot autoriza o persoană, în baza unei cereri, să depună o declarație vamală, inclusiv o declarație simplificată, sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului, cu condiția ca datele din declarația respectivă să fie la dispoziția autorităților vamale în sistemul electronic al declarantului la momentul depunerii declarației sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului.

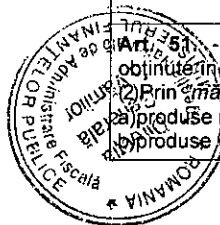
(2) Declarația vamală se consideră acceptată în momentul în care mărfurile sunt înscrise în evidențe.

(3) Autoritățile vamale pot acorda, în baza unei cereri, o derogare de la obligația prezentării mărfurilor. În acest caz, se consideră că liberul de vamă a fost acordat la momentul efectuării înscrierii

		<p>în evidențele declarantului.</p> <p>Derogările pot fi acordate doar în cazul în care sunt întrunite toate condițiile următoare:</p> <p>(a) declarantul este un operator economic autorizat pentru simplificări vamale;</p> <p>(b) natura și fluxul mărfurilor în cauză justifică acest lucru și sunt cunoscute de autoritatea vamală;</p> <p>(c) biroul vamal de supraveghere are acces la toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a-și putea exercita drepturile de examinare a mărfurilor în cazul în care acest lucru este necesar;</p> <p>(d) la momentul efectuării înscrierii în evidențe, mărfurile nu mai fac obiectul prohibițiilor sau restricțiilor, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în acest sens în autorizație.</p> <p>Cu toate acestea, biroul vamal de supraveghere poate solicita în situații specifice ca mărfurile să fie prezentate.</p> <p>(4) Condițiile în care se permite acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sunt menționate în autorizație.</p> <p>Articolul 183</p> <p>Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili condițiile de acordare a autorizației menționate la articolul 182 alineatul (1).</p> <p>Articolul 184</p> <p>Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la înscrierea în evidențele declarantului menționate la articolul 182, inclusiv formalitățile și controalele vamale relevante.</p> <p>Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).</p>
<p>Art. 45. - (1) Drepturile legal datorate când ia naștere o datorie vamală se determină pe baza Tarifului vamal al României.</p> <p>(2) Dispozițiile prevăzute în alte acte normative care reglementează domenii specifice schimbului de mărfuri se aplică, după caz, potrivit clasificării tarifare a acelor mărfuri.</p>	<p>Art. 45. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 56 alin. 1</p> <p>(1) Taxele la import și la export datorate se bazează pe Tariful vamal comun.</p> <p>Alte măsuri prevăzute în dispozițiile specifice ale Uniunii în materie de schimburi comerciale cu mărfuri se aplică, după caz, în conformitate cu clasificarea tarifară a acelor mărfuri.</p>
<p>Art. 46. - Tariful Vamal al României cuprinde:</p> <p>a) Nomenclatura Combinată a mărfurilor;</p> <p>b) orice altă nomenclatură care se bazează parțial sau integral pe Nomenclatura Combinată sau care adaugă la aceasta orice subdiviziuni și care este stabilită prin dispoziții legale naționale care reglementează domenii specifice în vederea aplicării măsurilor tarifare legate de schimbul de mărfuri;</p> <p>c) taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale aplicabile mărfurilor cuprinse în Nomenclatura Combinată, precum și cele instituite în cadrul politicii agricole sau prin reglementările specifice aplicabile anumitor mărfuri care rezultă din transformarea produselor agricole, dacă este cazul;</p> <p>d) măsurile tarifare preferențiale cuprinse în acordurile încheiate de România cu anumite țări sau grupuri de țări și care stipulează acordarea tratamentului tarifar preferențial;</p> <p>e) măsurile tarifare preferențiale care pot fi acordate unilateral de România pentru anumite țări sau grupuri de țări;</p> <p>f) măsurile tarifare care prevăd o reducere sau o exonerare a drepturilor de import aferente unor anumite mărfuri;</p> <p>g) alte măsuri tarifare prevăzute în legislația României.</p>	<p>Art. 46. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 56 alin. (2) Tariful vamal comun cuprinde toate elementele următoare:</p> <p>(a) Nomenclatura combinată a mărfurilor, astfel cum este stabilită în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87;</p> <p>(b) orice altă nomenclatură care se bazează parțial sau integral pe Nomenclatura combinată sau care adaugă alte subdiviziuni la aceasta și care este stabilită prin dispoziții ale Uniunii care reglementează domenii specifice în vederea aplicării măsurilor tarifare referitoare la schimburile comerciale cu mărfuri;</p> <p>(c) taxele vamale convenționale sau autonome normale aplicabile mărfurilor cuprinse în Nomenclatura combinată;</p> <p>(d) măsurile tarifare preferențiale cuprinse în acordurile pe care Uniunea le-a încheiat cu anumite țări, teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii;</p> <p>(e) măsurile tarifare preferențiale adoptate de către Uniune în mod unilateral, față de anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii;</p> <p>(f) măsurile autonome care prevăd o reducere sau o excepție de taxe vamale aferente anumitor mărfuri;</p>

		(g) tratamentul tarifar favorabil definit pentru anumite mărfuri pe motivul naturii sau destinației lor finale în cadrul măsurilor menționate la literele (c) - (f) sau (h); (h) alte măsuri tarifare prevăzute de legislația agricolă sau comercială sau de alte dispoziții ale Uniunii.
Art. 47. - Când aplicarea măsurilor menționate la art. 46 lit. d), e) și f) este limitată la un anumit volum de import, aplicarea lor încetează, în cazul contingentelor tarifare, imediat ce este atins plafonul stabilit.	Art. 47. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 56 (4) (4) În cazul în care aplicarea măsurilor menționate la alineatul (2) literele (d) - (g) sau exceptarea de la măsurile menționate la litera (h) din același alineat este limitată la un anumit volum de importuri sau exporturi, această aplicare sau exceptare încetează, în cazul contingentelor tarifare, odată ce limita prevăzută a volumului de importuri sau exporturi este atinsă. În cazul plafoanelor tarifare, aplicarea măsurilor respective încetează în virtutea unui act juridic al Uniunii.
Art. 48. - (1) Clasificarea tarifară reprezintă, stabilirea pentru mărfurile respective potrivit reglementărilor în vigoare : a)codului tarifar din Nomenclatura Combinată sau a Codului tarifar din orice altă nomenclatură menționată la art. 46 lit. b); b)codului tarifar din orice altă nomenclatură care se bazează în întregime sau în parte pe Nomenclatura Combinată ori care adaugă la aceasta orice subdiviziune și care este stabilită de dispozițiile legale care reglementează domenii specifice cu privire la aplicarea altor măsuri decât cele tarifare legate de schimbul de mărfuri. (2) La clasificarea tarifară a mărfurilor se utilizează Regulile generale pentru interpretarea Sistemului armonizat din Convenția internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, inclusiv la anexa acestuia, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, ratificată prin Legea nr. 98/1996.	Art. 48. -Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 57 (1) În sensul aplicării Tarifului vamal comun, clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclurii combinate în care mărfurile trebuie clasificate. (2) În sensul aplicării măsurilor netarifare, clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclurii combinate sau a unei alte nomenclurii stabilite prin dispoziții ale Uniunii și care are la bază total sau parțial Nomenclatura combinată sau care adaugă alte subdiviziuni la aceasta, în care mărfurile trebuie clasificate. (3) Subpoziția sau o altă subdiviziune determinată conform alineatelor (1) și (2) este utilizată pentru aplicarea măsurilor anexate respectivei subpoziții. (4) Comisia poate adopta măsuri pentru stabilirea clasificării tarifare a mărfurilor în conformitate cu alineatele (1) și (2).
Art. 49. - (1) Tratatamentul tarifar favorabil de care pot beneficia anumite mărfuri, în funcție de natura sau de destinația lor finală, inclusiv autorizarea efectuării operațiunilor ce au ca obiect aceste mărfuri este stabilit în Regulamentul vamal. (2) Prin "tratament tarifar favorabil" se înțelege o reducere sau o exonerare a drepturilor de import. Reducerea sau exonerarea poate fi aplicată inclusiv în cadrul unui contingent tarifar.	Art. 49. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul. 56 alin. 2 lit. (g) Tariful vamal comun cuprinde toate elementele următoare: (g) tratamentul tarifar favorabil definit pentru anumite mărfuri pe motivul naturii sau destinației lor finale în cadrul măsurilor menționate la literele (c) - (f) sau (h);
Art. 50. - La stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor se au în vedere următoarele criterii: a)criteriul mărfurilor produse în întregime într-o țară, când numai o țară se ia în considerare la atribuirea originii; b)criteriul transformării substanțiale, când două sau mai multe țări iau parte la producerea mărfurilor.	Art. 50. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 60 (1) Mărfurile obținute în întregime într-o singură țară sau teritoriu sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau acel teritoriu. (2) Mărfurile în producerea cărora intervin mai multe țări sau teritorii sunt considerate ca fiind originare din țara sau din teritoriul în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.
Art. 51. - (1) Mărfurile originare dintr-o țară sunt acele mărfuri obținute în întregime sau produse în acea țară. (2) Prin "mărfuri obținute în întregime într-o țară" se înțelege: a) produse minerale extrase pe teritoriul acelei țări; b) produse vegetale recoltate acolo;	Art. 51. - Se abrogă	Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 (DA) Articolul 31 [Articolul 60 alineatul (1) din cod] Următoarele mărfuri sunt considerate ca fiind obținute în întregime într-o singură țară sau într-un singur teritoriu:

<p>c) animale vii, născute și crescute acolo; d) produse obținute de la animale vii crescute acolo; e) produse de vânătoare sau de pescuit obținute acolo; f) produse de pescuit maritim și alte produse obținute din afara apelor teritoriale ale unei țări de către navele înmatriculate sau înregistrate în acea țară și sub pavilionul acelei țări; g) mărfuri obținute sau produse la bordul navelor-uzină din produse menționate la lit. f) originare din acea țară, cu condiția ca astfel de nave-uzină să fie înmatriculate sau înregistrate în acea țară și sub pavilionul acesteia; h) produse obținute din solul sau din subsolul marin în afara apelor teritoriale, cu condiția ca acea țară să aibă drepturi exclusive de a exploata solul sau subsolul respectiv; i) deșeuri și produse reziduale, rezultate din operațiuni de fabricare, precum și articole uzate, dacă acestea au fost colectate în țara respectivă și sunt folosite doar pentru a recupera materia primă; j) mărfuri care sunt produse acolo exclusiv din mărfuri menționate la lit. a) - i) sau din derivatele lor, în orice stadiu al producției. (3) În sensul prevederilor alin. (2) cuvântul "țară" se referă și la marea teritorială a statului respectiv.</p>		<p>(a) produsele minerale extrase în respectiva țară sau în respectivul teritoriu; (b) produsele din regnul vegetal care sunt recoltate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu; (c) animalele vii născute și crescute în respectiva țară sau în respectivul teritoriu; (d) produsele obținute de la animale vii crescute în respectiva țară sau în respectivul teritoriu; (e) produsele rezultate din activități de vânătoare sau de pescuit efectuate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu; (f) produsele de pescuit maritim și alte produse capturate în mările din afara oricăror ape teritoriale de navele care sunt înmatriculate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și care arborează pavilionul țării respective sau al teritoriului respectiv; (g) mărfurile obținute sau produse la bordul navelor-fabrică din produsele menționate la litera (f) și care sunt originare din acea țară sau teritoriu, cu condiția ca astfel de nave-fabrică să fie înregistrate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și să arboreze pavilionul acesteia/acestui; (h) produsele obținute de pe fundul mării sau din subsolul mării în afara apelor teritoriale, cu condiția ca respectiva țară sau respectivul teritoriu să aibă drepturi exclusive de a exploata solul sau subsolul respectiv; (i) produsele din deșeuri și produse reziduale obținute din operațiuni de fabricare și din articole uzate, dacă acestea au fost colectate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și sunt potrivite doar pentru recuperarea materiei prime; (j) produsele fabricate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu exclusiv din produsele enunțate la literele (a)-(i).</p>
<p>Art. 52. - Mărfurile a căror producție implică mai mult decât o țară sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, motivate economic, într-o întreprindere echipată în acel scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu important al fabricației.</p>	<p>Art. 52. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 Articolul 31 [Articolul 60 alineatul (1) din cod] Următoarele mărfuri sunt considerate ca fiind obținute în întregime într-o singură țară sau într-un singur teritoriu: (a) produsele minerale extrase în respectiva țară sau în respectivul teritoriu; (b) produsele din regnul vegetal care sunt recoltate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu; (c) animalele vii născute și crescute în respectiva țară sau în respectivul teritoriu; (d) produsele obținute de la animale vii crescute în respectiva țară sau în respectivul teritoriu; (e) produsele rezultate din activități de vânătoare sau de pescuit efectuate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu; (f) produsele de pescuit maritim și alte produse capturate în mările din afara oricăror ape teritoriale de navele care sunt înmatriculate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și care arborează pavilionul țării respective sau al teritoriului respectiv; (g) mărfurile obținute sau produse la bordul navelor-fabrică din produsele menționate la litera (f) și care sunt originare din acea țară sau teritoriu, cu condiția ca astfel de nave-fabrică să fie înregistrate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și să arboreze pavilionul acesteia/acestui; (h) produsele obținute de pe fundul mării sau din subsolul mării în afara apelor teritoriale, cu condiția ca respectiva țară sau respectivul teritoriu să aibă drepturi exclusive de a exploata solul sau subsolul respectiv; (i) produsele din deșeuri și produse reziduale obținute din operațiuni de fabricare și din articole uzate, dacă acestea au fost colectate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și sunt potrivite doar pentru recuperarea materiei prime; (j) produsele fabricate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu exclusiv din produsele enunțate la literele (a)-(i). Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 60 (1) Mărfurile obținute în întregime într-o singură țară sau teritoriu sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau acel teritoriu. (2) Mărfurile în producerea cărora intervin mai multe țări sau teritorii sunt considerate ca fiind originare din țara sau din teritoriul în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care</p>

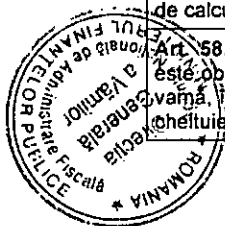
<p>Art. 53. - (1) Orice transformare sau prelucrare pentru care s-a stabilit sau pentru care există fapte care justifică prezumția că unicul său scop a fost de a se sustrage dispozițiilor aplicabile mărfurilor dintr-o anumită țară nu se consideră că ar conferi mărfurilor produse în acest mod originea din țara în care au fost realizate în sensul prevederilor art. 52.</p> <p>(2) Reglementările vamale sau reglementările privind alte domenii specifice pot stabili ca un document să fie prezentat ca dovadă a originii nepreferențiale a mărfurilor.</p> <p>(3) Autoritatea vamală poate solicita, în cazul unor îndoieli justificate, dovezi suplimentare pentru a se asigura că mențiunea privind originea este conformă cu reglementările vamale, chiar dacă a fost prezentat documentul ca dovadă a originii mărfurilor.</p>	<p>Art. 53. - Se abrogă</p>	<p>a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.</p> <p>Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 Articolul 31 [Articolul 60 alineatul (1) din cod] Următoarele mărfuri sunt considerate ca fiind obținute în întregime într-o singură țară sau într-un singur teritoriu:</p> <p>(a) produsele minerale extrase în respectiva țară sau în respectivul teritoriu;</p> <p>(b) produsele din regnul vegetal care sunt recoltate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu;</p> <p>(c) animalele vii născute și crescute în respectiva țară sau în respectivul teritoriu;</p> <p>(d) produsele obținute de la animale vii crescute în respectiva țară sau în respectivul teritoriu;</p> <p>(e) produsele rezultate din activități de vânătoare sau de pescuit efectuate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu;</p> <p>(f) produsele de pescuit maritim și alte produse capturate în mările din afara oricăror ape teritoriale de navele care sunt înmatriculate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și care arborează pavilionul țării respective sau al teritoriului respectiv;</p> <p>(g) mărfurile obținute sau produse la bordul navelor-fabrică din produsele menționate la litera (f) și care sunt originare din acea țară sau teritoriu, cu condiția ca astfel de nave-fabrică să fie înregistrate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și să arboreze pavilionul acesteia/acestui;</p> <p>(h) produsele obținute de pe fundul mării sau din subsolul mării în afara apelor teritoriale, cu condiția ca respectiva țară sau respectivul teritoriu să aibă drepturi exclusive de a exploata solul sau subsolul respectiv;</p> <p>(i) produsele din deșeuri și produse reziduale obținute din operațiuni de fabricare și din articole uzate, dacă acestea au fost colectate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și sunt potrivite doar pentru recuperarea materiei prime;</p> <p>(j) produsele fabricate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu exclusiv din produsele enunțate la literele (a)-(i).</p> <p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 53</p> <p>(1) Autoritățile competente publică și/sau pun la dispoziție pe Internet cursul de schimb aplicabil, în cazul în care o conversie monetară este necesară pentru unul dintre motivele următoare:</p> <p>(a) elementele care servesc la determinarea valorii în vamă a unor mărfuri sunt exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care se determină valoarea în vamă;</p> <p>(b) contravaloarea monedei euro în monede naționale este necesară pentru determinarea clasificării tarifare a mărfurilor și a cuantumului taxelor la import și la export, inclusiv a pragurilor de valoare din Tariful Vamal Comun.</p> <p>(2) În cazul în care o conversie monetară este necesară pentru alte motive decât cele menționate la alineatul (1), contravaloarea monedei euro în monede naționale care trebuie aplicată în cadrul legislației vamale se fixează cel puțin o dată pe an.</p> <p>Articolul 33</p> <p>(2) Deciziile ITO și IOO sunt obligatorii, numai în ceea ce privește clasificarea tarifară sau determinarea originii mărfurilor.:</p> <p>(a) pentru autoritățile vamale față de titularul deciziei, doar în privința mărfurilor pentru care formalitățile vamale sunt îndeplinite după data de la care decizia produce efecte;</p> <p>(b) pentru titularul deciziei față de autoritățile vamale, doar de la data la care notificarea privind decizia este primită sau este considerată a fi primită.</p> <p>Articolul 61</p> <p>(1) În cazul în care originea este indicată în declarația vamală în conformitate cu legislația vamală, autoritățile vamale pot să îi solicite declarantului să dovedească originea mărfurilor.</p> <p>(2) În cazul în care dovada originii este furnizată în conformitate cu legislația vamală sau cu alte dispoziții specifice ale Uniunii, autoritățile vamale pot, în cazul unor îndoieli justificate, să solicite toate elementele justificative suplimentare necesare pentru a se asigura că indicația de origine respectă normele stabilite de legislația aplicabilă a Uniunii.</p> <p>(3) În cazul în care este necesar în schimburile comerciale, un document dovedind originea poate</p>
---	------------------------------------	--

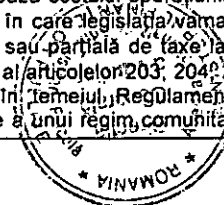
	<p>fi eliberat în Uniune în conformitate cu regulile de origine în vigoare în țara sau teritoriul de destinație sau orice altă metodă care identifică țara în care mărfurile au fost produse în întregime sau au fost supuse ultimei transformări substanțiale.</p> <p>Regulamentul de aplicare (UE) 2015/2447</p> <p>Articolul 58</p> <p>Furnizarea de informații privind cooperarea administrativă referitoare la regimurile speciale de import nepreferențiale</p> <p>(Articolul 61 din cod)</p> <p>(1) Atunci când regimurile speciale de import nepreferențiale pentru anumite produse prevăd folosirea certificatului de origine menționat la articolul 57 din prezentul regulament, aplicarea regimurilor respective este condiționată de instituirea unei proceduri de cooperare administrativă, fără a aduce atingere unei eventuale derogări prevăzute în regimurile în cauză.</p> <p>În scopul instituirii procedurii de cooperare administrativă sus-menționate, țările terțe vizate transmit Comisiei:</p> <p>(a) denumirile și adresele autorităților emitente, precum și speciile de ștampile utilizate de autoritățile respective;</p> <p>(b) denumirile și adresele autorităților guvernamentale cărora trebuie să li se trimită cererile de verificare ulterioară a certificatelor de origine prevăzute la articolul 59 din prezentul regulament.</p> <p>Comisia transmite informațiile de mai sus autorităților competente ale statelor membre.</p> <p>(2) În cazul în care o țară terță nu transmite Comisiei informațiile specificate la alineatul (1), autoritățile competente din Uniune refuză utilizarea regimului special de import nepreferențial.</p>
<p>Art. 54. - Regulile de origine preferențială stabilesc condițiile de determinare a originii în vederea aplicării măsurilor tarifare preferențiale prevăzute la art. 46 lit. d) și e).</p>	<p>Art. 54. - Se abrogă</p> <p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 64</p> <p>(1) Pentru a beneficia de măsurile menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (d) sau (e) sau de măsuri preferențiale netarifare, mărfurile trebuie să respecte normele privind originea preferențială menționate la alineatele (2) - (5) de la prezentul articol.</p> <p>(2) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale definite în acordurile încheiate între Uniune și anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii, normele privind originea preferențială sunt stabilite în acordurile respective.</p> <p>(3) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale adoptate în mod unilateral de către Uniune privind anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, altele decât cele menționate la alineatul (5), Comisia adoptă măsuri care stabilesc normele cu privire la originea preferențială.</p> <p>Normele respective se bazează fie pe criteriul obținerii în întregime a mărfurilor, fie pe criteriul prelucrării sau transformării suficiente.</p> <p>(4) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale aplicabile în comerțul între teritoriul vamal al Uniunii și Ceuta și Melilla, cuprinse în Protocolul 2 la Actul de aderare din 1985, normele cu privire la originea preferențială sunt adoptate în conformitate cu articolul 9 din respectivul protocol.</p> <p>(5) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale cuprinse în aranjamentele preferențiale în favoarea țărilor și teritoriilor de peste mări asociate Uniunii, normele privind originea preferențială sunt adoptate în conformitate cu articolul 203 din TFUE.</p> <p>(6) La inițiativa sa sau la cererea unei țări sau unui teritoriu beneficiar, Comisia poate, pentru anumite mărfuri, acorda țării beneficiare sau teritoriului respectiv o derogare temporară de la normele privind originea preferențială menționate la alineatul (3).</p> <p>Derogarea temporară se justifică prin unul dintre următoarele motive:</p> <p>(a) factori interni sau externi privează în mod temporar țara beneficiară sau teritoriul beneficiar de capacitatea de a respecta normele privind originea preferențială;</p> <p>(b) țara sau teritoriul beneficiar are nevoie de timp pentru a se pregăti în vederea respectării normelor respective.</p> <p>Cererea de derogare este adresată în scris Comisiei de către țara beneficiară sau teritoriul beneficiar în cauză. În cerere se enumeră motivele, astfel cum se indică la paragraful al doilea din prezentul articol, pentru care se solicită derogarea și conține documentele justificative corespunzătoare.</p> <p>Derogarea temporară se limitează la durata efectelor factorilor interni sau externi care au motivat-</p>

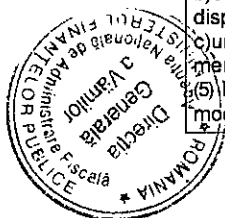
		o sau la perioada necesară țării beneficiare sau teritoriului beneficiar pentru a se conforma normelor. În cazul în care se acordă o derogare, țara beneficiară sau teritoriul beneficiar în cauză îndeplinește toate cerințele prevăzute referitoare la informațiile care trebuie furnizate Comisiei cu privire la utilizarea derogării și la gestionarea cantităților pentru care este acordată derogarea.
Art. 55. - Regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii preferențiale a mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.	Art. 55. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 64 (1) Pentru a beneficia de măsurile menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (d) sau (e) sau de măsuri preferențiale netarifare, mărfurile trebuie să respecte nomele privind originea preferențială menționate la alineatele (2) - (5) de la prezentul articol. (2) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale definite în acordurile încheiate între Uniune și anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii, normele privind originea preferențială sunt stabilite în acordurile respective. (3) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale adoptate în mod unilateral de către Uniune privind anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, altele decât cele menționate la alineatul (5), Comisia adoptă măsuri care stabilesc normele cu privire la originea preferențială. Normele respective se bazează fie pe criteriul obținerii în întregime a mărfurilor, fie pe criteriul prelucrării sau transformării suficiente. (4) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale aplicabile în comerțul între teritoriul vamal al Uniunii și Ceuta și Melilla, cuprinse în Protocolul 2 la Actul de aderare din 1985, normele cu privire la originea preferențială sunt adoptate în conformitate cu articolul 9 din respectivul protocol. (5) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale cuprinse în aranjamentele preferențiale în favoarea țărilor și teritoriilor de peste mări asociate Uniunii, normele privind originea preferențială sunt adoptate în conformitate cu articolul 203 din TFUE. (6) La inițiativa sa sau la cererea unei țări sau unui teritoriu beneficiar, Comisia poate, pentru anumite mărfuri, acorda țării beneficiare sau teritoriului respectiv o derogare temporară de la nomele privind originea preferențială menționate la alineatul (3). Derogarea temporară se justifică prin unul dintre următoarele motive: (a) factori interni sau externi privează în mod temporar țara beneficiară sau teritoriul beneficiar de capacitatea de a respecta nomele privind originea preferențială; (b) țara sau teritoriul beneficiar are nevoie de timp pentru a se pregăti în vederea respectării normelor respective. Cererea de derogare este adresată în scris Comisiei de către țara beneficiară sau teritoriul beneficiar în cauză. În cerere se enumeră motivele, astfel cum se indică la paragraful al doilea, pentru care se solicită derogarea și conține documentele justificative corespunzătoare. Derogarea temporară se limitează la durata efectelor factorilor interni sau externi care au motivat-o sau la perioada necesară țării beneficiare sau teritoriului beneficiar pentru a se conforma normelor. În cazul în care se acordă o derogare, țara beneficiară sau teritoriul beneficiar în cauză îndeplinește toate cerințele prevăzute referitoare la informațiile care trebuie furnizate Comisiei cu privire la utilizarea derogării și la gestionarea cantităților pentru care este acordată derogarea.
Art. 56. - (1) Dispozițiile prezentului capitol stabilesc modul de determinare a valorii în vamă în scopul aplicării Tarifului vamal al României și a măsurilor netarifare prevăzute de dispozițiile legale care reglementează domenii specifice legate de schimbul de mărfuri. (2) Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal al României.	Art. 56. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 69 În scopul aplicării Tarifului vamal comun și a măsurilor netarifare stabilite prin dispoziții ale Uniunii care reglementează domenii specifice referitoare la schimbul de mărfuri, valoarea în vamă a mărfurilor se determină în conformitate cu articolele 70 și 74.
Art. 58. - (1) Valoarea în vamă se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.	Art. 58. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 2016/341 al Comisiei Articolul 6 (1) Până la datele de modernizare a sistemelor naționale de import menționate în anexa la Decizia

<p>(2) Declarația pentru valoarea în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.</p>		<p>de punere în aplicare 2014/255/UE, declarația vamală de punere în liberă circulație trebuie să includă date privind valoarea în vamă.</p> <p>(2) Autoritățile vamale pot permite utilizarea altor mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor în ceea ce privește furnizarea datelor prevăzute la alineatul (1).</p> <p>(3) În cazul în care datele prevăzute la alineatul (1) sunt prezentate cu ajutorul altor mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor, se utilizează formularul prevăzut în anexa 8.</p> <p>(4) Autoritățile vamale pot renunța la obligația de a furniza datele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol în cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor în cauză nu se poate determina în conformitate cu dispozițiile articolului 70 din cod.</p> <p>(5) Cu excepția cazului în care este esențial pentru determinarea corectă a valorii în vamă, autoritățile vamale renunță la obligația de a furniza datele prevăzute la alineatul (1) în oricare dintre următoarele cazuri:</p> <p>a) în cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor importate în cadrul unui transport nu depășește 20 000 EUR, cu condiția ca acestea să nu reprezinte transporturi fracționate sau multiple de la același expeditor pentru același destinatar;</p> <p>b) în cazul în care tranzacția care stă la baza punerii în liberă circulație a mărfurilor este de natură necomercială;</p> <p>c) în cazul în care prezentarea datelor în cauză nu este necesară pentru punerea în aplicare a Tarifului vamal comun;</p> <p>d) în cazul în care taxele vamale prevăzute în Tariful vamal comun nu sunt aplicabile.</p> <p>(6) În cazul continuării traficului de mărfuri de la același vânzător către același cumpărător în aceleași condiții comerciale, autoritățile vamale pot renunța la cerința actuală de a furniza datele prevăzute la alineatul (1).</p>
<p>Art. 59. - Dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător la determinarea valorii în vamă a mărfurilor puse în liberă circulație după ce au fost plasate sub un alt regim vamal sau au avut o altă destinație vamală.</p>	<p>Art. 59. – Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 86 Norme speciale pentru calcularea cuantumului taxelor la import</p> <p>(1) În cazul în care, pentru mărfurile plasate sub un regim vamal sau în depozit temporar, au fost suportate pe teritoriul vamal al Uniunii cheltuieli pentru depozitare sau pentru manipulări uzuale, astfel de cheltuieli sau creșterea valorii nu se ia în considerare la calculul cuantumului taxelor datorate la import, în cazul în care declarantul furnizează o dovadă satisfăcătoare pentru cheltuieli.</p> <p>Cu toate acestea, valoarea în vamă, cantitatea, natura și originea mărfurilor neunionale utilizate în aceste operațiuni se iau în considerare pentru calcularea cuantumului taxelor la import.</p> <p>(2) În cazul în care clasificarea tarifară a mărfurilor plasate sub un anumit regim se schimbă ca urmare a executării unei manipulări uzuale pe teritoriul vamal al Uniunii, clasificarea tarifară inițială a mărfurilor plasate sub regim se aplică la cererea declarantului.</p> <p>(3) În cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru produsele prelucrate rezultate dintr-un regim de perfecționare activă, cuantumul taxelor la import corespunzătoare acestei datorii se determină, la cererea declarantului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă la momentul acceptării declarației vamale privind aceste mărfuri.</p> <p>(4) În anumite cazuri, cuantumul taxelor la import se determină în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol fără solicitarea declarantului pentru a evita eludarea măsurilor tarifare menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (h).</p> <p>(5) Atunci când se naște o datorie vamală pentru produse prelucrate care rezultă din regimul de prelucrare pasivă sau pentru produse de înlocuire, astfel cum sunt menționate la articolul 261 alineatul (1), cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de prelucrare executate în afara teritoriului vamal al Uniunii. (6) În cazul în care legislația vamală prevede un tratament tarifar favorabil, o scutire sau o exceptare totală sau parțială de taxe la import sau la export, în temeiul articolului 56 alineatul (2) literele (d) - (g), al articolelor 203, 204, 205 și 208 sau al articolelor 259 - 262 din prezentul regulament sau în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de</p>

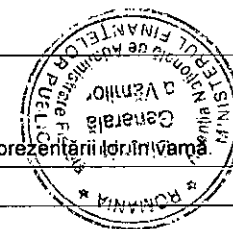
		taxe vamale (1), un astfel de tratament tarifar favorabil, o astfel de scutire sau exceptare se aplică, de asemenea, în cazul în care ia naștere o datorie vamală, în temeiul articolului 79 sau 82 din prezentul regulament, cu condiția ca nerespectarea obligațiilor care a dus la nașterea datoriei vamale să nu constituie o tentativă de fraudă.
<p>Art. 60. - (1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României fac obiectul unei declarații sumare, cu excepția celor încărcate în mijloace de transport care trec, fără oprire, prin apele teritoriale sau prin spațiul aerian al teritoriului vamal.</p> <p>(2) Declarația sumară se depune la biroul vamal de intrare. Autoritatea vamală poate permite ca declarația sumară să fie depusă la alt birou vamal, cu condiția ca acesta să comunice imediat sau să pună la dispoziție pe cale electronică informațiile necesare biroului vamal de intrare.</p> <p>Autoritatea vamală poate accepta, în locul declarației sumare, depunerea unei notificări și accesul la datele din declarația sumară în sistemul informatic al operatorului economic.</p> <p>(3) Declarația sumară se depune înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al României.</p> <p>(4) În anumite cazuri, și în funcție de anumite tipuri de transport al mărfurilor, de modul de transport sau agentul economic ori în conformitate cu acordurile internaționale care prevăd dispoziții specifice în materie de securitate, prin Regulamentul vamal se stabilesc:</p> <p>a) termenul limită până la care este depusă declarația sumară înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al României;</p> <p>b) modalitățile de derogare de la termenul limită prevăzut la lit. a) și de modificare a acestuia;</p> <p>c) condițiile în care se poate renunța la declarația sumară sau în care aceasta poate fi adaptată.</p>	<p>Art. 60. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 127</p> <p>(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sunt acoperite de o declarație sumară de intrare.</p> <p>(2) Se face derogare de la obligația menționată la alineatul (1):</p> <p>(a) în cazul mijloacelor de transport și al mărfurilor care se află la bordul acestora și care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu;</p> <p>(3) Declarația sumară de intrare se depune la biroul vamal unde are loc prima intrare într-un anumit termen, anterior introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii.</p> <p>Autoritățile vamale pot permite ca declarația sumară de intrare să fie depusă la un alt birou vamal, cu condiția ca acel birou să comunice imediat biroului vamal unde are loc prima intrare sau să pună la dispoziția acestuia, prin mijloace electronice, datele necesare.</p> <p>Articolul 127 (8)</p> <p>Autoritățile vamale pot accepta ca depunerea declarației sumare de intrare să fie înlocuită cu depunerea unei notificări și accesul la datele care trebuie să figureze într-o declarație sumară de intrare aflate în sistemul informatic al operatorului economic.</p> <p>Articolul 127 (3) Declarația sumară de intrare se depune la biroul vamal unde are loc prima intrare într-un anumit termen, anterior introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii.</p> <p>Articolul 131</p> <p>Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:</p> <p>(a) cazurile în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație sumară de intrare, în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) litera (c);</p> <p>(b) termenul specific menționat la articolul 127 alineatele (3) și (7), în care trebuie depusă declarația sumară de intrare înainte de introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii, luându-se în considerare tipul de mărfuri sau trafic;</p>
<p>Art. 61. - (1) Prin Regulamentul vamal se stabilesc formatul declarației sumare și datele care să conțină elementele necesare analizei de risc și aplicării corespunzătoare a controalelor vamale, în principal privind securitatea și siguranța.</p> <p>(2) Declarația sumară se întocmește prin utilizarea tehnicii de procesare a datelor; se pot folosi informații comerciale, portuare sau de transport, cu condiția să conțină detaliile necesare. Autoritatea vamală poate accepta declarația sumară pe suport de hârtie în cazuri excepționale, cu condiția aplicării aceleiași nivel de gestionare a riscului cu cel folosit la declarațiile sumare întocmite prin tehnica de procesare a datelor.</p> <p>(3) Declarația sumară se depune de persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al României sau care își asumă responsabilitatea pentru transportul lor către acest teritoriu.</p> <p>(4) Declarația sumară poate fi depusă și de:</p> <p>a) persoana în numele căreia acționează persoana prevăzută la alin. (3);</p> <p>b) orice persoană care este în măsură să prezinte mărfurile sau să dispună prezentarea acestora la autoritatea vamală competentă;</p> <p>c) un reprezentant al persoanei prevăzută la alin. (3) sau al celor menționate la lit. a) sau b).</p> <p>(5) Persoana prevăzută la alin. (3) și (4) are dreptul, la cerere, să modifice una sau mai multe date din declarația sumară, după</p>	<p>Art. 61. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 132</p> <p>Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare:</p> <p>(a) normele de procedură pentru depunerea declarației sumare de intrare menționate la articolul 127;</p> <p>(b) normele de procedură și furnizarea datelor declarației sumare de intrare de către celelalte persoane menționate la articolul 127 alineatul (6).</p> <p>Legislația vamală unională nu mai prevede posibilitatea ca o declarație să fie depusă în alt mod decât cel pe cale informatică</p> <p>Articolul 127 (4) Declarația sumară de intrare se depune de către transportator.</p> <p>În pofida obligațiilor transportatorului, declarația sumară de intrare poate fi depusă și de una dintre persoanele următoare:</p> <p>(a) importatorul, destinatarul sau orice altă persoană în numele sau pe seama căreia acționează transportatorul;</p> <p>(b) orice persoană în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora la biroul vamal de intrare.</p> <p>(5) Declarația sumară de intrare conține datele necesare pentru analiza de risc în vederea obiectivelor de securitate și siguranță.</p> <p>(6) În anumite cazuri, când nu toate datele menționate la alineatul (5) pot fi obținute de la persoanele menționate la alineatul (4), se poate solicita altor persoane care dețin respectivele date și au dreptul de a le furniza să facă acest lucru.</p>

<p>depunerea acesteia. Modificarea nu mai este posibilă după ce autoritatea vamală fie:</p> <p>a) a informat persoana care a depus declarația sumară de intenția de a verifica mărfurile;</p> <p>b) a constatat inexactitatea datelor în cauză;</p> <p>c) a aprobat ridicarea mărfurilor.</p>		
<p>Art. 62. - (1) Biroul vamal de intrare poate renunța să solicite depunerea unei declarații sumare pentru mărfurile care au făcut obiectul unei declarații vamale înainte de expirarea termenului prevăzut de art.60 alin. (3) sau (4). În acest caz, declarația vamală conține cel puțin informațiile necesare pentru o declarație sumară și, până când aceasta este acceptată, această declarație este echivalentă cu o declarație sumară. Autoritatea vamală poate aproba ca declarația vamală să fie depusă la un birou vamal de import altul decât biroul vamal de intrare, cu condiția ca acest birou să comunice imediat biroului vamal de intrare sau să-i pună la dispoziție, pe cale electronică, informațiile necesare.</p> <p>(2) Când declarația vamală este depusă în alt mod decât pe cale informatică, autoritatea vamală aplică aceleași criterii de gestionare a riscului ca și în cazul declarațiilor vamale depuse pe cale informatică.</p>	<p>Art. 62. – Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 130 Declarații depuse în locul unei declarații sumare de intrare (1) Biroul vamal menționat la articolul 127 alineatul (3) poate acorda o derogare de la obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare în cazul mărfurilor pentru care, înainte de expirarea termenului pentru depunerea acesteia, se depune o declarație vamală. În acest caz, declarația vamală conține cel puțin datele care trebuie să figureze în declarația sumară de intrare. Până în momentul în care declarația vamală este acceptată în conformitate cu articolul 172, aceasta are statutul de declarație sumară de intrare. (2) Biroul vamal menționat la articolul 127 alineatul (3) poate acorda o derogare de la obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare în cazul mărfurilor pentru care, înainte de expirarea termenului pentru depunerea acesteia, se depune o declarație de depozitare temporară. Declarația respectivă conține cel puțin datele necesare pentru o declarație sumară de intrare. Până la momentul în care mărfurile declarate sunt prezentate la vamă în conformitate cu articolul 139, declarația de depozitare temporară are statutul unei declarații sumare de intrare.</p> <p>Legislația vamală unională nu mai prevede posibilitatea ca o declarație să fie depusă în alt mod decât cel pe cale informatică</p>
<p>Art. 63. - (1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României se află sub supraveghere vamală din momentul intrării lor și pot fi supuse controlului vamal până la stabilirea statutului lor vamal.</p> <p>(2) Mărfurile străine rămân sub supraveghere vamală până când:</p> <p>a) se modifică statutul lor vamal;</p> <p>b) intră într-o zonă liberă sau antrepozit liber;</p> <p>c) sunt reexportate sau distruse potrivit legii.</p> <p>(3) Mărfurile care beneficiază de un tratament tarifar favorabil în funcție de destinația lor finală rămân sub supraveghere vamală potrivit dispozițiilor cuprinse în prezentul cod.</p>	<p>Art. 63. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 134 (1) Mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sunt supuse, de la data acestei introduceri, unei supravegheri vamale și pot face obiectul controalelor vamale. Dacă este cazul, acestea pot face obiectul prohibițiilor sau al restricțiilor justificate din motive, între altele, de moralitate publică, de ordine publică, de securitate publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de ocrotire a plantelor, de protecție a mediului înconjurător, a patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică și de protecție a proprietății industriale sau comerciale, inclusiv al controlului vizând precursorii de droguri, mărfurile care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și sumele de bani în numerar, precum și al aplicării măsurilor de conservare și administrare a patrimoniului piscicol și a celor de politică comercială. Mărfurile rămân sub supraveghere atât timp cât este necesar pentru a le fi determinat statutul vamal, iar supravegherea nu încetează decât cu permisiunea autorităților vamale. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 254, mărfurile unionale nu fac obiectul unei supravegheri vamale odată ce le-a fost stabilit statutul vamal. Mărfurile neunionale rămân sub supraveghere vamală, fie până ce se schimbă statutul vamal al acestora, fie până la scoaterea de pe teritoriul vamal al Uniunii sau distrugerea lor. (2) Titularul mărfurilor aflate sub supraveghere vamală poate oricând, cu permisiunea autorităților vamale, să le examineze sau să preleveze eșantioane, în special în scopul determinării clasificării tarifare, a valorii în vamă sau a statutului vamal.</p>
<p>Art. 64. - (1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României, sunt transportate fără întârziere de persoana care le aduce, în conformitate cu instrucțiunile autorității vamale, astfel:</p> <p>a) către biroul vamal desemnat de autoritatea vamală sau în alt loc desemnat sau aprobat de aceasta;</p> <p>b) spre o zonă liberă sau antrepozit liber, când mărfurile sunt destinate acestora.</p> <p>(2) Persoana care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce au fost introduse pe teritoriul vamal al României, sau ca</p>	<p>Art. 64. – Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 135 (1) Persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii le transportă, fără întârziere, pe traseul specificat și conform instrucțiunilor eventual precizate de autoritățile vamale, fie spre biroul vamal desemnat de acestea din urmă, fie către orice alt loc desemnat sau aprobat de acestea sau spre o zonă liberă. (2) Introducerea mărfurilor într-o zonă liberă se efectuează direct, fie pe cale maritimă sau aeriană, fie pe cale terestră, fără a trece printr-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii, în cazul în care zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță.</p>

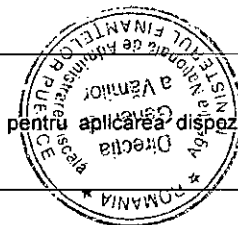
<p>Art. 68. - Mărfurile pot, cu acordul autorității vamale, să fie examinate sau să se preleveze mostre din acestea, la cerere, în scopul acordării unei destinații vamale.</p>	<p>Art. 68. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 140 (2) Autoritățile vamale pot să solicite oricând descărcarea și dezambalarea mărfurilor, cu scopul de a le verifica, de a preleva eșantioane și de a controla mijloacele de transport în care circulă mărfurile.</p>
<p>Art. 69. - (1) Mărfurile sunt descărcate sau transbordate de pe mijlocul de transport numai cu permisiunea autorității vamale în locurile desemnate sau aprobate de aceasta. (2) În cazul unui pericol iminent care impune descărcarea totală sau parțială a mărfurilor, operațiunea se poate face fără acordul autorității vamale, care trebuie să fie informată imediat despre această situație.</p>	<p>Art. 69. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 140 (1) Mărfurile nu pot fi descărcate sau transbordate de pe mijlocul de transport pe care se află decât cu autorizație din partea autorităților vamale, în locuri desemnate sau aprobate de aceste autorități. Cu toate acestea, o astfel de autorizație nu este necesară în cazul unui pericol iminent care impune descărcarea imediată a mărfurilor, în totalitate sau în parte. Într-un asemenea caz, autoritățile vamale sunt informate fără întârziere.</p>
<p>Art. 70. - (1) Autoritatea vamală poate oricând să efectueze controlul mărfurilor și al mijloacelor de transport impunând să se procedeze la descărcarea și dezambalarea mărfurilor. (2) Mărfurile care au făcut obiectul declarației sumare pot fi transferate numai în cazurile și locurile stabilite de autoritatea vamală.</p>	<p>Art. 70. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 140 (2) Autoritățile vamale pot să solicite oricând descărcarea și dezambalarea mărfurilor, cu scopul de a le verifica, de a preleva eșantioane și de a controla mijloacele de transport în care circulă mărfurile. Articolul 148 (5) Autoritățile vamale îl pot autoriza pe titularul autorizației să mute mărfuri depozitate temporar între diferitele spații de depozitare temporară, cu condiția ca astfel de mutări să nu crească riscul de fraudă, după cum urmează: (a) o astfel de mutare are loc sub responsabilitatea unei autorități vamale; (b) o astfel de mutare intră sub incidența unei singure autorizații, eliberate unui operator economic autorizat pentru simplificări vamale; sau (c) în alte cazuri de mutare</p>
<p>Art. 71. - Mărfurilor străine prezentate la biroul vamal li se acordă o destinație aprobată de autoritatea vamală.</p>	<p>Art. 71. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.149, 150, 158 (1) Articolul 149 Încheierea regimului de depozitare temporară Mărfurile neunionale depozitate temporar sunt plasate sub un regim vamal sau sunt reexportate în termen de 90 de zile.</p>
<p>Art. 72. - (1) Când mărfurile sunt înscrise într-o declarație sumară, titularul operațiunii comerciale sau reprezentantul acestuia este obligat să solicite o destinație vamală, aprobată de vamă, în termen de: a) 45 de zile de la data depunerii declarației sumare, în cazul mărfurilor transportate pe cale maritimă; b) 20 de zile de la data depunerii declarației sumare, în cazul mărfurilor transportate pe altă cale decât maritimă. Când împrejurările o justifică, autoritatea vamală poate stabili un termen mai scurt sau poate aproba prelungirea termenului prevăzut la alin. (1). (2) Prolungirea termenului nu poate depăși necesitățile reale justificate de împrejurări și se acordă numai dacă solicitarea este depusă în cadrul termenului inițial.</p>	<p>Art. 72. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 149 Încheierea regimului de depozitare temporară Mărfurile neunionale depozitate temporar sunt plasate sub un regim vamal sau sunt reexportate în termen de 90 de zile Articolul 55 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, "dacă nu există dispoziții contrare, în cazul în care legislația vamală prevede o perioadă, o dată sau un termen, astfel de perioade nu pot fi prelungite sau reduse, iar astfel de date sau termene nu se amână și nu se anticipează". Termenul de 90 de zile nu poate fi prelungit.</p>
<p>Art. 73. - Până când li se atribuie o destinație vamală, mărfurile prezentate în vamă au, din momentul prezentării, statutul de mărfuri depozitate temporar.</p>	<p>Art. 73. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 144 Mărfuri depozitate temporar Mărfurile neunionale sunt depozitate temporar din momentul prezentării lor în vamă.</p>
<p>Art. 74. - (1) Mărfurile pot fi depozitate temporar numai în locurile și</p>	<p>Art. 74. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p>

<p>în condițiile aprobate de autoritatea vamală. (2) Autoritatea vamală poate cere persoanei care deține mărfurile să constituie o garanție care să asigure plata drepturilor de import.</p>		<p>Articolul 147 alin (1) Mărfurile depozitate temporar sunt stocate numai în spații de depozitare temporară în conformitate cu articolul 148 sau, în cazuri justificate, în alte spații desemnate sau aprobate de autoritățile vamale. Articolul 148 (2) lit. c) Autorizația menționată la alineatul (1) este acordată numai persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare: (c) constituie o garanție în conformitate cu articolul 89.</p>
<p>Art. 75. - Mărfurile depozitate temporar pot fi manipulate numai în scopul conservării lor în starea inițială, fără să se modifice aspectul tehnic și comercial al acestora.</p>	<p>Art. 75. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 147 alin (2) Fără a aduce atingere articolului 134 alineatul (2), mărfurile depozitate temporar nu fac obiectul altor manipulări decât cele destinate să le asigure conservarea fără a modifica prezentarea sau caracteristicile tehnice.</p>
<p>Art. 76. - (1) Autoritatea vamală are dreptul să ia măsurile necesare, inclusiv valorificarea potrivit legii, în situația mărfurilor pentru care nu au început, în termenii menționate la art. 72, formalitățile pentru acordarea destinației vamale. (2) Autoritatea vamală poate dispune ca, pe riscul și pe cheltuiala persoanei care le deține, mărfurile să fie transferate într-un alt loc, care se află sub supraveghere vamală, până la reglementarea situației acestora.</p>	<p>Art. 76. - Se abrogă</p>	<p>Aceste prevederi nu sunt aplicabile în cazul nerespectării termenului de 90 de zile pentru depozitarea temporară. Confiscarea mărfurilor prevăzută de art. 198 UCC se aplică doar în situația în care una dintre obligațiile definite în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii nu a fost îndeplinită sau mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală</p>
<p>Art. 77. - Dispozițiile art. 64 cu excepția alin. (1) lit. a), și ale art. 65 alin. (2) - 76 nu se aplică la introducerea pe teritoriul vamal al României a mărfurilor deja plasate sub regimul de tranzit.</p>	<p>Art. 77. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Art. 64, 65-76 din Legea nr. 86/2006 au fost propuse pt abrogare, ca urmare se abroga si 77 si 78</p>
<p>Art. 78. - Pentru mărfurile străine care au circulat sub un regim de tranzit ajunse la destinația lor pe teritoriul vamal al României și au fost prezentate la vamă, potrivit reglementărilor privind tranzitul, se aplică dispozițiile art. 68 -76.</p>	<p>Art. 78. - Se abrogă</p>	<p>Exista prevederi in Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Art. 64, 65-76 din Legea 86/2006 sunt propuse pt abrogare, ca urmare se abroga si art. 77 si 78</p>
<p>Art. 79. - (1) Când împrejurările o impun, autoritatea vamală poate dispune, în condițiile legii, ca mărfurile prezentate în vamă să fie distruse, informându-l în prealabil pe deținătorul mărfurilor despre aceasta. (2) Costurile rezultate în urma distrugerii mărfurilor sunt suportate de deținătorul mărfurilor.</p>	<p>Art. 79. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 197 În cazul în care au motive rezonabile, autoritățile vamale pot solicita ca mărfurile care au fost prezentate în vamă să fie distruse și informează titularul acestora în acest sens. Cheltuielile rezultate din această distrugere sunt suportate de titularul mărfurilor.</p>
<p>Art. 80. - În cazul în care se constată că mărfurile au fost aduse pe teritoriul vamal al României cu nerespectarea normelor legale sau au fost sustrate de sub supravegherea vamală, autoritatea vamală ia măsurile prevăzute de lege, pentru reglementarea situației, inclusiv valorificarea acestora, potrivit legii.</p>	<p>Art. 80. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 198 (1) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare, inclusiv confiscarea și vânzarea sau distrugerea, pentru a dispune de mărfuri în cazurile următoare: (a) în cazul în care una dintre obligațiile definite în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii nu a fost îndeplinită sau mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală; (b) în cazul în care mărfurilor nu li se poate acorda liberul de vamă pentru unul dintre motivele următoare: (i) verificarea lor nu a putut fi efectuată sau continuată în termenul stabilit de autoritățile vamale, din motive imputabile declarantului; (ii) documentele a căror prezentare condiționează plasarea sub regimul vamal solicitat sau acordarea liberului de vamă pentru acest regim nu au fost furnizate; (iii) plățile sau garanțiile care ar fi trebuit efectuate sau constituite cu privire la taxele la import sau la export, după caz, nu au fost efectuate sau constituite în termenii prevăzuți;</p>

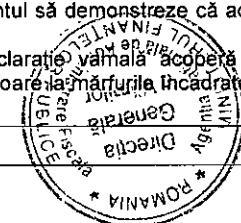
		<p>(iv) mărfurile fac obiectul unor măsuri de prohibiție sau restricție;</p> <p>(c) în cazul în care mărfurile nu sunt ridicate într-un termen rezonabil după acordarea liberului de vamă;</p> <p>(d) în cazul în care, după acordarea liberului de vamă, se constată că mărfurile nu au îndeplinit condițiile pentru acordarea acestuia; sau</p> <p>(e) în cazul în care mărfurile sunt abandonate în favoarea statului, în temeiul articolului 199.</p> <p>(2) Mărfurile neunionale care au fost abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate sunt considerate a fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală. Acestea se înscriu în evidențele operatorului antrepozitului vamal sau, cazul în care sunt deținute de către autoritățile vamale, de către acestea din urmă.</p> <p>În cazul în care mărfurile care urmează a fi distruse, abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate fac deja obiectul unei declarații vamale, evidențele includ i trimitere la declarația vamală respectivă. Autoritățile vamale invalidează respectiva declarație vamală.</p> <p>(3) Costul măsurilor menționate la alineatul (1) este suportat:</p> <p>(a) în cazul menționat la alineatul (1) litera (a), de orice persoană căreia i s-a solicitat îndeplinirea obligațiilor în cauză sau care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;</p> <p>(b) în cazurile menționate la alineatul (1) literele (b) și (c), de declarant;</p> <p>(c) în cazul menționat la alineatul (1) litera (d), de persoana care trebuie să respecte condițiile aplicabile acordării liberului de vamă pentru mărfuri;</p> <p>(d) în cazul menționat la alineatul (1) litera (e), de persoana care abandonează mărfurile în favoarea statului.</p>
<p>Art. 81. - (1) În măsura în care nu există dispoziții contrare, mărfurilor li se poate acorda, în orice moment, în condițiile prevăzute de lege, orice destinație vamală, indiferent de natura sau cantitatea lor, de țara de origine sau proveniență, transport ori de destinație.</p> <p>(2) Prevederile alin. (1) nu exclud aplicarea interdicțiilor sau restricțiilor justificate din rațiuni de morală, ordine și securitate publică, de protecție a sănătății și vieții persoanelor, animalelor sau plantelor, de protecție a patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică, sau de protecție a proprietății industriale și comerciale.</p>	<p>Art. 81. Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 150</p> <p>Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, declarantul este liber să aleagă regimul vamal sub care să plaseze mărfurile, în condițiile specifice regimului respectiv, indiferent de natura sau cantitatea lor, de țara de origine, de transport sau de destinația acestora.</p>
<p>Art. 82. - (1) Mărfurile destinate plasării sub un regim vamal trebuie să facă obiectul unei declarații pentru acel regim vamal.</p> <p>(2) Mărfurile românești declarate pentru regimul de export, perfecționare pasivă, tranzit sau antrepozitare vamală sunt supuse supravegherii vamale din momentul acceptării declarației vamale până la momentul în care acestea părăsesc teritoriul vamal al României ori sunt distruse sau declarația vamală este invalidată.</p>	<p>Art. 82. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 158 alin. (1) și (3)</p> <p>(1) Toate mărfurile destinate plasării sub un regim vamal, cu excepția regimului de zonă liberă, fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare acestui regim.</p> <p>(3) Mărfurile unionale declarate pentru export, tranzit în interiorul Uniunii sau perfecționare pasivă se află sub supraveghere vamală din momentul acceptării declarației menționate la alineatul (1) și până în momentul în care sunt scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii, sunt abandonate în favoarea statului sau sunt distruse, sau până când declarația vamală este invalidată.</p>
<p>Art. 84. - Declarația vamală se face:</p> <p>a) fie în scris;</p> <p>a) fie utilizând un procedeu informatic aprobat de autoritatea vamală;</p> <p>b) fie printr-o declarație verbală sau orice altă acțiune prin care deținătorul mărfurilor își manifestă voința de a le plasa sub un regim vamal în cazurile și condițiile prevăzute în Regulamentul vamal.</p>	<p>Art. 84. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 158</p> <p>(2) În anumite cazuri, altele decât cele menționate la articolul 6 alineatul (3), o declarație vamală poate fi depusă ◀ utilizându-se alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor</p> <p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 6, art.162 Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 art. 135-144 Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei art. 14-21</p>
<p>Art. 85. - (1) Declarația în scris se face pe un formular corespunzător modelului oficial, prevăzut în acest scop, aprobat de autoritatea vamală. Aceasta se semnează de titularul operațiunii sau reprezentantul său și conține datele necesare aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.</p>	<p>Art. 85. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 162</p> <p>Declarațiile vamale standard conțin toate datele necesare pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal sub care sunt declarate mărfurile.</p> <p>Articolul 163</p>

<p>(2) Declarația este însoțită de toate documentele prevăzute pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.</p>		<p>(1) Documentele justificative solicitate pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal pentru care mărfurile sunt declarate trebuie să se afle în posesia declarantului și la dispoziția autorităților vamale în momentul depunerii declarației vamale. (2) Documentele justificative se pun la dispoziția autorităților vamale în cazul în care legislația Uniunii prevede astfel sau atunci când este necesar în vederea controalelor vamale. (3) În cazuri specifice, operatorii economici pot întocmi documentele justificative, cu condiția să fie autorizați în acest sens de autoritățile vamale.</p>
<p>Art. 86. - Declarația care respectă condițiile prevăzute la art. 85 este acceptată imediat de autoritatea vamală, cu condiția ca mărfurile la care se referă să fie prezentate biroului vamal. Această declarație se înregistrează în registrul de evidență a biroului vamal.</p>	<p>Art. 86. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 172 (1) Declarațiile vamale care respectă condițiile prevăzute în prezentul capitol sunt acceptate imediat de autoritățile vamale, cu condiția ca mărfurile la care se referă să fi fost prezentate în vamă.</p>
<p>Art. 87. - (1) Declarația vamală, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 31 și art. 32, poate fi făcută de orice persoană care este în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să facă posibilă prezentarea acestora autorității vamale competente împreună cu toate documentele prevăzute pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal pentru care se declară mărfurile. Când acceptarea unei declarații vamale impune obligații speciale unei anumite persoane, declarația se face de acea persoană sau în numele acesteia. (2) Declarantul trebuie să fie o persoană stabilită în România. Condiția privind stabilirea în România nu se aplică persoanelor care: a) Intocmesc o declarație de tranzit sau admitere temporară; b) declară mărfuri ocazional, cu condiția ca autoritatea vamală să considere acest lucru justificat.</p>	<p>Art. 87. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 170 (1) Fără a aduce atingere articolului 167 alineatul (1), declarația vamală poate fi depusă de către orice persoană care este în măsură să furnizeze toate informațiile care sunt solicitate pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile. Această persoană trebuie să fie, de asemenea, în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora în vamă. Cu toate acestea, în cazul în care acceptarea unei declarații vamale impune anumite obligații pentru o anumită persoană, respectiva declarație este depusă de către această persoană sau de către reprezentantul său. (2) Declarantul este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii. (3) Prin derogare de la alineatul (2), următorii declaranți nu au obligația de a fi stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii: (a) persoanele care depun o declarație vamală de tranzit sau admitere temporară; (b) persoanele care depun ocazional o declarație vamală, inclusiv pentru utilizare finală sau prelucrare activă, cu condiția ca autoritățile vamale să considere acest lucru justificat; (c) persoanele stabilite într-o țară al cărei teritoriu este adiacent teritoriului vamal al Uniunii și care prezintă mărfurile care fac obiectul declarației vamale la biroul vamal de frontieră al Uniunii adiacent țării respective, cu condiția ca țara în care persoana este stabilită să acorde avantaje reciproce persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii. (4) Declarațiile vamale se autentifică.</p>
<p>Art. 88. - (1) Declarantul are dreptul, la cerere, să rectifice una sau mai multe date cuprinse în declarația depusă și acceptată de autoritatea vamală. Rectificarea nu poate face referire la alte mărfuri decât cele care au făcut obiectul declarației inițiale. (2) Rectificarea nu poate fi permisă când cererea a fost prezentată după ce autoritatea vamală fie: a) informat declarantul că intenționează să efectueze controlul fizic al mărfurilor; b) a constatat inexactitatea datelor în cauză; c) a acordat liberul de vamă.</p>	<p>Art. 88. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 173 (1) Declarantului i se permite, în baza unei cereri, să modifice una sau mai multe date din declarația vamală după acceptarea acesteia de către autoritățile vamale. Modificarea nu poate să facă declarația vamală aplicabilă altor mărfuri decât celor care au făcut inițial obiectul acesteia. (2) O astfel de modificare nu poate fi permisă în cazul în care cererea este depusă după ce autoritățile vamale: (a) fie au informat declarantul de intenția lor de a proceda la verificarea mărfurilor; (b) fie au stabilit că datele din declarația vamală sunt incorecte; (c) fie au acordat mărfurilor liberul de vamă. (3) La solicitarea declarantului, în termen de trei ani de la data acceptării declarației vamale, modificarea declarației vamale poate fi permisă după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pentru ca declarantul să își respecte obligațiile referitoare la plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză.</p>
<p>Art. 89. - (1) La cererea declarantului, autoritatea vamală invalidează o declarație deja acceptată când declarantul furnizează dovezi că informația a fost declarată eronat pentru regimul vamal corespunzător acestei declarații sau când, urmare a unor împrejurări speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care acestea au fost</p>	<p>Art. 89. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 174 (1) În baza unei cereri depuse de declarant, autoritățile vamale invalidează o declarație vamală deja acceptată în oricare dintre următoarele cazuri: (a) în cazul în care acestea sunt asigurate că mărfurile sunt plasate imediat sub un alt regim</p>

<p>declarate nu mai este justificată.</p> <p>(2) Când cererea de invalidare a declarației este prezentată după ce autoritatea vamală a informat declarantul asupra intenției de a efectua controlul fizic al mărfurilor, aceasta poate fi luată în considerare numai după ce controlul fizic a fost finalizat.</p> <p>(3) Cazurile în care o declarație poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă se stabilesc prin Regulamentul vamal.</p> <p>(4) Invalidarea declarației nu înlătură răspunderea contravențională sau penală a declarantului.</p>		<p>vamal;</p> <p>(b) în cazul în care acestea sunt asigurate că, în urma unor circumstanțe speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care au fost declarate nu se mai justifică.</p> <p>Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale au informat declarantul de intenția lor de a proceda la verificarea mărfurilor, cererea de invalidare a declarației vamale nu poate fi acceptată înainte ca această verificare să aibă loc.</p> <p>(2) Declarația vamală nu poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în acest sens.</p>
<p>Art. 90. - (1) După acceptarea declarației vamale, autoritatea vamală poate proceda la controlul documentar al acesteia și al documentelor însoțitoare și poate cere declarantului să prezinte și alte documente necesare verificării exactității elementelor înscrise în declarație.</p> <p>(2) Dacă nu se prevede în mod expres altfel, data declarației vamale acceptate este data înregistrării ei și determină stabilirea și aplicarea tuturor dispozițiilor privind regimului vamal.</p> <p>(3) Autoritatea vamală poate proceda la controlul fizic al mărfurilor, total sau parțial, precum și, dacă este cazul, la prelevarea de probe pentru analize sau pentru verificări amănunțite.</p>	<p>Art. 90. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 188</p> <p>În scopul verificării corectitudinii datelor conținute în declarația vamală acceptată, autoritățile vamale pot:</p> <p>(a) să examineze declarația și documentele justificative;</p> <p>(b) să solicite declarantului furnizarea altor documente;</p> <p>(c) să verifice mărfurile;</p> <p>(d) să preleveze eșantioane în vederea analizei sau examinării aprofundate a mărfurilor.</p> <p>Articolul 172 (2)</p> <p>Data de acceptare a declarației vamale de către autoritățile vamale este, în cazul în care nu există dispoziții contrare, data care se ia în considerare pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal sub care au fost declarate mărfurile și pentru toate celelalte formalități de import sau export</p>
<p>Art. 91. - (1) Transportul mărfurilor la locul controlului fizic, sau după caz, unde urmează să fie prelevate probe, precum și toate manipulările necesare acestor operațiuni, sunt efectuate de către sau sub responsabilitatea declarantului. Costurile aferente acestor operațiuni cad în sarcina declarantului.</p> <p>(2) Declarantul are dreptul să asiste la controlul fizic al mărfurilor, precum și, după caz, la prelevarea probelor. Când autoritatea vamală consideră necesar, declarantul sau reprezentantul acestuia este obligat să prezinte mărfurile pentru control, să le manipuleze și dezambaleze, să le reambaleze, precum și să asigure condiții pentru prelevarea probelor.</p> <p>(3) Prelevarea de probe se efectuează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, fără ca autoritatea vamală să fie pasibilă de plată sau orice compensații pentru cantitățile prelevate. Autoritatea vamală suportă costurile analizei când aceasta se efectuează în laboratoare proprii.</p>	<p>Art. 91. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 189</p> <p>(1) Transportul mărfurilor spre locurile în care se procedează la verificarea lor, respectiv, dacă este cazul, la prelevarea de eșantioane și toate manipulările necesare pentru a permite această verificare sau prelevare se efectuează de către declarant sau sub responsabilitatea acestuia. Cheltuielile care rezultă sunt suportate de către declarant.</p> <p>(2) Declarantul are dreptul să asiste sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor sau la prelevarea de eșantioane. În cazul în care autoritățile vamale au motive temeinice, acestea pot solicita declarantului să asiste sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor sau la prelevarea de eșantioane, sau să le furnizeze asistența necesară pentru facilitarea verificării mărfurilor sau a prelevării de eșantioane menționate mai sus.</p> <p>(3) În cazul în care prelevările de eșantioane se efectuează conform dispozițiilor în vigoare, autoritățile vamale nu datorează nicio indemnizație, dar suportă costurile de analiză sau de control.</p>
<p>Art. 92. - (1) Dacă controlul fizic se execută parțial, rezultatul acestuia este luat în considerare pentru întreaga partidă de marfă înscrisă în declarația vamală. Declarantul vamal are dreptul să ceară efectuarea unui control suplimentar al mărfurilor, când consideră că rezultatul controlului parțial nu este concludent.</p> <p>(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), când un formular de declarație cuprinde două sau mai multe articole, datele de referință pentru fiecare articol sunt considerate ca fiind o declarație separată.</p>	<p>Art. 92. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 120</p> <p>(1) În cazul în care verificarea nu se efectuează decât asupra unei părți din mărfurile acoperite de declarația vamală sau în cazul în care se procedează la prelevarea de eșantioane, rezultatele acestei verificări parțiale sau ale analizei sau controlului eșantioanelor sunt valabile pentru toate mărfurile acoperite de aceeași declarație. Cu toate acestea, declarantul poate solicita o verificare a mărfurilor sau o prelevare de eșantioane suplimentară, în cazul în care estimează că rezultatele verificării parțiale sau ale analizei sau examinării eșantioanelor nu sunt valabile pentru restul mărfurilor declarate. Cererea este acceptată cu condiția ca mărfurile să nu fi primit liberul de vamă sau, în cazul în care acesta a fost acordat, ca declarantul să demonstreze că acestea nu au fost modificate în niciun fel.</p> <p>(2) În sensul alineatului (1), în cazul în care o declarație vamală acoperă mărfuri care se încadrează la două sau mai multe articole, datele referitoare la mărfurile încadrate la fiecare articol sunt considerate a fi declarații separate.</p>
<p>Art. 93. - (1) Rezultatele verificării declarației constituie baza aplicării</p>	<p>Art. 93. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p>

<p>dispozițiilor care reglementează regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile.</p> <p>(2) Când declarația nu este verificată și nu se efectuează controlul fizic, dispozițiile menționate la alin. (1) se aplică pe baza datelor de referință cuprinse în declarație.</p>		<p>Articolul 191 (1) Rezultatele verificării declarației vamale se utilizează drept bază pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal sub care au fost plasate mărfurile.</p> <p>(2) În cazul în care nu s-a procedat la verificarea declarației vamale, alineatul (1) se aplică în conformitate cu datele din declarația respectivă.</p> <p>(3) Rezultatele verificării efectuate de autoritățile vamale au aceeași forță probatorie pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 95. - (1) Când sunt îndeplinite condițiile de plasare a mărfurilor sub regimul respectiv și mărfurile nu sunt supuse unor măsuri de prohibiție sau restricție, fără a aduce atingere alin (2) și (3) și fără a se naște o datorie vamală, autoritatea vamală acordă liberul de vamă pentru mărfuri imediat ce datele de referință din declarație au fost verificate sau acceptate fără verificare. Aceeași dispoziție se aplică și i când verificările nu pot fi finalizate într-un interval de timp rezonabil și prezența mărfurilor în vederea acestor verificări nu mai este necesară.</p> <p>(2) În cazul în care acceptarea unei declarații vamale conduce la nașterea unei datorii vamale, pentru mărfurile cuprinse în acea declarație liberul de vamă se acordă numai dacă quantumul datoriei vamale a fost plătit sau garantat. Această dispoziție nu se aplică pentru regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import în condițiile prevăzute la alin. (3).</p> <p>(3) Dacă, potrivit dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care sunt declarate mărfurile, autoritatea vamală solicită constituirea unei garanții, liberul de vamă pentru mărfurile plasate sub regimul vamal respectiv nu poate fi acordat decât după constituirea acestei garanții.</p> <p>(4) Liberul de vamă se acordă în același timp pentru toate mărfurile care fac obiectul aceleiași declarații. În sensul prezentului alineat, când un formular de declarație cuprinde două sau mai multe articole, datele de referință aferente fiecărui articol sunt considerate ca fiind o declarație separată.</p>	<p>Art. 95. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 194</p> <p>(1) În cazul în care condițiile de plasare a mărfurilor sub regimul în cauză sunt întrunite și cu condiția ca eventualele restricții să fie aplicate și ca mărfurile să nu facă obiectul unor măsuri de prohibiție, autoritățile vamale acordă liberul de vamă acestor mărfuri în momentul în care datele din declarația vamală au fost verificate sau au fost acceptate fără verificare.</p> <p>Primul paragraf se aplică, de asemenea, în cazul în care verificarea menționată la articolul 188 nu poate fi terminată într-un termen rezonabil și în cazul în care prezența mărfurilor în vederea acestei verificări nu mai este necesară.</p> <p>(2) Liberul de vamă se acordă în același timp pentru toate mărfurile care fac obiectul aceleiași declarații.</p> <p>În sensul primului paragraf, în cazul în care o declarație vamală acoperă mărfuri care se încadrează la mai multe articole, datele referitoare la mărfurile încadrate la fiecare articol sunt considerate a fi declarații vamale separate.</p> <p>Articolul 195</p> <p>Liberul de vamă condiționat de plata quantumului taxelor la import sau export corespunzător datoriei vamale sau constituirea unei garanții</p> <p>(1) În cazul în care plasarea mărfurilor sub un regim vamal antrenează nașterea unei datorii vamale, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri este condiționată de plata quantumului taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale sau de constituirea unei garanții pentru acoperirea acestei datorii.</p> <p>Cu toate acestea, fără a aduce atingere paragrafului al treilea, primul paragraf nu este aplicabil regimului de admitere temporară cu scutire parțială de taxe la import.</p> <p>În cazul în care, prin aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal pentru care mărfurile sunt declarate, autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții, liberul de vamă pentru aceste mărfuri sub regimul vamal în cauză nu poate fi acordat decât după constituirea acestei garanții.</p> <p>(2) În anumite cazuri, acordarea liberului de vamă nu este condiționată de constituirea unei garanții în ceea ce privește mărfurile care fac obiectul unei solicitări de tragere a unui contingent tarifar.</p> <p>(3) În cazul în care se utilizează o simplificare astfel cum se prevede la articolele 166, 182 și 185 și se constituie o garanție globală, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri nu este condiționată de o monitorizare a garanției de către autoritățile vamale.</p>
<p>Art. 97. - (1) Autoritatea vamală poate autoriza utilizarea unei proceduri simplificate pentru prezentarea și declararea mărfurilor, în cazurile și condițiile stabilite în Regulamentul vamal.</p> <p>(2) Procedura simplificată permite ca:</p> <p>a) declarația să nu cuprindă toate datele de referință prevăzute la art. 85 alin. (1) sau ca unele dintre documentele menționate la art. 85 alin. (2), să nu fie anexate la declarație;</p> <p>b) depunerea în locul declarației prevăzute la art. 85 a unui document comercial sau administrativ însoțit de o cerere de plasare a mărfurilor sub regimul vamal în cauză;</p> <p>c) declararea mărfurilor pentru plasarea sub regimul vamal în cauză să se efectueze prin înscrierea acestora în evidențe; în acest caz, autoritatea vamală poate permite declarantului să nu prezinte mărfurile la biroul vamal.</p> <p>(3) Declarația simplificată, documentul comercial sau administrativ ori</p>	<p>Art. 97. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 166- 187</p> <p>Articolul 166</p> <p>(1) Autoritățile vamale pot accepta ca o persoană să plaseze mărfurile sub un regim vamal pe baza unei declarații simplificate care poate omite o parte dintre datele menționate la articolul 162 sau dintre documentele justificative menționate la articolul 163.</p> <p>(2) Utilizarea regulată a declarațiilor simplificate menționate la alineatul (1) face obiectul unei autorizații din partea autorităților vamale.</p> <p>Articolul 167</p> <p>(1) În cazul declarației simplificate conform articolului 166 sau al înscrierii în evidențele declarantului conform articolului 182, declarantul depune la biroul vamal competent, într-un anumit termen, o declarație suplimentară conținând datele necesare pentru regimul vamal în cauză.</p> <p>În cazul unei declarații simplificate în temeiul articolului 166, documentele justificative necesare se află în posesia declarantului și sunt la dispoziția autorităților vamale pentru un termen specific.</p> <p>Declarația suplimentară poate avea un caracter global, periodic sau recapitulativ.</p> <p>(2) Se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație suplimentară în următoarele</p>

Înscrisura în evidențe trebuie să conțină cel puțin datele necesare identificării mărfurilor. Înscrisura în evidențe trebuie să cuprindă și data la care aceasta se realizează.

(4) Cu excepția cazurilor stabilite în Regulamentul vamal, declarantul trebuie să depună o declarație suplimentară care poate fi de natură globală, periodică sau recapitulativă.

(5) Declarațiile suplimentare împreună cu cele simplificate menționate la alin. (2) lit. a - c) sunt considerate a constitui un act unic, indivizibil care produce efecte de la data acceptării declarațiilor simplificate; înscrisura în evidențe are aceeași valoare juridică cu acceptarea declarației menționate la art. 85.

(6) Procedurile simplificate speciale pentru regimul de tranzit vamal sunt prevăzute în Regulamentul vamal.

cazuri:

- (a) în situația în care mărfurile sunt plasate sub un regim de antrepozitare vamală;
 - (b) în alte cazuri specifice.
- (3) Autoritățile vamale pot acorda o derogare de la cerința de depunere a unei declarații suplimentare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) declarația simplificată privește mărfuri ale căror valoare și cantitate sunt inferioare pragului statistic;
 - (b) declarația simplificată conține deja toate informațiile necesare pentru regimul vamal în cauză; și
 - (c) declarația simplificată nu este făcută prin înscrisura în evidențele declarantului.
- (4) Declarația simplificată menționată la articolul 166 sau înscrisura în evidențele declarantului menționată la articolul 182 și declarația suplimentară constituie un instrument unic și indivizibil care produce efecte de la data la care declarația simplificată este acceptată conform articolului 172, respectiv de la data la care mărfurile sunt înscrise în evidențele declarantului.
- (5) În sensul articolului 87, locul unde trebuie depusă declarația suplimentară este considerat a fi cel în care a fost depusă declarația vamală.

Articolul 168

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) condițiile pentru acordarea autorizației menționate la articolul 166 alineatul (2);
- (b) termenul specific menționat la articolul 167 alineatul (1) primul paragraf în care trebuie depusă declarația suplimentară;
- (c) termenul specific menționat la articolul 167 alineatul (1) al doilea paragraf în care documentele justificative trebuie să se afle în posesia declarantului;
- (d) cazurile specifice în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație suplimentară, în conformitate cu articolul 167 alineatul (2) litera (b).

Articolul 169

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru depunerea:

- (a) declarației simplificate menționate la articolul 166;
- (b) declarației suplimentare menționate la articolul 167.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Articolul 170

(1) Fără a aduce atingere articolului 167 alineatul (1), declarația vamală poate fi depusă de către orice persoană care este în măsură să furnizeze toate informațiile care sunt solicitate pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile. Această persoană trebuie să fie, de asemenea, în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora în vamă.

Cu toate acestea, în cazul în care acceptarea unei declarații vamale impune anumite obligații pentru o anumită persoană, respectiva declarație este depusă de către această persoană sau de către reprezentantul său.

(2) Declarantul este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), următorii declaranți nu au obligația de a fi stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii:

- (a) persoanele care depun o declarație vamală de tranzit sau admitere temporară;
- (b) persoanele care depun ocazional o declarație vamală, inclusiv pentru utilizare finală sau prelucrare activă, cu condiția ca autoritățile vamale să considere acest lucru justificat;
- (c) persoanele stabilite într-o țară al cărei teritoriu este adiacent teritoriului vamal al Uniunii și care prezintă mărfurile care fac obiectul declarației vamale la biroul vamal de frontieră al Uniunii adiacent țării respective, cu condiția ca țara în care persoana este stabilită să acorde avantaj reciproc persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii.

(4) Declarațiile vamale se autentifică.

Art. 98. - Când declarația vamală este întocmită în modalitățile prevăzute la art. 84 lit. b) și c) prevederile art. 85 - 97 se aplică în mod corespunzător.

Art. 98. - Se abrogă

Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 166- 187

Articolul 171

Se poate depune o declarație vamală anterior datei estimate pentru prezentarea mărfurilor în vamă. În cazul în care nu se prezintă mărfurile în termen de 30 de zile de la depunerea declarației vamale, se consideră că declarația respectivă nu a fost depusă.

Articolul 172

(1) Declarațiile vamale care respectă condițiile prevăzute în prezentul capitol sunt acceptate imediat de autoritățile vamale, cu condiția ca mărfurile la care se referă să fi fost prezentate în vamă.

(2) Data de acceptare a declarației vamale de către autoritățile vamale este, în cazul în care nu există dispoziții contrare, data care se ia în considerare pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal sub care au fost declarate mărfurile și pentru toate celelalte formalități de import sau export.

Articolul 173

(1) Declarantul i se permite, în baza unei cereri, să modifice una sau mai multe date din declarația vamală după acceptarea acesteia de către autoritățile vamale. Modificarea nu poate să facă declarația vamală aplicabilă altor mărfuri decât celor care au făcut inițial obiectul acesteia.

(2) O astfel de modificare nu poate fi permisă în cazul în care cererea este depusă după ce autoritățile vamale:

(a) fie au informat declarantul de intenția lor de a proceda la verificarea mărfurilor;

(b) fie au stabilit că datele din declarația vamală sunt incorecte;

(c) fie au acordat mărfurilor liberul de vamă.

(3) La solicitarea declarantului, în termen de trei ani de la data acceptării declarației vamale, modificarea declarației vamale poate fi permisă după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pentru ca declarantul să își respecte obligațiile referitoare la plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză.

Articolul 174

(1) În baza unei cereri depuse de declarant, autoritățile vamale invalidează o declarație vamală deja acceptată în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care acestea sunt asigurate că mărfurile sunt plasate imediat sub un alt regim vamal;

(b) în cazul în care acestea sunt asigurate că, în urma unor circumstanțe speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care au fost declarate nu se mai justifică.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale au informat declarantul de intenția lor de a proceda la verificarea mărfurilor, cererea de invalidare a declarației vamale nu poate fi acceptată înainte ca această verificare să aibă loc.

(2) Declarația vamală nu poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în acest sens.

Articolul 175

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a determina cazurile în care declarația vamală este invalidată ulterior acordării liberului de vamă pentru mărfuri, astfel cum se prevede la articolul 174 alineatul (2).

Articolul 176

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură:

(a) pentru depunerea declarației vamale în conformitate cu articolul 171;

(b) pentru acceptarea unei declarații vamale astfel cum se menționează la articolul 172, inclusiv aplicarea respectivelor norme în cazurile menționate la articolul 179;

(c) pentru modificarea unei declarații vamale după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, în conformitate cu articolul 173 alineatul (3).

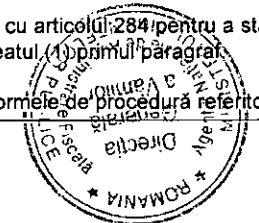
Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Articolul 177

(1) În cazul în care un transport este compus din mărfuri care fac obiectul unor subpoziții tarifare

	<p>diferite, iar tratarea fiecăreia dintre aceste mărfuri conform clasificării sale tarifare antrenează, în vederea întocmirii declarației vamale, activități și cheltuieli disproporționate față de taxele la import sau la export care le sunt aplicabile, autoritățile vamale pot, în baza unei cereri depuse de declarant, să accepte ca întregului transport să i se aplice taxa la import sau la export conform subpoziției tarifare a mărfii care este supusă celei mai ridicate taxe la import sau la export.</p> <p>(2) Autoritățile vamale refuză utilizarea simplificării menționate la alineatul (1) pentru mărfurile care fac obiectul prohibițiilor sau restricțiilor sau al accizelor în situația în care clasificarea corectă este necesară pentru aplicarea măsurii.</p> <p>Articolul 178</p> <p>Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri pentru stabilirea subpoziției tarifare în vederea aplicării articolului 177 alineatul (1).</p> <p>Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).</p> <p>Articolul 179</p> <p>(1) Autoritățile vamale pot autoriza, în baza unei cereri, o persoană să depună, la biroul vamal responsabil de locul în care o astfel de persoană este stabilită, o declarație vamală privind mărfurile prezentate în vamă la un alt birou vamal.</p> <p>Se poate deroga de la cerința privind autorizația menționată în primul paragraf în cazul în care declarația vamală este depusă, iar mărfurile sunt prezentate la birourile vamale aflate sub responsabilitatea unei autorități vamale.</p> <p>(2) Solicitantul autorizației menționate la alineatul (1) trebuie să fie operator economic autorizat pentru simplificări vamale.</p> <p>(3) Biroul vamal unde este depusă declarația vamală:</p> <p>(a) supraveghează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv;</p> <p>(b) desfășoară controalele vamale pentru verificarea declarației vamale prevăzute la articolul 188 literele (a) și (b);</p> <p>(c) în cazuri justificate, solicită biroului vamal unde sunt prezentate mărfurile să desfășoare controalele vamale pentru verificarea declarației vamale menționate la articolul 188 literele (c) și (d); și</p> <p>(d) desfășoară formalitățile vamale pentru recuperarea cuantumului taxei la import sau la export corespunzătoare oricărei datorii vamale.</p> <p>(4) Biroul vamal la care se depune declarația vamală și biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile schimbă informațiile necesare pentru verificarea declarației vamale pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.</p> <p>(5) Fără a aduce atingere propriilor controale care țin de mărfurile introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile desfășoară controalele vamale menționate la alineatul (3) litera (c) și prezintă rezultatele acestora biroului vamal la care se depune declarația vamală.</p> <p>(6) Biroul vamal la care se depune declarația vamală acordă liberul de vamă pentru mărfuri în conformitate cu articolele 194 și 195, luând în considerare:</p> <p>(a) rezultatele propriilor controale pentru verificarea declarației vamale;</p> <p>(b) rezultatele controalelor desfășurate de biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile pentru verificarea declarației vamale și rezultatele controalelor aplicabile mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 99. - În cazul în care declarația este întocmită conform art. 84 lit. b) autoritatea vamală poate permite ca documentele care trebuie să o însoțească să nu fie depuse împreună cu declarația. În această situație documentele se păstrează la dispoziția autorității vamale.</p>	<p>Art. 99. Se abrogă</p> <p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 166- 187</p> <p>Articolul 180</p> <p>Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili condițiile de acordare a autorizației menționate la articolul 179 alineatul (1) primul paragraf</p> <p>Articolul 181</p> <p>Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare</p>

la:

(a) vămuirea centralizată, inclusiv formalitățile și controalele vamale relevante menționate la articolul 179;

(b) derogarea de la obligația prezentării mărfurilor menționate la articolul 182 alineatul (3) în contextul vămuirii centralizate.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Articolul 182

(1) Autoritățile vamale pot autoriza o persoană, în baza unei cereri, să depună o declarație vamală, inclusiv o declarație simplificată, sub forma unei înscrisuri în evidențele declarantului, cu condiția ca datele din declarația respectivă să fie la dispoziția autorităților vamale în sistemul electronic al declarantului la momentul depunerii declarației sub forma unei înscrisuri în evidențele declarantului.

(2) Declarația vamală se consideră acceptată în momentul în care mărfurile sunt înscrise în evidențe.

(3) Autoritățile vamale pot acorda, în baza unei cereri, o derogare de la obligația prezentării mărfurilor. În acest caz, se consideră că liberul de vamă a fost acordat la momentul efectuării înscrisurii în evidențele declarantului.

Derogările pot fi acordate doar în cazul în care sunt întrunite toate condițiile următoare:

(a) declarantul este un operator economic autorizat pentru simplificări vamale;

(b) natura și fluxul mărfurilor în cauză justifică acest lucru și sunt cunoscute de autoritatea vamală

(c) biroul vamal de supraveghere are acces la toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a-și putea exercita drepturile de examinare a mărfurilor în cazul în care acest lucru este necesar;

(d) la momentul efectuării înscrisurii în evidențe, mărfurile nu mai fac obiectul prohibițiilor sau restricțiilor, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în acest sens în autorizație.

Cu toate acestea, biroul vamal de supraveghere poate solicita în situații specifice ca mărfurile să fie prezentate.

(4) Condițiile în care se permite acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sunt menționate în autorizație.

Articolul 183

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili condițiile de acordare a autorizației menționate la articolul 182 alineatul (1).

Articolul 184

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la înscrierea în evidențele declarantului menționate la articolul 182, inclusiv formalitățile și controalele vamale relevante.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Articolul 185

(1) În baza unei cereri, autoritățile vamale pot autoriza un operator economic să efectueze anumite formalități vamale care sunt în sarcina autorităților vamale în vederea stabilirii cuantumului taxelor la import și la export datorat, precum și să desfășoare anumite controale sub supraveghere vamală.

(2) Solicitantul autorizației menționate la alineatul (1) trebuie să fie operator economic autorizat pentru simplificări vamale.

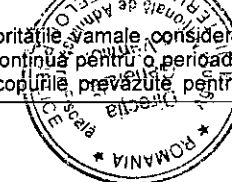
Articolul 186

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) condițiile pentru acordarea autorizației menționate la articolul 185 alineatul (1);

(b) formalitățile și controalele vamale care sunt în sarcina titularului autorizației menționate la articolul 185 alineatul (1).

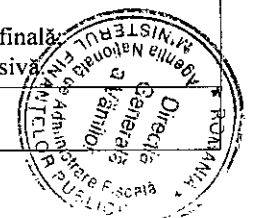
		<p>Articolul 187</p> <p>Comisia determină, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la formalitățile și controalele vamale care se efectuează de către titularul autorizației în conformitate cu articolul 185 alineatul (1).</p> <p>Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).</p>
<p>Art. 101. - (1) Punerea în liberă circulație conferă mărfurilor străine statutul vamal de mărfuri românești.</p> <p>(2) Punerea în liberă circulație atrage aplicarea măsurilor de politică comercială și îndeplinirea formalităților vamale prevăzute pentru importul mărfurilor, precum și încasarea oricăror drepturi legal datorate.</p>	<p>Art. 101. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 201</p> <p>(1) Mărfurile neunionale destinate introducerii pe piața Uniunii sau pentru uz sau consum personal în interiorul teritoriului vamal al Uniunii fac obiectul punerii în liberă circulație.</p> <p>(2) Punerea în liberă circulație implică:</p> <p>(a) perceperea taxelor la import datorate;</p> <p>(b) perceperea, dacă este cazul, a altor taxe conform dispozițiilor relevante în vigoare în materie de percepere a taxelor respective;</p> <p>(c) aplicarea de măsuri de politică comercială, precum și de măsuri de prohibiție sau restricție, cu condiția ca acestea să nu fi fost aplicate într-un stadiu anterior; și</p> <p>(d) îndeplinirea altor formalități prevăzute pentru importul de mărfuri.</p> <p>(3) Punerea în liberă circulație conferă mărfurilor neunionale statutul vamal de mărfuri unionale.</p>
<p>Art. 102. - (1) Prin excepție de la art. 90 alin. (2), în situația în care, ulterior înregistrării declarației vamale, până la acordarea liberului de vamă, intervin taxe vamale de import reduce, titularul operațiunii comerciale sau reprezentantul acestuia poate solicita autorității vamale aplicarea taxei vamale mai favorabile.</p> <p>(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care nu a fost posibilă acordarea liberului de vamă din motive imputabile declarantului.</p>	<p>Art. 102. - Se abrogă</p>	<p>Este o prevedere din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar care nu se mai regăsește în noua legislație.</p> <p>Contravine legislației unionale, în codul vamal unional (UCC), nu există posibilitatea acordării unei astfel de facilități</p>
<p>Art. 103. - Când un transport este format din mărfuri cu încadrări tarifare diferite, iar operațiunile de clasificare tarifară și de completare a declarației vamale ar presupune un efort suplimentar și cheltuieli disproporționate față de drepturile de import care se percep, autoritatea vamală poate aproba, la cererea declarantului, ca drepturile de import să fie achitate pentru întregul transport, pe baza clasificării tarifare a mărfurilor pentru care se percepe cea mai mare taxă vamală de import.</p>	<p>Art. 103. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 177</p> <p>(1) În cazul în care un transport este compus din mărfuri care fac obiectul unor subpoziții tarifare diferite, iar tratarea fiecăreia dintre aceste mărfuri conform clasificării sale tarifare antrenează, în vederea întocmirii declarației vamale, activități și cheltuieli disproporționate față de taxele la import sau la export care le sunt aplicabile, autoritățile vamale pot, în baza unei cereri depuse de declarant, să accepte ca întregului transport să i se aplice taxa la import sau la export conform subpoziției tarifare a mărfii care este supusă celei mai ridicate taxe la import sau la export.</p> <p>(2) Autoritățile vamale refuză utilizarea simplificării menționate la alineatul (1) pentru mărfurile care fac obiectul prohibițiilor sau restricțiilor sau al accizelor în situația în care clasificarea corectă este necesară pentru aplicarea măsurii</p>
<p>Art. 104. - (1) Mărfurile puse în liberă circulație care au beneficiat de drepturi de import reduce sau zero în funcție de destinația lor finală, rămân sub supraveghere vamală până când condițiile pentru acordarea tratamentului favorabil încetează a mai fi aplicabile, precum și în cazurile în care mărfurile sunt exportate sau distruse. Supravegherea vamală se încheie și când mărfurile sunt utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute pentru aplicarea tratamentului favorabil cu condiția achitării taxelor datorate la punerea în liberă circulație.</p> <p>(2) Drepturile și obligațiile titularului unui tratament tarifar favorabil pot fi, în condițiile prevăzute de autoritatea vamală, transferate succesiv unor alte persoane care îndeplinesc condițiile prevăzute pentru a beneficia de regimul în cauză.</p> <p>(3) Dispozițiile art. 110 și art. 112 se aplică în mod corespunzător mărfurilor prevăzute la alin. (1).</p>	<p>Art. 104. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 218</p> <p>Drepturile și obligațiile titularului unui regim, în privința mărfurilor plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, pot fi transferate integral sau parțial unei alte persoane care îndeplinește condițiile definite pentru regimul respectiv</p> <p>Articolul 254</p> <p>(1) Regimul de destinație finală permite punerea în liberă circulație a mărfurilor cu scutire sau reducere de taxe datorită utilizării lor specifice.</p> <p>(2) În situația în care mărfurile sunt într-un stadiu de producție care ar permite din punct de vedere economic numai destinația finală prevăzută, autoritățile vamale pot stabili în cadrul autorizației condițiile în care se consideră că mărfurile au fost utilizate în scopurile prevăzute pentru aplicarea scutirii sau a reducerii de taxe.</p> <p>(3) În situația în care mărfurile se pretează la utilizări repetate și autoritățile vamale consideră acest lucru adecvat pentru evitarea abuzurilor, supravegherea vamală continuă pentru o perioadă care nu depășește doi ani de la data primei utilizări a acestora în scopurile prevăzute pentru</p>

		<p>aplicarea scutirii sau a reducerii de taxe.</p> <p>(4) Supravegherea vamală exercitată în cadrul regimului de destinație finală se încheie în oricare dintre cazurile următoare:</p> <p>(a) în cazul în care mărfurile au fost utilizate în scopul prevăzut în cererea de scutire sau de reducere de taxe;</p> <p>(b) în cazul în care mărfurile au fost scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, distruse sau abandonate în favoarea statului;</p> <p>(c) în cazul în care mărfurile au fost utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute în cererea de scutire sau de reducere de taxe și în care taxele datorate la import au fost plătite.</p> <p>(5) În cazul în care este necesară rata de randament, articolul 255 se aplică regimului de destinație finală.</p> <p>(6) Deșeurile și resturile care rezultă în urma prelucrării sau transformării mărfurilor conform destinației finale prevăzute a acestora, precum și pierderile cauzate de factori naturali sunt considerate a fi mărfuri care au primit destinația finală prevăzută.</p> <p>(7) Deșeurile și resturile care rezultă în urma distrugerii mărfurilor plasate sub regimul de destinație finală sunt considerate a fi plasate sub regimul de antrepoziție vamală.</p>
<p>Art. 105. - Titularii punerii în liberă circulație a mărfurilor destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior acordării liberului de vamă, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări.</p>	<p>Art. 105. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 254</p> <p>4) Supravegherea vamală exercitată în cadrul regimului de destinație finală se încheie în oricare dintre cazurile următoare:</p> <p>(c) în cazul în care mărfurile au fost utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute în cererea de scutire sau de reducere de taxe și în care taxele datorate la import au fost plătite.</p>
<p>Art. 106. - (1) Mărfurile puse în liberă circulație își pierd statutul vamal de mărfuri românești când declarația de punere în liberă circulație este invalidată după acordarea liberului de vamă.</p> <p>(2) Mărfurile puse în liberă circulație își pierd statutul vamal de mărfuri românești și când drepturile de import sunt rambursate sau remise:</p> <p>a) în cadrul regimului de perfecționare activă sub forma sistemului cu rambursare;</p> <p>b) în cazul mărfurilor defecte sau a celor care nu respectă prevederile contractuale;</p> <p>c) în situațiile prevăzute la art. 262, când rambursarea sau remiterea este supusă condiției ca mărfurile să fie exportate sau reexportate sau să li se atribuie o destinație vamală aprobată în condițiile prevăzute de Regulamentul vamal.</p>	<p>Art. 106. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 154</p> <p>Mărfurile unionale devin mărfuri neunionale în cazurile următoare:</p> <p>(a) în cazul în care sunt scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii, în măsura în care normele în materie de tranzit intern nu se aplică;</p> <p>(b) în cazul în care sunt plasate sub regim de tranzit extern, de depozitare sau de perfecționare activă, în măsura în care legislația vamală o permite;</p> <p>(c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de destinație finală și sunt apoi abandonate în favoarea statului sau sunt distruse și rămân resturi;</p> <p>(d) în cazul în care declarația de punere în liberă circulație este invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfurile respective.</p>
<p>Art.107.- (1)Expresia "Regim suspensiv" se utilizează, în cazul mărfurilor străine, pentru următoarele regimuri:</p> <p>a)tranzit;</p> <p>b)antrepoziție vamală;</p> <p>c)perfecționare activă sub forma unui sistem cu suspendare;</p> <p>d)transformare sub control vamal;</p> <p>e)admitere temporară.</p> <p>(2) Expresia „Regim vamal economic”, se utilizează pentru următoarele regimuri:</p> <p>a)antrepoziție vamală;</p> <p>b)perfecționare activă;</p> <p>c)transformare sub control vamal;</p> <p>d)admitere temporară;</p> <p>e)perfecționare pasivă.</p> <p>(3) Prin „mărfuri de import” se înțelege mărfurile plasate sub un regim</p>	<p>Art.107.- Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 210</p> <p>Mărfurile pot fi plasate într-una dintre categoriile următoare de regimuri speciale: (a) tranzitul; care cuprinde tranzitul extern și tranzitul intern;</p> <p>(b) depozitare; care cuprinde antrepoziție vamală și zone libere;</p> <p>(c) utilizare specifică; care cuprinde admiterea temporară și destinația finală;</p> <p>(d) prelucrare; care cuprinde perfecționarea activă și perfecționarea pasivă</p> <p>Art. 5 pct 24. Regulamentul (UE) nr. 952/2013 „mărfuri neunionale” înseamnă mărfuri altele decât cele menționate la punctul 23 sau care și-au pierdut statutul vamal de mărfuri unionale;</p> <p>Regulamentul de aplicare (UE) 2015/2447 art. 258-271</p> <p>Regulamentul delegat al comisiei (UE) 2015/2446 art. 161-183</p>

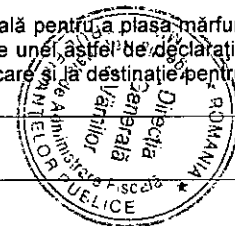
<p>suspensiv, precum și mărfurile care, în cadrul regimului de perfecționare activă în sistem cu rambursare, au făcut obiectul formalităților de punere în liberă circulație și formalităților prevăzute în art. 145'.</p> <p>(4) Prin „mărfuri în aceeași stare” se înțelege mărfuri de import care, în regimul de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal, nu au suferit nici o operațiune de perfecționare sau de transformare.</p>		
<p>Art. 108. - (1) Utilizarea unui regim vamal economic este condiționată de eliberarea unei autorizații de către autoritatea vamală.</p> <p>(2) Autorizația se acordă persoanelor care asigură toate condițiile necesare pentru efectuarea corectă a operațiunilor și când autoritatea vamală poate asigura supravegherea și controlul regimului fără a trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de necesitățile economice respective.</p> <p>(3) Condițiile în care este utilizat regimul respectiv sunt stabilite în autorizație.</p> <p>(4) Titularul autorizației este obligat să informeze autoritatea vamală asupra tuturor elementelor survenite după acordarea autorizației care pot influența menținerea acesteia sau condițiile de utilizare a acesteia.</p>	<p>Art. 108. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 211 (1) O autorizație din partea autorităților vamale se solicită pentru următoarele: (a) utilizarea regimului de perfecționare activă sau pasivă, a regimului de admitere temporară sau a regimului de destinație finală; (b) exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitia vamală a mărfurilor, cu excepția cazului în care operatorul spațiului respectiv este chiar autoritatea vamală. Pentru alin. 3 al art. 108 din Legea nr.86/2006 Articolul 211 alin. 1 Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Condițiile în care este admisă utilizarea unuia sau a mai multora dintre regimurile speciale menționate în primul paragraf sau exploatarea spațiilor de depozitare sunt precizate în autorizație. Pentru alin 2 al art 108 din legea 86 Articolul 211 alin. 3 și 4 Regulamentul (UE) nr. 952/2013 (3) autorizația se acordă exclusiv persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare: (a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii; (b) oferă garanțiile necesare bunei derulări a operațiunilor; se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale îndeplinește această condiție în măsura în care activitatea aferentă regimului special vizat a fost luată în considerare atunci când a fost acordată autorizația menționată la articolul 38 alineatul (2) litera (a); (c) în cazul în care o datorie vamală sau alte taxe pot lua naștere pentru mărfurile plasate sub un regim special, persoanele respective constituie o garanție conform articolului 89; (d) în cazul regimului de admitere temporară sau de perfecționare activă, ele utilizează mărfurile sau asigură utilizarea acestora, sau desfășoară operațiuni de prelucrare sau asigură desfășurarea lor. (4) În cazul în care nu există dispoziții contrare și în completarea alineatului (3), autorizația menționată la alineatul (1) nu se acordă decât în cazul în care toate condițiile următoare sunt întrunite: (a) autoritățile vamale pot exercita supravegherea vamală fără să fie necesară introducerea unor măsuri administrative disproporționate în raport cu nevoile economice în cauză; (b) interesele esențiale ale producătorilor din Uniune nu riscă să fie afectate negativ de o autorizație de plasare sub un regim de perfecționare (condiții economice). Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 23 alin. 2 (2) Titularul deciziei informează fără întârziere autoritățile vamale cu privire la orice factor intervenit după luarea deciziei, care îi poate influența menținerea sau conținutul.</p>
<p>Art. 109. - Orice produse sau mărfuri obținute din mărfuri plasate sub un regim suspensiv se consideră ca fiind plasate sub incidența aceluiași regim, cu respectarea prevederilor exprese ale art. 4 alin. (11) lit. a) teza a doua.</p>	<p>Art. 109. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.210 -225 Articolul 210 Mărfurile pot fi plasate într-una dintre categoriile următoare de regimuri speciale: (a) tranzitul; care cuprinde tranzitul extern și tranzitul intern; (b) depozitare; care cuprinde antrepozitie vamală și zone libere; (c) utilizare specifică; care cuprinde admiterea temporară și destinația finală; (d) prelucrare; care cuprinde perfecționarea activă și perfecționarea pasivă</p>
<p>Art. 110. - (1) Autoritatea vamală poate condiționa plasarea mărfurilor sub un regim suspensiv de constituirea unei garanții care să asigure</p>	<p>Art. 110. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 211 alin 3, lit. c</p>

<p>plata datoriei vamale care s-ar naște pentru aceste mărfuri. (2) Prin Regulamentul vamal pot fi prevăzute dispoziții speciale privind constituirea unei garanții în cadrul unui anumit regim suspensiv.</p>		<p>.... autorizația se acordă exclusiv persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare: (c) în cazul în care o datorie vamală sau alte taxe pot lua naștere pentru mărfurile plasate sub un regim special, persoanele respective constituie o garanție conform articolului 89 Articolul 89 (5) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 În baza unei cereri depuse de persoana, autoritățile vamale pot, conform articolului 95 alineatele (1), (2) și (3), să autorizeze ca o garanție globală să fie constituită pentru acoperirea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale.</p>
<p>Art. 111. - (1) Regimul suspensiv economic se încheie când mărfurile plasate în acest regim, sau în anumite cazuri, produsele compensatoare sau transformate obținute sub acest regim, primesc o nouă destinație vamală admisă. (2) Autoritatea vamală ia toate măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care regimul vamal nu s-a încheiat în condițiile prevăzute.</p>	<p>Art. 111. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr.952/2013 Articolul 215 (1) În alte cazuri decât regimul de tranzit și fără a aduce atingere articolului 254, un regim special este încheiat în cazul în care mărfurile plasate sub acest regim sau produsele prelucrate sunt plasate sub un alt regim vamal, sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sau au fost distruse și nu au rămas resturi, sau sunt abandonate în favoarea statului în temeiul articolului 199. (3) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare în vederea reglementării situației mărfurilor pentru care regimul nu s-a descărcat în condițiile prevăzute.</p>
<p>Art. 112. - Drepturile și obligațiile titularului unui regim vamal economic pot fi, în condițiile prevăzute de autoritatea vamală, transferate succesiv, unor alte persoane care îndeplinesc condițiile prevăzute pentru a beneficia de regimul în cauză.</p>	<p>Art. 112. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 218 Drepturile și obligațiile titularului unui regim, în privința mărfurilor plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, pot fi transferate integral sau parțial unei alte persoane care îndeplinește condițiile definite pentru regimul respectiv.</p>
<p>Art. 113. - (1) Regimul de tranzit permite transportul de la un birou vamal la alt birou vamal a: a)mărfurilor străine, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială; b)mărfurilor românești, în cazurile și în condițiile prevăzute în reglementări specifice pentru a se evita ca produsele care beneficiază de măsuri speciale de export să eludeze sau să beneficieze nejustificat de aceste măsuri. (2)Transportul menționat la alin. (1) se efectuează în următoarele modalități: a)conform regimului de tranzit; b)în baza unui carnet TIR - Convenția TIR - Convenția vamală relativă la transportul internațional al mărfurilor sub acoperirea cametelor TIR, Intocmită la Geneva la 14 noiembrie 1975 la care România a aderat potrivit Decretului nr. 420/1979 ; c)în baza unui carnet ATA utilizat ca document de tranzit -Convenția privind admiterea temporară, adoptată la Istanbul la 26 iunie 1990, ratificată de România prin Legea nr. 395/2002; d)în baza altor norme prevăzute prin acorduri sau convenții internaționale la care România este parte; e)prin poștă, inclusiv colet poștal. (3)Regimul de tranzit nu înlătură aplicarea dispozițiilor specifice aplicabile transportului mărfurilor plasate într-un regim vamal economic.</p>	<p>Art. 113. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 226 (1) Regimul de tranzit extern permite circulația mărfurilor neunionale de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii fără ca acestea să fie supuse: (a) taxelor la import; (b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare; (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta. (2) În anumite cazuri, mărfurile unionale sunt plasate sub regim de tranzit extern. (3) Circulația menționată la alineatul (1) se desfășoară într- unul din modurile următoare: (a) sub regimul de tranzit unional extern; (b) în conformitate cu Convenția TIR, cu condiția ca circulația: (i) să fi început sau să se termine în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii; (ii) să fie efectuată de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii cu traversarea unei țări sau a unui teritoriu aflate în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii; (c) în conformitate cu Convenția ATA/Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit; (d) sub acoperirea Manifestului Rin (articolul 9 din Convenția revizuită pentru navigația pe Rin); (e) sub acoperirea formularului 302 prevăzut în cadrul acordului între părțile Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora, semnat la Londra la 19 iunie 1951; (f) prin poștă, conform statutului Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din acest statut. Articolul 227 (1) Regimul de tranzit intern permite, în condițiile prevăzute la alineatul (2), circulația mărfurilor unionale de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii, cu traversarea unei țări sau a unui teritoriu din exteriorul acestui teritoriu vamal, fără modificarea statutului lor vamal. (2) Circulația menționată la alineatul (1) se desfășoară: (a) sub regimul de tranzit unional intern, cu condiția ca o astfel de posibilitate să fie prevăzută de un acord internațional; (b) în conformitate cu Convenția TIR; (c) în conformitate cu Convenția ATA/Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;</p>

		(d) sub acoperirea Manifestului Rin (articolul 9 din Convenția revizuită pentru navigația pe Rin); (e) sub acoperirea formularului 302, astfel cum este prevăzut în cadrul acordului între părțile Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora, semnat la Londra la 19 iunie 1951; (f) prin poștă, conform statutului Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din acest statut.
Art. 114. - (1) Regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație în concordanță cu dispozițiile regimului. (2) Autoritatea vamală descarcă regimul de tranzit când este în măsură să stabilească, pe baza comparării datelor disponibile la biroul vamal de plecare cu cele disponibile la biroul vamal de destinație, că regimul s-a încheiat în mod corect.	Art. 114. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Art.215 alin. 2) , 233 alin.2) Articolul 215 (2) Regimul de tranzit este descărcat de către autoritățile vamale în momentul în care acestea sunt în măsură să stabilească, pe baza unei comparații între datele disponibile la biroul vamal de plecare și cele disponibile la biroul vamal de destinație, că acest regim s-a încheiat corect. Articolul 233 (2) Obligațiile titularului regimului sunt îndeplinite și regimul de tranzit se încheie în momentul în care mărfurile plasate sub regim și informațiile solicitate sunt prezentate biroului vamal de destinație conform legislației vamale.
Art. 115. - (1) Principalul obligate este titularul regimului de tranzit și răspunde pentru: a) prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de marcare și sigilare adoptate de autoritatea vamală; b) respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit. (2) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care acceptă mărfurile știind că ele circulă în regim de tranzit răspunde în solidar pentru respectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a).	Art. 115. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.233 Articolul 233 (1) Titularul regimului de tranzit unional are următoarele responsabilități: (a) prezentarea mărfurilor intacte și a informațiilor solicitate la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu îndeplinirea măsurilor luate de către autoritățile vamale în vederea asigurării identificării acestora; (b) respectarea dispozițiilor vamale privind regimul respectiv; (c) în cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, constituirea unei garanții pentru asigurarea plății cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător oricărei datorii vamale sau a altor taxe, conform altor dispoziții relevante, care pot lua naștere în raport cu mărfurile. (2) Obligațiile titularului regimului sunt îndeplinite și regimul de tranzit se încheie în momentul în care mărfurile plasate sub regim și informațiile solicitate sunt prezentate biroului vamal de destinație conform legislației vamale. (3) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care le acceptă cunoscând faptul că acestea circulă sub un regim de tranzit unional este, de asemenea, responsabil de a le prezenta intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și de a îndeplini măsurile de identificare luate de către autoritățile vamale (4) Autoritățile vamale pot, în baza unei solicitări, să acorde autorizația de a utiliza oricare dintre următoarele simplificări cu privire la plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional sau la încheierea acestui regim: (a) statutul de expeditor agreeat, care permite titularului autorizației să plaseze mărfurile sub regimul de tranzit unional fără a le prezenta în vamă; (b) statutul de destinatar agreeat, care permite titularului autorizației să primească mărfurile care circulă sub regimul de tranzit unional într-un loc autorizat pentru a încheia regimul în conformitate cu articolul 233 alineatul (2); (c) utilizarea unor sigilii speciale, în cazul în care este necesară sigilarea pentru a asigura identificarea mărfurilor plasate sub regimul de tranzit unional; (d) utilizarea unei declarații vamale cu cerințe reduse privind datele pentru a plasa mărfurile sub regimul de tranzit unional; (e) utilizarea unui document electronic de transport ca declarație vamală pentru a plasa mărfurile sub regimul de tranzit unional, cu condiția ca acesta să conțină datele unei astfel de declarații și ca respectivele date să fie disponibile pentru autoritățile vamale la plecare și la destinație pentru a permite supravegherea vamală a mărfurilor și descărcarea regimului.
Art. 116. - (1) Principalul obligat furnizează garanția pentru asigurarea plății datoriei vamale pentru mărfurile tranzitate.	Art. 116. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolele 89-96

(2) Garanția poate fi:

- garanție izolată, care acoperă o singură operațiune de tranzit;
- garanție globală, care acoperă mai multe operațiuni de tranzit, când principalul obligat a fost autorizat de autoritatea vamală să folosească această garanție.

(3) Autorizația menționată la alin. (2) lit. b) se acordă numai persoanelor care:

- sunt stabilite în România;
- sunt utilizatoare frecvente ale regimului de tranzit sau care au bonitatea de a își achita obligațiile legate de acest regim;
- nu au comis abateri grave sau repetate de la reglementările vamale sau fiscale.

(4) Autoritatea vamală poate autoriza, în cazuri justificate, utilizarea unei garanții globale de o valoare redusă sau o dispensă de la garantare. Criteriile suplimentare pentru această aprobare includ:

- folosirea corectă a procedurii de tranzit într-o perioadă dată;
- cooperarea cu autoritatea vamală;
- în cazul dispensei de la garantare, o situație financiară bună care să le permită îndeplinirea angajamentelor persoanelor în cauză.

(5) Normele pentru acordarea autorizațiilor, conform prevederilor alin. (4), se stabilesc prin Regulamentul vamal.

(6) Dispensa de la garantare prevăzută la alin. (4) nu se acordă pentru operațiunile de tranzit a mărfurilor care implică un risc ridicat de fraudă. Criteriile de stabilire a riscurilor de fraudă sunt prevăzute în Regulamentul vamal.

(7) Utilizarea garanției globale de o valoare redusă poate fi temporar interzisă de autoritatea vamală, ca măsură excepțională în împrejurări speciale.

(8) Garanția globală, poate fi temporar interzisă de autoritatea vamală, pentru mărfurile care, prin utilizarea garanției globale, au fost identificate ca făcând obiectul unei fraude.

Articolul 89

(1) În cazul în care nu există dispoziții contrare, prezentul capitol definește normele aplicabile garanțiilor pentru datoriile vamale existente și datoriile vamale susceptibile de a lua naștere.

(2) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții pentru o datorie vamală existentă sau potențială, garanția respectivă acoperă cuantumul taxelor la import sau la export și alte taxe datorate legate de importul sau de exportul mărfurilor în cazul în care:

- garanția este utilizată pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional; sau
- garanția poate fi utilizată în mai multe state membre.

Garanția care nu poate fi utilizată în afara statului membru în care este solicitată este valabilă numai în statul membru respectiv și acoperă cel puțin cuantumul taxelor la import sau la export.

(3) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții, această garanție este furnizată de către debitor sau de către persoana care poate deveni debitor. Autoritățile vamale pot, de asemenea, să accepte ca garanția să fie constituită de o altă persoană decât cea de la care este solicitată.

(4) Fără a aduce atingere articolului 97, autoritățile vamale solicită constituirea unei singure garanții pentru mărfuri specifice sau o declarație specifică.

Garanția constituită pentru o declarație specifică se aplică cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în legătură cu toate mărfurile acoperite de această declarație sau puse în liberă circulație pe baza acestei declarații, indiferent dacă această declarație este sau nu corectă.

În cazul în care garanția nu a fost eliberată, aceasta poate fi, de asemenea, utilizată, în limitele cuantumului garantat, pentru a se recupera taxele la import sau la export și alte taxe de plătit ca urmare a controalelor efectuate ulterior acordării liberului de vamă pentru mărfurile respective.

(5) În baza unei cereri depuse de persoana menționată la alineatul (3) de la prezentul articol, autoritățile vamale pot, conform articolului 95 alineatele (1), (2) și (3), să autorizeze ca o garanție globală să fie constituită pentru acoperirea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale.

(6) Autoritățile vamale monitorizează garanția.

(7) Nu se solicită nicio garanție din partea statelor sau a autorităților regionale sau locale și nici din partea altor organisme de drept public pentru activitățile sau operațiunile îndeplinite în calitate de autorități publice.

(8) Nu se solicită nicio garanție în oricare dintre următoarele situații:

- transportul mărfurilor pe Rin, pe căile sale navigabile, pe Dunăre sau pe căile sale navigabile;
- transportul mărfurilor prin instalații de transport fixe;
- în anumite situații în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară;
- mărfuri plasate sub regimul de tranzit unional utilizând simplificarea menționată la articolul 233 alineatul (4) litera (e) și transportate pe cale maritimă sau aeriană între porturi din Uniune sau între aeroporturi din Uniune.

(9) Autoritățile vamale pot exonera de obligația de constituire a unei garanții în cazul în care cuantumul taxelor de import sau de export de acoperit nu depășește pragul statistic fixat pentru declarații conform articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe (1).

Articolul 90

(1) În cazul în care constituirea unei garanții este obligatorie, autoritățile vamale stabilesc cuantumul acestei garanții la un nivel egal cu cuantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe, în cazul în care acest cuantum poate fi determinat cu certitudine în momentul în care garanția este solicitată.

În cazul în care nu este posibilă determinarea cuantumului exact, garanția corespunde cuantumului cel mai ridicat, estimat de către autoritățile vamale, al taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor taxe care a luat sau poate lua naștere.

(2) Fără a aduce atingere articolului 95, în cazul unei garanții globale constituite pentru cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe al căror quantum variază în timp, cuantumul acestei garanții se fixează la un nivel care să permită acoperirea în orice moment a cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

Articolul 91

În cazul în care constituirea unei garanții este facultativă, această garanție este în orice caz solicitată de autoritățile vamale în măsura în care acestea consideră că este posibil ca cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor redevențe să nu fie plătit în termenele prevăzute. Cuantumul garanției este fixat de către autoritățile vamale astfel încât să nu depășească nivelul prevăzut la articolul 90.

Articolul 92

(1) Garanția poate fi constituită în următoarele forme:

(a) fie prin depozit în numerar sau prin orice alt mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale ca echivalent al unui depozit în numerar, efectuat în euro sau în moneda statului membru în care garanția este solicitată;

(b) fie prin angajamentul unui garant;

(c) fie prin altă formă de garanție care asigură în mod echivalent plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe.

(2) Se constituie o garanție sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent considerat a fi echivalentul unui depozit în numerar, în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care garanția este solicitată.

În cazul în care o garanție este constituită sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent, autoritățile vamale nu au obligația plății unei dobânzi aferente acestui depozit.

Articolul 93

Persoana căreia i se solicită furnizarea garanției poate alege dintre formele de garanție prevăzute la articolul 92 alineatul (1).

Cu toate acestea, autoritățile vamale pot refuza acceptarea formei de garanție alese în cazul în care aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal în cauză.

Autoritățile vamale pot solicita ca forma de garanție aleasă să fie menținută pe o perioadă determinată.

Articolul 94

(1) Garantul menționat la articolul 92 alineatul (1) litera (b) este o persoană terță stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii. Garantul se aprobă de către autoritățile vamale care solicită garanția, cu excepția cazului în care garantul este un organism de creditare, o instituție financiară sau o companie de asigurări acreditată în Uniune în conformitate cu dispozițiile în vigoare ale Uniunii.

(2) Garantul se angajează în scris să plătească cuantumul garantat al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

(3) Autoritățile vamale pot refuza acceptarea garantului sau a tipului de garanție propus, în cazul în care consideră că unul dintre acestea nu prezintă siguranța că plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor taxe se va face în termenele prevăzute.

Articolul 95

(1) Autorizația menționată la articolul 89 alineatul (5) se acordă numai persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare:

(a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 39 litera (a);

(c) folosesc în mod regulat regimurile vamale în cauză sau exploatează spațiile de depozitare temporară sau îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 39 litera (d).

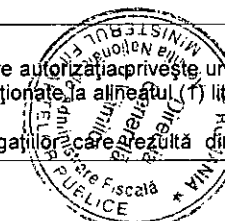
(2) În cazul în care o garanție globală urmează a fi constituită pentru a acoperi datorile vamale și alte taxe susceptibile de a lua naștere, un operator economic poate fi autorizat să furnizeze o garanție globală cu un quantum redus sau să beneficieze de o exonerare de garanție cu condiția

		<p>să îndeplinească criteriile stabilite la articolul 39 literele (b) și (c).</p> <p>(3) În cazul în care trebuie furnizată o garanție globală pentru datoriile vamale și alte taxe apărute, operatorul economic autorizat pentru simplificarea vamală este autorizat, la cerere, să utilizeze o garanție globală cu un cuantum redus.</p> <p>(4) Garanția globală cu cuantum redus menționată la alineatul (3) este echivalentă cu furnizarea unei garanții.</p> <p>Articolul 96</p> <p>(1) În contextul regimurilor speciale sau al depozitării temporare, Comisia poate decide să interzică temporar recurgerea la oricare dintre următoarele:</p> <p>(a) garanția globală cu cuantum redus sau exonerarea de garanție prevăzută la articolul 95 alineatul (2);</p> <p>(b) garanția globală menționată la articolul 95 pentru mărfurile identificate ca obiect al unor fraude pe scară largă.</p> <p>(2) În cazul în care se aplică alineatul (1) litera (a) sau litera (b) de la prezentul articol, recurgerea la garanția globală cu un cuantum redusă sau la exonerarea de garanție, precum și la garanția globală menționată la articolul 95 poate fi autorizată în cazul în care persoana în cauză îndeplinește una dintre următoarele condiții:</p> <p>(a) persoana poate demonstra că nicio datorie vamală nu s-a născut pentru mărfurile în cauză în cadrul operațiunilor pe care le-a angajat în cursul celor doi ani care au precedat decizia menționată la alineatul (1);</p> <p>(b) în cazul în care au apărut datorii în cursul celor doi ani care au precedat decizia menționată la alineatul (1), persoana respectivă poate demonstra că acestea au fost plătite integral de debitor, de debitori sau de garant în termenul prevăzut.</p> <p>Pentru a obține autorizația de utilizare a unei garanții globale interzise temporar, persoana în cauză trebuie de asemenea să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 39 literele (b) și (c).</p>
<p>Art. 117. - (1) Cu excepția situațiilor stabilite, când este cazul, prin Regulamentul vamal, nu se constituie o garanție pentru:</p> <p>a) transportul aerian</p> <p>b) transportul pe Dunăre;</p> <p>c) transportul prin conducte;</p> <p>d) transportul efectuat de companiile de cale ferată din România.</p> <p>(2) Cazurile în care se poate acorda exceptarea de la garanție pentru transportul naval, altul decât cel menționat în lit. b), se stabilesc în Regulamentul vamal.</p>	<p>Art. 117. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 89</p> <p>(8) Nu se solicită nicio garanție în oricare dintre următoarele situații:</p> <p>(a) transportul mărfurilor pe Rin, pe căile sale navigabile, pe Dunăre sau pe căile sale navigabile;</p> <p>(b) transportul mărfurilor prin instalații de transport fixe;</p> <p>(c) în anumite situații în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară;</p> <p>(d) mărfuri plasate sub regimul de tranzit unional utilizând simplificarea menționată la articolul 233 alineatul (4) litera (e) și transportate pe cale maritimă sau aeriană între porturi din Uniune sau între aeroporturi din Uniune.</p>
<p>Art. 118. - (1) Normele pentru punerea în aplicare a regimului de tranzit se stabilesc prin Regulamentul vamal.</p> <p>(2) Autoritatea vamală poate stabili proceduri simplificate care se aplică anumitor tipuri de transport de mărfuri sau pentru mărfuri care nu părăsesc teritoriul vamal al României.</p>	<p>Art. 118. - Se abrogă</p>	<p>Exista prevederile art. 286 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României</p>
<p>Art. 119. - (1) Regimul de antrepozitare vamală permite depozitarea într-un antrepozit vamal a:</p> <p>a) mărfurilor străine, fără ca ele să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială;</p> <p>b) mărfurilor românești, care, în temeiul prevederilor legale ce reglementează domenii specifice, beneficiază, pe baza plasării lor într-un antrepozit vamal, de măsurile legate de exportul mărfurilor.</p> <p>(2) Antrepozitul vamal reprezintă orice loc aprobat de autoritatea vamală</p>	<p>Art. 119. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 237</p> <p>(1) Regimul de depozitare permite depozitarea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii fără ca mărfurile să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p>

<p>și aflat sub supravegherea acesteia, unde mărfurile pot fi depozitate în condițiile prevăzute.</p> <p>(3) Cazurile în care mărfurile prevăzute la alin. (1) pot fi plasate sub regim de antrepozitare vamală fără a fi depozitate într-un antrepozit vamal sunt stabilite în conformitate cu Regulamentul vamal.</p>		<p>Articolul 240</p> <p>(1) Mărfurile neunionale plasate sub regim de antrepozitare vamală pot fi depozitate în spații sau în orice alte amplasamente autorizate pentru acest regim de către autoritățile vamale și sub supraveghere vamală (antrepozite vamale).</p> <p>Articolul 237</p> <p>(3) În cazul în care există o necesitate economică și în care supravegherea vamală nu este afectată, autoritățile vamale pot autoriza depozitarea mărfurilor unionale într-un spațiu de depozitare pentru antrepozitare vamală. Mărfurile în cauză nu sunt considerate ca fiind sub regimul de antrepozitare vamală.</p>
<p>Art. 120. - (1) Un antrepozit vamal poate fi un antrepozit public sau privat.</p> <p>(2) „Antrepozit public” reprezintă un antrepozit vamal disponibil oricărei persoane pentru depozitarea mărfurilor.</p> <p>(3) „Antrepozit privat” reprezintă un antrepozit vamal rezervat depozitării mărfurilor de către deținătorul antrepozitului.</p> <p>(4) Deținătorul antrepozitului este persoana autorizată să gestioneze antrepozitul vamal.</p> <p>(5) Antrepozitarul este persoana obligată prin declarația de plasare a mărfurilor sub regimul de antrepozitare vamală sau persoana căreia i se transferă drepturile și obligațiile unei astfel de persoane.</p>	<p>Art. 120. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 240</p> <p>(2) Antrepozitele vamale pot fi utilizate pentru antrepoziterea vamală a mărfurilor de către orice persoană („antrepozit vamal public”) sau pentru depozitarea mărfurilor de către titularul unei autorizații de antrepozitare vamală („antrepozit vamal privat”).</p> <p>(3) Mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală pot fi scoase temporar din antrepozitul vamal. Cu excepția cazurilor de forță majoră, această scoatere trebuie autorizată în prealabil de către autoritățile vamale.</p> <p>Articolul 242</p> <p>(1) Titularul autorizației și titularul regimului au următoarele responsabilități: (a) asigurarea faptului că mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală nu sunt sustrate supravegherii vamale; și (b) îndeplinirea obligațiilor care decurg din depozitarea mărfurilor aflate sub regimul de antrepozitare vamală.</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care autorizația privește un antrepozit vamal public, aceasta poate prevedea că responsabilitățile menționate la alineatul (1) litera (a) sau (b) revin exclusiv titularului regimului.</p> <p>(3) Titularul regimului este responsabil de îndeplinirea obligațiilor care rezultă din plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozitare vamală.</p>
<p>Art. 121. - (1) Gestionarea unui antrepozit vamal este condiționată de eliberarea unei autorizații de către autoritatea vamală. Această autorizație nu este necesară în cazul în care gestionarea antrepozitului este efectuată de autoritatea vamală.</p> <p>(2) Persoana care dorește să gestioneze un antrepozit vamal întocmește o cerere scrisă care să conțină informațiile necesare pentru acordarea autorizației și să dovedească că există o rațiune economică pentru depozitare. Autorizația prevede condițiile în care antrepozitul vamal poate fi gestionat.</p> <p>(3) Autorizația se acordă numai persoanelor stabilite în România.</p>	<p>Art. 121. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 211 alin. (1) lit.b)</p> <p>(1) O autorizație din partea autorităților vamale se solicită pentru următoarele:</p> <p>(b) exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepoziterea vamală a mărfurilor, cu excepția cazului în care operatorul spațiului respectiv este chiar autoritatea vamală.</p> <p>Articolul 22</p> <p>(1) În cazul în care o persoană depune o cerere pentru obținerea unei decizii privind aplicarea legislației vamale, aceasta furnizează toate informațiile necesare autorităților vamale competente în scopul luării deciziei respective.</p> <p>Articolul 211 (3)</p> <p>În cazul în care nu există dispoziții contrare, autorizația menționată la alineatul (1) se acordă exclusiv persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare: (a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;</p>
<p>Art. 122. - Deținătorul antrepozitului vamal are, față de autoritatea vamală, următoarele răspunderi:</p> <p>a) să asigure supravegherea mărfurilor, astfel încât să nu fie posibilă sustragerea acestora de sub controlul vamal;</p> <p>b) să îndeplinească obligațiile ce decurg din depozitarea mărfurilor aflate în regim de antrepozitare vamală;</p> <p>c) să respecte condițiile stabilite în autorizație.</p>	<p>Art. 122. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 242</p> <p>(1) Titularul autorizației și titularul regimului au următoarele responsabilități:</p> <p>(a) asigurarea faptului că mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală nu sunt sustrate supravegherii vamale; și</p> <p>(b) îndeplinirea obligațiilor care decurg din depozitarea mărfurilor aflate sub regimul de antrepozitare vamală.</p>
<p>Art. 123. - Prin excepție de la art. 122, când autorizația privește un antrepozit public, aceasta poate prevedea ca răspunderile menționate la art. 122 lit. a) și/sau b) să revină exclusiv antrepozitarului. Antrepozitarul este permanent răspunzător de îndeplinirea obligațiilor ce decurg din plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozitare</p>	<p>Art. 123. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 242 (2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care autorizația privește un antrepozit vamal public, aceasta poate prevedea că responsabilitățile menționate la alineatul (1) litera (a) sau (b) revin exclusiv titularului regimului.</p> <p>(3) Titularul regimului este responsabil de îndeplinirea obligațiilor care rezultă din plasarea</p>

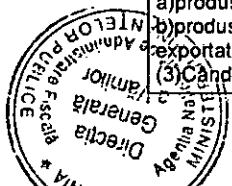
vamală.		mărfurilor sub regimul de antrepozitare vamală.
Art. 124. - Drepturile și obligațiile unui deținător de antrepozit pot fi transferate unei alte persoane, cu acordul autorității vamale.	Art. 124. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 218 Drepturile și obligațiile titularului unui regim, în privința mărfurilor plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, pot fi transferate integral sau parțial unei alte persoane care îndeplinește condițiile definite pentru regimul respectiv.
Art. 125. - Fără să se înlăture aplicarea dispozițiilor art. 110, autoritatea vamală poate cere deținătorului de antrepozit să ofere o garanție în legătură cu răspunderile specificate la art. 122.	Art. 125. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 211 (3) În cazul în care nu există dispoziții contrare, autorizația menționată la alineatul (1) se acordă exclusiv persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare: (c) în cazul în care o datorie vamală sau alte taxe pot lua naștere pentru mărfurile plasate sub un regim special, persoanele respective constituie o garanție conform articolului 89;
Art. 126. - (1) Autoritatea vamală desemnează pe deținătorul de antrepozit sau, după caz, pe antrepozitar să țină o evidență operativă, în forma aprobată de autoritatea vamală, a tuturor mărfurilor plasate sub regimul de antrepozitare vamală. Desemnarea unei persoane pentru ținerea evidenței operative a mărfurilor nu este necesară în cazul în care un antrepozit public este gestionat de autoritatea vamală. (2) Înscrierea în evidența operativă se face imediat ce mărfurile au fost introduse în antrepozit. (3) Dacă sunt respectate prevederile art. 108 alin. (2), autoritatea vamală poate renunța la solicitarea ținerii de evidențe operative a mărfurilor când răspunderile menționate la art. 122 lit. a) și/sau b) îi revin în exclusivitate antrepozitarului, iar mărfurile sunt plasate sub regim pe baza unei declarații vamale scrise sau a unui document administrativ în conformitate cu art. 97 alin. (2) lit. b).	Art. 126. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 214 (1) Cu excepția regimului de tranzit sau în cazul în care nu există dispoziții contrare, titularul autorizației, titularul regimului și orice altă persoană care desfășoară o activitate implicând depozitarea, transformarea sau prelucrarea mărfurilor sau vânzarea și achiziționarea mărfurilor în zonele libere ține o evidență corespunzătoare în forma aprobată de către autoritățile vamale. Evidențele trebuie să conțină informațiile și datele care să le permită autorităților vamale să supravegheze regimul în cauză, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor plasate sub acest regim, statutul vamal și circulația acestora.
Art. 127. - (1) Când există o necesitate economică, iar supravegherea vamală nu este influențată nefavorabil de aceasta, autoritatea vamală poate aproba ca : a) mărfurile românești, altele decât cele prevăzute la art. 119 alin. (1) lit. b), să fie depozitate în incinta unui antrepozit vamal. Aceste mărfuri nu fac obiectul regimului de antrepozitare vamală; b) mărfurile străine să fie supuse în incinta unui antrepozit vamal unor operațiuni specifice regimului de perfecționare activă; c) mărfurile străine să fie supuse în incinta unui antrepozit vamal unor operațiuni specifice regimului de transformare sub control vamal. (2) Mărfurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) fac obiectul regimurilor vamale corespunzătoare și nu al regimului de antrepozitare vamală. (3) Formalitățile la care se poate renunța într-un antrepozit vamal pentru mărfurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se stabilesc în Regulamentul vamal. (4) Autoritatea vamală poate cere ca mărfurile menționate prin alin. (1) să fie înscrise în evidența operativă prevăzută la art. 126.	Art. 127. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 237 (3) În cazul în care există o necesitate economică și în care supravegherea vamală nu este afectată, autoritățile vamale pot autoriza depozitarea mărfurilor unionale într-un spațiu de depozitare pentru antrepozitare vamală. Mărfurile în cauză nu sunt considerate ca fiind sub regimul de antrepozitare vamală. Articolul 241 (1) În cazul în care există o necesitate economică și în care supravegherea vamală nu este afectată, autoritățile vamale pot autoriza, într-un antrepozit vamal, prelucrarea mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă sau de destinație finală, în condițiile prevăzute de aceste regimuri. (2) Mărfurile menționate la alineatul (1) nu sunt considerate a se afla sub regimul de antrepozitare vamală.
Art. 128. - (1) Mărfurile pot rămâne în regim de antrepozitare vamală pe timp nelimitat. În cazuri excepționale, autoritatea vamală poate stabili un termen până la care antrepozitarul trebuie să atribuie mărfurilor o nouă destinație vamală. (2) Pentru anumite mărfuri menționate la art. 119 alin. (1) lit. b),	Art. 128. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 238 (1) Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de depozitare nu este limitată. (2) În situații excepționale, autoritățile vamale pot stabili un termen până la care trebuie descărcat regimul de depozitare, în special atunci când tipul și natura mărfurilor pot, în caz de depozitare

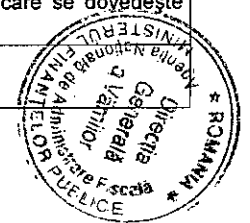
cuprinse în politica agricolă, se pot stabili termene prin Regulamentul vamal.		îndelungată, reprezenta un pericol pentru sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor sau pentru mediul înconjurător.
<p>Art. 129. - (1) Mărfurile de import pot face obiectul manipularilor uzuale pentru a asigura conservarea, ameliorarea aspectului acestora sau vandabilitatea ori pentru a le pregăti pentru distribuție sau revânzare. Pentru anumite categorii de mărfuri, autoritatea vamală poate alcătui o listă a cazurilor în care aceste manipulări sunt interzise pentru mărfurile care fac obiectul politicii agricole.</p> <p>(2) Mărfurile românești menționate în art. 119 alin. (1) lit. b), care sunt plasate sub regimul de antrepozitare vamală și care sunt cuprinse în politica agricolă pot fi supuse doar manipularilor prevăzute în mod expres pentru asemenea mărfuri.</p> <p>(3) Manipularile prevăzute la alin. (1) și (2) se autorizează, în prealabil, de autoritatea vamală, care fixează condițiile în care acestea pot avea loc.</p> <p>(4) Formele de manipulare prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin Regulamentul vamal.</p>	Art. 129. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 220 Mărfurile plasate sub regim de antrepozitare vamală sau de prelucrare sau plasate în zone libere pot fi supuse manipularilor uzuale destinate să asigure conservarea, să amelioreze prezentarea sau calitatea mărfurilor sau să le pregătească pentru distribuție sau revânzarea acestora.
<p>Art. 130. - (1) În cazuri justificate, mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală pot fi scoase temporar din antrepozit pe baza aprobării prealabile a autorității vamale, care stabilește condițiile în care poate avea loc.</p> <p>(2) Când sunt în afara antrepozitului vamal, mărfurile pot fi supuse manipularilor prevăzute la art. 129.</p>	Art. 130. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 240 (3) Mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală pot fi scoase temporar din antrepozitul vamal. Cu excepția cazurilor de forță majoră, această scoatere trebuie autorizată în prealabil de către autoritățile vamale.
Art. 131. - Autoritatea vamală poate permite ca mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală să fie transferate de la un antrepozit vamal la altul.	Art. 131. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 219 În anumite cazuri, mărfurile plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, sau plasate în zone libere pot circula între diferite locuri ale teritoriului vamal al Uniunii.
<p>Art. 132. - (1) Când se naște o datorie vamală referitoare la mărfuri de import, iar valoarea în vamă se bazează pe un preț efectiv plătit sau de plătit care include cheltuielile de antrepozitare și de conservare a mărfurilor în antrepozit, aceste cheltuieli nu se includ în valoarea în vamă cu condiția ca acestea să fie evidențiate distinct față de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri.</p> <p>(2) Când mărfurile prevăzute la alin. (1) au fost supuse manipularilor prevăzute la art. 129, natura mărfurilor, valoarea în vamă și cantitatea care se au în vedere, la stabilirea cuantumului drepturilor de import, sunt, la cererea declarantului, acelea care ar trebui luate în considerare la data nașterii datoriei vamale dacă nu ar fi suferit aceste manipulări. Prin Regulamentul vamal se pot stabili derogări de la această dispoziție.</p> <p>(3) În cazul în care mărfurile de import sunt puse în liberă circulație în conformitate cu art. 97 alin. (2) lit. c), natura mărfurilor, valoarea în vamă și cantitatea ce trebuie luate în considerare la data nașterii datoriei vamale, pentru stabilirea cuantumului drepturilor de import, sunt cele aplicabile mărfurilor la momentul în care au fost plasate sub regimul de antrepozitare vamală. Dispozițiile cuprinse în prezentul alineat se aplică numai cu condiția ca aceste elemente să fi fost acceptate de autoritatea vamală la momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul de antrepozitare vamală, și dacă declarantul nu solicită ca aceste elemente să fie determinate la momentul nașterii datoriei vamale, fără să contravină controlului ulterior prevăzut la art.</p>	Art. 132. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 85 (1) Cuantumul taxelor la import sau la export se stabilește pe baza normelor de calcul al taxelor care au fost aplicabile mărfurilor în cauză în momentul în care a luat naștere datoria vamală aferentă acestora. (2) În cazul în care nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care ia naștere datoria vamală, acest moment este considerat ca fiind cel în care autoritățile constată că mărfurile se află într-o situație în care a luat naștere o datorie vamală. Cu toate acestea, în cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit să constate că datoria vamală a luat naștere într-un moment anterior celui în care s-a ajuns la această constatare, datoria vamală este considerată a fi luat naștere în momentul cel mai îndepărtat în care existența datoriei vamale rezultată din această situație poate fi stabilită Articolul 86 (1) În cazul în care, pentru mărfurile plasate sub un regim vamal sau în depozit temporar, au fost suportate pe teritoriul vamal al Uniunii cheltuieli pentru depozitare sau pentru manipulari uzuale, astfel de cheltuieli sau creșterea valorii nu se ia în considerare la calculul cuantumului taxelor datorate la import, în cazul în care declarantul furnizează o dovadă satisfăcătoare pentru cheltuieli. Cu toate acestea, valoarea în vamă, cantitatea, natura și originea mărfurilor neunionale utilizate în aceste operațiuni se iau în considerare pentru calcularea cuantumului taxelor la import. (2) În cazul în care clasificarea tarifară a mărfurilor plasate sub un anumit regim se schimbă ca urmare a executării unei manipulari uzuale pe teritoriul vamal al Uniunii, clasificarea tarifară inițială a mărfurilor plasate sub regim se aplică la cererea declarantului.

<p>100.</p> <p>Art. 133. - Mărfurile românești prevăzute la art. 119 alin. (1) lit. b) care sunt cuprinse în politica agricolă și sunt plasate într-un antrepozit vamal, trebuie să fie exportate sau să primească o altă destinație stabilită prin reglementările menționate la acel articol.</p>	<p>Art. 133. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 237 (2) Mărfurile unionale pot fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală sau de zonă liberă conform legislației Uniunii privind domeniile specifice sau pentru a beneficia de o decizie care acordă rambursarea sau remiterea taxelor la import. (3) În cazul în care există o necesitate economică și în care supravegherea vamală nu este afectată, autoritățile vamale pot autoriza depozitarea mărfurilor unionale într-un spațiu de depozitare pentru antrepozitare vamală. Mărfurile în cauză nu sunt considerate ca fiind sub regimul de antrepozitare vamală</p>
<p>Art. 134. - (1) Regimul de perfecționare activă permite ca următoarele mărfuri să fie utilizate pe teritoriul vamal al României într-una sau mai multe operațiuni de perfecționare: a) mărfurile străine destinate reexportului în afara teritoriului vamal al României sub forma produselor compensatoare, fără ca aceste mărfuri să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială; b) mărfurile puse în liberă circulație, cu rambursarea sau remiterea drepturilor de import aferente unor asemenea mărfuri dacă sunt exportate în afara teritoriului vamal al României sub formă de produse compensatoare. (2) Prin „sistem cu suspendare” se înțelege regimul de perfecționare activă prevăzut la alin. (1) lit. a). (3) Prin „sistem cu rambursare” se înțelege regimul de perfecționare activă prevăzut la alin. (1) lit. b). (4) Prin „operațiuni de perfecționare” se înțelege: a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea lor, adaptarea lor la alte mărfuri; b) transformarea mărfurilor; c) repararea mărfurilor, inclusiv restaurarea lor; d) utilizarea anumitor mărfuri, definite în conformitate cu Regulamentul vamal, care deși nu se regăsesc în produsele compensatoare, permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar dacă ele dispar total sau parțial în cursul folosirii lor. (5) Prin „produse compensatoare” se înțelege toate produsele care rezultă din operațiuni de perfecționare. (6) Prin „mărfuri echivalente” se înțelege mărfurile românești care sunt utilizate în locul mărfurilor de import pentru fabricarea produselor compensatoare. (7) Prin „rata de randament” se înțelege cantitatea sau procentajul de produse compensatoare obținute din perfecționarea unor cantități determinate de mărfuri de import.</p>	<p>Art. 134. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 256 (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse: (a) taxelor la import; (b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare; (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta. Pentru alin. 2 și 3 - Noua legislație vamală nu mai definește regimul de perfecționare cu utilizarea a două sisteme; regimul se numește doar de perfecționare activă Articolul pct. 37. „operațiuni de perfecționare” înseamnă oricare dintre operațiunile următoare: (a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea sau adaptarea acestora la alte mărfuri; (b) transformarea mărfurilor; (c) distrugerea mărfurilor; (d) repararea mărfurilor, inclusiv restaurarea și punerea acestora la punct; (e) utilizarea mărfurilor care nu sunt incluse în produsele prelucrate, dar care permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar în cazul în care ele dispar complet sau parțial în cursul perfecționării (accesorii de producție); Articolul 5 pct 30. „produse transformate” înseamnă mărfurile plasate sub un regim de perfecționare și care au fost supuse operațiunilor de perfecționare; Articolul 223 (1) Mărfurile echivalente sunt mărfuri unionale depozitate, utilizate sau prelucrate în locul mărfurilor plasate sub un regim special.</p>
<p>Art. 135. -(1) Mărfurile echivalente trebuie să fie de aceeași calitate și să aibă aceleași caracteristici ca mărfurile de import. În anumite cazuri, stabilite în Regulamentul vamal, mărfurile echivalente pot fi într-un stadiu de fabricație mai avansat decât mărfurile de import. (2) Autoritatea vamală permite ca: a) produsele compensatoare să fie obținute din mărfuri echivalente; b) produsele compensatoare obținute din mărfuri echivalente să fie exportate din România înainte de a importa mărfurile de import. (3) Când se aplică dispozițiile alin. (2), mărfurile de import sunt</p>	<p>Art. 135. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 223 (1) mărfurile echivalente au același cod de opt cifre din Nomenclatura combinată, au aceeași calitate comercială și prezintă aceleași caracteristici tehnice ca ale mărfurilor pe care le înlocuiesc. (2) Cu condiția ca regimul să se deruleze corespunzător și, în special în ceea ce privește supravegherea vamală, autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri, următoarele: (a) utilizarea mărfurilor echivalente în cadrul regimurilor de antrepozitare vamală, zone libere, destinație finală și prelucrare; (b) utilizarea, în anumite cazuri, a mărfurilor echivalente în cadrul regimului de admitere temporară;</p>

<p>considerate, în scopuri vamale, ca mărfuri echivalente, iar mărfurile echivalente ca mărfuri de import.</p> <p>(4) Când se aplică alin. (2) lit. (b) și produsele compensatoare ar fi susceptibile de plata drepturilor de export dacă nu ar fi exportate sau reexportate în cadrul unei operațiuni de perfecționare activă, titularul autorizației trebuie să constituie o garanție pentru a asigura plata acestor drepturi în eventualitatea în care importul mărfurilor nu se efectuează în termenul prevăzut.</p> <p>(5) Prin Regulamentul vamal se pot adopta măsuri destinate să interzică, să limiteze sau să faciliteze operațiunile efectuate în baza alin. (2).</p>		<p>(c) în cazul regimului de perfecționare activă, exportul produselor prelucrate obținute din mărfuri echivalente înaintea importului de mărfuri pe care le înlocuiesc;</p> <p>(d) în cazul perfecționării pasive, importul produselor prelucrate obținute din mărfuri echivalente înainte de exportul mărfurilor pe care le înlocuiesc.</p> <p>Se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale îndeplinește condiția asigurării derulării corespunzătoare a regimului în măsura în care activitatea aferentă utilizării mărfurilor echivalente pentru regimul vizat este luată în considerare în cadrul autorizației menționate la articolul 38 alineatul (2) litera (a).</p> <p>(3) Utilizarea de mărfuri echivalente nu este autorizată în niciunul dintre cazurile următoare:</p> <p>(a) atunci când, în cadrul regimului de perfecționare activă, se efectuează doar manipulări uzuale, astfel cum au fost definite la articolul 220;</p> <p>(b) în cazul în care o interdicție de rambursare sau de exceptare de taxe la import se aplică mărfurilor care nu sunt originare folosite la fabricarea produselor prelucrate în cadrul regimului de perfecționare activă pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii sau grupuri de astfel de țări sau teritorii;</p> <p>(c) în cazul în care această utilizare riscă să conducă la un avantaj tarifar nejustificat la import sau în cazul în care legislația Uniunii prevede astfel.</p> <p>(4) În cazul menționat la alineatul (2) litera (c) și în măsura în care produsele prelucrate ar fi supuse unor taxe la export în cazul în care nu ar fi exportate în cadrul regimului de perfecționare activă, titularul autorizației constituie o garanție care acoperă plata taxelor la export în cazul în care mărfurile neunionale nu sunt importate în termenul prevăzut la articolul 257 alineatul (3).</p> <p>Regulamentul Delegat Al Comisiei (UE) 2015/2446 art. 169 Regulamentul de aplicare (UE) 2015/2447 art. 268 -269</p>
<p>Art. 136. - Autorizația de perfecționare activă este emisă la cererea persoanei care efectuează operațiunile de perfecționare sau care se ocupă de efectuarea lor.</p>	<p>Art. 136. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 22 (1) În cazul în care o persoană depune o cerere pentru obținerea unei decizii privind aplicarea legislației vamale, aceasta furnizează toate informațiile necesare autorităților vamale competente în scopul luării deciziei respective</p>
<p>Art. 137. - Autorizația se acordă numai:</p> <p>a) persoanelor stabilite în România. Autorizația se poate acorda și persoanelor stabilite în afara României pentru importurile de natură necomercială;</p> <p>b) când, fără să aducă atingere utilizării mărfurilor menționate în art. 134 alin. (4) lit. (d), mărfurile de import pot fi identificate în produsele compensatoare sau, în cazul menționat în art. 135, când se poate verifica îndeplinirea condițiilor prevăzute pentru mărfurile echivalente;</p> <p>c) când regimul de perfecționare activă poate contribui la crearea unor condiții favorabile pentru exportul sau reexportul produselor compensatoare, cu condiția ca interesele esențiale ale producătorilor români să nu fie afectate în mod nefavorabil. Cazurile în care condițiile economice se consideră îndeplinite se stabilesc prin Regulamentul vamal.</p>	<p>Art. 137. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 211 (3) În cazul în care nu există dispoziții contrare, autorizația menționată la alineatul (1) se acordă exclusiv persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare:</p> <p>(a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;</p> <p>Articolul 162 din Regulamentul Delegat Al Comisiei (UE) 2015/2447 Locul de depunere a unei cereri în cazul în care solicitantul este stabilit în afara teritoriului vamal al Uniunii [Articolul 22 alineatul (1) din cod] (1) Prin derogare de la dispozițiile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) al treilea paragraf din cod, în cazul în care solicitantul unei autorizații pentru utilizarea regimului de destinație finală este stabilit în afara teritoriului vamal al Uniunii, autoritatea vamală competentă este cea din locul în care mărfurile urmează a fi utilizate pentru prima dată. (2) Prin derogare de la dispozițiile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) al treilea paragraf din cod, în cazul în care solicitantul unei autorizații pentru utilizarea regimului de perfecționare activă este stabilit în afara teritoriului vamal al Uniunii, autoritatea vamală competentă este cea din locul în care mărfurile urmează a fi transformate pentru prima dată</p> <p>Articolul 211 (4) În cazul în care nu există dispoziții contrare și în completarea alineatului (3), autorizația menționată la alineatul (1) nu se acordă decât în cazul în care toate condițiile următoare sunt întrunite:</p> <p>(b) interesele esențiale ale producătorilor din Uniune nu riscă să fie afectate negativ de o autorizație de plasare sub un regim de perfecționare (condiții economice).</p> <p>(5) Interesele esențiale ale producătorilor din Uniune sunt considerate ca nefiind afectate negativ, după cum se menționează la alineatul (4) litera (b), cu excepția cazului în care se dovedește contrariul sau dacă se consideră a fi îndeplinite condițiile economice.</p>
<p>Art. 138. - (1) Autoritatea vamală stabilește termenul în care produsele compensatoare trebuie să fie exportate sau reexportate</p>	<p>Art. 138. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 257</p>

<p>sau să li se atribuie o altă destinație vamală. Acest termen trebuie să țină seama de durata necesară pentru efectuarea operațiunilor de perfecționare și de livrare a produselor compensatoare.</p> <p>(2) Termenul prevăzut la alin. (1) se calculează de la data la care mărfurile străine sunt plasate sub regimul de perfecționare activă. Autoritatea vamală poate acorda prelungirea termenului în urma unei cereri justificate depusă de titularul autorizației. Din rațiuni de simplificare, se poate decide ca un termen care începe în cursul unei luni calendaristice sau al unui trimestru să se încheie în ultima zi a unei luni calendaristice ulterioare, respectiv a unui trimestru ulterior.</p> <p>(3) Când se aplică prevederile art. 135 alin. (2) lit. b), autoritatea vamală stabilește termenul în care mărfurile străine trebuie declarate pentru regim. Acest termen începe la data acceptării declarației de export pentru produsele compensatoare obținute din mărfurile echivalente corespunzătoare.</p> <p>(4) Autoritatea vamală poate să prevadă termene specifice în cazul unor operațiuni de perfecționare sau pentru anumite mărfuri de import.</p>		<p>(1) Autoritățile vamale fixează perioada în care regimul de perfecționare activă trebuie descărcat, conform dispozițiilor articolului 216.</p> <p>Perioada curge de la data la care mărfurile neunionale sunt plasate sub regim și se determină ținând seama de durata necesară realizării operațiunilor de prelucrare și descărcării regimului.</p> <p>(2) Autoritățile vamale pot prelungi pentru o durată rezonabilă perioada fixată conform alineatului (1), în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.</p> <p>Autorizația poate preciza că o perioadă care începe să curgă în cursul unei luni, al unui trimestru sau al unui semestru se încheie în ultima zi, după caz, a lunii, a trimestrului sau a semestrului care urmează.</p> <p>(3) În cazul exportului anticipat, în conformitate cu articolul 223 alineatul (2) litera (c), autorizația stabilește termenul în care mărfurile neunionale sunt declarate pentru regimul de perfecționare activă, luându-se în considerare timpul necesar pentru aprovizionare și pentru transport spre teritoriul vamal al Uniunii.</p> <p>Termenul prevăzut la primul paragraf se stabilește în luni și nu depășește șase luni. Aceasta curge de la data acceptării declarației de export privind produsele prelucrate obținute din mărfurile echivalente corespunzătoare.</p> <p>(4) La solicitarea titularului autorizației, termenul de șase luni prevăzut la alineatul (3) poate fi prelungită chiar și după expirarea sa, cu condiția ca perioada totală să nu depășească 12 luni.</p>
<p>Art. 139. - (1) Autoritatea vamală stabilește fie rata de randament a operațiunii, fie, când este cazul, metoda de determinare a acestei rate. Rata de randament este propusă de titularul operațiunii pe baza condițiilor reale în care se efectuează sau urmează să se efectueze operațiunea de perfecționare.</p> <p>(2) În cazuri justificate, pentru operațiuni de perfecționare activă care se efectuează uzual, în condiții tehnice bine definite, cu mărfuri având caracteristici sensibil constante, din care rezultă produse compensatoare de o calitate uniformă, se poate stabili, potrivit Regulamentului vamal, o rată de randament standard, pe baza unor date reale, cunoscute și determinate, în prealabil, de titularul operațiunii.</p>	<p>Art. 139. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 255</p> <p>Cu excepția cazului în care legislația Uniunii privind domeniile specifice precizează o rată de randament, autoritățile vamale fixează fie rata de randament sau rata medie de randament a operațiunii de prelucrare, fie, dacă este cazul, modalitatea de determinare a acestei rate.</p> <p>Rata de randament sau rata medie de randament se stabilește în funcție de condițiile reale în care se efectuează sau urmează să se efectueze operațiunile de prelucrare. Această rată poate, dacă este cazul, să fie ajustată în conformitate cu articolul 28.</p>
<p>Art. 140. - Cazurile și condițiile în care mărfurile aflate în aceeași stare sau produsele compensatoare sunt considerate a fi fost puse în liberă circulație se stabilesc prin Regulamentul vamal.</p>	<p>Art. 140. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul de aplicare (UE) 2015/2447 Articolul 324</p> <p>Cazuri speciale de descărcare a regimului de perfecționare activă IM/EX</p> <p>În scopul descărcării regimului de perfecționare activă IM/EX, următoarele acțiuni se consideră a fi reexport:</p>
<p>Art. 141. - (1) În cazul nașterii unei datorii vamale, cuantumul acesteia se determină pe baza elementelor de taxare corespunzătoare mărfurilor de import în momentul acceptării declarației de plasare a acestor mărfuri sub regimul de perfecționare activă.</p> <p>(2) Dacă în momentul menționat în alin. (1) mărfurile de import îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de tratamentul tarifar preferențial în cadrul contingentelor sau plafoanelor tarifare, acestea pot beneficia de tratamentul tarifar preferențial prevăzut pentru mărfuri identice în momentul acceptării declarației vamale de punere în liberă circulație.</p>	<p>Art. 141. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 86 alin (3)</p> <p>În cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru produsele prelucrate rezultate dintr-un regim de perfecționare activă, cuantumul taxelor la import corespunzătoare acestei datorii se determină, la cererea declarantului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă la momentul acceptării declarației vamale privind aceste mărfuri.</p>
<p>Art. 142. - Prin excepție de la art. 141, produsele compensatoare: sunt supuse drepturilor de import corespunzătoare, când sunt puse în liberă circulație și se regăsesc în lista prevăzută de Regulamentul vamal, în măsura în care ele sunt proporționale cu partea exportată a produselor compensatoare neincluse pe această listă. Titularul</p>	<p>Art. 142. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 85</p> <p>Norme generale pentru calculul cuantumului taxelor la import sau la export</p> <p>(1) Cuantumul taxelor la import sau la export se stabilește pe baza normelor de calcul al taxelor care au fost aplicabile mărfurilor în cauză în momentul în care a luat naștere datoria vamală</p>

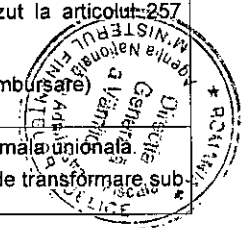
<p>autorizației are însă dreptul să solicite ca taxarea pentru acele produse să fie efectuată în condițiile menționate în art. 141;</p> <p>b)sunt supuse drepturilor de import corespunzătoare când sunt supuse taxării stabilite prin politica agricolă și sunt îndeplinite condițiile prevăzute în Regulamentul vamal;</p> <p>c)sunt supuse drepturilor de import determinate în conformitate cu reglementările aplicabile regimului vamal în cauză sau în materie de zone libere sau antrepozite libere, când au fost plasate sub un regim suspensiv sau într-o zonă liberă ori antrepozit liber. Titularul autorizației are, însă, dreptul să solicite ca taxarea să fie efectuată potrivit art. 141 sau, în cazurile când produselor compensatoare li s-a atribuit o destinație vamală alta decât transformarea sub control vamal, cuantumul drepturilor de import percepute este cel puțin egal cu cel calculat conform art. 141;</p> <p>d)pot fi supuse reglementărilor privind stabilirea drepturilor prevăzute pentru regimul de transformare sub control vamal când mărfurile de import ar fi putut fi plasate sub acest regim;</p> <p>e)beneficiază de tratament tarifar favorabil în funcție de destinația lor finală, când acest tratament este prevăzut pentru mărfuri identice importate;</p> <p>f)sunt scutite de drepturi de import când o astfel de scutirea este prevăzută, prin lege, pentru mărfuri identice importate.</p>		<p>afereată acestora Articolul 86 alin 3</p> <p>(3) În cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru produsele prelucrate rezultate dintr-un regim de perfecționare activă, cuantumul taxelor la import corespunzătoare acestei datorii se determină, la cererea declarantului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă la momentul acceptării declarației vamale privind aceste mărfuri.</p>
<p>Art. 143. - (1) Produsele compensatoare ori mărfurile aflate în aceeași stare pot face obiectul unui export temporar, total sau parțial, în scopul perfecționării complementare efectuate în afara teritoriului vamal al României, cu condiția obținerii unei autorizații și cu respectarea prevederilor privind regimul de perfecționare pasivă.</p> <p>(2) Când ia naștere o datorie vamală privind produsele reimportate, autoritatea vamală încasează:</p> <p>a) drepturile de import pentru produsele compensatoare sau mărfurile aflate în aceeași stare menționate în alin. (1), calculate în conformitate cu prevederile art. 141 și 142;</p> <p>b) drepturile de import pentru produsele reimportate după perfecționare în afara teritoriului vamal al României, al căror quantum se calculează în conformitate cu dispozițiile privind regimul de perfecționare pasivă în aceleași condiții care s-ar aplica dacă produsele exportate sub acest din urmă regim ar fi fost puse în liberă circulație înainte ca acest export să aibă loc.</p>	<p>Art. 143. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 258</p> <p>În baza unei cereri, autoritățile vamale pot autoriza, pentru o parte sau pentru toate mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă sau a produselor prelucrate, reexportul temporar în vederea operațiunilor de prelucrare complementară în afara teritoriului vamal al Uniunii, conform condițiilor fixate pentru regimul de perfecționare pasivă.</p> <p>Art. 86 (5)</p> <p>Atunci când se naște o datorie vamală pentru produse prelucrate care rezultă din regimul de prelucrare pasivă sau pentru produse de înlocuire, astfel cum sunt menționate la articolul 261 alineatul (1), cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de prelucrare executate în afara teritoriului vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 144. - (1) Sistemul cu rambursare poate fi utilizat pentru toate mărfurile. Acest sistem nu poate fi utilizat când, în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație:</p> <p>a)mărfurile de import sunt supuse unor restricții cantitative la import;</p> <p>b)mărfurile de import beneficiază de o măsură tarifară în cadrul contingentelor;</p> <p>c)pentru mărfurile de import este necesară prezentarea unei licențe de import sau export sau a unui certificat prevăzut de reglementările privind politica agricolă;</p> <p>d)a fost stabilită o restituire la export sau o taxă la export pentru produsele compensatoare.</p> <p>(2)Rambursarea drepturilor de import nu este permisă nici în cazul în care în momentul acceptării declarației de export pentru produsele compensatoare, aceste produse necesită prezentarea unui certificat de import sau de export sau s-a stabilit o restituire ori o taxă la export</p>	<p>Art. 144. - Se abrogă</p>	<p>Nu mai există sistemul cu rambursare, perfecționarea activa nu mai este definita in doua moduri (cu suspendare si rambursare)</p> <p>Articolul 256</p> <p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p> <p>(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelu-</p>

<p>pentru acestea. (3) Prin Regulamentul vamal se pot stabili derogări de la prevederile alin. (1) și (2).</p>		<p>crate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție. În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente. (3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare: (a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație; (b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu articolul 220.</p>
<p>Art. 145. - (1) În declarația de punere în liberă circulație trebuie să se indice faptul că se utilizează sistemul cu rambursare și să fie furnizate datele de referință ale autorizației. (2) La cererea autorității vamale, autorizația menționată se anexează la declarația de punere în liberă circulație.</p>	<p>Art. 145. - Se abrogă</p>	<p>Nu mai există sistemul cu rambursare în reglementările vamale unionale, perfecționarea activă nu mai este definită în doua moduri (cu suspendare și rambursare) Articolul 256 (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse: (a) taxelor la import; (b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare; (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta. (2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție. În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente. (3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare: (a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație; (b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu articolul 220.</p>
<p>Art. 146. - În cadrul sistemului cu rambursare nu se aplică dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b), alin. (3) și (4), art. 138 alin. (3), art. 140 -142 lit. b) și d), precum și art. 149.</p>	<p>Art. 146. - Se abrogă</p>	<p>Nu mai există sistemul cu rambursare în reglementările vamale unionale, perfecționarea activă nu mai este definită în doua moduri (cu suspendare și rambursare) Articolul 256 (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse: (a) taxelor la import; (b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare; (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta. (2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție. În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente. (3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat,</p>

		<p>de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:</p> <p>(a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;</p> <p>(b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu articolul 220.</p>
<p>Art. 147. – (1) Titularul autorizației poate solicita rambursarea sau remiterea drepturilor de import când poate dovedi, în conformitate cu cerințele autorității vamale, că mărfurile de import puse în liberă circulație, în cadrul sistemului cu rambursare sub formă de produse compensatoare sau mărfuri în aceeași stare au fost:</p> <p>a) fie exportate;</p> <p>b) fie plasate, în vederea reexportului ulterior, sub regimul de tranzit, regimul de antrepozitare vamală, regimul de admitere temporară sau regimul de perfecționare activă în sistem cu suspendare sau într-o zonă liberă sau antrepozit liber.</p> <p>(2) Dispozițiile alin. (1) lit. b) se aplică în cazul în care au fost îndeplinite toate condițiile de utilizare a regimului.</p> <p>(3) În scopul atribuirii unei destinații vamale în conformitate cu alin. (1) lit. b), produsele compensatoare sau mărfurile de import aflate în aceeași stare sunt considerate mărfuri străine.</p> <p>(4) Termenul în care trebuie să se depună cererea de rambursare se stabilește prin Regulamentul vamal.</p> <p>(5) Când produsele compensatoare sau mărfurile aflate în aceeași stare, plasate sub un regim vamal sau într-o zonă liberă sau antrepozit liber, potrivit alin. (1) sunt puse în liberă circulație, cuantumul drepturilor de import rambursate sau remise se consideră a constitui cuantumul datoriei vamale.</p> <p>(6) În scopul stabilirii cuantumului drepturilor de import ce trebuie rambursate sau remise, art. 142 lit. a) se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>Art. 147. – Se abrogă</p> <p>Nu mai există sistemul cu rambursare în reglementările vamale unionale, perfecționarea activa nu mai este definita în doua moduri (cu suspendare si rambursare)</p> <p>Articolul 256</p> <p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p> <p>(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.</p> <p>În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.</p> <p>(3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:</p> <p>(a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;</p> <p>(b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu articolul 220.</p>	
<p>Art. 148. - Exportul temporar al produselor compensatoare realizat conform art. 143 alin. (1) nu se consideră ca export în sensul art. 147 cu excepția cazului când acele produse nu sunt reimportate în România în perioada prevăzută.</p>	<p>Art. 148. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 258</p> <p>În baza unei cereri, autoritățile vamale pot autoriza, pentru o parte sau pentru toate mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă sau a produselor prelucrate, reexportul temporar în vederea operațiunilor de prelucrare complementară în afara teritoriului vamal al Uniunii, conform condițiilor fixate pentru regimul de perfecționare pasivă.</p> <p>Procedura a fost schimbată în UCC</p> <p>Nu se mai face export temporar ci reexport temporar. Prevederile art. 148 din Legea nr. 86/2006 nu se mai pot prelua</p>
<p>Art. 149. - Regimul de perfecționare activă în sistemul cu suspendare se aplică și pentru ca produsele compensatoare să beneficieze de scutirea de drepturi de export în care se încadrează produsele identice obținute din mărfuri românești în locul mărfurilor de import.</p>	<p>Art. 149. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Art. 223 alin 4) În cazul menționat la alineatul (2) litera (c) și în măsura în care produsele prelucrate ar fi supuse unor taxe la export în cazul în care nu ar fi exportate în cadrul regimului de perfecționare activă, titularul autorizației constituie o garanție care acoperă plata taxelor la export în cazul în care mărfurile neunionale nu sunt importate în termenul prevăzut la articolul 257 alineatul (3)</p> <p>perfectiunea activa nu mai este definita in doua moduri (cu suspendare si rambursare)</p>
<p>Art. 150. - Regimul de transformare sub control vamal permite ca mărfurile străine să fie utilizate pe teritoriul vamal al României pentru a fi supuse unor operațiuni care le modifică natura sau starea, fără să</p>	<p>Art. 150. - Se abrogă</p>	<p>Regimul de transformare sub control vamal nu se mai regaseste in legislatia vamala unionala</p> <p>Regimul de perfecționare activă include și procesările care aveau loc în regim de transformare sub</p>

<p>fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială. Regimul permite punerea lor în liberă circulație cu plata drepturilor de import datorate pentru mărfurile rezultate din operațiunile de transformare. Acestea sunt denumite produse transformate.</p>		<p>control vamal. Articolul 256</p> <p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p> <p>(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.</p> <p>În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.</p> <p>(3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:</p> <p>(a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;</p> <p>(b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipularilor uzuale în conformitate cu articolul 220.</p>
<p>Art. 151. - Cazurile și condițiile specifice în care se poate folosi regimul de transformare sub control vamal se stabilesc prin Regulamentul vamal.</p>	<p>Art. 151. - Se abrogă</p>	<p>Regimul de transformare sub control vamal nu se mai regaseste in legislatia vamala unionala. Regimul de perfecționare activă include și procesările care aveau loc în regim de transformare sub control vamal</p> <p>Articolul 256</p> <p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p> <p>(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.</p> <p>În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.</p> <p>(3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:</p> <p>(a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;</p> <p>(b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipularilor uzuale în conformitate cu articolul 220.</p>
<p>Art. 152. - Autorizația pentru transformare sub control vamal se acordă la cererea persoanei care efectuează transformarea sau care se ocupă de efectuarea acesteia.</p>	<p>Art. 152. - Se abrogă</p>	<p>Regimul de transformare sub control vamal nu se mai regaseste in legislatia vamala unionala. Regimul de perfecționare activă include și procesările care aveau loc în regim de transformare sub control vamal</p>

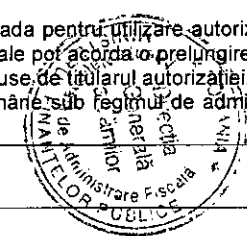
		<p>Articolul 256</p> <p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p> <p>(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.</p> <p>În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.</p> <p>(3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:</p> <p>(a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;</p> <p>(b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu articolul 220.</p>
<p>Art. 153. - Autorizația se acordă numai:</p> <p>a) persoanelor stabilite în România;</p> <p>b) când mărfurile de import pot fi identificate în produsele transformate;</p> <p>c) când natura sau starea mărfurilor din momentul plasării lor sub regim nu mai pot fi reconstituite economic după transformare;</p> <p>d) când utilizarea regimului nu poate avea drept consecință eludarea efectelor reglementărilor privind originea și a restricțiilor cantitative aplicabile mărfurilor importate;</p> <p>e) când sunt îndeplinite condițiile necesare ca regimul să ajute la crearea sau menținerea activității de transformare a mărfurilor în România fără să aducă atingere în mod vădit intereselor economice ale producătorilor naționali de mărfuri similare. Prin Regulamentul vamal se stabilesc cazurile în care aceste condițiile economice se consideră îndeplinite.</p>	<p>Art. 153. Se abrogă</p>	<p>Regimul de transformare sub control vamal nu se mai regăsește în legislația vamală unională. Regimul de perfecționare activă include și procesările care aveau loc în regim de transformare sub control vamal</p> <p>Articolul 256</p> <p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p> <p>(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.</p> <p>În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.</p> <p>(3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:</p> <p>(a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;</p> <p>(b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu articolul 220.</p>
<p>Art. 154. - Dispozițiile art. 138 alin. (1), (2) și (4) și art. 139 se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>Art. 154. - Se abrogă</p>	<p>Regimul de transformare sub control vamal nu se mai regăsește în legislația vamală unională. Regimul de perfecționare activă include și procesările care aveau loc în regim de transformare sub control vamal</p> <p>Articolul 256</p> <p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor</p>

		<p>pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p> <p>(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.</p> <p>În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.</p> <p>(3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:</p> <p>(a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;</p> <p>(b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu articolul 220.</p>
<p>Art. 155. - Când ia naștere o datorie vamală pentru mărfurile aflate în aceeași stare sau pentru produsele care sunt în stadii intermediare de transformare comparativ cu ceea ce s-a prevăzut în autorizație, cuantumul acestei datorii se stabilește pe baza elementelor de taxare corespunzătoare mărfurilor de import în momentul acceptării declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de transformare sub control vamal.</p>	<p>Art. 155. - Se abrogă</p>	<p>Regimul de transformare sub control vamal nu se mai regăsește în legislația vamală unională.</p> <p>Regimul de perfecționare activă include și procesările care aveau loc în regim de transformare sub control vamal</p> <p>Articolul 256</p> <p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p> <p>(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.</p> <p>În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.</p> <p>(3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:</p> <p>(a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;</p> <p>(b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu articolul 220.</p>
<p>Art. 156. - (1) În cazurile în care mărfurile de import îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de un tratament tarifar preferențial când au fost plasate sub regimul de transformare sub control vamal și când acest tratament tarifar preferențial este aplicabil produselor identice cu produsele transformate puse în liberă circulație, drepturile de import la care sunt supuse produsele transformate se calculează prin aplicarea taxei pentru tratamentul tarifar preferențial respectiv.</p> <p>(2) Dacă tratamentul tarifar preferențial menționat în alin. (1) este prevăzut pentru mărfurile de import în cadrul contingentelor tarifare sau plafoanelor tarifare, aplicarea taxei menționate în alin. (1) cu privire la produsele transformate este, de asemenea, supusă condiției ca respectivul tratament tarifar preferențial să fie aplicabil mărfurilor de import în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație. În acest caz, cantității de mărfuri de import utilizate în mod real la fabricarea produselor transformate puse în liberă circulație și se aplică contingentele sau plafoanele tarifare în vigoare la momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație și nu se procedează la aplicarea contingentelor sau plafoanelor tarifare deschise pentru produsele identice cu produsele transformate.</p>	<p>Art. 156. - Se abrogă</p>	<p>Regimul de transformare sub control vamal nu se mai regăsește în legislația vamală unională.</p> <p>Regimul de perfecționare activă include și procesările care aveau loc în regim de transformare sub control vamal</p> <p>Articolul 256</p> <p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p> <p>(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.</p> <p>În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.</p> <p>(3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:</p> <p>(a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora</p>

		cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație; (b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu articolul 220.
Art. 157. - Regimul de admitere temporară permite utilizarea pe teritoriul vamal al României, cu exonerarea totală sau parțială de drepturi de import și fără a fi supuse măsurilor de politică comercială, a mărfurilor străine destinate reexportului fără să fi suferit vreo modificare în afara deprecierei normale datorată utilizării lor.	Art. 157. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 250 (1) În cadrul regimului de admitere temporară, mărfurile neunionale destinate reexportului pot să facă obiectul unei destinații speciale pe teritoriul vamal al Uniunii, cu scutire totală sau parțială de taxe la import și fără a fi supuse (a) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare; (b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta. (2) Regimul de admitere temporară se poate utiliza numai în cazul în care condițiile următoare sunt întrunite: (a) mărfurile nu suferă nicio modificare, cu excepția deprecierei normale datorate folosirii acestora;
Art. 158. - Autorizația de admitere temporară se acordă la cererea persoanei care utilizează mărfurile sau care se ocupă ca acestea să fie utilizate.	Art. 158. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 211 alin (3) În cazul în care nu există dispoziții contrare, autorizația menționată la alineatul (1) se acordă exclusiv persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare:(d) în cazul regimului de admitere temporară sau de perfecționare activă, ele utilizează mărfurile sau asigură utilizarea acestora, sau desfășoară operațiuni de prelucrare sau asigură desfășurarea lor
Art. 159. - Autoritatea vamală refuză acordarea regimului de admitere temporară când este imposibil să se asigure identificarea mărfurilor de import. Autoritatea vamală poate, însă, autoriza utilizarea regimului de admitere temporară fără asigurarea identificării mărfurilor când, având în vedere natura acestora sau a operațiunilor de îndeplinit, absența măsurilor de identificare nu poate duce la o folosire abuzivă a regimului.	Art. 159. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 250 (2) Regimul de admitere temporară se poate utiliza numai în cazul în care condițiile următoare sunt întrunite: (b) este posibilă asigurarea identificării mărfurilor plasate sub regim, cu excepția cazului în care, având în vedere natura sau utilizarea prevăzută a acestora, absența măsurilor de identificare nu riscă să conducă la folosirea abuzivă a regimului sau, în cazul menționat la articolul 223, în măsura în care este posibil să se verifice că sunt respectate condițiile prevăzute pentru mărfuri echivalente; Articolul 169 alin (8) din Regulamentul Delegat Al Comisiei (UE) 2015/2447 În cazul regimului de admitere temporară, mărfurile echivalente pot fi utilizate numai în cazul în care autorizația pentru admitere temporară cu exonerare totală de taxe de import se acordă în conformitate cu articolele 208-211.
Art. 160. - (1) Autoritatea vamală stabilește termenul în care mărfurile de import trebuie să fie reexportate sau să li se dea o altă destinație vamală. Termenul aprobat trebuie să fie suficient pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins. (2) Termenul maxim în care mărfurile pot rămâne în regimul de admitere temporară este de 24 luni. Autoritatea vamală poate stabili reducerea termenului, cu acordul persoanei în cauză. (3) Autoritatea vamală poate, numai în împrejurări excepționale, la cererea persoanei în cauză și în limite raționale să prelungească termenul prevăzut la alin. (2) pentru a permite utilizarea autorizată.	Art. 160. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 251 (1) Autoritățile vamale fixează perioada în care mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară trebuie reexportate sau plasate sub un alt regim vamal. Această perioadă trebuie să fie suficientă pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins. (2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, perioada maximă de păstrare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară pentru aceeași utilizare și sub responsabilitatea aceluiași titular de autorizație este de 24 de luni, chiar și în cazul în care regimul a fost încheiat prin plasarea mărfurilor sub un alt regim special, urmat la rândul său de o nouă plasare sub regimul de admitere temporară. (3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, perioada pentru utilizare autorizată menționată la alineatele (1) și (2) nu este suficientă, autoritățile vamale pot acorda o prelungire a acesteia pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației. (4) Perioada totală pe durata căreia mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară nu depășește 10 ani, cu excepția cazului fortuit.
Art. 161. - Cazurile și condițiile speciale în care regimul de admitere temporară poate fi utilizat cu exonerare totală de drepturi de import	Art. 161. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 250

<p>se stabilesc prin Regulamentul vamal.</p>		<p>(2) Regimul de admitere temporară se poate utiliza numai în cazul în care condițiile următoare sunt îndeplinite: (d) cerințele prevăzute în legislația vamală pentru acordarea scutirii totale sau parțiale de taxe sunt îndeplinite Articolul 253 Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili: (b) cerințele menționate la articolul 250 alineatul (2) litera (d).</p>
<p>Art. 162. - (1) Utilizarea regimului de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import se acordă pentru mărfurile care nu sunt prevăzute la art. 161 sau care, chiar dacă sunt menționate nu îndeplinesc toate condițiile prevăzute în articolul respectiv pentru acordarea admiterii temporare cu exonerare totală de drepturi de import. (2) Prin Regulamentul vamal se stabilește lista mărfurilor pentru care nu poate fi utilizat regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, precum și condițiile în care se poate recurge la acest regim.</p>	<p>162.- Se abrogă</p>	<p>Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 Articolul 206 [Articolul 211 alineatul (1) și articolul 250 alineatul (2) litera (d) din cod] (1) Autorizația de utilizare a regimului de admitere temporară cu scutire parțială de la plata taxei la import se acordă pentru mărfurile care nu îndeplinesc toate cerințele relevante pentru scutirea totală de la plata taxelor la import prevăzute la articolele 209-216 și la articolele 219-236. (2) Autorizația de utilizare a regimului de admitere temporară cu exonerare parțială de la plata taxelor la import nu se acordă în cazul mărfurilor consumabile. (3) Autorizația de utilizare a regimului de admitere temporară cu exonerare parțială de la plata taxelor la import se acordă cu condiția ca cuantumul taxelor la import datorate în</p>
<p>Art. 163. - (1) Cuantumul drepturilor de import de plătit pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import se stabilește la 3%, pentru fiecare lună sau fracție de lună în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi, din cuantumul drepturilor care ar fi fost plătite dacă astfel de mărfuri ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară. (2) Cuantumul drepturilor de import de încasat nu îl poate depăși pe acela care ar fi trebuit încasat dacă mărfurile respective ar fi fost puse în liberă circulație la data la care ele au fost plasate sub regimul de admitere temporară, fără să se ia în considerare majorările de întârziere care ar putea fi aplicate. (3) Transferul drepturilor și obligațiilor care decurg din regimul de admitere temporară conform prevederilor art. 112 nu presupune aplicarea aceluiași măsuri de exonerare pentru fiecare dintre perioadele de utilizare avute în vedere. (4) Când transferul menționat în alin. (3) se efectuează cu exonerare parțială pentru ambii titulari autorizați să utilizeze regimul în aceeași lună, titularul autorizației inițiale este obligat să plătească cuantumul drepturilor de import pentru întreaga lună.</p>	<p>Art. 163. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 252 Cuantumul taxei la import în cazul admiterii temporare cu scutire parțială de taxe la import (1) Cuantumul taxelor la import pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială de taxe la import este fixat la 3 % din cuantumul taxelor la import care ar fi trebuit achitate pentru aceste mărfuri în cazul în care ele ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară. Cuantumul se achită pentru fiecare lună sau fracție de lună în timpul căreia mărfurile au fost plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de la taxa la import. (2) Cuantumul taxelor la import nu depășește cuantumul care ar fi trebuit achitat în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor respective la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.</p>
<p>Art. 164. - (1) Când ia naștere o datorie vamală pentru mărfurile de import, cuantumul unei astfel de datorii se stabilește pe baza elementelor de taxare corespunzătoare acestor mărfuri în momentul acceptării declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară. Cu toate acestea, când dispozițiile menționate la art. 161 prevăd astfel, cuantumul datoriei se determină pe baza elementelor de taxare corespunzătoare mărfurilor în cauză aplicabile în momentul nașterii datoriei vamale. (2) În cazul în care, din alte rațiuni decât cele de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, ia naștere o datorie vamală pentru mărfurile plasate sub regimul menționat, cuantumul acesteia este egal cu diferența dintre cuantumul drepturilor calculate conform alin. (1) și a celor de plătit conform art. 163.</p>	<p>Art. 164. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-88 Articolul 77 (1) O datorie vamală la import ia naștere în urma plasării mărfurilor neunionale supuse taxelor la import sub unul dintre următoarele regimuri vamale: (a) punerea în liberă circulație, inclusiv în temeiul regimului de destinație finală; (b) admiterea temporară cu scutire parțială de taxe la import. (2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale. (3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor. În cazul în care declarația vamală pentru unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la import sau o parte din acestea nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care știa sau trebuia în mod rezonabil să știe că aceste date sunt false este, de asemenea, debitor. Articolul 78</p>

(1) În cazul în care o interdicție de rambursare sau de exceptare de taxe la import se aplică mărfurilor neoriginare folosite la fabricarea produselor pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, ia naștere o datorie vamală la import pentru aceste mărfuri care nu sunt originare, prin acceptarea declarației de reexport privind produsele în cauză.

(2) În cazul în care ia naștere o datorie vamală în temeiul alineatului (1), cuantumul taxelor la import corespunzătoare se determină în aceleași condiții ca în cazul unei datorii vamale rezultate din acceptarea, la aceeași dată, a declarației vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor neoriginare folosite pentru fabricarea produselor în cauză, pentru a încheia regimul de perfecționare activă.

(3) Articolul 77 alineatele (2) și (3) se aplică. Cu toate acestea, în cazul menționat în articolul 270 privind mărfurile neunionale, persoana care depune declarația de reexport este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se depune declarația este, de asemenea, debitorul.

Articolul 79

(1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, la scoaterea lor de sub supravegherea vamală sau la circulația, perfecționarea, depozitarea, depozitarea temporară, admiterea temporară sau dispunerea de astfel de mărfuri pe teritoriul respectiv;

(b) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la destinația finală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;

(c) o condiție care reglementează plasarea mărfurilor neunionale sub un regim vamal sau acordarea, datorită destinației finale a mărfurilor, a unei exceptări de taxe sau a unei reduceri de taxe la import.

(2) Momentul în care ia naștere datoria vamală este:

(a) fie momentul în care obligația a cărei neîndeplinire duce la nașterea datoriei vamale nu este îndeplinită sau încetează a fi îndeplinită;

(b) fie momentul în care se acceptă o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal, în cazul în care se constată ulterior că una dintre condițiile stabilite pentru plasarea acestor mărfuri sub acest regim sau pentru acordarea unei exceptări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import în baza destinației finale a mărfurilor nu a fost de fapt îndeplinită.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), debitorul este oricare dintre următoarele persoane:

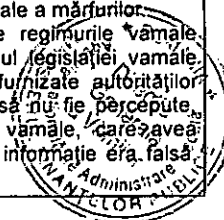
(a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligațiile în cauză;

(b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o obligație prevăzută de legislația vamală nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația sau care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației;

(c) orice persoană care a dobândit sau a avut în posesie mărfurile în cauză și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască, în momentul în care a dobândit sau a primit mărfurile, faptul că una dintre obligațiile prevăzute în legislația vamală nu a fost îndeplinită.

(4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (c), debitorul este persoana care are obligația de a respecta condițiile care reglementează plasarea mărfurilor sub un regim vamal sau întocmirea declarației vamale privind mărfurile plasate sub regimul vamal respectiv sau acordarea unei exceptări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import datorită destinației finale a mărfurilor.

În cazul în care se întocmește o declarație vamală pentru unul dintre regimurile vamale menționate la alineatul (1) litera (c) și orice informație solicitată în temeiul legislației vamale referitor la condițiile privind plasarea sub regimul vamal respectiv este furnizată autorităților vamale, ceea ce determină ca taxele la import, în totalitate sau în parte, să nu fie percepute, persoana care a furnizat datele necesare pentru întocmirea declarației vamale, care avea cunoștință sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o astfel de informație era falsă, este, de asemenea, debitor.

Articolul 80

(1) În cazul în care, în temeiul articolului 79 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri puse în liberă circulație cu o rată redusă a taxelor la import datorită destinației lor finale, cuantumul taxelor la import plătit la punerea lor în liberă circulație se deduce din cuantumul taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Primul paragraf se aplică în cazul în care o datorie vamală ia naștere cu privire la deșeurile și resturile rezultate din distrugerea unor asemenea mărfuri.

(2) În cazul în care, în conformitate cu articolul 79 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială de taxe la import, cuantumul taxelor la import achitat cu titlul de scutire parțială se deduce din cuantumul taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Articolul 81

(1) O datorie vamală la export ia naștere prin plasarea mărfurilor supuse unor taxe la export sub regimul de export sau de perfecționare pasivă.

(2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale.

(3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor.

În cazul în care o declarație vamală este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la export, în totalitate sau în parte, nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că informațiile respective sunt false este, de asemenea, debitor.

Articolul 82

(1) În cazul în care mărfurile sunt supuse unor taxe la export, o datorie vamală la export ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală aplicabilă la ieșirea mărfurilor;

(b) condițiile în temeiul cărora s-a permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu scutire totală sau parțială de taxe la export.

(2) Momentul în care ia naștere o datorie vamală este:

(a) fie momentul în care mărfurile sunt efectiv scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii fără declarație vamală;

(b) fie momentul în care mărfurile ajung la o altă destinație decât cea care le-a permis scoaterea de pe teritoriul vamal al Uniunii cu scutire totală sau parțială de taxe la export;

(c) fie, în lipsa posibilității pentru autoritățile vamale de a determina momentul menționat la litera (b), momentul în care expiră termenul fixat pentru producerea dovezii care atestă îndeplinirea condițiilor care fac posibilă această scutire.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (a), debitorul este:

(a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligația respectivă;

(b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că obligația respectivă nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația;

(c) orice persoană care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că declarația vamală nu a fost depusă, deși ar fi trebuit să fie depusă.

(4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), debitor este orice persoană căreia i s-a cerut să respecte condițiile care au permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu scutire totală sau parțială de taxe la export.

Articolul 83

(1) Datoria vamală la import sau la export ia naștere chiar și în cazul în care se referă la mărfurile care fac obiectul măsurilor de prohibiție sau de restricție la import sau la export, indiferent de natura acestora.

(2) Cu toate acestea, nu ia naștere nicio datorie vamală în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) introducerea ilegală de monedă falsă pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) introducerea de stupefiante și de substanțe psihotrope pe teritoriul vamal al Uniunii, în cazul în care această introducere nu este supravegheată strict de către autoritățile competente în vederea utilizării în scopuri medicale sau științifice.

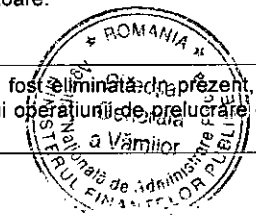
		<p>(3) În scopul aplicării sancțiunilor prevăzute pentru infracțiunile vamale, se consideră că datoria vamală a luat totuși naștere în cazul în care legislația unui stat membru prevede că taxele la import sau la export sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru determinarea sancțiunilor.</p> <p>Articolul 84 În cazul în care mai multe persoane sunt responsabile pentru plata sumei reprezentând taxe la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale, acestea răspund în mod solidar pentru achitarea sumei respective.</p> <p>Articolul 85 (1) Cuantumul taxelor la import sau la export se stabilește pe baza normelor de calcul al taxelor care au fost aplicabile mărfurilor în cauză în momentul în care a luat naștere datoria vamală aferentă acestora. (2) În cazul în care nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care ia naștere datoria vamală, acest moment este considerat ca fiind cel în care autoritățile constată că mărfurile se află într-o situație în care a luat naștere o datorie vamală. Cu toate acestea, în cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit să constate că datoria vamală a luat naștere într-un moment anterior celui în care s-a ajuns la această constatare, datoria vamală este considerată a fi luat naștere în momentul cel mai îndepărtat în care existența datoriei vamale rezultată din această situație poate fi stabilită.</p> <p>Articolul 86 (1) În cazul în care, pentru mărfurile plasate sub un regim vamal sau în depozit temporar, au fost suportate pe teritoriul vamal al Uniunii cheltuieli pentru depozitare sau pentru manipulări uzuale, astfel de cheltuieli sau creșterea valorii nu se ia în considerare la calculul cuantumului taxelor datorate la import, în cazul în care declarantul furnizează o dovadă satisfăcătoare pentru cheltuieli. Cu toate acestea, valoarea în vamă, cantitatea, natura și originea mărfurilor neunionale utilizate în aceste operațiuni se iau în considerare pentru calcularea cuantumului taxelor la import. (2) În cazul în care clasificarea tarifară a mărfurilor plasate sub un anumit regim se schimbă ca urmare a executării unei manipulări uzuale pe teritoriul vamal al Uniunii, clasificarea tarifară inițială a mărfurilor plasate sub regim se aplică la cererea declarantului. (3) În cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru produse prelucrate rezultate dintr-un regim de perfecționare activă, cuantumul taxelor la import corespunzătoare acestei datorii se determină, la cererea declarantului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă la momentul acceptării declarației vamale privind aceste mărfuri. (4) În anumite cazuri, cuantumul taxelor la import se determină în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol fără solicitarea declarantului pentru a evita eludarea măsurilor tarifare menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (h). (5) Atunci când se naște o datorie vamală pentru produse prelucrate care rezultă din regimul de prelucrare pasivă sau pentru produse de înlocuire, astfel cum sunt menționate la articolul 261 alineatul (1), cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de prelucrare executate în afara teritoriului vamal al Uniunii. (6) În cazul în care legislația vamală prevede un tratament tarifar favorabil, o scutire sau o exceptare totală sau parțială de taxe la import sau la export, în temeiul articolului 56 alineatul (2) literele (d) - (g), al articolelor 203, 204, 205 și 208 sau al articolelor 259 - 262 din prezentul regulament sau în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale (1), un astfel de tratament tarifar favorabil, o astfel de scutire sau exceptare se aplică, de asemenea, în cazul în care ia naștere o datorie vamală, în temeiul articolului 79 sau 82 din prezentul regulament, cu condiția ca nerespectarea obligațiilor care a dus la nașterea datoriei vamale să nu constituie o tentativă de fraudă.</p>
<p>Art. 165. - (1) Regimul de perfecționare pasivă permite ca mărfurile românești să fie exportate temporar de pe teritoriul vamal al României pentru a fi supuse unor operațiuni de perfecționare, iar</p>	<p>Art. 165. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 259</p>

<p>produsele rezultate din aceste operațiuni să fie puse în liberă circulație cu exonerare totală sau parțială de drepturi de import.</p> <p>(2) Dispozițiile alin. (1) nu înlătură aplicarea prevederilor care reglementează domenii specifice privind sistemul de schimburi standard prevăzută în prezenta secțiune sau la art. 143.</p> <p>(3) Exportul temporar al mărfurilor românești atrage după sine aplicarea drepturilor de export, a măsurilor de politică comercială și a altor formalități prevăzute pentru scoaterea mărfurilor românești în afara teritoriului vamal al României.</p> <p>(4) În sensul prezentei secțiuni prin:</p> <p>a) „mărfuri de export temporar” se înțelege mărfurile plasate sub regimul de perfecționare pasivă;</p> <p>b) „operațiuni de perfecționare” se înțelege operațiunile menționate în art. 134 alin. (4) lit. a) - c);</p> <p>c) „produse compensatoare” se înțelege toate produsele care rezultă din operațiunile de perfecționare;</p> <p>d) „rata de randament” se înțelege cantitatea sau procentajul de produse compensatoare obținute prin perfecționarea unei cantități date de mărfuri de export temporar.</p>		<p>(1) Regimul de perfecționare pasivă permite exportul temporar de mărfuri unionale în afara teritoriului vamal al Uniunii în vederea supunerii acestora la operațiunile de prelucrare. Produsele prelucrate rezultate din aceste operațiuni pot fi puse în liberă circulație cu scutire totală sau parțială de taxe la import în baza unei cereri depuse de titularul autorizației sau de orice altă persoană stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii, cu condiția ca aceasta să fi obținut consimțământul titularului autorizației și ca toate condițiile autorizației să fie îndeplinite.</p> <p>Articolul 261 (1) În cadrul sistemului de schimb standard, un produs importat (denumit în continuare „produs de înlocuire”), poate, conform alineatelor (2) - (5), înlocui un produs prelucrat.</p> <p>Articolul 269 alin (2) Formalitățile referitoare la declarația vamală de export prevăzute în legislația vamală se aplică în cazurile menționate la alineatul (2) literele (a), (b) și (c).</p> <p>Articolul 5 pct. 37. „operațiuni de perfecționare” înseamnă oricare dintre operațiunile următoare:</p> <p>(a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea sau adaptarea acestora la alte mărfuri;</p> <p>(b) transformarea mărfurilor;</p> <p>(c) distrugerea mărfurilor;</p> <p>(d) repararea mărfurilor, inclusiv restaurarea și punerea acestora la punct;</p> <p>(e) utilizarea mărfurilor care nu sunt incluse în produsele prelucrate, dar care permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar în cazul în care ele dispar complet sau parțial în cursul perfecționării (accesorii de producție);</p> <p>Articolul 5 pct. 30 „produse transformate” înseamnă mărfurile plasate sub un regim de perfecționare și care au fost supuse operațiunilor de perfecționare;</p> <p>Articolul 5 pct. 38. „rata de randament” înseamnă cantitatea sau procentul de produse prelucrate obținute prin perfecționarea unei cantități determinate de mărfuri plasate sub un regim de perfecționare;</p>
<p>Art. 166. - (1) Nu pot fi plasate în regim de perfecționare pasivă mărfurile românești:</p> <p>a) al căror export implică rambursarea sau remiterea drepturilor de import;</p> <p>b) care, înaintea exportului, au fost puse în liberă circulație cu exonerare totală de drepturi de import, în funcție de destinația lor finală, atât timp cât condițiile pentru acordarea unei astfel de exonerări continuă să se aplice;</p> <p>c) al căror export implică acordarea rambursărilor la export sau pentru care, potrivit reglementărilor privind politica agricolă, se acordă un alt avantaj financiar decât aceste rambursări.</p> <p>(2) Prin Regulamentul vamal se pot stabili derogări de la prevederile alin. (1) lit. b).</p>	<p>Art. 166. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 259</p> <p>(2) Nu pot fi plasate sub regimul de perfecționare pasivă oricare dintre mărfurile unionale următoare:</p> <p>(a) mărfurile al căror export dă dreptul la rambursarea sau remiterea de taxe la import;</p> <p>(b) mărfurile care, în prealabil exportului, au fost puse în liberă circulație cu scutire de taxe sau taxe reduse datorită destinației finale, în măsura în care scopurile acestei destinații finale nu sunt realizate, cu excepția cazului în care aceste mărfuri trebuie supuse unor operațiuni de reparație;</p> <p>(c) mărfurile al căror export dă dreptul la acordarea de restituiri la export;</p> <p>(d) mărfurile pentru care un avantaj financiar altul decât restituirile menționate la litera (c) este acordat în cadrul politicii agricole comune în virtutea exportului acestor mărfuri.</p>
<p>Art. 167. - (1) Autorizația de perfecționare pasivă se emite la cererea persoanei care se ocupă de îndeplinirea operațiunilor de perfecționare.</p> <p>(2) Autorizația de perfecționare pasivă poate fi acordată și unei alte persoane decât cea prevăzută la alin. (1) pentru mărfurile de origine română în sensul Titlului II Capitolul II, Secțiunea a 1-a, când operațiunea de perfecționare constă în incorporarea acelor mărfuri în mărfuri obținute în afara României și importate ca produse compensatoare, cu condiția ca utilizarea acestui regim să contribuie la promovarea vânzării mărfurilor de export fără să aducă atingere intereselor esențiale ale producătorilor români de produse identice sau similare cu produsele compensatoare importate.</p> <p>(3) Cazurile și modalitățile în care se aplică alin. (2) se stabilesc prin Regulamentul vamal.</p>	<p>Art. 167. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 259 alin (1) Produsele prelucrate rezultate din aceste operațiuni pot fi puse în liberă circulație cu scutire totală sau parțială de taxe la import în baza unei cereri depuse de titularul autorizației sau de orice altă persoană stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii, cu condiția ca aceasta să fi obținut consimțământul titularului autorizației și ca toate condițiile autorizației să fie îndeplinite.</p> <p>Articolul 211 (4) (4) autorizația menționată la alineatul (1) nu se acordă decât în cazul în care toate condițiile următoare sunt îndeplinite:</p> <p>(b) interesele esențiale ale producătorilor din Uniune nu riscă să fie afectate negativ de o autorizație de plasare sub un regim de perfecționare (condiții economice).</p> <p>Articolul 212 Delegarea de competențe Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a</p>

		<p>stabili:</p> <p>(a) condițiile pentru acordarea autorizațiilor pentru regimurile menționate la articolul 211 alineatul (1);</p> <p>(b) excepțiile de la condițiile menționate la articolul 211 alineatele (3) și (4);</p> <p>(c) cazurile în care se consideră că sunt îndeplinite condițiile economice, astfel cum se menționează la articolul 211 alineatul (5).</p>
<p>Art. 168. - Autorizația se acordă numai:</p> <p>a) persoanelor stabilite în România;</p> <p>b) când se poate stabili faptul că produsele compensatoare rezultă din perfecționarea mărfurilor de export temporar. Cazurile și condițiile în care se pot aplica derogări de la prezenta literă sunt prevăzute în Regulamentul vamal;</p> <p>c) când utilizarea regimului de perfecționare pasivă nu este de natură să aducă atingere în mod serios intereselor esențiale ale producătorilor români.</p>	<p>Art. 168. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 211 alin (3)</p> <p>În cazul în care nu există dispoziții contrare, autorizația menționată la alineatul (1) se acordă exclusiv persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare:</p> <p>(a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;</p> <p>Articolul 223 (2) Cu condiția ca regimul să se deruleze corespunzător și, în special în ceea ce privește supravegherea vamală, autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri, următoarele:</p> <p>(a) utilizarea mărfurilor echivalente în cadrul regimurilor de antrepozitare vamală, zone libere, destinație finală și prelucrare;</p> <p>(4) În cazul în care nu există dispoziții contrare și în completarea alineatului (3), autorizația menționată la alineatul (1) nu se acordă decât în cazul în care toate condițiile următoare sunt întrunite:</p> <p>..... (b) interesele esențiale ale producătorilor din Uniune nu riscă să fie afectate negativ de o autorizație de plasare sub un regim de perfecționare (condiții economice).</p> <p>Noua legislație vamală permite ca produsele compensatoare să fie obținute și din alte mărfuri decât cele de export temporar</p>
<p>Art. 169. - (1) Autoritatea vamală stabilește termenul în care produsele compensatoare trebuie să fie reimportate pe teritoriul vamal al României. Acest termen se prelungește, în urma depunerii, înainte de expirarea termenului inițial, a unei cereri justificate a titularului autorizației.</p> <p>(2) Autoritatea vamală stabilește fie rata de randament a operațiunii fie, când este necesar, modalitatea de stabilire a acesteia.</p>	<p>Art. 169. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 259 (3)</p> <p>Autoritățile vamale stabilesc perioada în care mărfurile exportate temporar trebuie să fie reimportate pe teritoriul vamal al Uniunii, sub forma produselor prelucrate, respectiv să fie puse în liberă circulație pentru a putea beneficia de scutire parțială sau totală de taxe la import. Acestea pot acorda o prelungire a acestei perioade pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.</p> <p>Articolul 255</p> <p>Cu excepția cazului în care legislația Uniunii privind domeniile specifice precizează o rată de randament, autoritățile vamale fixează fie rata de randament sau rata medie de randament a operațiunii de prelucrare, fie, dacă este cazul, modalitatea de determinare a acestei rate.</p>
<p>Art. 170. - (1) Exonerarea totală sau parțială de drepturi de import prevăzută la art. 171 alin. (1) se acordă numai când produsele compensatoare sunt declarate pentru punerea în liberă circulație în numele sau pe seama:</p> <p>a) titularului autorizației sau</p> <p>b) oricărei alte persoane stabilite în România cu condiția ca acea persoană să fi obținut consimțământul titularului autorizației, iar condițiile autorizării să fie îndeplinite.</p> <p>(2) Exonerarea totală sau parțială de drepturi de import nu se acordă când una dintre condițiile sau obligațiile legate de regimul de perfecționare pasivă nu este îndeplinită, afară de cazul în care se stabilește că neconcordanțele nu au un efect semnificativ în funcționarea corectă a regimului de perfecționare pasivă.</p>	<p>Art. 170. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 259</p> <p>(1) Regimul de perfecționare pasivă permite exportul temporar de mărfuri unionale în afara teritoriului vamal al Uniunii în vederea supunerii acestora la operațiunile de prelucrare. Produsele prelucrate rezultate din aceste operațiuni pot fi puse în liberă circulație cu scutire totală sau parțială de taxe la import în baza unei cereri depuse de titularul autorizației sau de orice altă persoană stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii, cu condiția ca aceasta să fi obținut consimțământul titularului autorizației și ca toate condițiile autorizației să fie îndeplinite.</p> <p>Articolul 211</p> <p>(3) În cazul în care nu există dispoziții contrare, autorizația menționată la alineatul (1) se acordă exclusiv persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare:</p> <p>(b) oferă garanțiile necesare bunei derulări a operațiunilor;</p>
<p>Art. 171. - (1) Exonerarea totală sau parțială de drepturi de import prevăzută în art. 165 constă în deducerea din cuantumul drepturilor de import, aferente produselor compensatoare puse în liberă</p>	<p>Art. 171. - Se abrogă</p>	<p>În legislația vamală unională această metodă de taxare a fost eliminată. În prezent, la reimport, cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de prelucrare executată în afara teritoriului vamal al Uniunii</p>

<p>circulație, a cuantumului drepturilor de import care ar fi aplicabile la aceeași dată mărfurilor de export temporar dacă acestea ar fi importate pe teritoriul vamal al României din țara în care a avut loc operațiunea de perfecționare sau ultima operațiune de perfecționare.</p> <p>(2)Cuantumul ce trebuie dedus în temeiul prevederilor alin. (1) se calculează pe baza cantității și felul mărfurilor în cauză, la data acceptării declarației de plasare sub regimul de perfecționare pasivă și pe baza altor elemente de taxare aplicabile la data acceptării declarației de punere în liberă circulație a produselor compensatoare.</p> <p>(3)Valoarea mărfurilor de export temporar este cea înscrisă în declarația vamală de plasare sub regimul de perfecționare pasivă sau, dacă nu este posibilă determinarea valorii în acest mod, valoarea se determină prin diferența dintre valoarea în vamă a produselor compensatoare și costurile de perfecționare justificate prin documente.</p> <p>(4)Dacă înainte de a fi plasate sub regimul de perfecționare pasivă, mărfurile de export temporar au fost puse în liberă circulație la o taxă redusă în funcție de destinația lor finală, și atât timp cât condițiile de acordare a acestei taxe reduse continuă să se aplice, cuantumul de dedus este cuantumul drepturilor de import încasat la punerea în liberă circulație a mărfurilor. Prin Regulamentul vamal se stabilesc și alte costuri care nu se iau în considerare la calcularea cuantumului care trebuie dedus.</p> <p>(5)Când mărfurile de export temporar ar putea beneficia, la punerea în liberă circulație, de o taxă redusă sau zero în funcție de destinația lor finală, această taxă se ia în considerare cu condiția ca mărfurile să fi suferit aceleași operațiuni ca operațiunile prevăzute pentru o astfel de destinație în țara în care a avut loc operațiunea de perfecționare sau ultima operațiune de perfecționare.</p> <p>(6)Dacă produsele compensatoare beneficiază de o măsură tarifară preferențială în sensul art. 46 lit. d) sau e), iar această măsură există pentru mărfurile care se încadrează la același cod tarifar ca și mărfurile de export temporar, procentul drepturilor de import de luat în considerare la stabilirea cuantumului de dedus conform alin. (1) este acela care s-ar aplica dacă mărfurile de export temporar ar îndeplini condițiile în care se aplică măsura preferențială.</p> <p>(7)Prezentul articol nu înlătură aplicarea prevederilor adoptate de România în schimbul de mărfuri cu alte țări, care stabilesc exonerarea de drepturi de import a anumitor produse compensatoare.</p>		<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 86 (5) Atunci când se naște o datorie vamală pentru produse prelucrate care rezultă din regimul de prelucrare pasivă sau pentru produse de înlocuire, astfel cum sunt menționate la articolul 261 alineatul (1), cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de prelucrare executate în afara teritoriului vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 172. - (1) Când scopul operațiunii de perfecționare este repararea mărfurilor de export temporar, acestea sunt puse în liberă circulație cu exonerare totală de drepturi de import când mărfurile au fost reparate cu titlu gratuit, fie datorită unei obligații contractuale sau legale care decurge dintr-o garanție, fie datorită existenței unui viciu de fabricație.</p> <p>(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care defectul a fost luat în considerare în momentul în care mărfurile în cauză au fost puse pentru prima oară în liberă circulație.</p>	<p>172. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 260 (1) Mărfurile beneficiază de o scutire totală de taxe la import în cazul în care se stabilește, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale, că acestea au fost reparate cu titlu gratuit, fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție, fie din cauza existenței unor defecte de fabricație sau material. (2) Alineatul (1) nu este aplicabil în cazul în care s-a ținut seama de defectul de fabricație sau material în momentul primei puneri în liberă circulație a mărfurilor în cauză.</p>
<p>Art. 173. - (1) Când scopul operațiunii de perfecționare este repararea mărfurilor de export temporar și o astfel de reparare se efectuează cu titlu oneros, exonerarea parțială de drepturi de import prevăzută în art. 165 constă în stabilirea cuantumului drepturilor aplicabile pe baza elementelor de taxare aferente produselor</p>	<p>Art. 173. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 86 alin 5 (5) Atunci când se naște o datorie vamală pentru produse prelucrate care rezultă din regimul de prelucrare pasivă sau pentru produse de înlocuire, astfel cum sunt menționate la articolul 261 alineatul (1), cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de prelucrare</p>

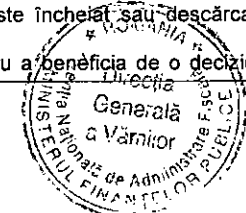

<p>compensatoare la data acceptării declarației de punere în liberă circulație a produselor respective și luând în considerare ca valoare în vamă o valoare egală cu costurile de reparare, cu condiția ca aceste costuri să reprezinte singura plată efectuată către titularul autorizației și să nu fie influențate de nici o legătură între titular și operator.</p> <p>(2) Prin excepție de la art. 171 prin Regulamentul vamal se pot stabili, cazurile și condițiile specifice în care mărfurile pot fi puse în liberă circulație în urma operațiunii de perfecționare pasivă, pentru care costul operațiunii de perfecționare este luat ca bază pentru evaluare în vederea aplicării Tarifului vamal.</p>		<p>executate în afara teritoriului vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 174. - (1) Perfecționarea pasivă în sistemul de schimburi standard permite ca marfa importată, denumită în continuare „<i>produs de înlocuire</i>”, să înlocuiască un produs compensator.</p> <p>(2) Autoritatea vamală aprobă utilizarea sistemului de schimburi standard când operațiunea de perfecționare constă în repararea de mărfuri românești altele decât cele care fac obiectul politicii agricole sau reglementărilor specifice aplicabile anumitor mărfuri ce rezultă din transformarea produselor agricole.</p> <p>(3) Fără a se înlătura aplicarea prevederilor art. 179, dispozițiile privind produsele compensatoare se aplică și produselor de înlocuire.</p> <p>(4) Autoritatea vamală permite ca produsele de înlocuire să fie importate înainte de exportul mărfurilor de export temporar, procedura numindu-se import anticipat. La importul anticipat al unui produs de înlocuire, se constituie o garanție care să acopere cuantumul drepturilor de import.</p>	<p>Art. 174. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 261</p> <p>(1) În cadrul sistemului de schimb standard, un produs importat (denumit în continuare „produs de înlocuire”), poate, conform alineatelor (2) - (5), înlocui un produs prelucrat.</p> <p>(2) Autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri, utilizarea sistemului de schimb standard în cazul în care operațiunea de prelucrare constă într-o reparație a unor mărfuri unionale cu defecte, altele decât cele supuse măsurilor adoptate în cadrul politicii agricole comune sau regimurilor specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din prelucrarea produselor agricole.</p> <p>(5) Dispozițiile aplicabile produselor prelucrate se aplică, de asemenea, produselor de înlocuire.</p> <p>Articolul 262 Importul anticipat al produselor de înlocuire</p> <p>(1) Autoritățile vamale autorizează, în condițiile stabilite de acestea și în baza unei cereri depuse de persoana interesată, ca produsele de înlocuire să fie importate înainte ca mărfurile defecte să fie exportate.</p>
<p>Art. 175. - (1) Produsele de înlocuire trebuie să se încadreze la același cod tarifar, să fie de aceeași calitate comercială și să aibă aceleași caracteristici tehnice ca mărfurile de export temporar, dacă acestea din urmă ar fi fost supuse operațiunii de reparare în cauză.</p> <p>(2) Dacă mărfurile de export temporar au fost deja folosite, înaintea acestui export, produsele de înlocuire trebuie să nu fie produse noi. Autoritatea vamală poate acorda derogări de la această regulă dacă produsul de înlocuire a fost livrat gratuit fie datorită unei obligații contractuale sau legale care decurge dintr-o garanție, fie datorită unui viciu de fabricație.</p>	<p>Art. 175. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 261</p> <p>(3) Produsele de înlocuire au același cod de opt cifre din Nomenclatura combinată, sunt de calitate comercială identică și prezintă aceleași caracteristici tehnice ca mărfurile defecte, în cazul în care acestea din urmă ar fi făcut obiectul unei reparații.</p> <p>(4) În cazul în care mărfurile defecte au fost utilizate înainte de export, produsele de înlocuire trebuie, de asemenea, să fi fost utilizate.</p> <p>Cu toate acestea, autoritățile vamale acordă derogare de la condiția menționată la primul paragraf în cazul în care produsul de înlocuire a fost livrat cu titlu gratuit, fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție, fie din cauza existenței unui defect de fabricație sau material. (5) Dispozițiile aplicabile produselor prelucrate se aplică, de asemenea, produselor de înlocuire.</p>
<p>Art. 176. - Sistemul de schimburi standard poate fi autorizat numai când este posibil să se verifice dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 175.</p>	<p>Art. 176. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 261</p> <p>(2) Autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri, utilizarea sistemului de schimb standard în cazul în care operațiunea de prelucrare constă într-o reparație a unor mărfuri unionale cu defecte, altele decât cele supuse măsurilor adoptate în cadrul politicii agricole comune sau regimurilor specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din prelucrarea produselor agricole</p>
<p>Art. 177. - (1) În cazul importului anticipat, exportul mărfurilor de export temporar se realizează în termen de două luni de la data acceptării de către autoritatea vamală a declarației de punere în liberă circulație a produselor de înlocuire.</p> <p>(2) În situații excepționale, la solicitarea justificată a titularului, autoritatea vamală poate prelungi, în limite rezonabile, termenul</p>	<p>Art. 177. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 262</p> <p>(2) Exportul de mărfuri defecte se face în termen de două luni de la data acceptării, de către autoritățile vamale, a declarației de punere în liberă circulație a produselor de înlocuire.</p> <p>(3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, mărfurile defecte nu pot fi exportate în termenul menționat la alineatul (2), autoritățile vamale pot acorda o prelungire a acestui termen pentru o</p>

prevăzut la alin. (1).		durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.
Art. 178. - În cazul importului anticipat și când se aplică prevederile art. 171, cuantumul de dedus se determină pe baza elementelor de taxare aplicabile mărfurilor de export temporar la data acceptării declarației de plasare sub acest regim.	Art. 178. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 86 (5) Atunci când se naște o datorie vamală pentru produse prelucrate care rezultă din regimul de prelucrare pasivă sau pentru produse de înlocuire, astfel cum sunt menționate la articolul 261 alineatul (1), cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de prelucrare executate în afara teritoriului vamal al Uniunii
Art. 179. - Prevederile art. 167 alin. (2) și art. 168 lit. b) nu se aplică în cazul sistemului de schimb de mărfuri standard.	Art. 179. - Se abrogă	Se abrogă art. 167 și 168 din Legea nr. 86/2006 și atunci se va abroga și art. 179
Art. 180. - Dispozițiile menționate în cadrul perfecționării pasive sunt aplicabile și în scopul punerii în aplicare a măsurilor netarifare de politică comercială.	Art. 180. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 202 (4) În situația în care legislația Uniunii prevede măsuri de politică comercială pentru punerea în liberă circulație, aceste măsuri nu se aplică produselor prelucrate puse în liberă circulație în urma perfecționării pasive în oricare din următoarele cazuri: (a) produsele prelucrate își păstrează originea din Uniune în sensul articolului 60; (b) perfecționarea pasivă implică reparare, inclusiv sistemul de schimb standard menționat la articolul 261; sau (c) perfecționarea pasivă urmează unor operațiuni de perfecționare complementară în conformitate cu articolul 258.
Art. 181. - (1) Regimul de export permite scoaterea mărfurilor românești în afara teritoriului vamal al României. Regimul de export atrage aplicarea măsurilor de politică comercială, îndeplinirea formalităților vamale prevăzute pentru exportul mărfurilor, precum și, după caz, de încasarea oricăror drepturi legal datorate. (2) Cu excepția mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare pasivă, toate mărfurile românești destinate a fi exportate trebuie să fie plasate sub regimul de export. (3) Cazurile și condițiile în care mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României nu fac obiectul unei declarații de export se stabilesc în Regulamentul vamal. (4) Declarația de export se depune la biroul vamal în a cărei rază de competență se află sediul exportatorului sau locul în care mărfurile sunt ambalate sau încărcate în vederea exportului. (5) Prin Regulamentul vamal se pot stabili derogări de la prevederile alin. (4).	Art. 181 - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 269 (1) Mărfurile unionale care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt plasate sub regimul de export. (2) Alineatul (1) nu se aplică următoarelor mărfuri unionale: (a) mărfurile plasate sub regimul de perfecționare pasivă; (b) mărfurile scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii după ce au fost plasate sub regimul de destinație finală; (c) mărfurile livrate, scutite de TVA sau accize, pentru aprovizionarea aeronavelor sau navelor, indiferent de destinația acestora, pentru care se cere dovada unei astfel de livrări; (d) mărfurile plasate sub regimul de tranzit intern; (e) mărfurile scoase temporar de pe teritoriul vamal al Uniunii în conformitate cu articolul 155. (3) Formalitățile referitoare la declarația vamală de export prevăzute în legislația vamală se aplică în cazurile menționate la alineatul (2) literele (a), (b) și (c). Articolul 221 (2) Următoarele birouri vamale au competența să plaseze mărfurile sub regimul de export: (a) biroul vamal responsabil pentru locul în care este stabilit exportatorul; (b) biroul vamal de a cărui competență ține locul în care sunt ambalate sau sunt încărcate mărfurile pentru expedierea destinată exportului; (c) un birou vamal diferit din statul membru în cauză care deține competența, din raționamente administrative, pentru operațiunea respectivă; Dacă mărfurile nu depășesc valoarea de 3 000 EUR per trimiteră și per declarant și nu fac obiectul unor prohibiții sau restricții, biroul vamal de a cărui competență ține locul de ieșire a mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii are, de asemenea, competența să plaseze mărfurile sub regimul de export, pe lângă birourile vamale identificate la primul paragraf. Atunci când este vorba despre o subcontractare, biroul vamal responsabil pentru locul în care este stabilit subcontractantul are, de asemenea, competența să plaseze mărfurile sub regimul de export, pe lângă birourile vamale identificate la primul și al doilea paragraf. Dacă este justificat de circumstanțe ce țin de un caz individual, un alt birou vamal mai bine situat pentru a prezenta mărfurile are, de asemenea, competența să plaseze mărfurile sub regimul de export.
Art. 182. - Liberul de vamă pentru export se acordă cu condiția ca mărfurile în cauză să părăsească teritoriul vamal al României în	Art. 182. Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 267

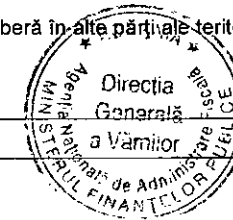
<p>aceeași stare în care acestea se aflau în momentul acceptării declarației de export.</p>		<p>(4) Liberul de vamă la ieșire se acordă de către autoritățile vamale cu condiția ca mărfurile în cauză să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii în aceeași stare în care se aflau în momentul:</p> <p>(a) acceptării declarației vamale sau a declarației de reexport; sau</p> <p>(b) depunerii declarației sumare de ieșire.</p> <p>cu precizarea că se referă la liberul de vamă la ieșire</p>
<p>Art. 183. - Zonele libere și antrepozitele libere sunt părți din teritoriul vamal al României sau incinte situate pe acest teritoriu, separate de restul acestuia, în care:</p> <p>a) mărfurile străine sunt considerate, în ceea ce privește aplicarea drepturilor de import și a măsurilor de politică comercială la import, că nu se află pe teritoriul vamal al României, atâta timp cât nu sunt puse în liberă circulație, nici plasate sub un alt regim vamal, nici utilizate sau consumate în alte condiții decât cele prevăzute de reglementările vamale;</p> <p>b) mărfurile românești, în temeiul prevederilor legale ce reglementează domenii specifice, beneficiază, pe baza plasării lor într-o zonă liberă sau un antrepozit liber, de măsurile legate de exportul mărfurilor.</p>	<p>Art. 183. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 243 (1) Statele membre pot desemna anumite părți ale teritoriului vamal al Uniunii drept zone libere. Statul membru determină perimetrul fiecărei zone libere, respectiv punctele de acces și de ieșire ale acesteia. Articolul 237 (1) Regimul de depozitare permite depozitarea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii fără ca mărfurile să fie supuse:</p> <p>(a) taxelor la import;</p> <p>(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;</p> <p>(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.</p> <p>(2) Mărfurile unionale pot fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală sau de zonă liberă conform legislației Uniunii privind domeniile specifice sau pentru a beneficia de o decizie care acordă rambursarea sau remiterea taxelor la import.</p>
<p>Art. 184. - (1) Prin hotărâre a Guvernului se înființează zonele libere și se determină limita geografică a fiecărei zone. (2) Înființarea antrepozitelor libere este autorizată de autoritatea vamală. Incintele care urmează a fi desemnate ca antrepozit liber se aprobă de către autoritatea vamală. (3) Zonele libere trebuie să fie împrejmuite, cu excepția celor prevăzute la art. 186. Autoritatea vamală stabilește punctele de intrare și de ieșire pentru fiecare zonă liberă sau antrepozit liber. (4) Efectuarea de construcții într-o zonă liberă necesită aprobarea prealabilă a autorității vamale.</p>	<p>Art. 184. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 243 (3) Zonele libere sunt împrejmuite. Perimetrul și punctele de acces și de ieșire ale unei zone libere sunt supuse supravegherii vamale. Articolul 244 (1) Orice construcție de imobile într-o zonă liberă este condiționată de obținerea unei aprobări prealabile din partea autorităților vamale.</p> <p>Noțiunea de antrepozit liber a dispărut în noile reglementări vamale unionale</p>
<p>Art. 185. - (1) Perimetrele și punctele de intrare și de ieșire ale zonelor libere, cu excepția zonelor libere desemnate conform prevederilor art. 186, și ale antrepozitelor libere sunt supuse supravegherii autorității vamale. (2) Persoanele și mijloacele de transport care intră sau părăsesc zona liberă sau antrepozit liber pot fi supuse controlului vamal. (3) Accesul într-o zonă liberă sau antrepozit liber poate fi interzis de autoritatea vamală, dacă persoanele fizice sau juridice nu justifică interesul lor de a desfășura o activitate licită în acea zonă sau antrepozit. (4) Autoritatea vamală poate controla mărfurile care intră, ies sau staționează în zona liberă sau antrepozit liber. Pentru a face posibil un astfel de control, o copie a documentului de transport, care însoțește mărfurile la intrarea și ieșirea acestora, se înmânează autorității vamale sau este ținută la dispoziția acesteia de către orice persoană desemnată în acest scop de autoritatea menționată. Când se solicită acest control, mărfurile trebuie puse la dispoziția autorității vamale.</p>	<p>Art. 185. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 243 (3) Zonele libere sunt împrejmuite. Perimetrul și punctele de acces și de ieșire ale unei zone libere sunt supuse supravegherii vamale. (4) Persoanele, mărfurile și mijloacele de transport care intră într-o zonă liberă sau care ies pot face obiectul controalelor vamale Articolul 244 (3) Autoritățile vamale pot impune prohibiții sau restricții asupra activităților menționate la alineatul (2), ținând seama de natura mărfurilor în cauză, de cerințele supravegherii vamale sau de securitate și siguranță. (4) Autoritățile vamale pot interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă persoanelor care nu oferă garanțiile necesare privind respectarea dispozițiilor vamale. Articolul 245 Prezentarea mărfurilor și plasarea sub regim (1) Mărfurile introduse într-o zonă liberă trebuie să fie prezentate în vamă și să facă obiectul formalităților vamale prevăzute în oricare dintre cazurile următoare:</p> <p>(a) în cazul în care sunt introduse în zonele libere sosind direct din exteriorul teritoriului vamal al Uniunii;</p> <p>(b) în cazul în care se află plasate sub un regim vamal care este încheiat sau descărcat în momentul în care acestea sunt plasate sub regimul de zonă liberă;</p> <p>(c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de zonă liberă pentru a beneficia de o decizie de</p>

		acordare a rambursării sau a remiterii de taxe la import; (d) în cazul în care legislația, alta decât cea vamală, dispune astfel de formalități.
Art. 186. - (1) Autoritatea vamală poate desemna zone libere în care controalele și formalitățile vamale se efectuează, iar dispozițiile în materie de datorie vamală se aplică conform cerințelor regimului de antrepoziție vamală. (2) Dispozițiile privind zonele libere prevăzute la art. 63 - 64, 188, 194, 198 și 227 nu se aplică zonelor libere menționate în alin. (1).	Art. 186. Se abrogă	Zonele libere de tip II prevăzute de legislația vamală comunitară anterioară nu mai sunt prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 952/2013
Art. 187. - (1) Într-o zonă liberă sau antrepozit liber pot fi plasate mărfuri străine și mărfuri românești. (2) Autoritatea vamală poate cere ca mărfurile care prezintă pericol sau pot să deterioreze alte mărfuri ori care, din alte motive, necesită condiții speciale pentru depozitare, să fie plasate în incinte dotate special pentru acestea.	Art. 187. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 237 (1) Regimul de depozitare permite depozitarea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii fără ca mărfurile să fie supuse: (a) taxelor la import; (b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare; (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta. (2) Mărfurile unionale pot fi plasate sub regimul de antrepoziție vamală sau de zonă liberă conform legislației Uniunii privind domeniile specifice sau pentru a beneficia de o decizie care acordă rambursarea sau remiterea taxelor la import. Articolul 244 alin (3) Autoritățile vamale pot impune prohibiții sau restricții asupra activităților menționate la alineatul (2), ținând seama de natura mărfurilor în cauză, de cerințele supravegherii vamale sau de securitate și siguranță.
Art. 188. - (1) Fără să se înlăture aplicarea dispozițiilor art. 185 alin. (4), intrarea în zona liberă sau în antrepozit liber a mărfurilor nu trebuie să facă nici obiectul prezentării lor autorității vamale și nici depunerii unei declarații vamale. (2) Sunt prezentate autorității vamale și fac obiectul formalităților vamale mărfurile care: a) au fost plasate sub un regim vamal care se încheie când acestea intră într-o zonă liberă sau antrepozit liber. Cu toate acestea, în cazul în care regimul vamal în cauză permite exceptarea de la obligația de a prezenta mărfurile, această prezentare nu este solicitată; b) au fost plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber pe baza unei decizii de rambursare sau de remitere a drepturilor de import; c) beneficiază de măsurile prevăzute la art. 183 lit. b); d) sunt introduse din afara teritoriului vamal al României direct într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber. (3) Autoritatea vamală poate solicita ca mărfurile supuse drepturilor de export sau altor dispoziții ce reglementează exportul să fie anunțate biroului vamal. (4) La cererea părții interesate, autoritatea vamală atestă statutul vamal al mărfurilor plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.	Art. 188. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.245, 249 Articolul 245 alin.2) (2) Mărfurile introduse într-o zonă liberă în alte circumstanțe decât cele acoperite de alineatul (1) nu se prezintă în vamă. Art. 245 alin 1 (1) Mărfurile introduse într-o zonă liberă trebuie să fie prezentate în vamă și să facă obiectul formalităților vamale prevăzute în oricare dintre cazurile următoare: (a) în cazul în care sunt introduse în zonele libere sosind direct din exteriorul teritoriului vamal al Uniunii; (b) în cazul în care se află plasate sub un regim vamal care este încheiat sau descărcat în momentul în care acestea sunt plasate sub regimul de zonă liberă; (c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de zonă liberă pentru a beneficia de o decizie de acordare a rambursării sau a remiterii de taxe la import; (d) în cazul în care legislația, alta decât cea vamală, dispune astfel de formalități. Articolul 246 (2) În baza unei cereri depuse de persoana interesată, autoritățile vamale stabilesc statutul vamal de mărfuri unionale pentru oricare dintre următoarele mărfuri: (a) mărfuri unionale introduse în zonele libere; (b) mărfuri unionale care au fost supuse operațiunilor de prelucrare într-o zonă liberă; (c) mărfuri puse în liberă circulație într-o zonă liberă.
Art. 189. - (1) Durata staționării mărfurilor în zonele libere sau în antrepozitele libere este nelimitată. (2) Pentru anumite mărfuri menționate la art. 183 lit. b) care sunt cuprinse în reglementările privind politica agricolă se pot stabili termene specifice prin Regulamentul vamal.	Art. 189. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 238 (1) Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de depozitare nu este limitată. (2) În situații excepționale, autoritățile vamale pot stabili un termen până la care trebuie descărcat regimul de depozitare, în special atunci când tipul și natura mărfurilor pot, în caz de depozitare îndelungată, reprezenta un pericol pentru sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor sau

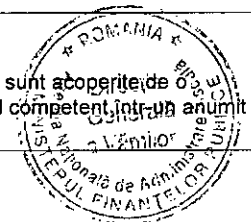
		pentru mediul înconjurător.
<p>Art. 190. - (1) Orice activitate industrială, comercială sau de servicii dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber este permisă cu respectarea condițiilor prevăzute în prezentul cod. Exercițarea acestor activități este notificată în prealabil autorității vamale.</p> <p>(2) Autoritatea vamală poate impune anumite interdicții sau restricții asupra activităților menționate la alin. (1), ținând cont de natura mărfurilor în cauză sau de cerințele supravegherii vamale.</p> <p>(3) Autoritatea vamală poate interzice exercitarea unei activități într-o zonă liberă sau antrepozit liber persoanelor care nu oferă garanțiile necesare respectării dispozițiilor prevăzute de prezentul cod.</p>	<p>Art. 190. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 244</p> <p>(2) Sub rezerva legislației vamale, orice activitate de natură industrială, comercială sau de prestări de servicii este permisă într-o zonă liberă. Desfășurarea acestor activități face obiectul unei notificări prealabile către autoritățile vamale.</p> <p>(3) Autoritățile vamale pot impune prohibiții sau restricții asupra activităților menționate la alineatul (2), ținând seama de natura mărfurilor în cauză, de cerințele supravegherii vamale sau de securitate și siguranță.</p> <p>(4) Autoritățile vamale pot interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă persoanelor care nu oferă garanțiile necesare privind respectarea dispozițiilor vamale.</p>
<p>Art. 191. - (1) Pe durata staționării într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber mărfurile străine pot:</p> <p>a) să fie puse în liberă circulație, în condițiile prevăzute de acest regim și de dispozițiile privind datoria vamală cuprinse în prezentul capitol;</p> <p>b) să facă obiectul manipulărilor uzuale prevăzute la art. 129, fără autorizare;</p> <p>c) să fie plasate sub regimul de perfecționare activă conform condițiilor prevăzute pentru acest regim;</p> <p>d) să fie plasate sub regimul de transformare sub control vamal în condițiile prevăzute de acest regim;</p> <p>e) să fie plasate sub regimul de admitere temporară în condițiile prevăzute de acest regim;</p> <p>f) să fie abandonate în favoarea statului;</p> <p>g) să fie distruse, pe cheltuiala deținătorului, cu condiția ca persoana interesată să furnizeze autorității vamale toate informațiile pe care aceasta le consideră necesare.</p> <p>(2) Când mărfurile sunt plasate sub unul dintre regimurile prevăzute la alin. (1) lit. c), d) sau e), autoritatea vamală poate, în măsura în care este necesar, să țină cont de condițiile de funcționare și de supraveghere vamală ale zonelor libere sau antrepozitelor libere și să-și adapteze modalitățile de control prevăzute.</p>	<p>Art. 191. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 247</p> <p>(1) Mărfurile neunionale, pe perioada în care rămân în zonele libere, pot fi puse în liberă circulație sau plasate sub regimul de perfecționare activă, de admitere temporară sau de destinație finală, în condițiile prevăzute de aceste regimuri. În astfel de cazuri, acestea nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de zonă liberă.</p> <p>Articolul 220</p> <p>Mărfurile plasate sub regim de antrepozitare vamală sau de prelucrare sau plasate în zone libere pot fi supuse manipulărilor uzuale destinate să asigure conservarea, să amelioreze prezentarea sau calitatea mărfurilor sau să le pregătească pentru distribuție sau revânzarea acestora.</p>
<p>Art. 192. - Mărfurile românești prevăzute în art. 183 lit. b) care sunt cuprinse în reglementările privind politica agricolă pot să facă obiectul numai acelor forme de manipulare menționate la art. 129 alin. (2). Aceste manipulări pot fi efectuate fără autorizare.</p>	<p>Art. 192. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 246</p> <p>(1) Mărfurile unionale pot fi introduse, antrepozitate, deplasate, utilizate, prelucrate sau consumate într-o zonă liberă. În astfel de cazuri, acestea nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de zonă liberă</p>
<p>Art. 193. - (1) Când art. 191 și 192 nu se aplică, mărfurile străine și cele românești menționate la art. 183 lit. b) nu pot fi consumate sau utilizate în zonele libere sau antrepozitele libere.</p> <p>(2) Fără să aducă atingere dispozițiilor aplicabile rezervelor și stocurilor și în măsura în care regimul în cauză prevede astfel, alin. (1) nu împiedică utilizarea sau consumul de mărfuri a căror punere în liberă circulație sau a căror admitere temporară, nu ar atrage după sine aplicarea drepturilor de import, a măsurilor de politică comercială sau a măsurilor cuprinse în reglementările privind politica agricolă. În această situație nu este necesară depunerea declarației de punere în liberă circulație sau de admitere temporară. O astfel de declarație este necesară în cazul în care pentru mărfuri se aplică un contingent sau un plafon.</p>	<p>Art. 193. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 246</p> <p>(1) Mărfurile unionale pot fi introduse, antrepozitate, deplasate, utilizate, prelucrate sau consumate într-o zonă liberă. În astfel de cazuri, acestea nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de zonă liberă</p> <p>Articolul 248</p> <p>(1) Fără a aduce atingere legislației din alte domenii decât cel vamal, mărfurile aflate în zonă liberă pot fi exportate sau reexportate din teritoriului vamal al Uniunii sau introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii.</p> <p>(2) Articolele 134 - 149 se aplică mărfurilor scoase din zona liberă în alte părți ale teritoriului vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 194. - (1) Persoanele care desfășoară o activitate de depozitare,</p>	<p>Art. 194. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p>

<p>prelucrare sau transformare, vânzare sau cumpărare de mărfuri într-o zonă liberă sau antrepozit liber sunt obligate să țină evidența operativă a mărfurilor, în forma aprobată de autoritatea vamală. Mărfurile se înregistrează în evidența operativă la momentul în care sunt introduse în incintele aparținând unei astfel de persoane. Evidența operativă trebuie să permită autorității vamale să identifice mărfurile și să reflecte mișcarea acestora.</p> <p>(2) În cazul transbordării mărfurilor în interiorul unei zone libere, înregistrările care se referă la acestea sunt ținute la dispoziția autorității vamale. Depozitarea de scurtă durată a mărfurilor, în cadrul unei astfel de transbordări, este considerată ca făcând parte din operațiunea de transbordare. Când mărfurile care sosesc din afara teritoriului vamal al României sunt plasate direct într-o zonă liberă sau în cazul mărfurilor care ies dintr-o zonă liberă pentru a părăsi direct teritoriul vamal al României se depune declarația sumară prevăzută la art. 60-62 sau la art. 201 - 204, după caz.</p>		<p>Articolul 214</p> <p>(1) Cu excepția regimului de tranzit sau în cazul în care nu există dispoziții contrare, titularul autorizației, titularul regimului și orice altă persoană care desfășoară o activitate implicând depozitarea, transformarea sau prelucrarea mărfurilor sau vânzarea și achiziționarea mărfurilor în zonele libere ține o evidență corespunzătoare în forma aprobată de către autoritățile vamale. Evidențele trebuie să conțină informațiile și datele care să le permită autorităților vamale să supravegheze regimul în cauză, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor plasate sub acest regim, statutul vamal și circulația acestora.</p>
<p>Art. 195. - Fără să se înlăture aplicarea dispozițiilor speciale prevăzute de reglementările vamale, aferente unor domenii specifice, mărfurile care părăsesc o zonă liberă sau un antrepozit liber pot fi:</p> <p>a) exportate sau reexportate în afara teritoriului vamal al României;</p> <p>b) introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al României.</p> <p>Dispozițiile Titlului III din prezentul cod, cu excepția art. 72- 76 în ceea ce privește mărfurile românești, se aplică mărfurilor introduse în alte părți ale acestui teritoriu, cu excepția cazurilor în care mărfurile părăsesc acea zonă pe cale maritimă sau aeriană fără să fi fost plasate sub un regim de tranzit sau sub un alt regim vamal.</p>	<p>Art. 195. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 248</p> <p>(1) Fără a aduce atingere legislației din alte domenii decât cel vamal, mărfurile aflate în zonă liberă pot fi exportate sau reexportate din teritoriului vamal al Uniunii sau introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii.</p> <p>(2) Articolele 134 - 149 se aplică mărfurilor scoase din zona liberă în alte părți ale teritoriului vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 196. - (1) Când o datorie vamală se naște pentru o marfă străină și valoarea în vamă a acestei mărfi se bazează pe un preț efectiv plătit sau de plătit care include cheltuielile de depozitare și de conservare a mărfurilor pe durata staționării lor în zona liberă sau în antrepozitul liber, aceste cheltuieli nu se includ în valoarea în vamă, cu condiția ca acestea să fie distincte față de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri.</p> <p>(2) Când mărfurile au fost supuse, într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber unor manipulări uzuale în sensul art. 129 alin. (1), felul mărfurilor, valoarea în vamă și cantitatea care se iau în considerare pentru determinarea cuantumului drepturilor de import sunt, la cererea declarantului, cele care ar fi fost luate în considerare la momentul nașterii datoriei vamale dacă mărfurile nu ar fi fost supuse manipulărilor în cauză. Această prevedere se aplică cu condiția ca manipulările în cauză să fi fost autorizate de autoritatea vamală.</p> <p>(3) Prin Regulamentul vamal se pot stabili condiții și situații de exceptare de la aplicarea prevederilor alin. (2).</p>	<p>Art. 196. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 85</p> <p>(1) Cuantumul taxelor la import sau la export se stabilește pe baza normelor de calcul al taxelor care au fost aplicabile mărfurilor în cauză în momentul în care a luat naștere datoria vamală aferentă acestora.</p> <p>Articolul 86</p> <p>(1) În cazul în care, pentru mărfurile plasate sub un regim vamal sau în depozit temporar, au fost suportate pe teritoriul vamal al Uniunii cheltuieli pentru depozitare sau pentru manipulări uzuale, astfel de cheltuieli sau creșterea valorii nu se ia în considerare la calculul cuantumului taxelor datorate la import, în cazul în care declarantul furnizează o dovadă satisfăcătoare pentru cheltuieli. Cu toate acestea, valoarea în vamă, cantitatea, natura și originea mărfurilor neunionale utilizate în aceste operațiuni se iau în considerare pentru calcularea cuantumului taxelor la import.</p> <p>Articolul 88</p> <p>Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:</p> <p>(a) normele pentru calculul cuantumului taxelor la import sau la export aplicabile mărfurilor pentru care se naște o datorie vamală în contextul unui regim special, care să completeze normele prevăzute la articolele 85 și 86;</p>
<p>Art. 197. - (1) Mărfurilor românești menționate la art. 183 lit. b) care sunt cuprinse în reglementările privind politica agricolă și care sunt plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber trebuie să li se atribuie o destinație conform acelor reglementări.</p> <p>(2) În cazul în care asemenea mărfuri sunt reintroduse într-o altă parte a teritoriului vamal al României sau dacă nu s-a făcut nici o solicitare pentru a li se atribui o destinație conform alin. (1), până la expirarea termenului prevăzut de art. 189 alin. (2) autoritatea vamală ia măsurile prevăzute de reglementările domeniului special cu privire</p>	<p>Art. 197. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 248</p> <p>(1) Fără a aduce atingere legislației din alte domenii decât cel vamal, mărfurile aflate în zonă liberă pot fi exportate sau reexportate din teritoriului vamal al Uniunii sau introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii.</p> <p>(2) Articolele 134 - 149 se aplică mărfurilor scoase din zona liberă în alte părți ale teritoriului vamal al Uniunii.</p>

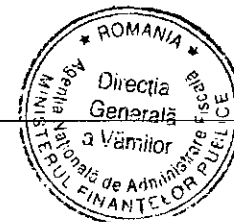
<p>la nerespectarea destinației.</p> <p>Art. 198. - (1) În cazul introducerii sau reintroducerii mărfurilor în alte părți ale teritoriului vamal al României sau plasării lor sub un regim vamal, atestarea menționată la art. 188 alin. (4) poate fi utilizată ca dovadă a statutului vamal român sau străin al acestor mărfuri. (2) Când nu se stabilește prin atestare sau prin alte mijloace că mărfurile au statut român sau străin, aceste mărfuri sunt considerate: a) mărfuri românești, în scopul aplicării drepturilor de export și licențelor de export sau a măsurilor prevăzute pentru export în cadrul politicii comerciale; b) mărfuri străine, în toate celelalte cazuri.</p>	<p>Art. 198. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 249 În cazul în care mărfurile sunt scoase dintr-o zonă liberă și introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii sau plasate sub un regim vamal, acestea sunt considerate ca fiind mărfuri neunionale, cu excepția cazului în care statutul lor vamal de mărfuri unionale a fost demonstrat. Cu toate acestea, în scopul aplicării taxelor la export și a licențelor de export sau a măsurilor de control la export prevăzute în cadrul politicii agricole comune sau al politicilor comerciale comune, aceste mărfuri sunt considerate drept mărfuri unionale, cu excepția cazului în care este stabilit faptul că acestea nu au statutul vamal de mărfuri unionale.</p> <p>Noțiunea de atestat nu se mai regăsește în legislația vamală unională. Se utilizează statutul mărfurilor.</p>
<p>Art. 199. - Autoritatea vamală trebuie să se asigure că dispozițiile privind exportul, perfecționarea pasivă, reexportul sau regimurile suspensive, precum și dispozițiile Titlului VII sunt respectate când mărfurile trebuie să iasă din teritoriul vamal al României plecând dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber.</p>	<p>Art. 199. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 248 (1) Fără a aduce atingere legislației din alte domenii decât cel vamal, mărfurile aflate în zonă liberă pot fi exportate sau reexportate din teritoriului vamal al Uniunii sau introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii. (2) Articolele 134 - 149 se aplică mărfurilor scoase din zona liberă în alte părți ale teritoriului vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 200. - (1) Mărfurile străine pot fi: a) reexportate în afara teritoriului vamal al României; b) distruse; c) abandonate în favoarea statului. (2) Reexportul implică, dacă este cazul, aplicarea formalităților vamale prevăzute pentru scoaterea mărfurilor în afara teritoriului vamal al României, inclusiv a măsurilor de politică comercială. Cazurile în care mărfurile străine pot fi plasate sub un regim suspensiv fără aplicarea măsurilor de politică comercială la export pot fi stabilite prin Regulamentul vamal. (3) Cu excepția cazurilor stabilite prin Regulamentul vamal, distrugerea se efectuează după înștiințarea prealabilă a autorității vamale. Autoritatea vamală interzice reexportul, dacă formalitățile vamale sau măsurile menționate la alin. (2) prevăd aceasta. Când mărfurile, plasate sub un regim vamal economic pe teritoriul vamal al României sunt destinate reexportului, se depune o declarație vamală de export conform art. 82 -100. În acest caz, art. 181 alin. (3) - (5) se aplică în mod corespunzător. (4) Condițiile și modalitățile de distrugere sau abandon al mărfurilor se stabilesc prin Regulamentul vamal. Distrugerea sau abandonul nu implică nici o cheltuială pentru bugetul statului. (5) Deșeurile sau resturile rezultate din distrugere trebuie să primească o destinație vamală prevăzută pentru mărfurile străine. Acestea rămân sub supraveghere vamală până la momentul prevăzut la art. 63 alin. (2).</p>	<p>Art. 200. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 134 alin (1) par 4 Mărfurile neunionale rămân sub supraveghere vamală, fie până ce se schimbă statutul vamal al acestora, fie până la scoaterea de pe teritoriul vamal al Uniunii sau distrugerea lor. Articolul 270 (1) Mărfurile neunionale care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt supuse unei declarații de reexport care trebuie depusă la biroul vamal competent. (2) Articolele 158 - 195 se aplică declarației de reexport. (3) Alineatul (1) nu se aplică mărfurilor următoare: (a) mărfurilor plasate sub regimul de tranzit extern care nu fac decât să traverseze teritoriul vamal al Uniunii; (b) mărfurilor transbordate într-o zonă liberă sau direct reexportate dintr-o zonă liberă; (c) mărfurilor depozitate temporar care sunt reexportate direct dintr-un spațiu de depozitare temporară. Articolul 197 În cazul în care au motive rezonabile, autoritățile vamale pot solicita ca mărfurile care au fost prezentate în vamă să fie distruse și informează titularul acestora în acest sens. Cheltuielile rezultate din această distrugere sunt suportate de titularul mărfurilor. Articolul 199 Mărfurile neunionale și cele care sunt plasate sub regimul de destinație finală pot, cu permisiunea prealabilă a autorităților vamale, să fie abandonate în favoarea statului de către titularul regimului sau, dacă este cazul, de către titularul mărfurilor. Articolul 197 Distrugerea mărfurilor În cazul în care au motive rezonabile, autoritățile vamale pot solicita ca mărfurile care au fost prezentate în vamă să fie distruse și informează titularul acestora în acest sens. Cheltuielile rezultate din această distrugere sunt suportate de titularul mărfurilor.</p>
<p>Art. 201. - (1) Mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României fac obiectul fie a unei declarații vamale, fie dacă declarația vamală nu este cerută, al unei declarații sumare, cu excepția celor transportate pe mijloace de transport care tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal.</p>	<p>Art. 201. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 263 (1) Mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt acoperite de o declarație prealabilă la ieșire care urmează să fie depusă la biroul vamal competent într-un anumit termen înainte de scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii.</p>

<p>(2) În anumite cazuri, și în funcție de anumite tipuri de transport al mărfurilor, de modul de transport sau agentul economic ori în conformitate cu acordurile internaționale care prevăd dispoziții specifice în materie de securitate, prin Regulamentul vamal se stabilesc:</p> <p>a) termenul în care declarația vamală sau declarația sumară este depusă la biroul vamal de export înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al României;</p> <p>b) regulile de derogare de la termenul prevăzut la lit. a) și de modificare a acestuia;</p> <p>c) condițiile în care obligația de a depune o declarație sumară pot face obiectul unei derogări sau a unei modificări;</p> <p>d) cazurile și condițiile în care mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României nu fac obiectul unei declarații vamale sau unei declarații sumare.</p>		<p>(2) Se face derogare de la obligația menționată la alineatul (1):</p> <p>(a) în cazul mijloacelor de transport și al mărfurilor care se află la bordul acestora și care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu; sau (b) în anumite alte cazuri justificate corespunzător având în vedere tipul de mărfuri sau trafic sau dacă acordurile internaționale impun acest lucru.</p> <p>(3) Declarația prealabilă la ieșire ia una dintre formele următoare:</p> <p>(a) o declarație vamală, în cazul în care mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt plasate sub un regim vamal pentru care o astfel de declarație se cere;</p> <p>(b) o declarație de reexport conform articolului 270;</p> <p>(c) o declarație sumară de ieșire în conformitate cu articolul 271.</p> <p>(4) Declarația prealabilă la ieșire conține datele necesare pentru analiza de risc în ceea ce privește securitatea și siguranța.</p>
<p>Art. 202. - (1) Când mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României au primit o destinație vamală care necesită o declarație vamală potrivit legii, această declarație se depune la biroul vamal de export înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al României.</p> <p>(2) În cazul în care biroul vamal de export este diferit de biroul vamal de ieșire, biroul vamal de export comunică imediat informațiile necesare biroului vamal de ieșire sau i le pune la dispoziție pe cale electronică.</p> <p>(3) Declarația vamală cuprinde cel puțin informațiile necesare declarației sumare prevăzute la art. 204 alin. (1).</p> <p>(4) Când declarația vamală este întocmită altfel decât pe cale electronică, autoritatea vamală efectuează analiza de risc la același nivel cu cel aplicat declarațiilor vamale întocmite pe cale electronică.</p>	<p>Art. 202. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 263</p> <p>(1) Mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt acoperite de o declarație prealabilă la ieșire care urmează să fie depusă la biroul vamal competent într-un anumit termen înainte de scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 203. - (1) Când mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României nu au primit o destinație vamală care necesită o declarație vamală, declarația sumară se depune la biroul vamal de ieșire înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al României.</p> <p>(2) Autoritatea vamală poate aproba ca declarația sumară să fie depusă la alt birou vamal, cu condiția ca acesta să comunice imediat informațiile necesare biroului vamal de ieșire sau să i le pună la dispoziție pe cale electronică.</p> <p>(3) Autoritatea vamală poate accepta, în locul depunerii declarației sumare, depunerea unei notificări și accesul la informațiile din declarația sumară aflate în sistemul electronic al agentului economic.</p>	<p>Art. 203. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 271</p> <p>(1) În situația în care mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii și nu a fost depusă o declarație vamală sau o declarație de reexport în calitate de declarație prealabilă de ieșire, la biroul vamal de ieșire se depune o declarație sumară de ieșire.</p> <p>Autoritățile vamale pot permite ca declarația sumară de ieșire să fie depusă la un alt birou vamal, cu condiția ca acest birou să comunice imediat biroului vamal de ieșire sau să pună la dispoziția acestuia, prin mijloace electronice, datele necesare.</p> <p>(4) Autoritățile vamale pot accepta ca depunerea declarației sumare de ieșire să fie înlocuită cu depunerea unei notificări și acordarea accesului la datele care trebuie să figureze într-o declarație sumară de ieșire aflate în sistemul informatic al operatorului economic.</p>
<p>Art. 204. - (1) Prin Regulamentul vamal se stabilesc datele care trebuie să fie cuprinse în declarația vamală și sub ce formă, pentru a se proceda la analiza riscurilor și aplica corect controlul vamal, avându-se în vedere scopuri de securitate și utilizând, după caz, norme internaționale și practici comerciale.</p> <p>(2) Declarația sumară este întocmită pe cale electronică. De asemenea, se pot utiliza documente comerciale, portuare, sau de transport, în măsura în care acestea conțin informațiile necesare. În cazuri excepționale autoritatea vamală poate accepta declarațiile sumare pe suport de hârtie, cu condiția ca acestora să le fie aplicabil același nivel de gestiune a riscurilor cu cel aplicat la declarațiile sumare întocmite pe cale electronică.</p> <p>(3) Declarația sumară se depune fie de:</p>	<p>Art. 204. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 263</p> <p>(4) Declarația prealabilă la ieșire conține datele necesare pentru analiza de risc în ceea ce privește securitatea și siguranța.</p> <p>Articolul 264 Biroul vamal la care se depune declarația prealabilă la ieșire menționată la articolul 263 asigură efectuarea, într-un anumit termen, a unei analize de risc, în principal în ceea ce privește securitatea și siguranța, pe baza respectivei declarații, și ia măsurile necesare în funcție de rezultatele acestei analize de risc.</p> <p>Articolul 267</p> <p>(2) Mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt prezentate în vamă la ieșire de către una dintre următoarele persoane:</p> <p>(a) persoana care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal al Uniunii;</p>

<p>a) persoana care se ocupă cu ieșirea mărfurilor sau care are în sarcină transportul mărfurilor în afara teritoriului vamal al României;</p> <p>b) orice persoană care este în măsură să prezinte sau să asigure prezentarea mărfurilor autorității vamale competente;</p> <p>c) un reprezentant al persoanei prevăzute la lit. a) sau b).</p> <p>(4) Persoana prevăzută la alin. (3) are dreptul, la cererea sa, să modifice una sau mai multe date ale declarației sumare după ce aceasta a fost depusă. Nici o modificare nu mai este posibilă după ce autoritatea vamală a informat persoana care a depus declarația sumară despre intenția sa de a examina mărfurile sau a constatat inexactitatea datelor în cauză ori a acordat liberul de vamă pentru mărfuri.</p>		<p>(b) persoana în numele sau pe seama căreia acționează persoana care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal al Uniunii;</p> <p>(c) persoana care își asumă responsabilitatea transportării mărfurilor înaintea ieșirii acestora de pe teritoriul vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 205. - Mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al României sunt supuse supravegherii vamale și pot fi controlate de autoritatea vamală în conformitate cu dispozițiile în vigoare. Mărfurile părăsesc teritoriul vamal folosind, când este cazul, traseul stabilit de autoritatea vamală și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta.</p>	<p>Art. 205. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 267 (1) Mărfurile care urmează a fi scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt supuse supravegherii vamale și pot face obiectul controalelor vamale. Dacă este cazul, autoritățile vamale pot determina traseul care trebuie urmat și termenul care trebuie respectat atunci când mărfurile sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.</p>
<p>Art. 206. - (1) Cazurile în care mărfurile, puse în liberă circulație sau exportate, sunt scutite de drepturi de import sau de export se stabilesc prin lege.</p> <p>(2) Prin hotărâre a Guvernului, în cazuri temeinic justificate, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice și a Ministerului Economiei și Comerțului, se aprobă, cu caracter temporar, exceptări sau reduceri de taxe vamale, pentru unele categorii de mărfuri.</p> <p>(3) Exceptările și reducerile de taxe vamale, aprobate potrivit prevederilor alin. (2), se stabilesc în mod nediscriminatoriu față de importatori sau de beneficiari, indicându-se în mod expres codul tarifar al mărfurilor.</p>	<p>Art. 206. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituirea unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale, cu modificările și completările ulterioare</p>
<p>Art. 207. - (1) Mărfurile românești care, după ce au fost exportate, sunt reintroduse pe teritoriul vamal al României și puse în liberă circulație într-un termen de 3 ani, sunt exonerate de drepturi de import la cererea persoanei interesate. Termenul de 3 ani poate fi prelungit în cazuri excepționale.</p> <p>(2) Când, mărfurile returnate au fost, înaintea exportului lor de pe teritoriul vamal al României, puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală, exonerarea de drepturi prevăzută de prezentul alineat se acordă numai dacă mărfurile urmează să primească aceeași destinație.</p> <p>(3) Când mărfurile urmează să nu mai primească aceeași destinație, cuantumul drepturilor de import aferente se reduce cu cuantumul încasat la prima punere în liberă circulație a mărfurilor. În cazul în care cel de al doilea cuantum îl depășește pe cel încasat la punerea în liberă circulație a mărfurilor returnate, nu se acordă nici o rambursare.</p> <p>(4) Exonerarea de drepturi de import prevăzută la alin. (1) - (3) nu se acordă pentru:</p> <p>a) mărfurile exportate de pe teritoriul vamal al României în regim de perfecționare pasivă, cu excepția mărfurilor care se reintroduc în aceeași stare în care au fost exportate;</p> <p>b) mărfurile care au făcut obiectul unei măsuri stabilite prin hotărâre a Guvernului, aplicată la exportul acestora în alte țări. Prin Regulamentul vamal se stabilesc cazurile și condițiile în care se</p>	<p>Art. 207. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 203 (1) Mărfurile neunionale care, după ce au fost exportate inițial în calitate de mărfuri unionale în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii, sunt reintroduse în termen de trei ani și declarate pentru punerea în liberă circulație sunt scutite de taxe la import, în baza unei cereri depuse de persoana interesată.</p> <p>Primul paragraf se aplică și în cazul în care mărfurile reintroduse reprezintă numai o parte din mărfurile exportate inițial în afara teritoriului vamal al Uniunii.</p> <p>(3) În cazul în care mărfurile reintroduse au fost, anterior exportului lor de pe teritoriul vamal al Uniunii, puse în liberă circulație cu scutire de la import sau taxă redusă datorită destinației lor finale, acestora li se acordă scutirea de taxe în conformitate cu alineatul (1) numai în măsura în care ele urmează să fie puse în liberă circulație pentru aceeași destinație finală.</p> <p>În cazul în care destinația finală pentru care mărfurile respective urmează să fie puse în liberă circulație nu mai este aceeași, cuantumul taxelor la import se reduce cu cel eventual încasat la prima punere în liberă circulație a mărfurilor. În cazul în care cuantumul încasat la prima punere în liberă circulație îl depășește pe cel încasat la punerea în liberă circulație a mărfurilor reintroduse, nu se acordă nicio rambursare.</p>

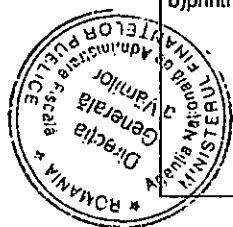

poate deroga de la această prevedere.		
<p>Art. 208. - Exonerarea de drepturi de import prevăzută la art. 207 se acordă numai dacă mărfurile sunt reimportate în aceeași stare în care au fost exportate. Prin Regulamentul vamal se pot stabili cazurile și condițiile în care se renunță la această cerință.</p>	<p>Art. 208. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 203 (5) Scutirea de taxe la import nu se acordă decât cu condiția ca mărfurile să fie reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate.</p>
<p>Art. 209. - (1) Dispozițiile art. 207 și 208 se aplică în mod corespunzător produselor compensatoare inițial exportate sau reexportate ca urmare a unui regim de perfecționare activă. (2) Cuantumul drepturilor de import legal datorate se stabilește pe baza reglementărilor aplicabile în cazul regimului de perfecționare activă, data reexportului produselor compensatoare fiind considerată ca data punerii în liberă circulație.</p>	<p>Art. 209. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 205 (1) Articolul 203 se aplică pentru produsele prelucrate care au fost inițial reexportate în afara teritoriului vamal al Uniunii sub regim de perfecționare activă. (2) La cererea declarantului și cu condiția ca declarantul să comunice informațiile necesare, cuantumul taxelor la import pentru mărfurile vizate la alineatul (1) se determină în conformitate cu articolul 86 alineatul (3). Data de acceptare a declarației de reexport se consideră a fi data de punere în liberă circulație. (3) Scutirea de taxe la import prevăzută la articolul 203 nu se acordă produselor prelucrate care au fost exportate conform articolului 223 alineatul (2) litera (c), cu excepția cazului în care se asigură că nicio marfă nu va fi plasată sub regimul de perfecționare activă</p>
<p>Art. 210. - Fără să se înlăture aplicarea prevederilor art. 51 alin. (1) lit. f), sunt exonerate de drepturi de import în momentul punerii în liberă circulație: (a) produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din marea teritorială a unei alte țări de navele înmatriculate sau înregistrate în România sau care navighează sub pavilion român; b) produsele obținute din produsele menționate la lit. a) la bordul navelor - fabrică ce îndeplinesc condițiile prevăzute la acea literă.</p>	<p>Art. 210. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 208 (1) Fără a aduce atingere articolului 60 alineatul (1), sunt scutite de taxe la import în momentul punerii în liberă circulație: (a) produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din marea teritorială a unei țări sau a unui teritoriu situat în afara teritoriului vamal al Uniunii, prin intermediul navelor înmatriculate sau înregistrate într-un stat membru și care arborează pavilionul statului respectiv; (b) produsele obținute din produsele menționate la litera (a) la bordul navelor-fabrică ce îndeplinesc condițiile prevăzute la litera menționată. (2) Scutirea de taxe la import menționată la alineatul (1) este justificată de probe conform cărora condițiile prevăzute la respectivul alineat sunt îndeplinite.</p>
<p>Art. 211. - (1) Când, în conformitate cu reglementările vamale, autoritatea vamală solicită constituirea unei garanții pentru a asigura plata unei datorii vamale, o astfel de garanție trebuie să fie constituită de debitor sau de potențialul debitor. (2) Autoritatea vamală solicită o singură garanție pentru o datorie vamală. (3) Garanția poate fi constituită, cu acordul autorității vamale, și de către o terță persoană. (4) Când debitorul sau potențialul debitor este o autoritate publică, nu i se solicită nici o garanție. (5) Autoritatea vamală poate renunța la solicitarea constituirii unei garanții când cuantumul ce trebuie garantat nu depășește echivalentul în lei a 500 euro.</p>	<p>Art. 211. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 89 (1) În cazul în care nu există dispoziții contrare, prezentul capitol definește normele aplicabile garanțiilor pentru datoriile vamale existente și datoriile vamale susceptibile de a lua naștere. (2) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții pentru o datorie vamală existentă sau potențială, garanția respectivă acoperă cuantumul taxelor la import sau la export și alte taxe datorate legate de importul sau de exportul mărfurilor în cazul în care: (a) garanția este utilizată pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional; sau (b) garanția poate fi utilizată în mai multe state membre. Garanția care nu poate fi utilizată în afara statului membru în care este solicitată este valabilă numai în statul membru respectiv și acoperă cel puțin cuantumul taxelor la import sau la export. (3) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții, această garanție este furnizată de către debitor sau de către persoana care poate deveni debitor. Autoritățile vamale pot, de asemenea, să accepte ca garanția să fie constituită de o altă persoană decât cea de la care este solicitată. (4) Fără a aduce atingere articolului 97, autoritățile vamale solicită constituirea unei singure garanții pentru mărfuri specifice sau o declarație specifică. Garanția constituită pentru o declarație specifică se aplică cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în legătură cu toate mărfurile acoperite de această declarație sau puse în liberă circulație pe baza acestei declarații, indiferent dacă această declarație este sau nu corectă. În cazul în care garanția nu a fost eliberată, aceasta poate fi, de asemenea, utilizată, în limitele</p>

		<p>cuantumului garantat, pentru a se recupera taxele la import sau la export și alte taxe de plătit ca urmare a controalelor efectuate ulterior acordării liberului de vamă pentru mărfurile respective.</p> <p>(5) În baza unei cereri depuse de persoana menționată la alineatul (3) de la prezentul articol, autoritățile vamale pot, conform articolului 95 alineatele (1), (2) și (3), să autorizeze ca o garanție globală să fie constituită pentru acoperirea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale.</p> <p>(6) Autoritățile vamale monitorizează garanția.</p> <p>(7) Nu se solicită nicio garanție din partea statelor sau a autorităților regionale sau locale și nici din partea altor organisme de drept public pentru activitățile sau operațiunile îndeplinite în calitate de autorități publice.</p> <p>(8) Nu se solicită nicio garanție în oricare dintre următoarele situații:</p> <p>(a) transportul mărfurilor pe Rin, pe căile sale navigabile, pe Dunăre sau pe căile sale navigabile;</p> <p>(b) transportul mărfurilor prin instalații de transport fixe;</p> <p>(c) în anumite situații în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară;</p> <p>(d) mărfuri plasate sub regimul de tranzit unional utilizând simplificarea menționată la articolul 233 alineatul (4) litera (e) și transportate pe cale maritimă sau aeriană între porturi din Uniune sau între aeroporturi din Uniune.</p> <p>(9) Autoritățile vamale pot exonera de obligația de constituire a unei garanții în cazul în care cuantumul taxelor de import sau de export de acoperit nu depășește pragul statistic fixat pentru declarații conform articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe (1).</p>
<p>Art. 212. - (1) Când reglementările vamale lasă la latitudinea autorității vamale constituirea garanției, aceasta poate fi cerută de autoritatea vamală atâta timp cât se consideră că datoria vamală care a luat sau poate lua naștere nu este sigură că se va achita în termenul legal.</p> <p>(2) Când garanția nu este solicitată autoritatea vamală poate cere, de la persoana menționată în art. 211 alin. (1), un angajament de asumare a obligațiilor pe care această persoană trebuie să le îndeplinească în mod legal.</p> <p>(3) Garanția menționată în alin. (1) este solicitată în momentul aplicării reglementărilor care prevăd constituirea unei asemenea garanții sau în orice moment ulterior când autoritatea vamală consideră că nu este sigură că datoria vamală care a luat sau poate lua naștere se va achita în termenul legal.</p>	<p>Art. 212. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 89</p> <p>(1) În cazul în care nu există dispoziții contrare, prezentul capitol definește normele aplicabile garanțiilor pentru datoriile vamale existente și datoriile vamale susceptibile de a lua naștere.</p> <p>(2) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții pentru o datorie vamală existentă sau potențială, garanția respectivă acoperă cuantumurile taxelor la import sau la export și alte taxe datorate legate de importul sau de exportul mărfurilor în cazul în care:</p> <p>(a) garanția este utilizată pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional; sau</p> <p>(b) garanția poate fi utilizată în mai multe state membre.</p> <p>Garanția care nu poate fi utilizată în afara statului membru în care este solicitată este valabilă numai în statul membru respectiv și acoperă cel puțin cuantumurile taxelor la import sau la export.</p> <p>(3) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții, această garanție este furnizată de către debitor sau de către persoana care poate deveni debitor. Autoritățile vamale pot, de asemenea, să accepte ca garanția să fie constituită de o altă persoană decât cea de la care este solicitată.</p> <p>(4) Fără a aduce atingere articolului 97, autoritățile vamale solicită constituirea unei singure garanții pentru mărfuri specifice sau o declarație specifică.</p> <p>Garanția constituită pentru o declarație specifică se aplică cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în legătură cu toate mărfurile acoperite de această declarație sau puse în liberă circulație pe baza acestei declarații, indiferent dacă această declarație este sau nu corectă.</p> <p>În cazul în care garanția nu a fost eliberată, aceasta poate fi, de asemenea, utilizată, în limitele cuantumului garantat, pentru a se recupera taxele la import sau la export și alte taxe de plătit ca urmare a controalelor efectuate ulterior acordării liberului de vamă pentru mărfurile respective.</p> <p>(5) În baza unei cereri depuse de persoana menționată la alineatul (3) de la prezentul articol, au-</p>

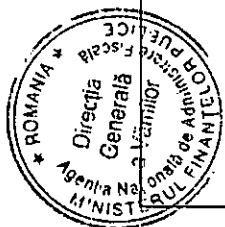
		<p>toritățile vamale pot, conform articolului 95 alineatele (1), (2) și (3), să autorizeze ca o garanție globală să fie constituită pentru acoperirea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale.</p> <p>(6) Autoritățile vamale monitorizează garanția.</p> <p>(7) Nu se solicită nicio garanție din partea statelor sau a autorităților regionale sau locale și nici din partea altor organisme de drept public pentru activitățile sau operațiunile îndeplinite în calitate de <i>autorități publice</i>.</p> <p>(8) Nu se solicită nicio garanție în oricare dintre următoarele situații:</p> <p>(a) transportul mărfurilor pe Rin, pe căile sale navigabile, pe Dunăre sau pe căile sale navigabile;</p> <p>(b) transportul mărfurilor prin instalații de transport fixe;</p> <p>(c) în anumite situații în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară;</p> <p>(d) mărfuri plasate sub regimul de tranzit unional utilizând simplificarea menționată la articolul 233 alineatul (4) litera (e) și transportate pe cale maritimă sau aeriană între porturi din Uniune sau între aeroporturi din Uniune.</p> <p>(9) Autoritățile vamale pot exonera de obligația de constituire a unei garanții în cazul în care cuantumul taxelor de import sau de export de acoperit nu depășește pragul statistic fixat pentru declarații conform articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe (1).</p>
<p>Art. 213. - La cererea persoanei menționate la art. 211 alin. (1) sau (3), autoritatea vamală poate permite constituirea unei garanții globale, care să acopere două sau mai multe operațiuni vamale pentru care a luat sau poate lua naștere o datorie vamală.</p>	<p>Art. 213. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 89</p> <p>(5) În baza unei cereri depuse de persoana menționată la alineatul (3) de la prezentul articol, autoritățile vamale pot, conform articolului 95 alineatele (1), (2) și (3), să autorizeze ca o garanție globală să fie constituită pentru acoperirea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale.</p>
<p>Art. 214. - (1) Atunci când legislația vamală prevede constituirea unei garanții și sub rezerva dispozițiilor specifice pentru tranzit, autoritatea vamală stabilește cuantumul unei astfel de garanții la un nivel egal cu :</p> <p>a) cuantumul exact al datoriei vamale, când aceasta poate fi stabilită cu certitudine în momentul solicitării garanției;</p> <p>b) cuantumul maxim al datoriei vamale care ar putea lua naștere, așa cum a fost estimată de autoritatea vamală, în alte cazuri.</p> <p>(2) Când se constituie o garanție globală pentru datorii vamale al căror cuantum se poate modifica în timp, cuantumul unei astfel de garanții este stabilit la un nivel care să permită acoperirea în orice moment a datoriei vamale respective.</p> <p>(3) Când reglementările vamale lasă la latitudinea autorității vamale constituirea garanției, cuantumul acesteia este stabilit de autoritatea vamală în așa fel încât să nu depășească nivelul prevăzut în alin. (1) și (2).</p>	<p>Art. 214. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 91</p> <p>În cazul în care constituirea unei garanții este facultativă, această garanție este în orice caz solicitată de autoritățile vamale în măsura în care acestea consideră că este posibil ca cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor redevențe să nu fie plătit în termenele prevăzute. Cuantumul garanției este fixat de către autoritățile vamale astfel încât să nu depășească nivelul prevăzut la articolul 90.</p>
<p>Art. 215. - O garanție se poate constitui:</p> <p>a) printr-un depozit bănesc;</p> <p>b) printr-un garant.</p>	<p>Art. 215. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 92</p> <p>(1) Garanția poate fi constituită în următoarele forme:</p> <p>(a) fie prin depozit în numerar sau prin orice alt mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale ca echivalent al unui depozit în numerar, efectuat în euro sau în moneda statului membru în care garanția este solicitată;</p> <p>(b) fie prin angajamentul unui garant;</p> <p>(c) fie prin altă formă de garanție care asigură în mod echivalent plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe.</p> <p>(2) Se constituie o garanție sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată</p>

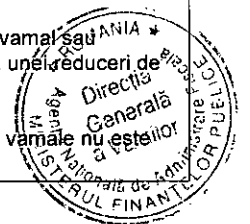
		echivalent considerat a fi echivalentul unui depozit în numerar, în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care garanția este solicitată. În cazul în care o garanție este constituită sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent, autoritățile vamale nu au obligația plății unei dobânzi aferente acestui depozit.
Art. 216. - (1) Depozitul bănesc se constituie în lei. (2) Depozitul bănesc se constituie prin depunerea unei sume în numerar sau a unor instrumente de decontare recunoscute ca mijloace de plată de către trezoreria statului.	Art. 216. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 92 (1) Garanția poate fi constituită în următoarele forme: (a) fie prin depozit în numerar sau prin orice alt mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale ca echivalent al unui depozit în numerar, efectuat în euro sau în moneda statului membru în care garanția este solicitată; (b) fie prin angajamentul unui garant; (c) fie prin altă formă de garanție care asigură în mod echivalent plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe. (2) Se constituie o garanție sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent considerat a fi echivalentul unui depozit în numerar, în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care garanția este solicitată. În cazul în care o garanție este constituită sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent, autoritățile vamale nu au obligația plății unei dobânzi aferente acestui depozit
Art. 217. - (1) Garantul se angajează în scris să plătească în solidar cu debitorul suma garantată a datoriei vamale care devine exigibilă. (2) Garantul este o terță persoană stabilită în România și acceptată de autoritatea vamală. (3) Autoritatea vamală poate refuza să accepte un garant când acesta nu conferă siguranța achitării datoriei vamale în termenul prevăzut.	Art. 217. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 94 (1) Garantul menționat la articolul 92 alineatul (1) litera (b) este o persoană terță stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii. Garantul se aprobă de către autoritățile vamale care solicită garanția, cu excepția cazului în care garantul este un organism de creditare, o instituție financiară sau o companie de asigurări acreditată în Uniune în conformitate cu dispozițiile în vigoare ale Uniunii. (2) Garantul se angajează în scris să plătească cuantumul garantat al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe. (3) Autoritățile vamale pot refuza acceptarea garantului sau a tipului de garanție propus, în cazul în care consideră că unul dintre acestea nu prezintă siguranța că plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor taxe se va face în termenele prevăzute.
Art. 218. - Persoana obligată să constituie garanția are dreptul de a alege între modalitățile de constituire a acesteia prevăzute la art. 215. Cu toate acestea, autoritatea vamală poate să nu accepte modalitatea de constituire a garanției propuse, când aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal respectiv. Autoritatea vamală poate solicita ca garanția aleasă să fie menținută pentru o anumită perioadă de timp.	Art. 218. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 93 Persoana căreia i se solicită furnizarea garanției poate alege dintre formele de garanție prevăzute la articolul 92 alineatul (1). Cu toate acestea, autoritățile vamale pot refuza acceptarea formei de garanție alese în cazul în care aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal în cauză. Autoritățile vamale pot solicita ca forma de garanție aleasă să fie menținută pe o perioadă determinată.
Art. 219. - (1) Prin Regulamentul vamal se pot stabili și alte modalități de constituire a garanției decât cele prevăzute la art. 215. De asemenea se poate stabili, în cazul în care există siguranța că datoria vamală se achită, ca un depozit în numerar să nu îndeplinească condițiile prevăzute la art. 216. (2) Autoritatea vamală refuză garanția propusă de debitorul vamal când consideră că o astfel de garanție nu poate asigura plata datoriei vamale.	Art. 219. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 92 Constituirea unei garanții (1) Garanția poate fi constituită în următoarele forme: (a) fie prin depozit în numerar sau prin orice alt mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale ca echivalent al unui depozit în numerar, efectuat în euro sau în moneda statului membru în care garanția este solicitată; (b) fie prin angajamentul unui garant; (c) fie prin altă formă de garanție care asigură în mod echivalent plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe.

		<p>(2) Se constituie o garanție sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent considerat a fi echivalentul unui depozit în numerar, în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care garanția este solicitată.</p> <p>În cazul în care o garanție este constituită sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent, autoritățile vamale nu au obligația plății unei dobânzi aferente acestui depozit.</p> <p>Articolul 93</p> <p>Persoana căreia i se solicită furnizarea garanției poate alege dintre formele de garanție prevăzute la articolul 92 alineatul (1).</p> <p>Cu toate acestea, autoritățile vamale pot refuza acceptarea formei de garanție alese în cazul în care aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal în cauză.</p> <p>Autoritățile vamale pot solicita ca forma de garanție aleasă să fie menținută pe o perioadă determinată.</p>
<p>Art. 220. - Când autoritatea vamală constată că garanția constituită nu mai asigură plata datoriei vamale în termenul prevăzut sau nu mai este suficientă pentru acoperirea datoriei vamale, aceasta solicită persoanei menționate la art. 211 alin. (1), la alegerea sa, să constituie o garanție suplimentară sau să înlocuiască garanția inițială cu o garanție nouă.</p>	<p>Art. 220. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 97</p> <p>În cazul în care autoritățile vamale constată că garanția furnizată nu asigură sau nu mai asigură în mod sigur sau complet plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în termenele prevăzute, acestea solicită uneia dintre persoanele menționate la articolul 89 alineatul (3) fie furnizarea unei garanții suplimentare, fie înlocuirea garanției inițiale cu o nouă garanție, la alegerea acestora.</p>
<p>Art. 221. - (1) Garanția nu se eliberează până în momentul în care datoria vamală pentru care a fost constituită nu se stinge sau nu mai poate lua naștere. Când datoria vamală se stinge sau nu mai poate lua naștere, se eliberează garanția.</p> <p>(2) Când datoria vamală a fost stinsă parțial sau poate lua naștere numai cu privire la o parte a cuantumului care a fost garantat, o parte a garanției este eliberată la cererea persoanei interesate, numai când cuantumul în cauză justifică o astfel de măsură.</p>	<p>Art. 221. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 98</p> <p>(1) Autoritățile vamale eliberează garanția imediat după ce datoria vamală pentru care a fost constituită sau după ce obligația de plată a altor taxe încetează sau nu mai este susceptibilă de a lua naștere.</p> <p>(2) În cazul în care datoria vamală sau obligația de a plăti alte taxe încetează parțial sau este susceptibilă de a lua naștere numai pentru o parte a cuantumului care a fost garantat, garanția constituită se eliberează într-o proporție corespunzătoare, la cererea persoanei în cauză, cu excepția cazului în care cuantumul în cauză nu justifică o asemenea măsură.</p>
<p>Art. 222. - În cazuri temeinic justificate, pe baza metodologiei elaborate de către Autoritatea Națională a Vămirilor și aprobată de ministrul finanțelor publice, autoritatea vamală poate acorda scutire de la obligația garantării datoriei vamale.</p>	<p>Art. 222. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013</p> <p>Articolul 39</p> <p>Criteriile pentru acordarea statutului de operator economic autorizat sunt următoarele:</p> <p>(a) absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate a legislației vamale și a dispozițiilor fiscale, inclusiv absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a solicitantului;</p> <p>(b) dovedirea de către solicitant a unui nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale;</p> <p>(c) solvabilitate financiară, care se consideră a fi dovedită atunci când solicitantul are o situație financiară bună care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză;</p> <p>(d) în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 38 alineatul (2) litera (a), standardele practice de competență sau calificările profesionale care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată; și</p> <p>(e) în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 38 alineatul (2) litera (b), standardele de securitate și siguranță corespunzătoare, care se consideră a fi îndeplinite atunci când solicitantul demonstrează că menține măsurile adecvate pentru a garanta securitatea și siguranța lanțului de aprovizionare internațional, inclusiv în domeniile integrității fizice și controlului accesului, proceselor logistice și manipulării anumitor tipuri de mărfuri, personalului și identificării partenerilor săi comerciali.</p>

	<p>Articolul 95 (1) Autorizația menționată la articolul 89 alineatul (5) se acordă numai persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare: (a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii; (b) îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 39 litera (a); (c) folosesc în mod regulat regimurile vamale în cauză sau exploatează spațiile de depozitare temporară sau îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 39 litera (d).</p>
<p>Art. 223. - (1) Datoria vamală la import ia naștere prin : a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import; b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import. (2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză. (3) Debitorul este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor. Când se întocmește o declarație vamală pentru unul din regimurile menționate la alin (1), pe baza unor date care au ca efect faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au furnizat informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe că aceste informații erau false sunt, de asemenea, debitori.</p>	<p>Art. 223. - Se abrogă</p> <p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 pentru tot capitolul datorie vamala din Legea nr.86/2006</p> <p>Articolul 77 (1) O datorie vamală la import ia naștere în urma plasării mărfurilor neunionale supuse taxelor la import sub unul dintre următoarele regimuri vamale: (a) punerea în liberă circulație, inclusiv în temeiul regimului de destinație finală; (b) admiterea temporară cu scutire parțială de taxe la import. (2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale. (3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor. În cazul în care declarația vamală pentru unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la import sau o parte din acestea nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care știa sau trebuia în mod rezonabil să știe că aceste date sunt false este, de asemenea, debitor.</p> <p>Articolul 78 (1) În cazul în care o interdicție de rambursare sau de exceptare de taxe la import se aplică mărfurilor neoriginare folosite la fabricarea produselor pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, ia naștere o datorie vamală la import pentru aceste mărfuri care nu sunt originare, prin acceptarea declarației de reexport privind produsele în cauză. (2) În cazul în care ia naștere o datorie vamală în temeiul alineatului (1), cuantumul taxelor la import corespunzătoare se determină în aceleași condiții ca în cazul unei datorii vamale rezultate din acceptarea, la aceeași dată, a declarației vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor neoriginare folosite pentru fabricarea produselor în cauză, pentru a încheia regimul de perfecționare activă. (3) Articolul 77 alineatele (2) și (3) se aplică. Cu toate acestea, în cazul menționat în articolul 270 privind mărfurile neunionale, persoana care depune declarația de reexport este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se depune declarația este, de asemenea, debitorul.</p> <p>Articolul 79 (1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele: (a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, la scoaterea lor de sub supravegherea vamală sau la circulația, perfecționarea, depozitarea, depozitarea temporară, admiterea temporară sau dispunerea de astfel de mărfuri pe teritoriul respectiv; (b) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la destinația finală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii; (c) o condiție care reglementează plasarea mărfurilor neunionale sub un regim vamal sau acordarea, datorită destinației finale a mărfurilor, a unei exceptări de taxe sau a unei reduceri de taxe la import. (2) Momentul în care ia naștere datoria vamală este: (a) fie momentul în care obligația a cărei neîndeplinire duce la nașterea datoriei vamale nu este îndeplinită sau încetează a fi îndeplinită;</p>

(b) fie momentul în care se acceptă o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal, în cazul în care se constată ulterior că una dintre condițiile stabilite pentru plasarea acestor mărfuri sub acest regim sau pentru acordarea unei exceptări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import în baza destinației finale a mărfurilor nu a fost de fapt îndeplinită.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), debitorul este oricare dintre următoarele persoane:

(a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligațiile în cauză;

(b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o obligație prevăzută de legislația vamală nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația sau care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației;

(c) orice persoană care a dobândit sau a avut în posesie mărfurile în cauză și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască, în momentul în care a dobândit sau a primit mărfurile, faptul că una dintre obligațiile prevăzute în legislația vamală nu a fost îndeplinită.

(4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (c), debitorul este persoana care are obligația de a respecta condițiile care reglementează plasarea mărfurilor sub un regim vamal sau întocmirea declarației vamale privind mărfurile plasate sub regimul vamal respectiv sau acordarea unei exceptări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import datorită destinației finale a mărfurilor.

În cazul în care se întocmește o declarație vamală pentru unul dintre regimurile vamale menționate la alineatul (1) litera (c) și orice informație solicitată în temeiul legislației vamale referitor la condițiile privind plasarea sub regimul vamal respectiv este furnizate autorităților vamale, ceea ce determină ca taxele la import, în totalitate sau în parte, să nu fie percepute, persoana care a furnizat datele necesare pentru întocmirea declarației vamale, care avea cunoștință sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o astfel de informație era falsă, este, de asemenea, debitor.

Articolul 80

(1) În cazul în care, în temeiul articolului 79 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri puse în liberă circulație cu o rată redusă a taxelor la import datorită destinației lor finale, cuantumul taxelor la import plătit la punerea lor în liberă circulație se deduce din cuantumul taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Primul paragraf se aplică în cazul în care o datorie vamală ia naștere cu privire la deșeurile și resturile rezultate din distrugerea unor asemenea mărfuri.

(2) În cazul în care, în conformitate cu articolul 79 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială de taxe la import, cuantumul taxelor la import achitat cu titlul de scutire parțială se deduce din cuantumul taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Articolul 81

(1) O datorie vamală la export ia naștere prin plasarea mărfurilor supuse unor taxe la export sub regimul de export sau de perfecționare pasivă.

(2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale.

(3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor.

În cazul în care o declarație vamală este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la export, în totalitate sau în parte, nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că informațiile respective sunt false este, de asemenea, debitor.

Articolul 82

(1) În cazul în care mărfurile sunt supuse unor taxe la export, o datorie vamală la export ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală aplicabilă la ieșirea mărfurilor;

(b) condițiile în temeiul cărora s-a permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu scutire totală sau parțială de taxe la export.

(2) Momentul în care ia naștere o datorie vamală este:

- (a) fie momentul în care mărfurile sunt efectiv scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii fără declarație vamală;
- (b) fie momentul în care mărfurile ajung la o altă destinație decât cea care le-a permis scoaterea de pe teritoriul vamal al Uniunii cu scutire totală sau parțială de taxe la export;
- (c) fie, în lipsa posibilității pentru autoritățile vamale de a determina momentul menționat la litera (b), momentul în care expiră termenul fixat pentru producerea dovezii care atestă îndeplinirea condițiilor care fac posibilă această scutire.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (a), debitorul este:

- (a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligația respectivă;
- (b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că obligația respectivă nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația;
- (c) orice persoană care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că declarația vamală nu a fost depusă, deși ar fi trebuit să fie depusă.

(4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), debitor este orice persoană căreia i s-a cerut să respecte condițiile care au permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu scutire totală sau parțială de taxe la export.

Articolul 83

(1) Datoria vamală la import sau la export ia naștere chiar și în cazul în care se referă la mărfurile care fac obiectul măsurilor de prohibiție sau de restricție la import sau la export, indiferent de natura acestora.

(2) Cu toate acestea, nu ia naștere nicio datorie vamală în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) introducerea ilegală de monedă falsă pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (b) introducerea de stupefiante și de substanțe psihotrope pe teritoriul vamal al Uniunii, în cazul în care această introducere nu este supravegheată strict de către autoritățile competente în vederea utilizării în scopuri medicale sau științifice.

(3) În scopul aplicării sancțiunilor prevăzute pentru infracțiunile vamale, se consideră că datoria vamală a luat totuși naștere în cazul în care legislația unui stat membru prevede că taxele la import sau la export sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru determinarea sancțiunilor.

Articolul 84

În cazul în care mai multe persoane sunt responsabile pentru plata sumei reprezentând taxe la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale, acestea răspund în mod solidar pentru achitarea sumei respective.

Articolul 85

(1) Cuantumul taxelor la import sau la export se stabilește pe baza normelor de calcul al taxelor care au fost aplicabile mărfurilor în cauză în momentul în care a luat naștere datoria vamală aferentă acestora.

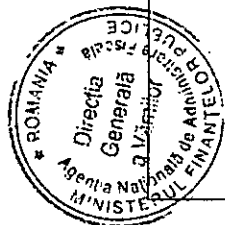
(2) În cazul în care nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care ia naștere datoria vamală, acest moment este considerat ca fiind cel în care autoritățile constată că mărfurile se află într-o situație în care a luat naștere o datorie vamală.

Cu toate acestea, în cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit să constate că datoria vamală a luat naștere într-un moment anterior celui în care s-a ajuns la această constatare, datoria vamală este considerată a fi luat naștere în momentul cel mai îndepărtat în care existența datoriei vamale rezultată din această situație poate fi stabilită.

Articolul 86

(1) În cazul în care, pentru mărfurile plasate sub un regim vamal sau în depozit temporar, au fost suportate pe teritoriul vamal al Uniunii cheltuieli pentru depozitare sau pentru manipulare uzuală, astfel de cheltuieli sau creșterea valorii nu se ia în considerare la calculul cuantumului taxelor datorate la import, în cazul în care declarantul furnizează o dovadă satisfăcătoare pentru cheltuieli.

Cu toate acestea, valoarea în vamă, cantitatea, natura și originea mărfurilor neunionale utilizate în aceste operațiuni se iau în considerare pentru calcularea cuantumului taxelor la import.

(2) În cazul în care clasificarea tarifară a mărfurilor plasate sub un anumit regim se schimbă ca urmare a executării unei manipulări uzuale pe teritoriul vamal al Uniunii, clasificarea tarifară inițială a mărfurilor plasate sub regim se aplică la cererea declarantului.

(3) În cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru produsele prelucrate rezultate dintr-un regim de perfecționare activă, cuantumul taxelor la import corespunzătoare acestei datorii se determină, la cererea declarantului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă la momentul acceptării declarației vamale privind aceste mărfuri.

(4) În anumite cazuri, cuantumul taxelor la import se determină în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol fără solicitarea declarantului pentru a evita eludarea măsurilor tarifare menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (h).

(5) Atunci când se naște o datorie vamală pentru produse prelucrate care rezultă din regimul de prelucrare pasivă sau pentru produse de înlocuire, astfel cum sunt menționate la articolul 261 alineatul (1), cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de prelucrare executate în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(6) În cazul în care legislația vamală prevede un tratament tarifar favorabil, o scutire sau o exceptare totală sau parțială de taxe la import sau la export, în temeiul articolului 56 alineatul (2) literele (d) - (g), al articolelor 203, 204, 205 și 208 sau al articolelor 259 - 262 din prezentul regulament sau în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale (1), un astfel de tratament tarifar favorabil, o astfel de scutire sau exceptare se aplică, de asemenea, în cazul în care ia naștere o datorie vamală, în temeiul articolului 79 sau 82 din prezentul regulament, cu condiția ca nerespectarea obligațiilor care a dus la nașterea datoriei vamale să nu constituie o tentativă de fraudă.

Articolul 87

(1) Datoria vamală se naște în locul unde este depusă declarația vamală sau declarația de reexport menționată la articolele 77, 78 și 81.

În toate celelalte cazuri, datoria vamală ia naștere în locul unde se produc faptele care sunt la originea acestei datorii.

În cazul în care nu este posibilă determinarea acestui loc, datoria vamală ia naștere în locul unde autoritățile vamale constată că mărfurile se află într-o situație care generează o datorie vamală.

(2) În cazul în care mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu a fost descărcat sau atunci când depozitarea temporară nu s-a încheiat în mod corespunzător, iar locul unde ia naștere datoria vamală nu poate fi stabilit în conformitate cu alineatul (1) paragrafele al doilea și al treilea, într-un anumit termen, datoria vamală ia naștere în locul unde mărfurile au fost fie plasate sub regimul în cauză, fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sub regimul respectiv, fie unde erau depozitate temporar.

(3) În cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit acestora să constate că nașterea datoriei vamale s-a putut produce în mai multe locuri, se consideră că respectiva datorie vamală a luat naștere în locul în care a luat naștere inițial.

(4) În cazul în care o autoritate vamală stabilește că a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolului 79 sau 82 într-un alt stat membru și că cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător acestei datorii este inferior sumei de 10 000 EUR, se consideră că datoria vamală în cauză a luat naștere în statul membru în care s-a efectuat constatarea.

Articolul 88

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) normele pentru calculul cuantumului taxelor la import sau la export aplicabile mărfurilor pentru care se naște o datorie vamală în contextul unui regim special, care să completeze nomele prevăzute la articolele 85 și 86;

(b) cazurile menționate la articolul 86 alineatul (4);

(c) termenul menționat la articolul 87 alineatul (2).

Articolul 89

(1) În cazul în care nu există dispoziții contrare, prezentul capitol definește noemele aplicabile garanțiilor pentru datoriile vamale existente și datoriile vamale susceptibile de a lua naștere.

(2) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții pentru o datorie vamală existentă sau potențială, garanția respectivă acoperă cel puțin cuantumul taxelor la import sau la export și alte taxe datorate legate de importul sau de exportul mărfurilor în cazul în care:

(a) garanția este utilizată pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional; sau

(b) garanția poate fi utilizată în mai multe state membre.

Garanția care nu poate fi utilizată în afara statului membru în care este solicitată este valabilă numai în statul membru respectiv și acoperă cel puțin cuantumul taxelor la import sau la export.

(3) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții, această garanție este furnizată de către debitor sau de către persoana care poate deveni debitor. Autoritățile vamale pot, de asemenea, să accepte ca garanția să fie constituită de o altă persoană decât cea de la care este solicitată.

(4) Fără a aduce atingere articolului 97, autoritățile vamale solicită constituirea unei singure garanții pentru mărfuri specifice sau o declarație specifică.

Garanția constituită pentru o declarație specifică se aplică cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în legătură cu toate mărfurile acoperite de această declarație sau puse în liberă circulație pe baza acestei declarații, indiferent dacă această declarație este sau nu corectă. În cazul în care garanția nu a fost eliberată, aceasta poate fi, de asemenea, utilizată, în limitele cuantumului garantat, pentru a se recupera taxele la import sau la export și alte taxe de plătit ca urmare a controalelor efectuate ulterior acordării liberului de vamă pentru mărfurile respective.

(5) În baza unei cereri depuse de persoana menționată la alineatul (3) de la prezentul articol, autoritățile vamale pot, conform articolului 95 alineatele (1), (2) și (3), să autorizeze ca o garanție globală să fie constituită pentru acoperirea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale.

(6) Autoritățile vamale monitorizează garanția.

(7) Nu se solicită nicio garanție din partea statelor sau a autorităților regionale sau locale și nici din partea altor organisme de drept public pentru activitățile sau operațiunile îndeplinite în calitate de autorități publice.

(8) Nu se solicită nicio garanție în oricare dintre următoarele situații:

(a) transportul mărfurilor pe Rin, pe căile sale navigabile, pe Dunăre sau pe căile sale navigabile;

(b) transportul mărfurilor prin instalații de transport fixe;

(c) în anumite situații în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară;

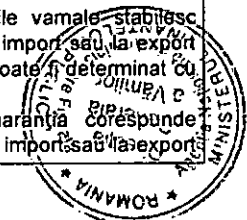
(d) mărfuri plasate sub regimul de tranzit unional utilizând simplificarea menționată la articolul 233 alineatul (4) litera (e) și transportate pe cale maritimă sau aeriană între porturi din Uniune sau între aeroporturi din Uniune.

(9) Autoritățile vamale pot exonera de obligația de constituire a unei garanții în cazul în care cuantumul taxelor de import sau de export de acoperit nu depășește pragul statistic fixat pentru declarații conform articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe (1).

Articolul 90

(1) În cazul în care constituirea unei garanții este obligatorie, autoritățile vamale stabilesc cuantumul acestei garanții la un nivel egal cu cuantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe, în cazul în care acest cuantum poate fi determinat cu certitudine în momentul în care garanția este solicitată.

În cazul în care nu este posibilă determinarea cuantumului exact, garanția corespunde cuantumului cel mai ridicat, estimat de către autoritățile vamale, al taxelor la import sau la export

corespunzătoare datoriei vamale și a altor taxe care a luat sau poate lua naștere.

(2) Fără a aduce atingere articolului 95, în cazul unei garanții globale constituite pentru cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe al căror cuantum variază în timp, cuantumul acestei garanții se fixează la un nivel care să permită acoperirea în orice moment a cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

Articolul 91

În cazul în care constituirea unei garanții este facultativă, această garanție este în orice caz solicitată de autoritățile vamale în măsura în care acestea consideră că este posibil ca cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor redevențe să nu fie plătit în termenele prevăzute. Cuantumul garanției este fixat de către autoritățile vamale astfel încât să nu depășească nivelul prevăzut la articolul 90.

Articolul 92

(1) Garanția poate fi constituită în următoarele forme:

(a) fie prin depozit în numerar sau prin orice alt mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale ca echivalent al unui depozit în numerar, efectuat în euro sau în moneda statului membru în care garanția este solicitată;

(b) fie prin angajamentul unui garant;

(c) fie prin altă formă de garanție care asigură în mod echivalent plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe.

(2) Se constituie o garanție sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent considerat a fi echivalentul unui depozit în numerar, în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care garanția este solicitată.

În cazul în care o garanție este constituită sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent, autoritățile vamale nu au obligația plății unei dobânzi aferente acestui depozit.

Articolul 93

Persoana căreia i se solicită furnizarea garanției poate alege dintre formele de garanție prevăzute la articolul 92 alineatul (1).

Cu toate acestea, autoritățile vamale pot refuza acceptarea formei de garanție alese în cazul în care aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal în cauză.

Autoritățile vamale pot solicita ca forma de garanție aleasă să fie menținută pe o perioadă determinată.

Articolul 94

(1) Garantul menționat la articolul 92 alineatul (1) litera (b) este o persoană terță stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii. Garantul se aprobă de către autoritățile vamale care solicită garanția, cu excepția cazului în care garantul este un organism de creditare, o instituție financiară sau o companie de asigurări acreditată în Uniune în conformitate cu dispozițiile în vigoare ale Uniunii.

(2) Garantul se angajează în scris să plătească cuantumul garantat al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

(3) Autoritățile vamale pot refuza acceptarea garantului sau a tipului de garanție propus, în cazul în care consideră că unul dintre acestea nu prezintă siguranța că plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor taxe se va face în termenele prevăzute.

Articolul 95

(1) Autorizația menționată la articolul 89 alineatul (5) se acordă numai persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare:

(a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 39 litera (a);

(c) folosesc în mod regulat regimurile vamale în cauză sau exploatează spațiile de depozitare temporară sau îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 39 litera (d).

(2) În cazul în care o garanție globală urmează a fi constituită pentru a acoperi datoriile vamale și alte taxe susceptibile de a lua naștere, un operator economic poate fi autorizat să furnizeze o

garanție globală cu un quantum redus sau să beneficieze de o exonerare de garanție, cu condiția să îndeplinească criteriile stabilite la articolul 39 literele (b) și (c).

(3) În cazul în care trebuie furnizată o garanție globală pentru datoriile vamale și alte taxe apărute, operatorul economic autorizat pentru simplificarea vamală este autorizat, la cerere, să utilizeze o garanție globală cu un quantum redus.

(4) Garanția globală cu quantum redus menționată la alineatul (3) este echivalentă cu furnizarea unei garanții.

Articolul 96

(1) În contextul regimurilor speciale sau al depozitării temporare, Comisia poate decide să interzică temporar recursul la oricare dintre următoarele:

(a) garanția globală cu quantum redus sau exonerarea de garanție prevăzută la articolul 95 alineatul (2);

(b) garanția globală menționată la articolul 95 pentru mărfurile identificate ca obiect al unor fraude pe scară largă.

(2) În cazul în care se aplică alineatul (1) litera (a) sau litera (b) de la prezentul articol, recursul la garanția globală cu un quantum redus sau la exonerarea de garanție, precum și la garanția globală menționată la articolul 95 poate fi autorizată în cazul în care persoana în cauză îndeplinește una dintre următoarele condiții:

(a) persoana poate demonstra că nicio datorie vamală nu s-a născut pentru mărfurile în cauză în cadrul operațiunilor pe care le-a angajat în cursul celor doi ani care au precedat decizia menționată la alineatul (1);

(b) în cazul în care au apărut datorii în cursul celor doi ani care au precedat decizia menționată la alineatul (1), persoana respectivă poate demonstra că acestea au fost plătite integral de debitor, de debitori sau de garant în termenul prevăzut.

Pentru a obține autorizația de utilizare a unei garanții globale interzise temporar, persoana în cauză trebuie de asemenea să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 39 literele (b) și (c).

Articolul 97

În cazul în care autoritățile vamale constată că garanția furnizată nu asigură sau nu mai asigură în mod sigur sau complet plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în termenele prevăzute, acestea solicită uneia dintre persoanele menționate la articolul 89 alineatul (3) fie furnizarea unei garanții suplimentare, fie înlocuirea garanției inițiale cu o nouă garanție, la alegerea acesteia.

Articolul 98

(1) Autoritățile vamale eliberează garanția imediat după ce datoria vamală pentru care a fost constituită sau după ce obligația de plată a altor taxe încetează sau nu mai este susceptibilă de a lua naștere.

(2) În cazul în care datoria vamală sau obligația de a plăti alte taxe încetează parțial sau este susceptibilă de a lua naștere numai pentru o parte a cuantumului care a fost garantată, garanția constituită se eliberează într-o proporție corespunzătoare, la cererea persoanei în cauză, cu excepția cazului în care quantumul în cauză nu justifică o asemenea măsură.

Articolul 99

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) cazurile specifice, menționate la articolul 89 alineatul (8) litera (c), în care nu se solicită nicio garanție pentru mărfurile plasate în regim de admitere temporară;

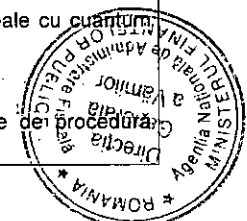
(b) forma garanției, menționate la articolul 92 alineatul (1) litera (c) și normele privind garantul, menționate la articolul 94;

(c) condițiile pentru acordarea unei autorizații pentru utilizarea unei garanții globale cu quantum redus sau pentru exonerarea de garanție conform articolului 95 alineatul (2);

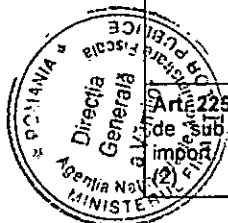
(d) termenele pentru eliberarea garanției.

Articolul 100

(1) Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele referitoare la:

		<p>(a) determinarea cuantumului garanției, incluzând cuantumul redus menționată la articolul 95 alineatele (2) și (3);</p> <p>(b) furnizarea și monitorizarea garanției menționate la articolul 89, revocarea și anularea angajamentului garantului, menționat la articolul 94, și eliberarea garanției, menționată la articolul 98;</p> <p>(c) interdicțiile temporare menționate la articolul 96.</p> <p>Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).</p> <p>(2) Comisia adoptă măsurile menționate la articolul 96 prin intermediul unor acte de punere în aplicare.</p> <p>Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).</p> <p>În cazul în care, în legătură cu astfel de măsuri, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a spori rapid protecția intereselor financiare ale Uniunii și ale statelor sale membre, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 285 alineatul (5).</p> <p>În cazul în care avizul comitetului menționat la articolul 285 alineatul (1) trebuie obținut prin procedură scrisă, se aplică articolul 285 alineatul (6).</p>
<p>Art. 224. - (1) Datoria vamală la import ia naștere și prin :</p> <p>a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import;</p> <p>b) introducerea ilegală a mărfurilor pe teritoriul vamal al României dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber aflate pe teritoriul României.</p> <p>În sensul prezentului articol, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă dispozițiile art. 64 - 67 și art. 195 lit. b).</p> <p>(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal.</p> <p>(3) Debitorii sunt:</p> <p>a) persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză;</p> <p>b) orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe că o astfel de introducere este ilegală;</p> <p>c) orice persoană care a cumpărat sau deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, ca acestea au fost introduse ilegal.</p>	<p>Art. 224. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-78 Articolul 77</p> <p>(1) O datorie vamală la import ia naștere în urma plasării mărfurilor neunionale supuse taxelor la import sub unul dintre următoarele regimuri vamale:</p> <p>(a) punerea în liberă circulație, inclusiv în temeiul regimului de destinație finală;</p> <p>(b) admiterea temporară cu scutire parțială de taxe la import.</p> <p>(2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale.</p> <p>(3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor.</p> <p>În cazul în care declarația vamală pentru unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la import sau o parte din acestea nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care știa sau trebuia în mod rezonabil să știe că aceste date sunt false este, de asemenea, debitor.</p> <p>Articolul 78</p> <p>(1) În cazul în care o interdicție de rambursare sau de exceptare de taxe la import se aplică mărfurilor neoriginare folosite la fabricarea produselor pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, ia naștere o datorie vamală la import pentru aceste mărfuri care nu sunt originare, prin acceptarea declarației de reexport privind produsele în cauză.</p> <p>(2) În cazul în care ia naștere o datorie vamală în temeiul alineatului (1), cuantumul taxelor la import corespunzătoare se determină în aceleași condiții ca în cazul unei datorii vamale rezultate din acceptarea, la aceeași dată, a declarației vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor neoriginare folosite pentru fabricarea produselor în cauză, pentru a încheia regimul de perfecționare activă.</p> <p>(3) Articolul 77 alineatele (2) și (3) se aplică. Cu toate acestea, în cazul menționat în articolul 270 privind mărfurile neunionale, persoana care depune declarația de reexport este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se depune declarația este, de asemenea, debitorul.</p>
<p>Art. 225. - (1) Datoria vamală la import ia naștere și prin sustragerea de sub supraveghere vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import.</p> <p>(2) Datoria vamală se naște în momentul sustragerii</p>	<p>Art. 225. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-78 Articolul 77</p> <p>(1) O datorie vamală la import ia naștere în urma plasării mărfurilor neunionale supuse taxelor la import sub unul dintre următoarele regimuri vamale:</p>

<p>mărfurilor de sub supraveghere vamală.</p> <p>(3) Debitorii sunt:</p> <p>a) persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;</p> <p>b) orice persoană care a participat la această sustragere și care știa sau ar fi trebuit să știe că mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală;</p> <p>c) orice persoană care a cumpărat sau deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, ca acestea au fost sustrate de sub supraveghere vamală;</p> <p>d) după caz, persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din depozitarea temporară a mărfurilor sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri.</p>		<p>(a) punerea în liberă circulație, inclusiv în temeiul regimului de destinație finală;</p> <p>(b) admiterea temporară cu scutire parțială de taxe la import.</p> <p>(2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale.</p> <p>(3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor.</p> <p>În cazul în care declarația vamală pentru unul dintr-un regimurile menționate la alineatul (1) este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la import sau o parte din acestea nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care știa sau trebuia în mod rezonabil să știe că aceste date sunt false este, de asemenea, debitor.</p> <p>Articolul 78</p> <p>(1) În cazul în care o interdicție de rambursare sau de exceptare de taxe la import se aplică mărfurilor neoriginare folosite la fabricarea produselor pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, ia naștere o datorie vamală la import pentru aceste mărfuri care nu sunt originare, prin acceptarea declarației de reexport privind produsele în cauză.</p> <p>(2) În cazul în care ia naștere o datorie vamală în temeiul alineatului (1), cuantumul taxelor la import corespunzătoare se determină în aceleași condiții ca în cazul unei datorii vamale rezultate din acceptarea, la aceeași dată, a declarației vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor neoriginare folosite pentru fabricarea produselor în cauză, pentru a încheia regimul de perfecționare activă.</p> <p>(3) Articolul 77 alineatele (2) și (3) se aplică. Cu toate acestea, în cazul menționat în articolul 270 privind mărfurile neunionale, persoana care depune declarația de reexport este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se depune declarația este, de asemenea, debitorul.</p>
<p>Art. 226. - (1) Datoria vamală la import ia naștere și prin :</p> <p>a) neîndeplinirea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate;</p> <p>b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero în funcție de destinația lor finală.</p> <p>(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică numai când se stabilește că iregularitățile prevăzute la lit. a) și b) nu au efecte semnificative asupra utilizării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal avut în vedere.</p> <p>(3) Datoria vamală se naște fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datoria vamală încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduse sau zero în funcție de destinația finală a mărfurilor, nu a fost îndeplinită.</p> <p>(4) Debitorul este fie persoana căreia i se cere îndeplinirea obligațiilor apărute, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, în urma depozitării lor temporare sau a utilizării regimului vamal sub care au fost plasate, fie persoana căreia i s-a cerut respectarea condițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub acel regim.</p>	<p>Art. 226. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redate la art.223</p>
<p>Art. 227. - (1) Datoria vamală la import ia naștere prin consumul sau utilizarea într-o zonă liberă sau antrepozit liber, a mărfurilor supuse</p>	<p>Art. 227. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redate la art.223</p>

<p>drepturilor de import, în alte condiții decât cele prevăzute în legislația în vigoare. Când mărfurile dispar și dispariția lor nu poate fi justificată în mod temeinic autorității vamale, aceasta poate considera că mărfurile au fost consumate sau utilizate în zona liberă sau antrepozitul liber.</p> <p>(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt consumate sau sunt utilizate pentru prima oară în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.</p> <p>(3) Debitorul este persoana care a consumat sau utilizat mărfurile, precum și orice persoană care a participat la această consumare sau utilizare și care știa sau ar fi trebuit să știe că mărfurile au fost consumate sau utilizate în alte condiții decât cele prevăzute de legislația în vigoare.</p> <p>(4) Când autoritatea vamală consideră că mărfurile care au dispărut au fost consumate sau utilizate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber și nu este posibilă aplicarea alin. (3), persoana obligată la plata datoriei vamale este ultima persoană cunoscută de autoritatea vamală ca fiind în posesia mărfurilor.</p>		
<p>Art. 228. - (1) Prin excepție de la art. 224 și 226 alin. (1) lit.a), se consideră că nu a luat naștere nici o datorie vamală la import pentru o mărfă, când persoana interesată face dovada că neîndeplinirea obligațiilor ce rezultă din dispozițiile art. 64 - 67 și art. 195 lit. b) sau păstrarea mărfurilor în depozit temporar ori utilizarea regimului vamal sub care au fost plasate mărfurile este urmare a distrugerii totale ori a pierderii iremediabile a mărfurilor respective ca rezultat al naturii mărfurilor, cazului fortuit ori al forței majore sau ca o consecință a aprobării de către autoritatea vamală. În sensul prezentului alineat mărfurile sunt pierdute iremediabil când devin de neutilizat de către orice persoană.</p> <p>(2) În același mod se consideră că nu a luat naștere nici o datorie vamală la import pentru mărfurile puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero în funcție de destinația lor finală când astfel de mărfuri sunt exportate sau reexportate cu aprobarea autorității vamale.</p>	<p>Art. 228. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redacte la art.223</p>
<p>Art. 229. - Când în conformitate cu art. 228 alin. (1), se consideră că nu a luat naștere nici o datorie vamală pentru mărfurile puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero în funcție de destinația lor finală, orice resturi sau deșeuri care rezultă dintr-o astfel de distrugere se consideră a fi mărfuri străine.</p>	<p>Art. 229. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redacte la art.223</p>
<p>Art. 230. - Când, în conformitate cu art. 225 sau 226, se naște o datorie vamală pentru mărfurile care beneficiază la import de drepturi de import reduse în funcție de destinația lor finală, cuantumului achitat când mărfurile au fost puse în liberă circulație se deduce din cuantumului datoriei vamale. Această dispoziție se aplică în mod corespunzător și în cazul, în care ia naștere o datorie vamală pentru deșeurile sau resturile ce au rezultat din distrugerea unor astfel de mărfuri.</p>	<p>Art. 230. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redacte la art.223</p>
<p>Art. 231. - (1) Datoria vamală la export ia naștere prin exportul mărfurilor, supuse drepturilor de export, în afara teritoriului vamal al</p>	<p>Art. 231. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redacte la art.223</p>

<p>României și pentru care s-a întocmit o declarație vamală.</p> <p>(2) Datoria vamală la export se naște în momentul în care este acceptată declarația vamală.</p> <p>(3) Debitorul este declarantul. În cazul reprezentării indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația este de asemenea debitor.</p>		
<p>Art. 232. - (1) Datoria vamală la export ia naștere și prin scoaterea mărfurilor supuse drepturilor de export de pe teritoriul vamal al României fără declarație vamală.</p> <p>(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile părăsesc efectiv teritoriul vamal.</p> <p>(3) Debitorul este persoana care a scos mărfurile, precum și orice persoană care a participat la această operațiune și care cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască faptul că nu s-a depus o declarație vamală, deși aceasta ar fi trebuit să fie depusă.</p>	<p>Art. 232. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redate la art.223</p>
<p>Art. 233. - (1) Datoria vamală la export ia naștere și prin nerespectarea condițiilor în care era permisă ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al României cu exonerare totală sau parțială de drepturi de export.</p> <p>(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile primesc o destinație diferită de cea pentru care li s-a permis să părăsească teritoriul vamal al României cu exonerare totală sau parțială de drepturi de export sau, dacă autoritatea vamală nu poate determina această dată, la expirarea termenului stabilit pentru a se face dovada îndeplinirii condițiilor care au dat dreptul la exonerare.</p> <p>(3) Debitorul este declarantul. În cazul reprezentării indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația este de asemenea debitor.</p>	<p>Art. 233. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redate la art.223</p>
<p>Art. 234. - (1) Datoria vamală prevăzută la art. 223 - 227 și art. 231 - 233 ia naștere chiar dacă se referă la mărfuri care fac obiectul măsurilor de prohibiție sau restricție la import sau la export, indiferent de natura acestora.</p> <p>(2) Datoria vamală nu ia naștere la introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a banilor falși sau la introducerea drogurilor și substanțelor psihotrope care nu intră în circuitul economic strict supravegheat de autoritățile competente pentru a fi folosite în scopuri medicale și științifice.</p> <p>(3) În cazul infracțiunilor vamale, datoria vamală servește la determinarea temeiului de pornire a urmăririi penale și a pedepselor penale.</p> <p>(4) Dispozițiile prevăzute la alin. (3) se aplică în mod corespunzător și contravențiilor vamale.</p>	<p>Art. 234. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redate la art.223</p>
<p>Art. 235. - Când legislația vamală prevede un tratament tarifar favorabil în funcție de natura sau destinația finală a mărfurilor, o scutire sau o exonerare totală sau parțială de drepturi de import sau export în temeiul art. 49, 104, 165 sau 206 - 209, tratamentul tarifar favorabil, scutirea sau exonerarea se aplică și în cazurile în care a luat naștere o datorie vamală potrivit art. 224-227, 232 sau 233, cu condiția ca persoana respectivă să nu fie acuzată de fraudă sau de neglijență și să prezinte dovada că au fost îndeplinite celelalte condiții pentru aplicarea tratamentului favorabil, scutirii sau exonerării.</p>	<p>Art. 235. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redate la art.223</p>

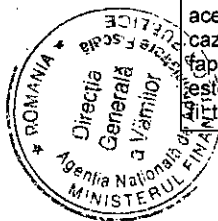
<p>Art. 236. - Când există mai mulți debitori pentru aceeași datorie vamală, aceștia sunt obligați să plătească în solidar.</p>	<p>Art. 236. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redacte la art.223</p>
<p>Art. 237. - (1) Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod, cuantumul drepturilor de import sau export se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.</p> <p>(2) Când nu este posibilă stabilirea precisă a momentului la care a luat naștere datoria vamală, data avută în vedere pentru stabilirea elementelor de taxare pentru respectivele mărfuri este aceea la care autoritatea vamală constată că mărfurile se găsesc într-o situație care determină nașterea datoriei vamale. Când autoritatea vamală deține informații pe baza cărora poate stabili că datoria vamală a luat naștere înainte de data constatării, cuantumul drepturilor de import sau de export se determină pe baza elementelor de taxare existente la momentul ce mai îndepărtat ce poate fi stabilit pe baza acelor informații.</p> <p>(3) Prin Regulamentul vamal se stabilesc cazurile și condițiile în care se aplică dobânzi compensatorii pentru a evita obținerea unor avantaje financiare prin amânarea datei de naștere a datoriei vamale sau înscrierii în evidențele contabile.</p>	<p>Art. 237. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redacte la art.223</p>
<p>Art. 238. - (1) Datoria vamală ia naștere în locul în care s-au produs faptele care au generat-o.</p> <p>(2) Dacă nu se poate stabili locul menționat în alin.(1), datoria vamală ia naștere la locul unde autoritatea vamală constată că mărfurile se află într-o situație care generează datoria vamală.</p> <p>(3) Dacă mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu a fost încheiat și dacă locul nu poate fi determinat conform alin. (1) și (2) într-un termen stabilit prin Regulamentul vamal, datoria vamală ia naștere la locul unde mărfurile au fost plasate sub acel regim vamal sau au fost introduse pe teritoriul vamal al României sub regimul respectiv.</p> <p>(4) În cazul în care informațiile aflate la dispoziția autorității vamale permit să stabilească faptul că datoria vamală luase deja naștere când mărfurile se aflau în alt loc la o dată anterioară, se consideră că datoria vamală a luat naștere în locul unde se poate stabili că mărfurile se aflau în momentul cel mai îndepărtat în timp în care se poate stabili existența unei datorii vamale.</p>	<p>Art. 238. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redacte la art.223</p>
<p>Art. 239. - (1) În măsura în care, acordurile încheiate de România, prevăd acordarea unui tratament tarifar preferențial la importul în alte țări a mărfurilor originare din România, când mărfurile au fost obținute în regim de perfecționare activă și sub rezerva că mărfurile străine încorporate în mărfurile originare sunt supuse plății drepturilor de import aferente, validarea documentelor necesare obținerii în alte țări a acestui tratament tarifar preferențial duce la nașterea datoriei vamale la import.</p> <p>(2) Momentul în care ia naștere această datorie vamală este considerat a fi momentul acceptării de către autoritatea vamală a declarației vamale de export a mărfurilor în cauză.</p> <p>(3) Debitorul este declarantul. În cazul reprezentării indirecte, persoana pe seama căreia se întocmește declarația vamală este, de asemenea, debitor.</p> <p>(4) Cuantumul drepturilor de import corespunzător acestei datorii vamale este determinat în aceleași condiții ca și când ar rezulta o datorie</p>	<p>Art. 239. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.77-100 redacte la art.223</p>

<p>vamală ca urmare a acceptării, la aceeași dată, a declarației de punere în liberă circulație a mărfurilor prin care se încheie regimul de perfecționare activă.</p>		
<p>Art. 240. - (1) Cuantumul drepturilor de import sau export care rezultă dintr-o datorie vamală, denumit în continuare « cuantumul drepturilor » se calculează de autoritatea vamală în momentul în care se află în posesia datelor necesare și este înregistrat de aceasta în evidențele contabile sau pe alt suport echivalent. (2) Prevederile alin. (1) nu se aplică : a) când a fost introdusă o taxă anti-dumping sau compensatorie provizorie ; b) când cuantumul drepturilor legal datorate îl depășeste pe cel stabilit pe baza unei informații obligatorii; c) în cazul în care prin Regulamentul vamal se prevede neînscriserea în evidența contabilă a cuantumului drepturilor aflat sub un anumit plafon. (3) Autoritatea vamală poate să nu înregistreze în evidențele contabile cuantumul drepturilor care nu a putut fi comunicat debitorului din cauza expirării termenului prevăzut la art. 244 alin. (3).</p>	<p>Art. 240. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 103 (1) Nicio datorie vamală nu se notifică debitorului după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. (2) În cazul în care datoria vamală a luat naștere ca rezultat al unui act care, la data la care a avut loc, putea face obiectul unei acțiuni judiciare penale, termenul de trei ani stabilit la alineatul (1) este extins la minim cinci ani și la maximum 10 ani în conformitate cu legislația națională. (3) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se suspendă în cazul în care: (a) este introdusă o cale de atac în conformitate cu articolul 44; o astfel de suspendare se aplică de la data la care este introdusă calea de atac și este în vigoare pe durata procedurilor respective; sau (b) autoritățile vamale au comunicat debitorului, în conformitate cu articolul 22 alineatul (6), motivele pentru care intenționează să notifice datoria vamală; o astfel de suspendare se aplică de la data comunicării respective și până la sfârșitul perioadei în care debitorului i se acordă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. (4) În cazul în care existența unei datorii vamale este restabilă în temeiul articolului 116 alineatul (7), termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt considerate ca suspendate începând de la data la care s-a depus cererea de rambursare sau de remitere conform articolului 121 și până la data la care s-a luat decizia în privința acestei cereri de rambursare sau de remitere. Articolul 104 (2) Autoritățile vamale nu au obligația să înscrie în evidența contabilă cuantumul taxelor la import sau la export care, în temeiul articolului 103, corespund unei datorii vamale care nu mai poate fi notificată debitorului.</p>
<p>Art. 241. - (1) Când ia naștere o datorie vamală în urma acceptării declarației pentru mărfuri pentru un alt regim vamal decât admiterea temporară cu exonerare parțială de drepturi de import sau oricărui alt act cu același efect juridic ca această acceptare, cuantumul corespunzător acestei datorii vamale este înregistrat în evidența contabilă a biroului vamal de îndată ce a fost calculat și cel mai târziu în ziua următoare celei în care mărfurile li s-a acordat liberul de vamă. Cu toate acestea, dacă a fost constituită o garanție, totalul cuantumului drepturilor aferente mărfurilor cărora li s-a acordat liberul de vamă și care au fost declarate de aceeași persoană într-o perioadă stabilită de autoritatea vamală, care nu poate depăși 31 de zile, poate fi înregistrat o singură dată în evidența contabilă la sfârșitul perioadei respective. O astfel de înregistrare în evidența contabilă se face în termen de 5 zile de la expirarea perioadei respective. (2) Când liberul de vamă se acordă cu condiția îndeplinirii prevederilor legale care reglementează fie stabilirea cuantumului drepturilor, fie modul de încasare a acestora, înscrierea în evidența contabilă se face în cel mult două zile de la data în care a fost stabilit sau fixat cuantumul sau obligația de a plăti drepturile rezultate din această datorie. Dacă datoria vamală este legată de o taxă anti-dumping sau compensatorie provizorie, această taxă se înscrie în evidența contabilă în cel mult două luni de la instituirea acelei taxe. (3) Când se naște o datorie vamală în alte condiții decât cele menționate în alin. (1), cuantumul drepturilor corespunzător este înscris în evidența contabilă în cel mult două zile de la data la care</p>	<p>Art. 241. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 105 (1) În cazul în care se naște o datorie vamală ca rezultat al acceptării declarației vamale a mărfurilor pentru un regim vamal, altul decât admiterea temporară cu scutire parțială de taxe la import, sau al oricărui act având aceleași efecte juridice ca această acceptare, autoritățile vamale înscriu în evidența contabilă cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, în termen de paisprezece zile de la data acordării liberului de vamă mărfurilor. Cu toate acestea, cuantumul total al taxelor la import sau la export aferente mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane, pe parcursul unei perioade fixate de autoritățile vamale, care nu poate să depășească 31 de zile, poate face obiectul unei înscrieri unice în evidența contabilă la sfârșitul acestei perioade, cu condiția ca plata acestora să fie garantată. Această înscriere se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care se încheie perioada respectivă. (2) În cazul în care mărfurilor li se acordă liberul de vamă în anumite condiții de care depinde fie determinarea cuantumului taxelor la import sau la export de plătit, fie încasarea acestuia, înscrierea în evidența contabilă se face în termen de paisprezece zile de la data la care se determină cuantumul taxelor la import sau la export de plătit sau se stabilește obligația de achitare a acestor taxe. Cu toate acestea, în cazul în care datoria vamală se referă la o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe, înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de două luni de la data publicării regulamentului care instituie măsura de politică comercială definitivă în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>. (3) În cazul nașterii unei datorii vamale în alte condiții decât cele menționate la alineatul (1), înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care autoritățile vamale sunt în măsură să</p>

<p>autoritatea vamală poate calcula cuantumul drepturilor și stabili debitorul acestora.</p>		<p>determine cuantumul taxelor la import sau la export în cauză și să ia o decizie. (4) Alineatul (3) se aplică cuantumului taxelor la import sau la export de recuperat sau care rămân să fie recuperate, în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu a fost înscris în evidența contabilă în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) sau a fost calculat și înscris în evidența contabilă la o valoare inferioară cuantumului de plătit. (5) Termenele de înscriere în evidența contabilă stabilite la alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în caz fortuit sau de forță majoră. (6) Înscrierea în evidența contabilă poate fi amânată în cazul menționat la articolul 102 alineatul (3) al doilea paragraf atât timp cât notificarea datoriei vamale nu mai aduce prejudicii unei anchete penale.</p>
<p>Art. 242. - (1) Termenele pentru înscrierea în evidența contabilă prevăzute la art. 241 pot fi prelungite când circumstanțe speciale împiedică autoritatea vamală să le respecte. Prelungirea termenului nu poate depăși 14 zile. (2) Termenele prevăzute la alin. (1) nu se aplică în situații de caz fortuit sau de forță majoră.</p>	<p>Art. 242. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 105 (5) Termenele de înscriere în evidența contabilă stabilite la alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în caz fortuit sau de forță majoră.</p>
<p>Art. 243. - (1) În cazul în care cuantumul datoriei vamale nu a fost înscris în evidența contabilă în conformitate cu prevederile art. 241 și 242 sau a fost înscris la un nivel inferior sumei datorate legal, cuantumul drepturilor ce urmează a fi recuperate se înscrie în evidența contabilă în cel mult două zile de la data la care autoritatea vamală a luat cunoștință de această situație și poate calcula suma datorată legal și stabili debitorul. Această operațiune reprezintă "înscriere ulterioară în evidența contabilă". Acel termen poate fi prelungit în conformitate cu prevederile art. 242. (2) Cu excepția cazurilor menționate în art. 240 alin. (2) și (3) înscrierea ulterioară în evidența contabilă nu este posibilă dacă: a) decizia inițială de a nu înscrie drepturile în evidența contabilă sau de a le înscrie la o sumă mai mică decât cea legal datorată a fost luată pe baza dispozițiilor generale invalidate la o dată ulterioară de o hotărâre judecătorească; b) cuantumul drepturilor legal datorate nu a fost înscris în evidența contabilă ca urmare a unei erori din partea autorității vamale care nu ar fi putut fi detectată în condiții rezonabile de către persoana obligată să plătească, aceasta la rândul său acționând cu bunăcredință și respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare cu privire la declarația vamală; c) prin Regulamentul vamal se poate stabili că autoritatea vamală nu procedează la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a cuantumului drepturilor aflat sub un anumit plafon. (3) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. b), când se stabilește statutul preferențial al mărfurilor pe baza unui sistem de cooperare administrativă care implică autoritățile unei alte țări, dacă eliberarea unui certificat de către aceste autorități se dovedește incorectă, aceasta constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil. Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care certificatul se bazează pe prezentarea incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care, mai ales, este evident că autoritățile care au eliberat certificatul au știut sau ar trebuit să știe că mărfurile nu îndeplineau condițiile prevăzute</p>	<p>Art. 243. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.101-107 Articolul 101 (1) Cuanumul taxelor la import sau la export de plătit se determină de autoritățile vamale competente din locul unde a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, în temeiul articolului 87, odată ce acestea dispun de informațiile necesare. (2) Fără a aduce atingere articolului 48, autoritățile vamale pot accepta cuantumul taxelor la import sau la export de plătit determinat de declarant. (3) În cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu are drept rezultat un număr întreg, cuantumul respectiv poate fi rotunjit. În cazul în care cuantumul menționat la primul paragraf este exprimat în euro, rotunjirea nu poate fi mai mare decât cel mai apropiat număr întreg, mai mare sau mai mic. Un stat membru a cărui monedă nu este euro poate fie să aplice <i>mutatis mutandis</i> dispozițiile alineatului (2), fie să deroge de la alineatul respectiv, cu condiția ca normele aplicabile cu privire la rotunjire să nu aibă un impact financiar mai mare față de aplicarea normelor prevăzute la alineatul (2). Articolul 102 (1) Datoria vamală se notifică debitorului, în forma prevăzută în locul unde a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, conform articolului 87. Notificarea menționată la primul paragraf nu se efectuează în oricare dintre următoarele cazuri: (a) în cazul în care, în așteptarea determinării definitive a cuantumului taxelor la import sau la export, a fost impusă o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe; (b) în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit este superior celui determinat pe baza unei decizii luate conform articolului 33; (c) în cazul în care decizia inițială de a nu notifica datoria vamală sau de a o notifica cu un cuantum al taxelor la import sau la export inferior cuantumului taxelor la import sau export de plătit a fost luată pe baza dispozițiilor cu caracter general invalidate ulterior prin hotărârea unei instanțe judecătorești; (d) în cazul în care autoritățile vamale au derogare, în temeiul legislației vamale, de a notifica datoria vamală. (2) În cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit este egal cu cuantumul menționat în declarația vamală, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale este echivalentă cu notificarea debitorului privind datoria vamală. (3) În cazul în care nu se aplică alineatul (2), datoria vamală se notifică debitorului de către autoritățile vamale atunci când acestea sunt în măsură să determine cuantumul taxelor la import sau</p>

pentru a beneficia de tratamentul preferențial. Se poate invoca buna credință a debitorului când acesta poate demonstra că, în timpul operațiunilor comerciale în cauză, a depus toate diligențele pentru a se asigura că toate condițiile pentru tratamentul preferențial au fost respectate.

la export de plătit și să ia o decizie.

Cu toate acestea, în cazul în care notificarea datoriei vamale ar aduce prejudicii anchetelor penale, autoritățile vamale pot amâna notificarea până în momentul în care aceasta nu mai aduce prejudicii anchetelor penale.

(4) Cu condiția garantării plății, datoria vamală care corespunde cuantumului total al taxei la import sau la export referitor la toate mărfurile cărora li s-a acordat liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane într-o perioadă stabilită de autoritățile vamale, poate fi notificată la sfârșitul perioadei respective. Perioada fixată de autoritățile vamale nu depășește 31 de zile.

Articolul 103

(1) Nicio datorie vamală nu se notifică debitorului după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală.

(2) În cazul în care datoria vamală a luat naștere ca rezultat al unui act care, la data la care a avut loc, putea face obiectul unei acțiuni judiciare penale, termenul de trei ani stabilit la alineatul (1) este extins la minim cinci ani și la maximum 10 ani în conformitate cu legislația națională.

(3) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se suspendă în cazul în care:

(a) este introdusă o cale de atac în conformitate cu articolul 44; o astfel de suspendare se aplică de la data la care este introdusă calea de atac și este în vigoare pe durata procedurilor respective; sau

(b) autoritățile vamale au comunicat debitorului, în conformitate cu articolul 22 alineatul (6), motivele pentru care intenționează să notifice datoria vamală; o astfel de suspendare se aplică de la data comunicării respective și până la sfârșitul perioadei în care debitorului i se acordă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere.

(4) În cazul în care existența unei datorii vamale este restabilită în temeiul articolului 116 alineatul (7), termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt considerate ca suspendate începând de la data la care s-a depus cererea de rambursare sau de remitere conform articolului 121 și până la data la care s-a luat decizia în privința acestei cereri de rambursare sau de remitere.

Articolul 104

(1) Autoritățile vamale menționate la articolul 101 înscriu în evidențele contabile, în conformitate cu legislația națională, cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, determinat conform articolului mai sus menționat.

Primul paragraf nu se aplică în cazurile menționate la articolul 102 alineatul (1) al doilea paragraf.

(2) Autoritățile vamale nu au obligația să înscrie în evidența contabilă cuantumul taxelor la import sau la export care, în temeiul articolului 103, corespund unei datorii vamale care nu mai poate fi notificată debitorului.

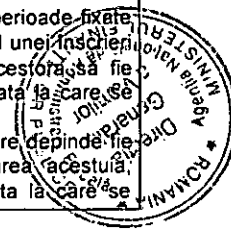
(3) Modalitățile practice de înscriere în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export sunt determinate de către statele membre. Aceste modalități pot diferi în măsura în care autoritățile vamale, ținând cont de circumstanțele în care se naște datoria vamală, sunt asigurate că respectivele cuantumuluri vor fi plătite.

Articolul 105

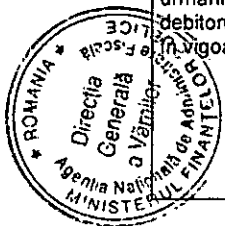
(1) În cazul în care se naște o datorie vamală ca rezultat al acceptării declarației vamale a mărfurilor pentru un regim vamal, altul decât admiterea temporară cu scutire parțială de taxe la import, sau al oricărui act având aceleași efecte juridice ca această acceptare, autoritățile vamale înscriu în evidența contabilă cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, în termen de paisprezece zile de la data acordării liberului de vamă mărfurilor.

Cu toate acestea, cuantumul total al taxelor la import sau la export aferente mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane, pe parcursul unei perioade fixate de autoritățile vamale, care nu poate să depășească 31 de zile, poate face obiectul unei înscrieri unice în evidența contabilă la sfârșitul acestei perioade, cu condiția ca plata acestor taxe să fie garantată. Această înscriere se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care se încheie perioada respectivă.

(2) În cazul în care mărfurilor li se acordă liberul de vamă în anumite condiții de care depinde fie determinarea cuantumului taxelor la import sau la export de plătit, fie încasarea acestuia, înscrierea în evidența contabilă se face în termen de paisprezece zile de la data la care se

		<p>determină cuantumul taxelor la import sau la export de plătit sau se stabilește obligația de achitare a acestor taxe.</p> <p>Cu toate acestea, în cazul în care datoria vamală se referă la o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe, înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de două luni de la data publicării regulamentului care instituie măsura de politică comercială definitivă în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>.</p> <p>(3) În cazul nașterii unei datorii vamale în alte condiții decât cele menționate la alineatul (1), înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care autoritățile vamale sunt în măsură să determine cuantumul taxelor la import sau la export în cauză și să ia o decizie.</p> <p>(4) Alineatul (3) se aplică cuantumului taxelor la import sau la export de recuperat sau care rămân să fie recuperate, în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu a fost înscris în evidența contabilă în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) sau a fost calculat și înscris în evidența contabilă la o valoare inferioară cuantumului de plătit.</p> <p>(5) Termenele de înscriere în evidența contabilă stabilite la alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în caz fortuit sau de forță majoră.</p> <p>(6) Înscrierea în evidența contabilă poate fi amânată în cazul menționat la articolul 102 alineatul (3) al doilea paragraf atât timp cât notificarea datoriei vamale nu mai aduce prejudicii unei anchete penale.</p> <p>Articolul 106 Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili cazurile menționate la articolul 102 alineatul (1) litera (d) în care autoritățile vamale au derogare de a notifica datoria vamală.</p> <p>Articolul 107 Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri pentru a asigura acordarea de asistență reciprocă între autoritățile vamale în cazul în care se naște o datorie vamală. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).</p>
<p>Art. 244. - (1) După înscrierea în evidența contabilă, cuantumul drepturilor se comunică debitorului potrivit normelor legale.</p> <p>(2) Când cuantumul drepturilor datorate a fost înscris cu titlu orientativ în declarația vamală, autoritatea vamală poate stabili faptul că acesta nu se comunică debitorului în conformitate cu alin. (1) decât în situația în care cuantumul nu corespunde cu cel stabilit de autoritatea vamală. Fără să se înlăture aplicarea prevederilor art. 241 alin. (1), teza a doua, dacă se face uz de posibilitatea prevăzută în prezentul alineat, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritatea vamală echivalează cu comunicarea către debitor a cuantumului drepturilor înscrise în evidența contabilă.</p> <p>(3) Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de 5 ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni, în conformitate cu prevederile prezentului cod, pe durata acestei proceduri.</p> <p>(4) Când datoria vamală este rezultatul unui act pentru care s-a pornit urmărirea penală, cuantumul drepturilor poate fi comunicat debitorului, în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare, după expirarea termenului menționat la alin. (3).</p>	<p>Art. 244. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.101-107</p> <p>Articolul 101</p> <p>(1) Cuantumul taxelor la import sau la export de plătit se determină de autoritățile vamale competente din locul unde a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, în temeiul articolului 87, odată ce acestea dispun de informațiile necesare.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere articolului 48, autoritățile vamale pot accepta cuantumul taxelor la import sau la export de plătit determinat de declarant.</p> <p>(3) În cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu are drept rezultat un număr întreg, cuantumul respectiv poate fi rotunjit.</p> <p>În cazul în care cuantumul menționat la primul paragraf este exprimat în euro, rotunjirea nu poate fi mai mare decât cel mai apropiat număr întreg, mai mare sau mai mic.</p> <p>Un stat membru a cărui monedă nu este euro poate fie să aplice <i>mutatis mutandis</i> dispozițiile alineatului (2), fie să deroge de la alineatul respectiv, cu condiția ca normele aplicabile cu privire la rotunjire să nu aibă un impact financiar mai mare față de aplicarea normelor prevăzute la alineatul (2).</p> <p>Articolul 102</p> <p>(1) Datoria vamală se notifică debitorului, în forma prevăzută în locul unde a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, conform articolului 87.</p> <p>Notificarea menționată la primul paragraf nu se efectuează în oricare dintre următoarele cazuri:</p> <p>(a) în cazul în care, în așteptarea determinării definitive a cuantumului taxelor la import sau la export, a fost impusă o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe;</p> <p>(b) în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit este superior celui determinat pe baza unei decizii luate conform articolului 33;</p> <p>(c) în cazul în care decizia inițială de a nu notifica datoria vamală sau de a o notifica cu un cuantum al taxelor la import sau la export inferior cuantumului taxelor la import sau export de plătit</p>

a fost luată pe baza dispozițiilor cu caracter general invalidate ulterior prin hotărârea unei instanțe judecătorești;

(d) în cazul în care autoritățile vamale au derogare, în temeiul legislației vamale, de a notifica datoria vamală.

(2) În cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit este egal cu cuantumul menționat în declarația vamală, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale este echivalentă cu notificarea debitorului privind datoria vamală.

(3) În cazul în care nu se aplică alineatul (2), datoria vamală se notifică debitorului de către autoritățile vamale atunci când acestea sunt în măsură să determine cuantumul taxelor la import sau la export de plătit și să ia o decizie.

Cu toate acestea, în cazul în care notificarea datoriei vamale ar aduce prejudicii anchetelor penale, autoritățile vamale pot amâna notificarea până în momentul în care aceasta nu mai aduce prejudicii anchetelor penale.

(4) Cu condiția garantării plății, datoria vamală care corespunde cuantumului total al taxei la import sau la export referitor la toate mărfurile cărora li s-a acordat liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane într-o perioadă stabilită de autoritățile vamale, poate fi notificată la sfârșitul perioadei respective. Perioada fixată de autoritățile vamale nu depășește 31 de zile.

Articolul 103

(1) Nicio datorie vamală nu se notifică debitorului după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală.

(2) În cazul în care datoria vamală a luat naștere ca rezultat al unui act care, la data la care a avut loc, putea face obiectul unei acțiuni judiciare penale, termenul de trei ani stabilit la alineatul (1) este extins la minim cinci ani și la maximum 10 ani în conformitate cu legislația națională.

(3) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se suspendă în cazul în care:

(a) este introdusă o cale de atac în conformitate cu articolul 44; o astfel de suspendare se aplică de la data la care este introdusă calea de atac și este în vigoare pe durata procedurilor respective; sau

(b) autoritățile vamale au comunicat debitorului, în conformitate cu articolul 22 alineatul (6), motivele pentru care intenționează să notifice datoria vamală; o astfel de suspendare se aplică de la data comunicării respective și până la sfârșitul perioadei în care debitorului i se acordă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere.

(4) În cazul în care existența unei datorii vamale este restabilită în temeiul articolului 116 alineatul (7), termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt considerate ca suspendate începând de la data la care s-a depus cererea de rambursare sau de remitere conform articolului 121 și până la data la care s-a luat decizia în privința acestei cereri de rambursare sau de remitere.

Articolul 104

(1) Autoritățile vamale menționate la articolul 101 înscriu în evidențele contabile, în conformitate cu legislația națională, cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, determinat conform articolului mai sus menționat.

Primul paragraf nu se aplică în cazurile menționate la articolul 102 alineatul (1) al doilea paragraf.

(2) Autoritățile vamale nu au obligația să înscrie în evidența contabilă cuantumul taxelor la import sau la export care, în temeiul articolului 103, corespund unei datorii vamale care nu mai poate fi notificată debitorului.

(3) Modalitățile practice de înscriere în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export sunt determinate de către statele membre. Aceste modalități pot diferi în măsura în care autoritățile vamale, ținând cont de circumstanțele în care se naște datoria vamală, sunt asigurate că respectivele cantumuri vor fi plătite.

Articolul 105

(1) În cazul în care se naște o datorie vamală ca rezultat al acceptării declarației vamale a mărfurilor pentru un regim vamal, altul decât admiterea temporară cu scutire parțială de taxe la import, sau al oricărui act având aceleași efecte juridice ca această acceptare, autoritățile vamale înscriu în evidența contabilă cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, în termen de paisprezece zile de la data acordării liberului de vamă mărfurilor.

		<p>Cu toate acestea, cuantumul total al taxelor la import sau la export aferente mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane, pe parcursul unei perioade fixate de autoritățile vamale, care nu poate să depășească 31 de zile, poate face obiectul unei înscrieri unice în evidența contabilă la sfârșitul acestei perioade, cu condiția ca plata acestora să fie garantată. Această înscriere se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care se încheie perioada respectivă.</p> <p>(2) În cazul în care mărfurilor li se acordă liberul de vamă în anumite condiții de care depinde fie determinarea cuantumului taxelor la import sau la export de plătit, fie încasarea acestuia, înscrierea în evidența contabilă se face în termen de paisprezece zile de la data la care se determină cuantumul taxelor la import sau la export de plătit sau se stabilește obligația de achitare a acestor taxe.</p> <p>Cu toate acestea, în cazul în care datoria vamală se referă la o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe, înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de două luni de la data publicării regulamentului care instituie măsura de politică comercială definitivă în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>.</p> <p>(3) În cazul nașterii unei datorii vamale în alte condiții decât cele menționate la alineatul (1), înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care autoritățile vamale sunt în măsură să determine cuantumul taxelor la import sau la export în cauză și să ia o decizie.</p> <p>(4) Alineatul (3) se aplică cuantumului taxelor la import sau la export de recuperat sau care rămân să fie recuperate, în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu a fost înscris în evidența contabilă în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) sau a fost calculat și înscris în evidența contabilă la o valoare inferioară cuantumului de plătit.</p> <p>(5) Termenele de înscriere în evidența contabilă stabilite la alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în caz fortuit sau de forță majoră.</p> <p>(6) Înscrierea în evidența contabilă poate fi amânată în cazul menționat la articolul 102 alineatul (3) al doilea paragraf atât timp cât notificarea datoriei vamale nu mai aduce prejudiciul unei anchete penale.</p> <p>Articolul 106 Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili cazurile menționate la articolul 102 alineatul (1) litera (d) în care autoritățile vamale au derogare de a notifica datoria vamală.</p> <p>Articolul 107 Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri pentru a asigura acordarea de asistență reciprocă între autoritățile vamale în cazul în care se naște o datorie vamală.</p> <p>Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).</p>
<p>Art. 245. - (1) Cuantumul drepturilor care a făcut obiectul comunicării prevăzute în art. 244 se achită de debitor în următoarele termene:</p> <p>a) dacă această persoană nu are dreptul la nici una dintre facilitățile de plată prevăzute în prezenta secțiune, plata se face în termenul prevăzut în Regulamentul vamal;</p> <p>b) dacă persoana are dreptul la oricare dintre facilitățile de plată prevăzute în prezenta secțiune, plata se face până cel târziu la expirarea termenului sau termenelor stabilite în cadrul acelor facilități.</p> <p>(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), fără să se înlăture aplicarea suspendărilor prevăzute în cazul exercitării unei acțiuni, termenul de plată nu poate depăși 10 zile de la comunicarea către debitor a cuantumului drepturilor datorate, iar, în cazul înscrierii în evidența contabilă în condițiile prevăzute în art. 241 alin. teza a</p>	<p>Art. 245. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.108 -112</p> <p>Articolul 108</p> <p>(1) Orice cuantum al taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale, care a făcut obiectul notificării menționate la articolul 102, se achită de către debitor în termenul fixat de autoritățile vamale.</p> <p>Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 45 alineatul (2), acest termen nu depășește zece zile de la data notificării către debitor a datoriei vamale. În cazul cumulării înscrierilor în evidența contabilă în condițiile prevăzute la articolul 105 alineatul (1) al doilea paragraf, acest termen se fixează astfel încât să nu permită debitorului să obțină un termen de plată mai lung decât dacă ar fi beneficiat de o amânare a plății în conformitate cu articolul 110.</p> <p>Autoritățile vamale pot prelungi termenul respectiv la cererea debitorului, în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit rezultă în urma unui control ulterior acordării liberului de vamă astfel cum este prevăzut la articolul 48. Fără a aduce atingere dispozițiilor</p>

doua, acesta se stabilește în așa fel încât să nu îi permită debitorului să obțină un termen pentru plată mai lung decât dacă i s-ar fi acordat o amânare a plății.

(3) Termenul prevăzut la alin. (2) se prelungește din oficiu dacă se constată că persoana în cauză a primit înștiințarea prea târziu pentru a putea să plătească în termenul prevăzut. Prelungirea termenului mai poate fi acordată de autoritatea vamală la cererea debitorului în cazul în care cuantumul drepturilor ce trebuie plătite rezultă în urma unei acțiuni de recuperare ulterioară. Fără să se înlăture aplicarea facilităților de plată, prelungirile nu pot depăși timpul necesar debitorului pentru a se achita de obligație.

(4) Prin Regulamentul vamal se pot stabili situațiile și condițiile în care se suspendă obligația debitorului de a plăti drepturile când:

- a) se întocmește o cerere de remitere a drepturilor conform prevederilor legale;
- b) mărfurile sunt puse sub sechestru în vederea confiscării ulterioare potrivit prevederilor legale;
- c) datoria vamală a luat naștere în conformitate cu art. 225 și există mai mulți debitori.

articolului 112 alineatul (1), prelungirea termenului astfel acordată nu poate depăși timpul necesar pentru a permite debitorului să ia măsurile necesare pentru a-și achita obligația.

(2) În cazul în care debitorul beneficiază de una dintre facilitățile de plată prevăzute la articolele 110 - 112, plata se efectuează în termenul sau termenele fixat(e) în cadrul acestor facilități.

(3) termenul pentru plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale se suspendă în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care cererea de remitere a taxelor este introdusă conform articolului 121;
- (b) în cazul în care mărfurile urmează a fi confiscate, distruse sau abandonate în favoarea statului;
- (c) în cazul în care datoria vamală se naște în temeiul articolului 79 și există mai mulți debitori.

Articolul 109

(1) Plata se efectuează în numerar sau prin orice alt mijloc care are un efect de descărcare similar, inclusiv prin ajustarea soldului creditor în conformitate cu legislația națională.

(2) Plata poate fi efectuată de către o persoană terță în locul debitorului.

(3) Debitorul poate în toate cazurile să achite cuantumul taxelor la import sau la export, parțial sau integral, anterior expirării termenului dat în acest scop.

Articolul 110 Amânarea plății

Autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri depuse de persoana interesată și sub rezerva constituirii unei garanții, o amânare a plății cuantumului taxelor de plătit, conform uneia dintre modalitățile următoare:

(a) fie separat, pentru fiecare sumă reprezentând taxe la import sau la export înscrisă în evidența contabilă în conformitate cu articolul 105 alineatul (1) primul paragraf sau articolul 105 alineatul (4);

(b) fie global, pentru cuantumul total al taxelor la import sau la export, înscris în evidența contabilă în conformitate cu articolul 105 alineatul (1) primul paragraf, pe o perioadă fixată de către autoritățile vamale și care nu poate depăși 31 de zile;

(c) fie global, pentru cuantumul total al taxelor la import sau la export care face obiectul unei înscrisuri unice în evidența contabilă în conformitate cu articolul 105 alineatul (1) al doilea paragraf.

Articolul 111

(1) Perioada în care se amână efectuarea unei plăți în temeiul articolului 110 este de 30 de zile.

(2) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 110 litera (a), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în cursul căreia datoria vamală este notificată debitorului.

(3) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 110 litera (b), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada de cumulare. Acesta este redus cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada de cumulare.

(4) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 110 litera (c), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada fixată pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză. Acesta este redus cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada în cauză.

(5) În cazul în care perioadele menționate la alineatele (3) și (4) conțin un număr de zile impar, numărul de zile care se deduc din termenul de 30 de zile, conform respectivelor alineate, este egal cu jumătatea numărului par imediat inferior acestui număr impar.

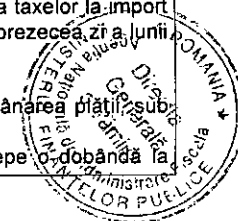
(6) În cazul în care perioadele menționate la alineatele (3) și (4) sunt săptămâni, statele membre pot prevedea ca plata taxelor la import sau la export care fac obiectul amânării plății să fie efectuată cel târziu în ziua de vineri a celei de a patra săptămâni ulterioare săptămânii în cauză.

În cazul în care aceste perioade sunt luni, statele membre pot prevedea ca plata taxelor la import sau la export care fac obiectul amânării plății să fie efectuată cel târziu în a șaisprezecea zi a lunii următoare lunii în cauză.

Articolul 112

(1) Autoritățile vamale pot acorda debitorului facilități de plată, altele decât amânarea plății sub rezerva constituirii unei garanții.

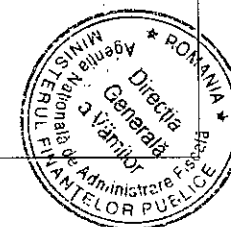
(2) În cazul în care se acordă facilitățile menționate la alineatul (1), se percepe o dobândă la

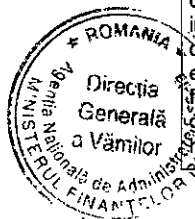
		<p>credit, în plus față de cuantumul taxelor la export sau import.</p> <p>În cazul unui stat membru a cărui monedă este euro, rata dobânzii creditului este egală cu rata dobânzii, astfel cum este publicată în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>, seria C, aplicată de Banca Centrală Europeană asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care s-a împlinit scadența, majorată cu un punct procentual.</p> <p>Pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata dobânzii creditului este egală cu rata aplicată de banca centrală națională respectivă asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în cauză, majorată cu un punct procentual, sau, în cazul unui stat membru pentru care nu este disponibilă rata băncii centrale naționale, rata cu gradul cel mai ridicat de echivalență aplicată pe piața monetară a statului membru respectiv în prima zi a lunii în cauză, majorată cu un punct procentual.</p> <p>(3) Autoritățile vamale pot renunța la solicitarea constituirii unei garanții sau la aplicarea unei dobânzi la credit, în cazul în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate a situației debitorului, că aceasta ar provoca grave dificultăți de ordin economic sau social.</p> <p>(4) Autoritățile vamale renunță la perceperea unei dobânzi la credit în cazul în care suma pentru fiecare acțiune de recuperare este mai mică de 10 euro.</p>
Art. 246. - Plata se face, conform dispozițiilor legale în vigoare, în numerar sau prin orice alt mijloc cu același efect de stingere a debitului ori prin compensare.	Art. 246. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.108-112 redate la art. 245
Art. 247. - În cazul în care cuantumul drepturilor ce trebuie plătite de persoana în cauză se referă la mărfurile declarate pentru un regim vamal care presupune obligația de a plăti astfel de drepturi, autoritatea vamală poate acorda, la cererea persoanei respective, amânarea plății acelei sume în condițiile prevăzute în prezenta secțiune.	Art. 247. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.108-112 redate la art. 245
Art. 248. - Acordarea amânării plății este condiționată de constituirea unei garanții de către solicitant.	Art. 248. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.108-112 redate la art. 245
Art. 249. - Autoritatea vamală decide care dintre următoarele proceduri se folosește când se acordă amânarea plății: a) separat pentru fiecare quantum al drepturilor înscrise în evidența contabilă în condițiile prevăzute în art. 241 alin. (1) teza întâi sau art. 243 alin. (1); b) global cu privire la totalul cuantumurilor drepturilor înscrise în evidența contabilă în condițiile prevăzute în art. 241 alin. (1) teza întâi pe o perioadă stabilită de autoritatea vamală care să nu depășească 31 de zile; c) global cu privire la totalul cuantumurilor drepturilor care au făcut obiectul unei singure înscrisuri în evidența contabilă în conformitate cu art. 241 alin. (1) teza a doua.	Art. 249. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.108-112 redate la art. 245
Art. 250. - (1) Termenul cu care este amânată plata este de 30 de zile. Acesta se calculează astfel: a) în cazul în care plata este amânată în conformitate cu art. 249 lit. a) termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care cuantumul drepturilor este înscris în evidența contabilă de către autoritatea vamală. În cazul în care se aplică art. 242, termenul de 30 de zile se reduce cu numărul zilelor corespunzătoare termenului utilizat pentru înscrisura în evidența contabilă, mai puțin două zile. b) în cazul în care plata se amână în conformitate cu art. 249 lit. b), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care	Art. 250. - Se abrogă	Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.108-112 redate la art. 245

<p>expiră perioada de globalizare. Termenul se reduce cu numărul de zile corespunzător unei jumătăți din numărul de zile din perioada de globalizare;</p> <p>c) în cazul în care plata se amână în conformitate cu art. 249 lit. c), termenul se calculează din ziua următoare celei în care expiră perioada în care mărfurilor respective li s-a acordat liberul de vamă. Termenul se reduce cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile aferent perioadei în cauză.</p> <p>(2) În cazul în care numărul zilelor din termenele menționate în alin. (1) lit. (b) și (c) este impar, numărul de zile ce se scad din termenul de 30 de zile în conformitate cu alin. (1) lit. (b) și (c) este egal cu jumătate din numărul par imediat inferior acestui număr impar.</p> <p>(3) Pentru simplificare, în cazul în care termenele menționate în alin. (1) lit. (b) și (c) sunt o săptămână calendaristică sau o lună calendaristică, plata cuantumului drepturilor care a făcut obiectul amânării se poate efectua:</p> <p>a) în ziua de vineri a săptămânii a patra următoare celei în cauză, dacă termenul este de o săptămână calendaristică;</p> <p>b) cel târziu până în ziua a șaisprezecea a lunii următoare, dacă termenul este o lună calendaristică.</p>		
<p>Art. 251. - (1) Amânarea plății nu se acordă pentru cuantumul drepturilor care, deși corespunzătoare unor mărfuri plasate sub un regim vamal care presupune obligația de a plăti astfel de drepturi, sunt totuși înscrise de autoritatea vamală în evidența contabilă în conformitate cu dispozițiile în vigoare referitoare la acceptarea declarațiilor incomplete, deoarece declarantul nu a oferit, până la expirarea termenului stabilit, informațiile necesare pentru determinarea definitivă a valorii în vamă a mărfurilor sau nu a furnizat datele sau documentul care lipsea când a fost acceptată declarația incompletă.</p> <p>(2) Amânarea plății poate fi acordată în cazurile prevăzute la alin. (1) numai în situația în care cuantumul drepturilor de recuperat este înscris în evidența contabilă înaintea expirării unui termen de 30 de zile calculat de la data la care cuantumul stabilit inițial a fost înscris în evidența contabilă sau, dacă nu a fost înscris, de la data la care a fost acceptată declarația referitoare la mărfurile respective. Durata amânării plății acordată în astfel de condiții nu poate fi prelungită dincolo de data expirării termenului care, în conformitate cu art. 250, a fost acordat cu privire la cuantumul drepturilor stabilit inițial, sau care ar fi fost acordat dacă cuantumul drepturilor legal datorat ar fi fost înscris în evidența contabilă când au fost declarate mărfurile respective.</p>	<p>Art. 251. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.108-112 redate la art. 245</p>
<p>Art. 252. - (1) Autoritatea vamală poate acorda debitorului alte facilități de plată decât amânarea plății. Acordarea unor astfel de facilități de plată trebuie:</p> <p>a) să fie condiționată de constituirea unei garanții. Nu este necesar să se solicite o astfel de garanție când, datorită situației debitorului, solicitarea acesteia ar crea grave dificultăți economice sau sociale;</p> <p>b) să aibă ca rezultat perceperea, în plus față de cuantumul drepturilor, a unei dobânzi pe credit. Dobânda pe credit se datorează pe întreaga perioadă amânată sau care face obiectul unei alte facilități la plată și se calculează în așa fel încât să fie echivalentă cu cuantumul care ar fi solicitat în același scop pe piața monetară sau</p>	<p>Art. 252. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.108-112 redate la art. 245</p>

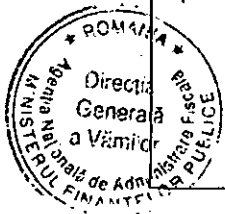
<p>financiară națională. (2) Autoritatea vamală poate să nu ceară dobânda pe credit dacă prin aceasta s-ar crea grave dificultăți economice sau sociale pentru debitor.</p>		
<p>Art. 253. - Indiferent de facilitățile de plată acordate debitorului, acesta poate plăti în orice situație, total sau parțial, cuantumul drepturilor fără să aștepte expirarea termenului care i-a fost acordat.</p>	<p>Art. 253. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.108-112 redate la art. 245</p>
<p>Art. 254. - Cuantumul drepturilor datorate poate fi achitat de o terță persoană în locul debitorului.</p>	<p>Art. 254. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.108-112 redate la art. 245</p>
<p>Art. 255. - (1) Dacă cuantumul drepturilor nu a fost achitat în termenul stabilit: a) autoritatea vamală utilizează toate căile prevăzute de legislația în vigoare, inclusiv executarea silită, pentru a asigura plata acelei sume. Prin Regulamentul vamal se pot stabili prevederi speciale cu privire la garanți în cadrul regimului de tranzit; b) se percep majorări de întârziere, potrivit normelor în vigoare. (2) Autoritatea vamală poate renunța să ceară majorări de întârziere în cazurile în care: a) datorită situației debitorului, s-ar putea crea serioase dificultăți economice și sociale; b) cuantumul drepturilor nu depășește nivelul stabilit prin Regulamentul vamal; c) cuantumul drepturilor este achitat în 5 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru plată. (3) Autoritatea vamală poate stabili: a) perioade minime pentru calcularea majorărilor de întârziere; b) sume minime de achitat ca majorări de întârziere. (4) Prin Regulamentul vamal se pot stabili criterii pentru aplicarea prevederilor alin. (3).</p>	<p>Art. 255. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 114 (1) Penalitățile de întârziere se percep la cuantumul taxelor la import sau export, pentru perioada cuprinsă între data la care a expirat termenul fixat și data plății. În cazul unui stat membru a cărui monedă este euro, rata penalității de întârziere este egală cu rata dobânzii, astfel cum este publicată în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>, seria C, aplicată de Banca Centrală Europeană asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care s-a împlinit scadența, majorată cu două puncte procentuale. Pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata penalității de întârziere este egală cu rata aplicată de banca centrală națională respectivă asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în cauză, majorată cu două puncte procentuale, sau, în cazul unui stat membru pentru care nu este disponibilă rata băncii centrale naționale, rata cu gradul cel mai ridicat de echivalență aplicată pe piața monetară a statului membru respectiv în prima zi a lunii în cauză, majorată cu două puncte procentuale. (2) În cazul în care datoria vamală ia naștere în baza articolului 79 sau a articolului 82 sau în cazul în care notificarea datoriei vamale rezultă dintr-un control ulterior, penalitățile de întârziere se percep în plus față de cuantumul taxelor la import sau la export, de la data la care a luat naștere datoria vamală și până la data notificării acesteia. Rata penalităților de întârziere se calculează în conformitate cu alineatul (1). (3) Autoritățile vamale pot renunța la aplicarea unei penalități de întârziere, în cazul în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate a situației debitorului, că aceasta ar provoca grave dificultăți de ordin economic sau social. (4) Autoritățile vamale renunță la perceperea unei dobânzi la arierate în cazul în care suma pentru fiecare acțiune de recuperare este mai mică de 10 euro.</p>
<p>Art. 256. - (1) Fără a înlătura aplicarea dispozițiilor în vigoare cu privire la împlinirea termenului de prescripție extinctivă și la imposibilitatea recuperării datoriei vamale în cazul constatării, pe cale judecătorească, a insolvabilității debitorului, datoria vamală se stinge prin: a) plata cuantumului drepturilor; b) remiterea cuantumului drepturilor; c) invalidarea declarației vamale depuse pentru un regim vamal ce implică obligația de plată a drepturilor; d) confiscare; e) distrugerea prin dispoziția autorității vamale; f) abandonul în favoarea statului; g) pierderea mărfurilor datorită cazului fortuit sau forței majore; h) scăderea cantitativă a mărfurilor datorită unor factori naturali,</p>	<p>Art. 256. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 124 (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la nerecuperarea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale în caz de insolvabilitate a debitorului constatată pe cale judiciară, datoria vamală la import sau la export se stinge în următoarele cazuri: (a) atunci când datoria vamală nu mai poate fi notificată debitorului, în conformitate cu articolul 103; (b) prin plata cuantumului taxelor la import sau la export; (c) sub rezerva alineatului (5), prin remiterea cuantumului taxelor la import sau la export; (d) în cazul în care, în privința mărfurilor declarate pentru un regim vamal care comportă obligația plății taxelor la import sau la export, declarația vamală este invalidată; (e) în cazul în care mărfurile supuse taxelor la import și la export sunt reținute și simultan sau ulterior confiscate; (f) în cazul în care mărfurile supuse taxelor la import sau la export sunt distruse sub supraveghere</p>

<p>pentru partea corespunzătoare procentului de scădere. (2) Stingerea datoriei vamale în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. d) - h) operează numai dacă situațiile s-au produs înainte de acordarea liberului de vamă, în cazul mărfurilor declarate pentru un regim vamal ce implică obligația de plată a drepturilor.</p>		<p>vamală sau abandonate în favoarea statului;</p> <p>(g) în cazul în care dispariția mărfurilor sau neîndeplinirea obligațiilor care decurg din legislația vamală rezultă din distrugerea totală sau din pierderea iremediabilă a acestora ca rezultat al naturii mărfurilor sau al unui caz fortuit sau de forță majoră sau ca o consecință a unor instrucțiuni ale autorităților vamale; în sensul prezentei litere, mărfurile sunt considerate a fi pierdute în mod iremediabil în cazul în care au devenit inutilizabile de către orice persoană;</p> <p>(h) în cazul în care datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 79 sau al articolului 82 și sunt întrunite condițiile de mai jos:</p> <p>(i) nerespectarea care a dus la nașterea datoriei vamale nu a avut consecințe semnificative asupra funcționării corecte a regimului declarat și nu constituie o tentativă de fraudă;</p> <p>(ii) toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior;</p> <p>(i) în cazul în care mărfurile, puse în liberă circulație fără taxe la import sau cu o taxă redusă datorită destinației lor finale, au fost exportate cu permisiunea autorităților vamale;</p> <p>(j) în cazul în care datoria a luat naștere în temeiul articolului 78 și în cazul în care formalitățile îndeplinite pentru a permite obținerea tratamentului tarifar preferențial menționat în articolul respectiv sunt anulate;</p> <p>(k) în cazul în care, sub rezerva alineatului (6), datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 79 și se furnizează autorităților vamale dovada că mărfurile nu au fost utilizate sau consumate și au fost scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii.</p> <p>(2) În cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (e), datoria vamală este totuși considerată, având în vedere sancțiunile aplicabile infracțiunilor vamale, ca nefiind stinsă în cazul în care legislația unui stat membru prevede că taxele la import sau la export sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru stabilirea sancțiunilor.</p> <p>(3) În cazul în care, conform alineatului (1) litera (g), o datorie vamală se stinge în privința unor mărfuri puse în liberă circulație cu scutire sau reducere de taxe la import datorită destinației lor finale, deșeurile și resturile rezultate din distrugerea acestora sunt considerate drept mărfuri neunionale.</p> <p>(4) Dispozițiile în vigoare referitoare la ratele standard de pierdere iremediabilă ca rezultat al naturii mărfurilor se aplică în cazul în care persoana în cauză nu poate face dovada că pierderea efectivă o depășește pe cea calculată prin aplicarea ratei standard pentru mărfurile respective.</p> <p>(5) În cazul în care mai multe persoane sunt supuse plății cuantumului taxelor la import sau export corespunzător datoriei vamale și se acordă o remitere, datoria vamală se stinge numai pentru persoana sau persoanele pentru care remiterea a fost acordată.</p> <p>(6) În cazul menționat la alineatul (1) litera (k), datoria vamală nu este stinsă în privința oricărei persoane care a comis o tentativă de fraudă.</p> <p>(7) În cazul în care datoria vamală ia naștere în temeiul articolului 79, aceasta se stinge în privința persoanei al cărei comportament nu a implicat nicio tentativă de fraudă și care a contribuit la lupta împotriva fraudei.</p>
<p>Art. 257. - Datoria vamală prevăzută la art. 239 se stinge și când sunt anulate formalitățile îndeplinite pentru obținerea tratamentului tarifar preferențial acordat în conformitate cu dispozițiile aceluși articol.</p>	<p>Art. 257. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 124</p> <p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la nerecuperarea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale în caz de insolvență a debitorului constatată pe cale judiciară, datoria vamală la import sau la export se stinge în următoarele cazuri:</p> <p>(a) atunci când datoria vamală nu mai poate fi notificată debitorului, în conformitate cu articolul 103;</p> <p>(b) prin plata cuantumului taxelor la import sau la export;</p> <p>(c) sub rezerva alineatului (5), prin remiterea cuantumului taxelor la import sau la export;</p> <p>(d) în cazul în care, în privința mărfurilor declarate pentru un regim vamal care comportă obligația plății taxelor la import sau la export, declarația vamală este invalidată;</p> <p>(e) în cazul în care mărfurile supuse taxelor la import și la export sunt reținute și simultan sau ulterior confiscate;</p> <p>(f) în cazul în care mărfurile supuse taxelor la import sau la export sunt distruse sub supraveghere</p>

		<p>vamală sau abandonate în favoarea statului;</p> <p>(g) în cazul în care dispariția mărfurilor sau neîndeplinirea obligațiilor care decurg din legislația vamală rezultă din distrugerea totală sau din pierderea iremediabilă a acestora ca rezultat al naturii mărfurilor sau al unui caz fortuit sau de forță majoră sau ca o consecință a unor instrucțiuni ale autorităților vamale; în sensul prezentei litere, mărfurile sunt considerate a fi pierdute în mod iremediabil în cazul în care au devenit inutilizabile de către orice persoană;</p> <p>(h) în cazul în care datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 79 sau al articolului 82 și sunt întrunite condițiile de mai jos:</p> <p>(i) nerespectarea care a dus la nașterea datoriei vamale nu a avut consecințe semnificative asupra funcționării corecte a regimului declarat și nu constituie o tentativă de fraudă;</p> <p>(ii) toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior;</p> <p>(i) în cazul în care mărfurile, puse în liberă circulație fără taxe la import sau cu o taxă redusă datorită destinației lor finale, au fost exportate cu permisiunea autorităților vamale;</p> <p>(j) în cazul în care datoria a luat naștere în temeiul articolului 78 și în cazul în care formalitățile îndeplinite pentru a permite obținerea tratamentului tarifar preferențial menționat în articolul respectiv sunt anulate;</p> <p>(k) în cazul în care, sub rezerva alineatului (6), datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 79 și se furnizează autorităților vamale dovezile că mărfurile nu au fost utilizate sau consumate și au fost scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii.</p> <p>(2) În cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (e), datoria vamală este totuși considerată, având în vedere sancțiunile aplicabile infracțiunilor vamale, ca nefiind stinsă în cazul în care legislația unui stat membru prevede că taxele la import sau la export sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru stabilirea sancțiunilor.</p> <p>(3) În cazul în care, conform alineatului (1) litera (g), o datorie vamală se stinge în privința unor mărfuri puse în liberă circulație cu scutire sau reducere de taxe la import datorită destinației lor finale, deșeurile și resturile rezultate din distrugerea acestora sunt considerate drept mărfuri neunionale.</p> <p>(4) Dispozițiile în vigoare referitoare la ratele standard de pierdere iremediabilă ca rezultat al naturii mărfurilor se aplică în cazul în care persoana în cauză nu poate face dovada că pierderea efectivă o depășește pe cea calculată prin aplicarea ratei standard pentru mărfurile respective.</p> <p>(5) În cazul în care mai multe persoane sunt supuse plății cuantumului taxelor la import sau export corespunzător datoriei vamale și se acordă o remitere, datoria vamală se stinge numai pentru persoana sau persoanele pentru care remiterea a fost acordată.</p> <p>(6) În cazul menționat la alineatul (1) litera (k), datoria vamală nu este stinsă în privința oricărei persoane care a comis o tentativă de fraudă.</p> <p>(7) În cazul în care datoria vamală ia naștere în temeiul articolului 79, aceasta se stinge în privința persoanei al cărei comportament nu a implicat nicio tentativă de fraudă și care a contribuit la lupta împotriva fraudei.</p>
<p>Art. 258. -(1) Prin "rambursare" se înțelege restituirea totală sau parțială a drepturilor de import sau de export care au fost achitate.</p> <p>(2) Prin "remitere" se înțelege fie decizia de a nu percepe, integral sau parțial, cuantumul unei datorii vamale, fie decizia de a anula integral sau parțial înscrierea în evidența contabilă a unui drept de import sau export care nu a fost achitat.</p>	<p>Art. 258. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.116 -123</p> <p>Articolul 116</p> <p>(1) Sub rezerva condițiilor stabilite în prezenta secțiune, cuantumul taxelor la import și la export se rambursează sau se remite din oricare dintre motivele următoare:</p> <p>(a) taxe la import sau la export percepute în exces;</p> <p>(b) mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului;</p> <p>(c) eroarea autorităților competente;</p> <p>(d) echitate.</p> <p>În cazul în care cuantumul taxelor a fost achitat și declarația vamală respectivă este invalidată în conformitate cu articolul 174, cuantumul respectiv se rambursează.</p> <p>(2) Autoritățile vamale rambursează sau remit cuantumul taxelor la import sau la export menționat la alineatul (1) atunci când cuantumul acestora este egal cu cel puțin 10 euro, cu excepția cazului în care persoana în cauză solicită rambursarea sau remiterea unui cuantum inferior.</p>

(3) În cazul în care autoritățile vamale consideră că rambursarea sau remiterea ar trebui acordate în baza articolului 119 sau a articolului 120, statul membru în cauză transmite dosarul Comisiei pentru luarea unei decizii în unul dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care autoritățile vamale consideră că circumstanțele speciale sunt cauzate de nerespectarea de către Comisie a obligațiilor sale;

(b) în cazul în care autoritățile vamale consideră că Comisia a comis o eroare în sensul articolului 119;

(c) în cazul în care circumstanțele cazului sunt legate de rezultatele unei anchete a Uniunii efectuate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (1) sau efectuate pe baza unei alte legislații a Uniunii sau a unui acord încheiat de Uniune cu anumite țări sau grupuri de țări, în care se prevede posibilitatea de a se proceda la realizarea unor astfel de anchete ale Uniunii;

(d) în cazul în care cuantumul pe care persoana în cauză poate fi obligată să îl plătească la una sau mai multe operațiuni de import sau de export egalează sau depășește 500 000 EUR ca urmare a unei erori sau a unor circumstanțe speciale.

În pofida primului paragraf, dosarele nu se transmit în niciuna dintre următoarele situații:

(a) în cazul în care Comisia a adoptat deja o decizie privind un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile;

(b) în cazul în care Comisia este deja sesizată cu privire la un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

(4) Sub rezerva normelor de competență în materie decizională, în cazul în care autoritățile vamale însele constată în termenele menționate la articolul 121 alineatul (1) că taxele se poate rambursa sau remite un quantum al taxelor la import sau la export în temeiul articolelor 117, 119 sau 120, acestea procedează din oficiu la rambursare sau la remitere.

(5) Nicio rambursare sau remitere nu este acordată în cazul în care situația care a condus la notificarea datoriei vamale rezultă dintr-o fraudă a debitorului.

(6) Rambursarea nu presupune plata de dobânzi de către autoritățile vamale în cauză.

Cu toate acestea, se plătesc dobânzi în cazul în care decizia de acordare a rambursării nu este pusă în aplicare în termen de trei luni de la data la care a fost luată decizia, cu excepția cazului în care nerespectarea termenului nu s-a produs din culpa autorităților vamale.

În asemenea cazuri, se plătesc dobânzile pentru perioada cuprinsă între data la care expiră termenul de trei luni și data rambursării. Rata acestor dobânzi se calculează în conformitate cu articolul 112.

(7) În cazul în care autoritățile vamale au acordat din greșeală o rambursare sau o remitere, datoria vamală inițială este restabilă în măsura în care nu s-a prescris, în temeiul articolului 103.

În asemenea cazuri, eventualele dobânzi achitate în temeiul alineatului (5) al doilea paragraf trebuie rambursate.

Articolul 117

(1) Se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului taxelor la import sau la export în cazul în care cuantumul corespunzător datoriei vamale notificate inițial depășește cuantumul de plătit în mod legal sau datoria vamală a fost notificată debitorului cu nerespectarea modalităților prevăzute la articolul 102 alineatul (1) litera (c) sau (d).

(2) În cazul în care cererea de rambursare sau remitere se bazează pe existența, în momentul în care declarația de punere în liberă circulație este acceptată, a unei rate reduse sau zero a taxelor la import aplicabile în cadrul unui contingent tarifar, a unui plafon tarifar sau a altor măsuri tarifare preferențiale, rambursarea sau remiterea se acordă numai cu condiția ca, la data depunerii cererii, însoțite de documentele necesare, oricare dintre următoarele condiții să fie îndeplinită:

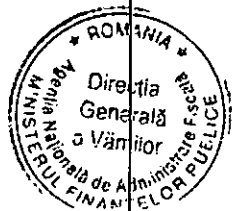
(a) în cazul unui contingent tarifar, volumul acestuia să nu fie epuizat;

(b) în alte cazuri, restabilirea drepturilor datorate în mod normal să nu fi avut loc.

Articolul 118

(1) Se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului taxelor la import în cazul în care

notificarea datoriei vamale se referă la mărfuri refuzate de către importator deoarece, în momentul acordării liberului de vamă, acestea erau defecte sau neconforme cu clauzele contractuale pe baza cărora au fost importate.

Se consideră mărfuri defecte mărfurile deteriorate înainte de acordarea liberului de vamă.

(2) Prin derogare de la alineatul (3), rambursarea sau remiterea se acordă cu condiția ca mărfurile să nu fi fost utilizate, cu excepția cazului în care o utilizare inițială este necesară pentru a constata defecțiunea sau neconformitatea acestora cu dispozițiile contractului, și ca acestea să fie scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(3) Rambursarea sau remiterea nu se acordă în următoarele situații:

(a) în cazul în care mărfurile, înainte de a fi puse în liberă circulație, au fost plasate sub un regim special pentru a fi testate, cu excepția cazului în care se stabilește că defectele mărfurilor sau nerespectarea clauzelor contractuale nu ar fi putut fi detectate în mod normal în decursul acestor teste;

(b) în cazul în care caracterul defectuos al mărfurilor a fost luat în considerare la stabilirea clauzelor contractuale, mai ales a prețului, înainte ca mărfurile să fie plasate într-un regim vamal care presupune nașterea unei datorii vamale; sau

(c) în cazul în care mărfurile sunt vândute de solicitant după ce s-a stabilit caracterul lor defectuos sau neconformitatea cu clauzele contractuale.

(4) În baza unei cereri depuse de persoana interesată, autoritățile vamale autorizează, în locul scoaterii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii, plasarea acestora sub regimul de perfecționare activă, inclusiv în vederea distrugerii, sau de tranzit extern, de antrepozitare vamală sau de zonă liberă.

Articolul 119

(1) În alte cazuri decât cele menționate la articolul 116 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 117, 118 și 120, un quantum de taxe la import sau la export se rambursează sau se remite în cazul în care, ca urmare a unei erori a autorităților competente, quantumul datoriei vamale notificate inițial a fost inferior quantumului de plătit, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

(a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea; și

(b) debitorul a acționat cu bună-credință.

(2) În cazul în care condițiile prevăzute la articolul 117 alineatul (2) nu sunt îndeplinite, rambursarea sau remiterea se acordă dacă omisiunea de a aplica rata redusă sau zero a taxelor a fost rezultatul unei erori din partea autorităților vamale, iar declarația vamală de punere în liberă circulație a cuprins toate datele și a fost însoțită de toate documentele necesare pentru aplicarea ratei reduse sau zero.

(3) În cazul în care statutul preferențial al mărfurilor este stabilit pe baza unui sistem de cooperare administrativă cu autoritățile unei țări sau ale unui teritoriu situat în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii, eliberarea unui certificat de către aceste autorități, în cazul în care acesta se dovedește a fi incorect, constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil, în sensul alineatului (1) litera (a).

Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care eliberarea acestui certificat rezultă dintr-o prezentare incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care este evident că autoritățile emitente aveau la cunoștință sau trebuiau în mod rezonabil să aibă la cunoștință faptul că mărfurile nu corespund condițiilor fixate pentru acordarea beneficiilor regimului preferențial.

Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul operațiunilor comerciale în cauză, a depus toate eforturile necesare pentru a garanta că toate condițiile privind tratamentul preferențial au fost îndeplinite.

Debitorul nu poate însă să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia Europeană a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un avis indicând că existau îndoieli temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regulii preferențiale de către țara sau teritoriul beneficiar.

Articolul 120

(1) În alte cazuri decât cele menționate la articolul 116 alineatul (1) al doilea paragraf și la

articolele 117, 118 și 119, se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului taxelor la import sau la export, din motive de echitate, în cazul în care datoria vamală ia naștere în condiții speciale în care nicio fraudă sau neglijență evidentă nu poate fi atribuită debitorului.

(2) Existența circumstanțelor speciale menționate la alineatul (1) este stabilită în cazul în care reiese clar din circumstanțele cazului că debitorul se află într-o situație excepțională în raport cu alți operatori care desfășoară aceeași activitate și că, în absența unor astfel de circumstanțe, nu ar fi suferit prejudiciul cauzat de perceperea cuantumului reprezentând taxe la import sau la export.

Articolul 121

(1) Cererile de rambursare sau de remitere prezentate în conformitate cu articolul 116 se depun la autoritățile vamale în termenul următor:

(a) în caz de taxe la import sau la export percepute în exces, de eroare a autorităților competente sau în cazul în care se impune aplicarea principiului echității, în termen de trei ani de la data notificării datoriei vamale;

(b) în caz de mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului, în termen de un an de la data notificării datoriei vamale;

(c) în caz de invalidare a unei declarații vamale, în termenul fixat de normele privind invalidarea.

Termenul menționat la primul paragraf literele (a) și (b) este prelungit în cazul în care solicitantul face dovada că a fost împiedicat să depună o cerere în termenul stabilit ca urmare a unui caz fortuit sau de forță majoră.

(2) În cazul în care autoritățile vamale nu sunt în măsură, ținând seama de motivele invocate, să acorde rambursarea sau remiterea unui quantum reprezentând taxe la import sau la export, este necesar să examineze temeinicia unei cereri de rambursare sau remitere ținând seama de celelalte motive de rambursare sau de remitere, menționate la articolul 116.

(3) În cazul în care se exercită o cale de atac împotriva notificării datoriei vamale în temeiul articolului 44, termenele menționate la alineatul (1) primul paragraf sunt suspendate începând de la data la care se introduce acțiunea, pe durata procedurii respective.

(4) În cazul în care o autoritate vamală acordă rambursarea sau remiterea în conformitate cu articolele 119 și 120, statul membru în cauză informează Comisia cu privire la acest fapt.

Articolul 122

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284, de stabilire a normelor pe care Comisia trebuie să le respecte atunci când adoptă o decizie menționată la articolul 116 alineatul (3) și în special cu privire la următoarele:

(a) condițiile pentru acceptarea dosarului;

(b) termenul pentru adoptarea unei decizii și suspendarea acestuia;

(c) comunicarea motivelor pe care Comisia intenționează să își bazeze decizia, anterior luării unei decizii care ar afecta negativ persoana în cauză;

(d) notificarea deciziei;

(e) consecințele neadoptării sau ale nenotificării unei astfel de decizii.

Articolul 123

(1) Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la:

(a) rambursare și remitere, menționate la articolul 116;

(b) informarea Comisiei în conformitate cu articolul 121 alineatul (4) și la informațiile care trebuie furnizate.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

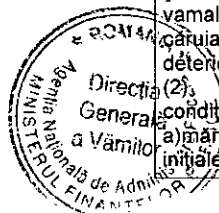
(2) Comisia adoptă deciziile conform articolului 116 alineatul (3) prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 285 alineatul (2).

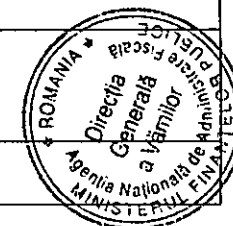
În cazul în care avizul comitetului menționat la articolul 285 alineatul (2) trebuie obținut prin procedură scrisă, se aplică articolul 285 alineatul (6).

<p>Art. 259. - (1) Drepturile de import sau de export sunt rambursate în măsura în care se stabilește că în momentul în care au fost plătite cuantumul acestor drepturi nu era datorat legal sau când cuantumul lor a fost înscris în evidența contabilă contrar dispozițiilor art. 243 alin. (2) și (3).</p> <p>(2) Se procedează la remiterea drepturilor de import sau export în măsura în care se stabilește că în momentul în care au fost înscrise în evidența contabilă, cuantumul acestor drepturi nu era datorat legal sau că a fost înscris în evidența contabilă contrar dispozițiilor art. 243 alin. (2) și (3).</p> <p>(3) Nu se acordă rambursarea sau remiterea drepturilor dacă faptele care au dus la achitare sau la înscrierea în evidența contabilă a unei sume ce nu era legal datorată sunt rezultatul unei acțiuni deliberate din partea unei persoane interesate.</p> <p>(4) Drepturile de import sau export sunt rambursate sau remise la depunerea unei cereri către biroul vamal în cauză într-o perioadă de 5 ani de la data la care cuantumul acestor drepturi a fost comunicat debitorului.</p> <p>(5) Termenul prevăzut la alin. (4) se prelungește dacă persoana în cauză face dovada că a fost împiedicată să depună cererea în termenul amintit ca urmare cazului fortuit sau forței majore.</p> <p>(6) Autoritatea vamală procedează la rambursare sau remitere din oficiu, când constată în acest termen existența uneia sau altele dintre situațiile descrise în alin. (1) și (2).</p>	<p>Art. 259. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art.116 (1), (4), (5), art. 117 , art. 119 alin. (2) , Art. 121 (1) alin. (1) lit.a), alin.(4) sunt redacte la art.258</p>
<p>Art. 260. - Drepturile de import sau de export sunt rambursate când se invalidează o declarație vamală, iar drepturile au fost achitate. Rambursarea se acordă în urma unei cereri depuse de persoana în cauză în termenul prevăzut pentru depunerea cererii de invalidare a declarației vamale.</p>	<p>Art. 260. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 116 (1), art. 121 alin. (1) lit.c),art. 174 Regulamentul Delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 art. 148</p> <p>art. 116-121 din (UCC) sunt redacte la art.258</p> <p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 174</p> <p>(1) În baza unei cereri depuse de declarant, autoritățile vamale invalidează o declarație vamală deja acceptată în oricare dintre următoarele cazuri:</p> <p>(a) în cazul în care acestea sunt asigurate că mărfurile sunt plasate imediat sub un alt regim vamal;</p> <p>(b) în cazul în care acestea sunt asigurate că, în urma unor circumstanțe speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care au fost declarate nu se mai justifică.</p> <p>Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale au informat declarantul de intenția lor de a proceda la verificarea mărfurilor, cererea de invalidare a declarației vamale nu poate fi acceptată înainte ca această verificare să aibă loc.</p> <p>(2) Declarația vamală nu poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în acest sens.</p>
<p>Art. 261. - (1) Drepturile de import sunt rambursate sau remise în măsura în care se stabilește că cuantumul acestora înscris în evidența contabilă este aferent mărfurilor plasate sub regimul vamal în cauză și refuzate de importator, deoarece la data acceptării declarației vamale erau defecte sau nu respectau condițiile contractului în baza căruia au fost importate. Sunt asimilate mărfurilor defecte, mărfurile deteriorate înainte de acordarea liberului de vamă.</p> <p>(2) Rambursarea sau remiterea drepturilor de import se acordă cu condiția ca:</p> <p>a) mărfurile să nu fi fost folosite, cu excepția unei posibile utilizări inițiale necesare pentru a verifica dacă sunt defecte sau nu respectă</p>	<p>Art. 261. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 116 alin. (1), lit.b) art. 118 (1), (2), (3), (4) , art. 121 alin. (1) lit.b) sunt redacte la art.258</p>

<p>termenii contractuali;</p> <p>b)mărfurile să fie exportate de pe teritoriul vamal al României. La cererea persoanei în cauză, autoritatea vamală permite ca, în locul exportului, mărfurile să fie distruse sau să fie plasate, sub regimul de tranzit, antrepoziție vamală sau într-o zonă liberă ori antrepozit liber. În scopul de a primi una dintre aceste destinații vamale, mărfurile sunt considerate străine.</p> <p>(3) Drepturile de import nu pot fi rambursate sau remise în cazul mărfurilor care, înainte de a fi declarate la vamă, au fost importate temporar pentru a fi testate, decât dacă se stabilește că defectele mărfurilor sau nerespectarea prevederilor contractuale nu ar fi putut fi detectate în decursul acestor teste.</p> <p>(4) Drepturile de import sunt rambursate sau remise pentru motivele prevăzute la alin. (1) în urma prezentării unei cereri la biroul vamal în termen de 12 luni de la data la care cuantumul acestor drepturi a fost comunicat debitorului. În cazuri excepționale[^] justificate corespunzător, autoritatea vamală poate aproba ca acest termen să fie prelungit.</p>	<p>*</p>	
<p>Art. 262. - (1) Drepturile de import sau export pot fi rambursate sau remise în alte situații decât cele menționate în art. 259 - 261 :</p> <p>a) care urmează a fi stabilite în conformitate cu Regulamentul vamal;</p> <p>b) ca urmare a unor împrejurări în care nu s-a constatat o înșelătorie sau o culpă evidentă a persoanei în cauză. Situațiile în care se poate aplica această dispoziție și procedura de urmat în acest scop sunt stabilite prin Regulamentul vamal. Pentru rambursare sau remitere pot fi prevăzute condiții speciale.</p> <p>(2) Drepturile sunt rambursate sau remise pentru motivele prevăzute la alin. (1) în urma prezentării unei cereri la biroul vamal în termen de 12 luni de la data la care cuantumul acestor drepturi a fost comunicat debitorului. În cazuri excepționale, justificate corespunzător, autoritatea vamală poate aproba ca acest termen să fie prelungit.</p>	<p>Art. 262. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 119, 120 sunt redacte la art.258</p>
<p>Art. 263. - Drepturile de import sau export sunt rambursate sau remise în condițiile prevăzute în prezentul capitol numai când cuantumul de rambursat sau de remis depășește nivelul stabilit prin Regulamentul vamal. Cu toate acestea, autoritatea vamală poate da curs unei alte cereri de rambursare sau remitere și cu privire la un quantum mai mic.</p>	<p>Art. 263. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 116 alin. (1) este redat la art.258</p>
<p>Art. 264. - Când o decizie de a da curs unei cereri de rambursare a cuantumului drepturilor de import sau export, precum și a dobânzilor pe credit și a majorărilor de întârziere încasate la efectuarea plății acestor drepturi nu este pusă în aplicare în termen de 3 luni de la adoptarea acesteia, după această perioadă autoritatea vamală plătește o dobândă egală cu dobânda pe credit.</p>	<p>Art. 264. - Se abrogă</p>	<p>Serviciul Resurse proprii tradiționale și coordonare operativă vamală Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 116 alin. (6) este redat la art.258</p>
<p>Art. 265. - Când, din eroare, a fost remisă o datorie vamală sau a fost rambursat cuantumului drepturilor, datoria inițială devine din nou exigibilă. Orice dobândă plătită în baza art. 264 se rambursează.</p>	<p>Art. 265. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 art. 116 alin. (7) este redat la art.258</p>
<p>Art. 266. - (1) Orice persoană are dreptul de a formula acțiune împotriva deciziilor care o privesc direct, luate de autoritatea vamală</p>	<p>Art. 266. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) nr. 952/2013 Articolul 22 (7)</p>

<p>cu privire la aplicarea reglementărilor vamale.</p> <p>(2) Are, de asemenea, dreptul de a formula acțiune persoana care a solicitat autorității vamale o decizie cu privire la aplicarea reglementărilor vamale și nu a primit un răspuns la cererea sa în termenul legal.</p>		<p>(7) În orice decizie care are consecințe nefavorabile pentru solicitant se specifică motivele pe care se întemeiază aceasta și se menționează calea de atac prevăzută la articolul 44.</p> <p>Articolul 43</p> <p>Articolele 44 și 45 nu se aplică căilor de atac introduse în vederea anulării, revocării sau modificării unei decizii referitoare la aplicarea legislației vamale, luată de o autoritate judiciară sau de autoritățile vamale în exercitarea atribuțiilor jurisdicționale.</p> <p>Articolul 44</p> <p>(1) Orice persoană are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva deciziilor privind aplicarea legislației vamale, luate de autoritățile vamale și care o privesc direct și individual.</p> <p>Orice persoană care a depus o cerere pentru a obține o decizie a autorităților vamale, dar care nu a obținut o decizie privind cererea respectivă în termenul prevăzut la articolul 22 alineatul (3), are de asemenea dreptul de a exercita o cale de atac.</p> <p>(2) Dreptul la o cale de atac poate fi exercitat în cel puțin două etape:</p> <p>(a) în prima etapă, în fața autorităților vamale sau a unei autorități judiciare sau a unui alt organism desemnat în acest scop de către statele membre;</p> <p>(b) în etapa următoare, în fața unei instanțe superioare independente care poate fi o autoritate judiciară sau un organism specializat echivalent, conform dispozițiilor în vigoare în statele membre.</p> <p>(3) Calea de atac se exercită în statul membru în care decizia a fost luată sau solicitată.</p> <p>(4) Statele membre asigură faptul că procedura de atac permite confirmarea sau rectificarea rapidă a deciziilor luate de către autoritățile vamale.</p> <p>Regulamentul de aplicare (UE) 2015/2447 art. 8-9</p>
<p>Art. 267. - Când acțiunea prevăzută la art. 266 se referă la un titlu de creanță privind datoria vamală și alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, înainte de depunerea acțiunii se poate formula contestație pe cale administrativă, care se soluționează potrivit dispozițiilor codului de procedură fiscală.</p>	<p>Art. 267. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) 952/2013 art. 22 alin (7), 43-44 sunt redate la art. 266</p>
<p>Art. 268. - (1) Acțiunile care privesc alte decizii decât cele prevăzute la art. 267 se formulează potrivit dispozițiilor legii contenciosului administrativ.</p> <p>(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) plângerea prealabilă nu suspendă executarea deciziei contestate.</p> <p>(3) Autoritatea vamală poate suspenda, total sau parțial, executarea acestei decizii până la soluționarea plângerii prealabile, când are motive întemeiate să considere că decizia contestată nu respectă reglementările vamale sau că un prejudiciu irecuperabil poate fi produs persoanei interesate.</p>	<p>Art. 268. -Se abrogă</p>	<p>Regulamentul (UE) 952/2013 art. 22 alin (7), 43-44- sunt redate la art. 266</p>
<p>Art. 284. - Operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări.</p>	<p>Art. 284. - Se abrogă</p>	<p>Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 (DA)</p> <p>Articolul 349</p> <p>Dispoziții tranzitorii privind mărfurile plasate sub anumite regimuri vamale care nu au fost descărcate înainte de 1 mai 2016</p> <p>(1) Dacă mărfurile au fost plasate sub următoarele regimuri vamale înainte de 1 mai 2016, iar regimul nu a fost descărcat înaintea datei respective, regimul este descărcat în conformitate cu dispozițiile aplicabile din cod, din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 și din prezentul regulament:</p> <p>(a) punerea mărfurilor în liberă circulație cu un tratament tarifar favorabil ori la o rată redusă sau zero a taxelor datorită destinației lor finale;</p> <p>(b) antrepozitarea vamală de tipurile A, B, C, E și F;</p> <p>(c) perfecționarea activă sub forma sistemului de suspendare; (d) transformarea sub control vamal.</p> <p>(2) Dacă mărfurile au fost plasate sub următoarele regimuri vamale înainte de 1 mai 2016, iar</p>

	<p>regimul nu a fost descărcat înaintea datei respective, regimul este descărcat în conformitate cu dispozițiile aplicabile din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93:</p> <p>(a) antrepozitația vamală de tip D;</p> <p>(b) admiterea temporară;</p> <p>(c) perfecționarea activă sub forma sistemului cu rambursare; (d) perfecționarea pasivă.</p> <p>Cu toate acestea, începând cu 1 ianuarie 2019, regimul pentru antrepozitația vamală de tip D este descărcat în conformitate cu dispozițiile aplicabile din cod, din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 și din prezentul regulament.</p>
--	--

